

Brusel 28. října 2021
(OR. en)

13246/21

**Interinstitucionální spis:
2021/0342 (COD)**

EF 319
ECOFIN 1029
CODEC 1375

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	28. října 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 664 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavky týkající se úvěrového rizika, rizika úvěrové úpravy v ocenění, operačního rizika, tržního rizika a minimální výstupní úrovně

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 664 final.

Příloha: COM(2021) 664 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 27.10.2021
COM(2021) 664 final

2021/0342 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavky týkající se úvěrového rizika, rizika úvěrové úpravy v ocenění, operačního rizika, tržního rizika a minimální výstupní úrovně

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2021) 320} - {SWD(2021) 321} - {SEC(2021) 380}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhovaná změna nařízení (EU) č. 575/2013 (nařízení o kapitálových požadavcích neboli CRR) je součástí legislativního balíčku, který rovněž zahrnuje změny směrnice 2013/36/EU (směrnice o kapitálových požadavcích neboli CRD)¹.

V reakci na velkou finanční krizi v letech 2008–2009 Unie provedla zásadní reformy obezřetnostního rámce pro banky s cílem posílit jejich odolnost, a pomoci tak zabránit podobné krizi v budoucnu. Tyto reformy byly z velké části založeny na mezinárodních standardech přijímaných od roku 2010 Basilejským výborem pro bankovní dohled². Tyto standardy jsou společně označovány jako standardy Basel III, reformy Basel III nebo rámec Basel III³.

Globální standardy vypracované Basilejským výborem pro bankovní dohled neustále nabývají na významu kvůli stále globálnější a propojenější povaze bankovního sektoru. Přestože globalizovaný bankovní sektor usnadňuje mezinárodní obchod a investice, nese s sebou rovněž složitější finanční rizika. Pokud by neexistovaly jednotné globální standardy, banky by se mohly rozhodnout, že se usadí v jurisdikci s nejmírnějším režimem regulace a dohledu. To by mohlo vést k nežádoucímu zmírňování předpisů v rámci konkurenčního boje o přilákání bankovních podniků, což by zároveň zvýšilo riziko celosvětové finanční nestability. Mezinárodní koordinace v oblasti globálních standardů tento typ nebezpečné konkurence do značné míry omezuje a je klíčová pro udržení finanční stability v globalizovaném světě. Globální standardy rovněž zjednodušují činnost bank působících na mezinárodní úrovni, mezi něž patří i značný počet bank v EU, neboť zaručují, že se v nejdůležitějších finančních centrech po celém světě uplatňují do velké míry podobná pravidla.

EU je klíčovým zastáncem mezinárodní spolupráce v oblasti regulace bankovníctví. První soubor reforem po skončení krize, které jsou součástí rámce Basel III, byl proveden ve dvou krocích:

- v červnu roku 2013 přijetím nařízení o kapitálových požadavcích (CRR)⁴ a směrnice o kapitálových požadavcích (CRD IV)⁵,

¹ COM(2021) 663.

² Ke členům Basilejského výboru pro bankovní dohled patří centrální banky a orgány bankovního dohledu z 28 jurisdikcí z celého světa. Z členských států EU je členem Basilejského výboru pro bankovní dohled Belgie, Francie, Německo, Itálie, Lucembursko, Nizozemí a Španělsko a dále Evropská centrální banka. Evropská komise a Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) se účastní zasedání Basilejského výboru pro bankovní dohled jako pozorovatelé.

³ Konsolidované znění rámce Basel III je dostupné na adrese: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 321, 26.6.2013, s. 6).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- v květnu roku 2019 přijetím nařízení (EU) 2019/876⁶, známého rovněž jako CRR II, a směrnice (EU) 2019/878, známé rovněž jako CRD V⁷.

Dosud provedené reformy se soustředily na zvýšení kvality i objemu regulatorního kapitálu, který banky musí mít, aby byly schopny krýt případné ztráty. Dále se zaměřily na snížení nadměrné páky u bank, zvýšení odolnosti institucí⁸ vůči krátkodobým likviditním šokům, snížení jejich závislosti na krátkodobém financování, snížení rizika koncentrace u institucí a řešení problémů souvisejících s tím, že některé instituce jsou příliš velké na to, aby je bylo možno nechat padnout⁹.

Nová pravidla v důsledku toho zpřísnila kritéria pro způsobilý regulatorní kapitál, zvýšila minimální kapitálové požadavky a zavedla nové požadavky vztahující se k riziku úvěrové úpravy v ocenění¹⁰ (CVA) a expozicím vůči ústředním protistranám¹¹. Dále bylo zavedeno několik nových obezřetnostních opatření: požadavek na minimální hodnotu pákového poměru, ukazatel krátkodobé likvidity (známý jako ukazatel krytí likvidity), ukazatel dlouhodobějšího stabilního financování (známý jako ukazatel čistého stabilního financování), limity týkající se velkých expozic¹² a makroobezřetnostní kapitálové rezervy¹³.

Díky tomuto prvnímu souboru reforem provedených v Unii¹⁴ se bankovní sektor EU stal výrazně odolnějším vůči hospodářským otřesům a do koronavirové krize vstoupil ve výrazně stabilnější kondici v porovnání s tím, v jakém stavu se nacházel na počátku velké finanční krize.

Na počátku koronavirové krize navíc orgány dohledu a zákonodárci přijali dočasná záchranná opatření. Ve svém Interpretačním sdělení o uplatňování účetního a obezřetnostního rámce za účelem usnadnění poskytování bankovních úvěrů v EU: Podpora podnikům a domácnostem v

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování (CIU), velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu.

⁸ Nařízení o kapitálových požadavcích se původně vztahovalo jak na úvěrové instituce (tj. banky), tak na investiční podniky, společně označované jako „instituce“. Když vstoupilo v platnost nařízení (EU) 2019/2033, osobní působnost CRR – a spolu s tím i definice „instituce“ – byla omezena na úvěrové instituce a investiční podniky, které provádějí určité druhy činností a jsou povinny si opatřit bankovní licenci.

⁹ Viz: <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

¹⁰ CVA je účetní úprava ceny derivátu zohledňující úvěrové riziko protistrany.

¹¹ To byly jediné důležité změny části standardů, které se týkají kapitálových požadavků založených na riziku, jež byly zavedeny v rámci první fáze reformy Basel III.

¹² Minimální požadavek vztahující se k limitům u velkých expozic byl již součástí právních předpisů Unie, ale u Basilejských standardů byl novinkou.

¹³ Konkrétně se jednalo o bezpečnostní kapitálovou rezervu, proticyklickou kapitálovou rezervu, rezervu pro krytí systémového rizika a kapitálové rezervy stanovené pro globální a jiné systémově významné instituce (G-SVI a J-SVI).

¹⁴ Tento první soubor reforem byl proveden i ve většině zemí světa, jak je patrné z osmnácté zprávy o pokroku při přijímání basilejského regulatorního rámce zveřejněné v červenci roku 2020 (viz <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

souvislosti s krizí COVID-19 ze dne 28. dubna 2020¹⁵ potvrdila Komise flexibilitu zakotvenou v obezřetnostních a účetních pravidlech, jak zdůraznily evropské orgány dohledu i mezinárodní orgány. Na tomto základě přijali v červnu roku 2020 spolunormotvůrci cílené dočasné změny určitých aspektů obezřetnostního rámce – tzv. balíček „rychlé úpravy“ CRR¹⁶. Tento krok spolu s různými opatřeními v oblasti měnové a fiskální politiky¹⁷ pomohl institucím poskytovat úvěry domácnostem a podnikům i během pandemie. To ve svém důsledku pomohlo zmírnit hospodářský otřes¹⁸ způsobený pandemií.

Celková úroveň kapitálu v bankovním systému EU je nyní sice v průměru považována za uspokojivou, některé problémy zjištěné v důsledku velké finanční krize však dosud nebyly vyřešeny. Z analýz provedených Evropským orgánem pro bankovnínictví (EBA) a Evropskou centrální bankou (ECB) vyplývá, že kapitálové požadavky vypočítávané institucemi usazenými v EU pomocí jejich interních modelů vykazovaly značnou míru variability, která nebyla odůvodněna rozdíly v podkladových rizicích a která v konečném důsledku zásadně narušuje spolehlivost a srovnatelnost jejich kapitálových poměrů¹⁹. Skutečnost, že výpočet kapitálových požadavků pomocí standardizovaných přístupů není dostatečně citlivý vůči příslušným rizikům, má navíc za následek, že u některých finančních produktů nebo činností (a tudíž u určitých obchodních modelů, které jsou na nich primárně založeny) jsou stanoveny nedostatečné nebo příliš vysoké kapitálové požadavky. V prosinci roku 2017 se Basilejský výbor pro bankovní dohled shodl na konečném souboru reforem²⁰ mezinárodních standardů za účelem řešení těchto problémů. V březnu roku 2018 se těmto reformám dostalo pozitivního přijetí ministry financí a guvernéry centrálních bank skupiny G20, kteří opětovně potvrdili svůj závazek je v plném rozsahu, včas a důsledně provést. V roce 2019 pak oznámila Komise svůj záměr předložit legislativní návrh za účelem provedení těchto reforem do obezřetnostního rámce EU²¹.

Vzhledem k pandemii COVID-19 se přípravné práce na tomto návrhu zpozdily. Toto zpoždění odráželo rozhodnutí Basilejského výboru pro bankovní dohled ze dne 26. března 2020 odsunout dříve dohodnuté lhůty pro provedení konečných prvků reformy Basel III o jeden rok.²²

Vzhledem k výše uvedenému má tento legislativní podnět dva obecné cíle: přispět k finanční stabilitě a napomoci ke stabilnímu financování ekonomiky v kontextu oživení po koronavirové krizi. Tyto obecné cíle lze rozdělit na čtyři konkrétnější dílčí cíle:

¹⁵ Viz: https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

¹⁶ Viz: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=CS>.

¹⁷ Vyčerpávající seznam těchto opatření sestavila Evropská rada pro systémová rizika (ESBR), viz „[Politická opatření v reakci na pandemii onemocnění COVID-19](#)“.

¹⁸ Evropská centrální banka ve své analýze zranitelnosti v souvislosti s koronavirovou krizí zveřejněné v červenci roku 2020 ukázala, že největší banky eurozóny budou mít dostatek kapitálu, aby vydržely krátkodobou hlubokou recesi, a že nedostatek kapitálových zdrojů bude mít v případě vážnější recese jen menší počet těchto bank (viz: https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2_en.pdf).

¹⁹ Podobné studie, které dospěly ke stejnému závěru ve vztahu k bankám po celém světě, provedl na mezinárodní úrovni Basilejský výbor pro bankovní dohled. Bližší informace viz: https://www.bis.org/bcbs/implementation/rcap_thematic.htm.

²⁰ Viz: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>.

²¹ Viz: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

²² Datum zahájení uplatňování bylo konkrétně posunuto na 1. ledna 2023 a datum plného uplatňování konečných prvků reformy na 1. ledna 2028.

- 1) posílit kapitálový rámec založený na riziku, aniž by došlo k celkovému výraznému navýšení kapitálových požadavků;
- 2) v obezřetnostním rámci se více zaměřit na environmentální, sociální a správní rizika;
- 3) nadále sjednocovat pravomoci a nástroje v oblasti dohledu a
- 4) snížit administrativní náklady institucí související se zpřístupňováním informací a zlepšit přístup k jejich obezřetnostním údajům.

1) *Posílit kapitálový rámec založený na riziku*

Přechodně náročné hospodářské podmínky nezměnily nic na nutnosti provedení této strukturální reformy. Dokončení reformy je nezbytné, aby bylo možné se vypořádat s dosud nevyřešenými problémy a ještě více posílit finanční zdraví institucí usazených v EU, což jim umožní lépe podporovat hospodářský růst a odolávat případným budoucím krizím. Provedení zbývajících prvků reformy Basel III je rovněž nutné k tomu, aby instituce získaly nezbytnou právní jistotu, a bude představovat dokončení desetileté reformy obezřetnostního rámce. Dokončení reformy je mimoto v souladu se závazkem EU k mezinárodní spolupráci v oblasti právních předpisů a s konkrétními opatřeními, která někteří její partneři oznámili nebo již přijali za účelem včasného a důsledného provedení reformy.

2) *V obezřetnostním rámci se více zaměřit na environmentální, sociální a správní rizika*

Další stejně důležitý důvod potřeby reformy vyplývá z pokračující práce Komise na přechodu k udržitelnému hospodářství. Sdělení Komise o Zelené dohodě pro Evropu²³ a sdělení Komise o plnění klimatického cíle EU pro rok 2030 („Fit for 55“)²⁴ jasně stanoví závazek Komise transformovat hospodářství EU v udržitelné hospodářství a zabývat se přitom i nevyhnutelnými důsledky změny klimatu. Komise rovněž oznámila strategii financování přechodu k udržitelnému hospodářství²⁵, která vychází z dřívějších podnětů a zpráv, například akčního plánu financování udržitelného růstu²⁶ a zpráv technické expertní skupiny pro udržitelné financování²⁷, posiluje však snahu Komise v této oblasti uvést je do souladu s ambiciózními cíli Zelené dohody pro Evropu.

Ve financování přechodu k udržitelnějšímu hospodářství bude hrát klíčovou úlohu jeho zprostředkování bankami. Přechod k udržitelnějšímu hospodářství s sebou přitom pro instituce pravděpodobně ponese rizika, která budou muset náležitým způsobem řídit, aby zajistily minimalizaci ohrožení finanční stability. Právě zde je zapotřebí obezřetnostní regulace, která může v této souvislosti hrát klíčovou roli. Strategie financování přechodu k udržitelnému hospodářství tuto skutečnost uznala a zdůraznila, že součástí obezřetnostního rámce EU musí být i lepší začlenění environmentálních, sociálních a správních rizik (rizik ESG), neboť se má za to, že stávající požadavky vyplývající z právních předpisů samy o sobě dostatečně nemotivují instituce k tomu, aby rizika ESG systematicky a důsledně řídily.

²³ Viz: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>

²⁴ Viz: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²⁵ Viz COM(2021) 390 final.

²⁶ Viz: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁷ Viz: https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

3) *Nadále sjednocovat pravomoci a nástroje v oblasti dohledu*

Další oblastí, na niž je třeba se zaměřit, je náležité prosazování obezřetnostních pravidel. Orgány dohledu musí mít k dispozici příslušné nezbytné nástroje a pravomoci (např. pravomoc udělovat povolení ve vztahu k institucím a jejich činnostem, posuzovat vhodnost jejich řízení nebo jim ukládat sankce v případě porušení pravidel). Právní předpisy Unie sice zajišťují určitou minimální úroveň harmonizace, soubor nástrojů a postupů v oblasti dohledu se však v jednotlivých členských státech značně liší. Tato roztržitost právního prostředí z hlediska vymezení některých pravomocí a nástrojů, které mají orgány dohledu k dispozici, a jejich uplatňování v jednotlivých členských státech narušuje rovné podmínky na jednotném trhu a vyvolává pochybnosti o řádném a obezřetném řízení institucí a dohledu nad nimi. Tento problém je obzvláště palčivý v rámci bankovní unie. Rozdíly mezi 21 různými právními systémy brání tomu, aby jednotný mechanismus dohledu plnil své funkce v oblasti dohledu účinně a efektivně. Přeshraniční bankovní skupiny se navíc musí potýkat s řadou odlišných postupů k týmž konkrétním problémům v oblasti obezřetnosti, což nadměrně zvyšuje jejich administrativní náklady.

Po brexitu nabyl nového rozměru další důležitý problém, a to neexistence robustního rámce EU, který by se vztahoval na skupiny ze třetích zemí poskytující bankovní služby v EU. Zřizování poboček ze třetích zemí se řídí především vnitrostátními právními předpisy a směrnice o kapitálových požadavcích ho harmonizuje pouze ve velmi omezené míře. Ze zprávy, kterou nedávno zveřejnil orgán EBA²⁸, vyplývá, že tato roztržitost v oblasti obezřetnostních požadavků na jedné straně poskytuje pobočkám ze třetích zemí značné příležitosti k cílenému výběru režimu regulace a dohledu (regulatorní arbitráž) pro výkon jejich bankovních činností a na druhé straně vede k nedostatečnému dozoru v oblasti dohledu a zvýšení rizik pro finanční stabilitu v EU.

Orgánům dohledu často chybějí informace a pravomoci potřebné k tomu, aby se s těmito riziky vypořádaly. Skutečnost, že orgánům dohledu nejsou podávány podrobné zprávy, a nedostatečná výměna informací mezi orgány odpovědnými za dohled nad různými subjekty/činnostmi skupiny ze třetí země vedou k určitým mezerám. EU je jedinou významnou jurisdikcí, v níž orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nemá úplný přehled o činnostech skupin ze třetích zemí, které zde působí jak prostřednictvím svých dceřiných společností, tak prostřednictvím svých poboček. Tyto nedostatky mají nepříznivý dopad na rovnost podmínek, které se uplatňují na skupiny ze třetích zemí působící v různých členských státech, i na rovnost mezi těmito skupinami a institucemi s ústředím v EU.

4) *Snížit administrativní náklady institucí související se zpřístupňováním informací a zlepšit přístup k jejich obezřetnostním údajům*

Tento návrh je nezbytný rovněž k dalšímu posílení tržní disciplíny. Jedná se o další důležitý nástroj, pomocí něhož mohou investoři vykonávat svou úlohu spočívající ve sledování chování institucí. K tomu potřebují mít přístup k nezbytným informacím. Současné potíže spojené s přístupem k obezřetnostním informacím připravují účastníky trhu o informace o

²⁸ Viz EBA/REP/2021/20 (dostupné [zde](#)). Směrnice o kapitálových požadavcích orgánu EBA ukládá, aby podal zprávu o regulatorní arbitráži, která je výsledkem aktuálně uplatňovaných rozdílných zacházení s pobočkami ze třetích zemí. Tato zpráva zkoumá režimy, kterými se řídí činnost poboček ze třetích zemí v jednotlivých státech, a potvrzuje, že i nadále existují značné rozdíly v tom, jak jednotlivé země s těmito pobočkami zacházejí, a v tom, do jaké míry se v tomto ohledu angažuje orgán dohledu hostitelského státu.

obezřetnostní situaci institucí, které potřebují znát. To v konečném důsledku snižuje účinnost obezřetnostního rámce pro instituce a mohlo by to vyvolat pochybnosti o odolnosti bankovního sektoru, zejména v krizových obdobích. Proto se návrh zaměřuje na centralizaci zpřístupňování obezřetnostních informací s cílem zlepšit přístup k obezřetnostním údajům a zvýšit porovnatelnost v rámci daného odvětví. Centralizace zpřístupňování informací v jednotném přístupovém bodě zřízeném orgánem EBA má rovněž snížit administrativní zátěž institucí, zejména těch malých a nepříliš složitých.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Některé prvky návrhů, kterými se mění nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích, navazují na práci provedenou na mezinárodní úrovni nebo orgánem EBA a další úpravy obezřetnostního rámce bylo třeba provést na základě praktických zkušeností získaných od okamžiku provedení CRD ve vnitrostátním právu jednotlivých členských států a jejího uplatňování, mimo jiné v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu.

Návrhy zavádějí změny stávajících právních předpisů, které jsou plně v souladu se stávajícími ustanoveními předpisů v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi. Cílem revize nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích je dokončit provedení reformy Basel III v EU a posílit a sjednotit nástroje a pravomoci v oblasti dohledu. Tato opatření jsou nezbytná k dalšímu posílení odolnosti bankovního sektoru.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Od okamžiku, kdy se hlavy evropských států a předsedové evropských vlád dohodli na vytvoření bankovní unie, uplynulo téměř deset let. Dosud byly zavedeny již dva pilíře bankovní unie – jednotný dohled a jednotné řešení krizí – spočívající na pevném základě jednotného souboru pravidel platného pro všechny instituce v EU.

Cílem návrhů je zajistit, aby pro všechny instituce v Evropské unii bez ohledu na to, zda působí v rámci bankovní unie, či mimo ni, kontinuálně platil jednotný soubor pravidel. Všeobecné cíle tohoto podnětu popsané výše jsou plně v souladu se základními cíli Evropské unie, tj. s podporou finanční stability, se snižováním pravděpodobnosti a rozsahu financování daňovými poplatníky v případě řešení krize instituce a rovněž s přispíváním k harmonickému a udržitelnému financování ekonomické činnosti, což vede k vysoké úrovni konkurenceschopnosti a ochrany spotřebitele.

Vzhledem k tomu, že tento podnět zohledňuje rizika ESG a začlenění environmentálních, sociálních a správních prvků do obezřetnostního rámce, doplňuje také širší strategii EU, jejímž cílem je dosáhnout udržitelnějšího a odolnějšího finančního systému. To přispěje k cíli Zelené dohody pro Evropu, kterým je řízení klimatických rizik a jejich začlenění do finančního systému, a ke strategickým oblastem činnosti stanoveným ve zprávě o strategickém výhledu z roku 2021²⁹.

²⁹ COM(2021)750, viz strategická oblast činnosti č. 6 („budování odolných hospodářských a finančních systémů, které obstojí i v budoucnu“).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh se zabývá opatřeními, která mají stanovit rámec pro zahájení a výkon podnikání institucí působících v Unii a pro dohled nad jejich podnikáním, s cílem zajistit stabilitu jednotného trhu. Bankovní sektor v současné době zajišťuje největší část financování v rámci jednotného trhu, a představuje tak jednu ze základních složek finančního systému Unie. Unie má jasný mandát přijímat opatření v oblasti jednotného trhu a příslušným právním základem jsou příslušné články Smlouvy³⁰, na nichž jsou pravomoci Unie v této oblasti založeny.

Navrhované změny vycházejí z týchž právních základů jako legislativní akty, které jsou předmětem změn, tj. z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), pokud jde o návrh nařízení měnícího CRR, a čl. 53 odst. 1 SFEU, pokud jde o návrh směrnice měnící CRD.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Většina zvažovaných opatření představuje aktualizace a změny stávajících právních předpisů Unie, a proto se týkají oblastí, v nichž Unie svou pravomoc již vykonává a nemá v úmyslu tuto pravomoc přestat vykonávat. Cílem některých opatření (zejména těch, kterými se mění CRD) je zavést další stupeň harmonizace, aby bylo jednotně dosaženo cílů vymezených v uvedené směrnici.

Jelikož jsou cíle sledované navrhovanými opatřeními zaměřeny na doplnění již existujících právních předpisů Unie, lze jich nejlépe dosáhnout na úrovni EU, a nikoli pomocí různých vnitrostátních iniciativ. Vnitrostátní opatření zaměřená například na provedení pravidel, která mají ze své podstaty mezinárodní původ (například celosvětový standard jako Basel III nebo předpisy, které lépe upravují environmentální, sociální a správní rizika), do platných právních předpisů by nebyla z hlediska zajištění finanční stability tak účinná jako pravidla EU. Pokud jde o nástroje a pravomoci v oblasti dohledu nad zpřístupňováním informací a pobočkami ze třetích zemí, mohlo by řešení výhradně na vnitrostátní úrovni vést k menší transparentnosti a vyššímu riziku arbitráže, což by potenciálně mohlo narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit kapitálové toky. Přijetí vnitrostátních opatření by navíc bylo problematické z právního hlediska s ohledem na to, že CRR již upravuje bankovní záležitosti, včetně rizikových vah, podávání zpráv a zpřístupňování informací a dalších požadavků souvisejících s nařízením o kapitálových požadavcích.

Za nejlepší řešení se tedy považuje změna nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích. Tím bude dosaženo správné rovnováhy mezi harmonizací pravidel a zachováním flexibility na vnitrostátní úrovni, bude-li v daném případě nezbytná, aniž by byl narušen jednotný soubor pravidel. Uvedené změny by ještě více podpořily jednotné uplatňování obezřetnostních požadavků a sbližování postupů v oblasti dohledu a zajistily rovné podmínky pro bankovní služby na celém jednotném trhu. To je obzvláště důležité v bankovním sektoru, kde na jednotném trhu EU působí mnoho institucí. K zajištění účinného dohledu nad institucemi na konsolidovaném základě je zásadní maximální spolupráce a důvěra v rámci jednotného

³⁰

Příslušnými články Smlouvy, které Unii opravňují k přijímání opatření, jsou články, které se týkají svobody usazování (zejména článek 53 SFEU), volného pohybu služeb (článek 59 SFEU) a sbližování předpisů, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu (článek 114 SFEU).

mechanismu dohledu a v rámci kolegií orgánů dohledu a příslušných orgánů, které nejsou součástí jednotného mechanismu dohledu. Vnitrostátní pravidla by těchto cílů nedosáhla.

- **Proporcionalita**

Proporcionalita byla nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu. Navrhované změny v různých oblastech regulace byly jednotlivě posouzeny z hlediska cíle proporcionality. V některých oblastech navíc vyšlo najevo, že stávající předpisy požadavek proporcionality nesplňují, a byly analyzovány konkrétní možnosti zaměřené na snížení administrativní zátěže a nákladů menších institucí na jejich dodržování. Tak tomu je zejména v případě opatření v oblasti zpřístupňování informací, kde by byla výrazně snížena, ne-li odstraněna zátěž spojená s dodržováním předpisů u malých a nepříliš složitých institucí. Požadavky na zpřístupňování informací týkajících se rizik ESG, které se mají podle návrhu vztahovat na všechny instituce (tj. nejen na velké banky kótované na burze, na něž se stávající požadavek bude vztahovat od roku 2022), budou navíc z hlediska periodicity a míry podrobnosti přizpůsobeny velikosti a složitosti institucí, takže zásada proporcionality bude dodržena.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby opatření byla zavedena změnami CRR a CRD, a to prostřednictvím nařízení a směrnice. Navrhovaná opatření totiž odkazují na již existující ustanovení obsažená v těchto právních nástrojích (tj. rámec pro výpočet kapitálových požadavků založených na riziku, pravomoci a nástroje, které mají orgány dohledu v celé Unii k dispozici) nebo je dále rozvíjejí.

Některé navrhované změny CRD, které se týkají sankčních pravomocí, by ponechaly členským státům určitý stupeň flexibility, aby si mohly ve fázi jejich provádění ve vnitrostátním právu zachovat odlišná pravidla.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise podnikla několik kroků a provedla různé iniciativy, aby posoudila, zda stávající obezřetnostní rámec pro bankovnínictví v EU a provedení zbývajících prvků reformy Basel III dostačují k tomu, aby pomohly zajistit stabilitu a odolnost bankovního systému EU vůči hospodářským otřesům a jeho funkci udržitelného zdroje stabilního financování pro hospodářství EU.

Komise shromáždila názory zúčastněných stran na konkrétní témata v oblasti úvěrového rizika, operačního rizika, tržního rizika, rizika CVA, transakcí s financováním cenných papírů, jakož i v souvislosti s minimální výstupní úrovní. Kromě těchto prvků souvisejících s prováděním reformy Basel III konzultovala Komise i některá další témata s cílem zajistit sbližování a sladěnost postupů v oblasti dohledu v celé Unii a snížit administrativní zátěž institucí.

Veřejné konzultaci, která proběhla v období od října roku 2019 do začátku ledna roku 2020³¹, předcházela první průzkumná konzultace provedená na jaře roku 2018³², při níž byla vybraná skupina zúčastněných stran požádána o první stanoviska k uvedené mezinárodní dohodě. V listopadu roku 2019 byla navíc uspořádána veřejná konference k projednání dopadů provádění konečné podoby standardů Basel III v EU a problémů s tím spojených. Shrnutí uvedené konzultace a veřejné konference jsou obsažena v příloze 2 posouzení dopadů.

Útvary Komise rovněž provedení konečných prvků reformy Basel III v rámci EU a dalších případných revizí nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích opakovaně konzultovaly s členskými státy v rámci odborné skupiny Komise pro bankovníctví, platební styk a pojišťovnictví.

Během fáze přípravy právních předpisů uspořádaly útvary Komise také stovky schůzek (osobních i virtuálních) se zástupci bankovního sektoru a dalšími zúčastněnými stranami.

Závěry všech výše uvedených iniciativ se staly podkladem pro přípravu legislativního podnětu, který doplňuje posouzení dopadů. Závěry jednoznačně prokázaly, že je třeba stávající předpisy aktualizovat a doplnit za účelem i) dalšího snížení rizik v bankovním sektoru a ii) zvýšení schopnosti institucí směřovat do hospodářství odpovídající finanční prostředky.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise využila odborných znalostí orgánu EBA, který vypracoval posouzení dopadů týkající se provedení zbývajících prvků reformy Basel III³³. Útvary Komise také využily poznatky ECB, která vypracovala makroekonomickou analýzu dopadů provedení těchto prvků³⁴.

- **Posouzení dopadů**

U každého ze zjištěných problémů byla v rámci posouzení dopadů³⁵ kromě výchozí situace, kdy nejsou přijata žádná opatření na úrovni Unie, posouzena řada možných variant opatření ve čtyřech klíčových oblastech politiky.

³¹ Viz: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_cs.

³² Viz: https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en.

³³ První posouzení dopadů bylo předloženo v roce 2019 ve dvou částech (viz [zde](#) a [zde](#)). Druhé posouzení dopadů, které aktualizuje závěry původního posouzení s ohledem na dopady pandemie COVID-19, bylo předloženo v prosinci roku 2020 (viz [zde](#)). Aktualizované posouzení ukázalo, že mezi druhým čtvrtletím roku 2018 a čtvrtým čtvrtletím 2019 poklesl celkový nárůst minimálních kapitálových požadavků v důsledku provádění reformy Basel III v celém jejím rozsahu o více než 5 procentních bodů (tj. z +24,1 % na +18,5 %), přičemž u všech institucí ve zkoumaném vzorku poklesl nedostatek kapitálu na méně než polovinu (ze 109,5 miliardy EUR na 52,2 miliardy EUR).

³⁴ První makroobezřetnostní analýza byla vyhotovena společně s posouzením dopadů, které v roce 2019 vypracoval orgán EBA. V roce 2021 byla následně vypracována aktualizovaná verze zohledňující aktualizované posouzení dopadů, které vyhotovil orgán EBA. Závěry aktualizované analýzy Evropské centrální banky jsou představeny v posouzení dopadů. Podrobnosti o analýze vypracované Evropskou centrální bankou naleznete zde: https://www.ecb.europa.eu/pub/financial-stability/macprudential-bulletin/html/ecb.mpbu202107_1~3292170452.en.html.

³⁵ SWD(2021) 320.

Pokud jde o provedení rámce Basel III, z analýzy a makroekonomického modelování provedených v rámci posouzení dopadů vyplývá, že provedení upřednostňovaných variant a zohlednění všech opatření uvedených v návrhu by mělo v dlouhodobém horizontu (do roku 2030) po uplynutí plánovaného přechodného období vést k nárůstu váženého průměru minimálních kapitálových požadavků institucí o 6,4 % až 8,4 %. Očekává se, že ve střednědobém horizontu (v roce 2025) bude tento nárůst činit 0,7 % až 2,7 %.

Podle odhadů orgánu EBA by tyto dopady mohly vést k tomu, že aby byly splněny nové minimální kapitálové požadavky vyplývající z upřednostňované varianty, musel by omezený počet velkých institucí (10 z 99 institucí ve zkoumaném vzorku) dohromady získat další kapitál ve výši necelých 27 miliard EUR. Pro představu ohledně výše této částky uveďme, že 99 institucí ve zkoumaném vzorku (představujícím 75 % bankovních aktiv v EU) drželo na konci roku 2019 regulační kapitál v celkové hodnotě 1 414 miliard EUR a v roce 2019 mělo kombinované zisky ve výši 99,8 miliardy EUR.

Obecněji řečeno, přestože by institucím v souvislosti s provedením navrhovaných změn předpisů vznikly jednorázové administrativní a provozní náklady, významný nárůst nákladů se neočekává. Navíc se předpokládá, že zjednodušení plynoucí z některých upřednostňovaných variant (např. odstranění přístupů založených na interních modelech, centralizované zpřístupňování informací) povedou v porovnání s dneškem ke snížení nákladů.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Účelem tohoto podnětu je dokončit v EU provedení mezinárodních obezřetnostních standardů pro banky, na nichž se dohodl Basilejský výbor pro bankovní dohled v letech 2017 až 2020. Dověřilo by se tím provedení reformy Basel III, kterou zahájil Basilejský výbor v návaznosti na velkou finanční krizi, v rámci EU. Tato reforma jako taková představovala celkovou revizi obezřetnostního rámce, který se uplatňoval před velkou finanční krizí a v jejím průběhu, a sice rámce Basel II (v EU byl tento rámec proveden prostřednictvím směrnice 2006/48/ES, tj. původní směrnice o kapitálových požadavcích). Komise se při své prováděcí činnosti inspirovala závěry celkové revize obezřetnostního rámce provedené Basilejským výborem pro bankovní dohled spolu s informacemi, které dodaly EBA, ECB a další zúčastněné strany. Do provedení konečných reforem Basel III v EU nebyla dosud provedena kontrola účelnosti ani uplatněn program pro účelnost a účinnost právních předpisů.

- **Základní práva**

EU se zavazuje dodržovat vysokou úroveň ochrany základních práv a je signatářem široké škály úmluv o lidských právech. V této souvislosti není pravděpodobné, že by tento návrh měl přímý dopad na tato práva podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která tvoří nedílnou součást smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5 OSTATNÍ PRVKY

• **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Očekává se, že navrhované změny začnou vstupovat v platnost nejdříve v roce 2023. Změny jsou vzájemně úzce provázané s dalšími ustanoveními nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích, která jsou již v platnosti a jsou monitorována od roku 2014, a pokud jde o opatření zavedená v rámci balíčku opatření ke snížení rizik, od roku 2019.

Basilejský výbor pro bankovní dohled a orgán EBA budou i nadále shromažďovat údaje potřebné ke sledování klíčových ukazatelů (kapitálové poměry, pákový poměr, opatření v oblasti likvidity). To umožní v budoucnu vyhodnotit dopady nových nástrojů politiky. Pravidelný proces kontroly a hodnocení orgánem dohledu a zátěžové testy rovněž pomohou při sledování dopadu nově navrhovaných opatření na dotčené instituce a při vyhodnocování, zda stanovená flexibilita a proporcionalita dostatečně vyhovují specifikům menších institucí. EBA společně s jednotným mechanismem dohledu a příslušnými vnitrostátními orgány navíc vyvíjejí integrovaný nástroj pro podávání zpráv (EUCLID), který by měl být užitečným nástrojem pro sledování a hodnocení dopadu reforem. Komise se rovněž bude i nadále účastnit pracovních skupin při Basilejském výboru pro bankovní dohled a společné pracovní skupiny zřízené Evropskou centrální bankou (ECB) a orgánem EBA, které sledují dynamiku kapitálu institucí a jejich likviditní pozice celosvětově i v rámci EU.

• **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Lepší definice subjektů, na něž se má obezřetnostní konsolidace vztahovat

Nedávné události zdůraznily potřebu vyjasnit ustanovení o obezřetnostní konsolidaci, aby se zajistilo, že finanční skupiny, v jejichž čele stojí společnosti poskytující finanční technologie nebo které kromě institucí zahrnují i jiné subjekty, které se přímo či nepřímo zabývají finančními činnostmi, budou podléhat konsolidovanému dohledu. Za tímto účelem se v článku 4 vyjasňují a zlepšují definice pojmů „podnik pomocných služeb“, „finanční holdingová společnost“ a „finanční instituce“, které jsou v tomto ohledu klíčovými pojmy. Podniky pomocných služeb by měly být považovány za finanční instituce, a měla by se na ně tudíž vztahovat obezřetnostní konsolidace.

Dále se rovněž navrhuje aktualizovat definice pojmů „mateřský podnik“ a „dceřiný podnik“ v souladu s platnými účetními standardy a uvést je do souladu s pojmem „kontrola“, který je v CRR již stanoven, aby se zabránilo nejednotnému uplatňování předpisů a regulatorní arbitráži.

Kapitál

Definice „nepřímé kapitálové investice“ a „syntetické kapitálové investice“

Podle čl. 72e odst. 1 CRR jsou instituce, na které se vztahuje článek 92a uvedeného nařízení, povinny odečítat nepřímé a syntetické kapitálové investice do určitých nástrojů způsobilých závazků. Současné definice pojmů „nepřímá kapitálová investice“ a „syntetická kapitálová investice“ však zahrnují pouze kapitálové investice do kapitálových nástrojů. Tyto definice se proto mění tak, že nyní zahrnují i kapitálové investice do příslušných závazků (čl. 4 odst. 1, body 114 a 126 CRR).

Kapitálové nástroje vzájemných institucí, družstev, spořitelů nebo podobných institucí

Po vystoupení Spojeného království z EU podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii není čl. 27 odst. 1 písm. a) bod v) CRR pro instituce usazené v Unii již relevantní (byl zaveden s cílem vyhovět potřebám institucí usazených ve Spojeném království). Toto ustanovení se proto zrušuje.

Prahové hodnoty pro výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu tier 1

Pro účely uplatnění některých odpočtů souvisejících s kapitálem stanovených v CRR musí instituce vypočítat určité prahové hodnoty, které vycházejí z položek jejich kmenového kapitálu tier 1, a to po uplatnění obezřetnostních filtrů a většiny odpočtů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1. Aby byla zachována jednotnost výpočtu příslušných prahových hodnot a zabránilo se odlišnému zacházení s určitými odpočty u daných prahových hodnot, je při výpočtu příslušných položek kmenového kapitálu tier 1 třeba zohlednit i nové odpočty související s kmenovým kapitálem tier 1, které stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/630³⁶ a nařízení (EU) 2019/876. V čl. 46 odst. 1, čl. 48 odst. 1, čl. 60 odst. 1, čl. 70 odst. 1 a čl. 72i odst. 1 CRR se proto doplňují odkazy na čl. 36 odst. 1 písm. m) a n) CRR. Zároveň se v souvislosti s odstraněním odpočtů akciových expozic v rámci přístupu založeného na interních modelech z uvedených ustanovení vypouští odkaz na čl. 36 odst. 1 písm. k) bod v).

Menšinové podíly v souvislosti s dceřinými podniky ve třetích zemích

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033³⁷ (nařízení o investičních podnicích) předpokládalo změny pojmů „instituce“ a „investiční podnik“ (čl. 4 odst. 1 body 2 a 3 CRR). Nový vložený článek 88b má zajistit, aby dceřiné podniky, které se nacházejí ve třetí zemi, mohly být přesto zohledněny pro účely části druhé hlavy II CRR (tj. stanovení menšinových podílů) za předpokladu, že by se na tyto dceřiné podniky vztahovaly pozměněné definice těchto pojmů, pokud by byly usazené v Unii.

V souvislosti s dceřinými podniky ve třetích zemích se provádí několik dalších změn v čl. 84 odst. 1, čl. 85 odst. 1 a čl. 87 odst. 1 CRR. Tyto změny nemění stávající způsob výpočtu menšinových podílů, ale mají vyjasnit znění předpisu v návaznosti na nedávné odpovědi, která Komise poskytla prostřednictvím nástroje otázek a odpovědí jednotného souboru pravidel EBA.

Minimální výstupní úroveň

Prostřednictvím změn nařízení i směrnice o kapitálových požadavcích se zavádí minimální výstupní úroveň kapitálových požadavků založených na riziku. Představuje jedno z klíčových opatření v rámci reformy Basel III, které má zmenšit nepřiměřené rozdíly v kapitálových požadavcích institucí vypočítaných pomocí interních modelů, a tím zlepšit porovnatelnost kapitálových poměrů institucí. Stanoví dolní limit pro kapitálové požadavky vypočítané pomocí interních modelů používaných institucemi ve výši 72,5 % kapitálových požadavků, které by se uplatnily na základě standardizovaných přístupů. Rozhodnutí zavést minimální

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/630 ze dne 17. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o minimální krytí ztrát z nevykonných expozic (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 4).

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

výstupní úroveň je založeno na analýze, z níž vyplývá, že při používání interních modelů mají instituce sklon podceňovat rizika, a tím i kapitálové požadavky.

Výpočet rizikově vážených aktiv (RWA) podléhajících minimální výstupní úrovni je stanoven v článku 92 CRR. Konkrétně se v čl. 92 odst. 3 nově upřesňuje, jaký celkový objem rizikové expozice (TREA) – bez ohledu na to, zda podléhá minimální úrovni – se má použít pro výpočet minimálních kapitálových požadavků (tzv. „pilíř 1“).

Celkový objem rizikové expozice podléhající minimální úrovni stanovený v čl. 92 odst. 5 se má použít pouze u mateřské instituce v EU, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti bankovní skupiny pro účely výpočtu ukazatele kapitálové přiměřenosti dané skupiny na nejvyšší úrovni konsolidace v EU.

Celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni se naproti tomu nadále vztahuje na jakýkoli subjekt skupiny při výpočtu kapitálových požadavků na individuální úrovni, jak je dále upřesněno v čl. 92 odst. 4.

Každá mateřská instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost v členském státě (jiném, než ve kterém se nachází mateřský podnik v EU) má povinnost vypočítat svůj podíl na minimálním celkovém objemu rizikové expozice podléhající minimální úrovni, který se používá ke stanovení kapitálového požadavku konsolidované skupiny, vynásobením kapitálového požadavku konsolidované skupiny podílem³⁸ subkonsolidovaných rizikově vážených aktiv, které lze přiřadit danému subjektu a jeho dceřiným podnikům v témže členském státě.

Rizikově vážená aktiva konsolidované skupiny, která lze přiřadit určitému subjektu/podskupině, se vypočítají v souladu s čl. 92 odst. 6 jako rizikově vážená aktiva tohoto subjektu/podskupiny, jako by pro celkový objem rizikových expozic tohoto subjektu/podskupiny platila minimální výstupní úroveň. Tím se zohlední přínosy diverzifikace rizik v rámci obchodních modelů uplatňovaných různými subjekty v téže bankovní skupině. Případný nárůst kapitálových požadavků v důsledku uplatnění minimální výstupní úrovně u konsolidované skupiny by přitom musel být spravedlivě rozdělen mezi podskupiny, které se nacházejí v jiných členských státech než mateřský podnik, na základě jejich rizikového profilu.

Ustanovení čl. 92 odst. 7 kopírují ustanovení bývalého čl. 92 odst. 4 a upřesňují výpočtové faktory, které se mají použít u různých druhů rizik krytých kapitálovými požadavky.

Rámec úvěrového rizika – standardizovaný přístup

Standardizovaný přístup k úvěrovému riziku (SA-CR) používá většina institucí v celé EU k výpočtu kapitálových požadavků ke krytí svých expozic vůči úvěrovému riziku. Navíc musí sloužit jako důvěryhodná alternativa k přístupům založeným na interních modelech a jako jejich účinná pojistka. Bylo zjištěno, že stávající přístup SA-CR není v řadě oblastí vůči rizikům dostatečně citlivý, což někdy vede k tomu, že je úvěrové riziko stanoveno chybně či nepřiměřeně (buď jako příliš vysoké, nebo jako příliš nízké), a následně k chybnému či nepřiměřenému výpočtu kapitálových požadavků.

³⁸ Tento podíl se vypočítá ve vztahu k rizikově váženým aktivům dané konsolidované skupiny.

Revize přístupu SA-CR zvyšuje citlivost tohoto přístupu ve vztahu k některým klíčovým aspektům SA-CR.

Hodnota expozice podrozvahových položek

Revidované znění Basilejských pravidel zavedlo řadu změn ohledně způsobu, jakým mají instituce stanovovat hodnotu expozice podrozvahových položek a příslibů v podrozvahových položkách.

Článek 5 nově zavádí definici pojmu „příslib“ a stanoví výjimku, že smluvní ujednání splňující určité podmínky nejsou klasifikována jako přísliby.

Článek 111 nově sladí úvěrové konverzní faktory („CCF“) vztahující se na podrozvahové expozice se standardy Basel III zavedením dvou nových úvěrových konverzních faktorů ve výši 40 % a 10 % a vypuštěním faktoru ve výši 0 %. Je rovněž vyjasněno nakládání s přísliby v podrozvahových položkách, pokud jde o CCF, které se používají ke stanovení příslušné hodnoty expozice.

Výjimka stanovená v článku 5, která byla zavedena v souladu se standardy Basel III, však institucím umožní i nadále uplatňovat CCF ve výši 0 % na určitá smluvní ujednání pro podniky, včetně malých a středních podniků, která nejsou klasifikována jako „přísliby“. Článek 495d dále zavádí přechodné období, na základě něhož mohou instituce uplatňovat CCF ve výši 0 % na nepodmíněně odvolatelné přísliby do 31. prosince 2029; po tomto datu bude hodnota CCF během dalších tří let postupně zvyšována a na konci zaváděcího období dosáhne 10 %. Díky tomuto přechodnému období bude moci orgán EBA vyhodnotit, zda by dopady uplatnění CCF ve výši 10 % na tyto přísliby nevedly k nezamýšleným důsledkům u určitých typů dlužníků, kteří se na tyto přísliby spoléhají jako na zdroj flexibilního financování. Na základě tohoto vyhodnocení se Komise bude muset rozhodnout, zda předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu CCF pro nepodmíněně odvolatelné přísliby.

Klasifikace podrozvahových položek v příloze I se mění v souladu s revidovanými standardy Basel III, aby lépe odrážela zařazení těchto položek do košů na základě příslušných CCF.

Článek 111 dále nově pověřuje orgán EBA, aby vymezil technické prvky, které by institucím umožnily správně zařadit své podrozvahové expozice do košů uvedených v příloze I, a tak u nich správně vypočítat hodnotu expozice.

Expozice vůči institucím

Revidované standardy Basel III změnily stávající zacházení s expozicemi vůči institucím, přičemž vedle stávajícího přístupu založeného na externím hodnocení úvěrového rizika (ECRA) zavedly standardizovaný přístup k hodnocení úvěrového rizika (SCRA). Zatímco přístup založený na externím hodnocení úvěrového rizika při stanovení příslušných rizikových vah spoléhá na externí hodnocení úvěrového rizika (tj. ratingy) vypracovaná způsobilými ratingovými agenturami (ECAI), instituce uplatňující standardizovaný přístup k hodnocení úvěrového rizika musí zařadit své expozice vůči institucím do jednoho ze tří košů („stupňů“).

Článek 120 se mění v souladu se standardy Basel III tak, že snižuje rizikovou váhu vztahující se na expozice vůči institucím, u nichž je k dispozici rating na úrovni stupně úvěrové kvality 2

vypracovaný určenou ECAI, a zahrnuje do rozsahu krátkodobých expozic expozice, které vyplývají z pohybu zboží přes hranice států, s původní splatností nejvýše šest měsíců.

Článek 121 nově zavádí standardizovaný přístup k hodnocení úvěrového rizika stanovený standardy Basel III u expozic vůči institucím, u nichž není rating vypracovaný určenou ECAI k dispozici. Tento přístup vyžaduje, aby instituce zařadily své expozice vůči těmto institucím do jednoho ze tří stupňů na základě několika kvantitativních a kvalitativních kritérií. Aby se zabránilo mechanickému uplatňování těchto kritérií, jsou instituce povinny se při přidělování příslušné rizikové váhy řídit požadavky ohledně náležité péče vymezenými v článku 79 CRD, stejně jako u expozic vůči institucím, u nichž je k dispozici rating vypracovaný určenou ECAI. Tím je zajištěno, že kapitálové požadavky budou náležitě a konzervativně odrážet úvěruschopnost protistran institucí bez ohledu na to, zda je u daných expozic k dispozici externí rating, či nikoli. V souladu se standardy Basel III se vypouští stávající možnost stanovit rizikové váhy expozic vůči institucím na základě ratingů jejich domovských států, aby se přerušila vazba mezi institucemi a těmito státy.

Článek 138 se mění v souladu se standardy Basel III tak, že přerušuje vazbu mezi bankami a jejich domovskými státy i u institucí s ratingem tím, že zakazuje, aby ratingy vypracované určenou ECAI obsahovaly předpoklady o implicitní státní podpoře, ledaže se tyto ratingy vztahují k institucím veřejného sektoru.

Expozice vůči podnikům

Článek 122 se mění v souladu se standardy Basel III tak, že snižuje rizikovou váhu vztahující se na expozice vůči podnikům, u nichž je k dispozici rating na úrovni stupně úvěrové kvality 3 vypracovaný určenou ECAI.

V důsledku zavedení minimální výstupní úrovně by instituce, které k výpočtu kapitálových požadavků na krytí expozic vůči podnikům používají interní modely, musely rovněž používat přístup SA-CR, který se při stanovení úvěrové kvality korporátního dlužníka opírá o externí ratingy. Většina podniků v EU si však obvykle externí rating vypracovat nenechává kvůli nákladům na jeho vyhotovení a dalším faktorům. Jelikož jsou kapitálové požadavky vypočítané na základě přístupu SA-CR v průměru konzervativnější u podniků bez ratingu než u podniků, které rating mají, mohlo by zavedení minimální výstupní úrovně vést k výraznému nárůstu kapitálových požadavků u institucí, které používají interní modely. Aby se zabránilo rušivým dopadům na poskytování bankovních úvěrů podnikům bez ratingu a aby byl poskytnut dostatek času k zavedení veřejných a/nebo soukromých iniciativ zaměřených na zvýšení rozsahu, ve kterém se ratingy provádějí, článek 465 nově stanoví zvláštní přechodné ustanovení týkající se expozic vůči podnikům bez ratingu při výpočtu minimální výstupní úrovně. Během přechodného období mohou instituce uplatnit na své expozice vůči podnikům, které nemají externí rating, přednostní rizikovou váhu 65 % za předpokladu, že pravděpodobnost selhání (PD) u těchto expozic je nejvýše 0,5 % (to odpovídá ratingu na úrovni „investičního stupně“). Toto zacházení se vztahuje na všechny podniky bez ratingu bez ohledu na to, zda jsou kótovány na burze, či nikoli. Orgán EBA bude sledovat využívání přechodného zacházení a dostupnost ratingů vypracovaných určenými ECAI ve vztahu k expozicím vůči podnikům. Orgán EBA bude povinen sledovat využívání přechodného zacházení a vypracuje zprávu o přiměřenosti jeho nastavení. Na základě této zprávy se Komise bude muset rozhodnout, zda Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh týkající se zacházení s podnikovými expozicemi bez ratingu s vysokou úvěrovou kvalitou. .

Opatření ke zlepšení dostupnosti externích ratingů pro podniky jsou navrhována v rámci změn článku 135.

Zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi

Podpora životaschopných projektů v oblasti infrastruktury a dalších specializovaných projektů má zásadní význam pro hospodářský růst Unie. Poskytování specializovaných úvěrů institucemi je rovněž specifickým rysem hospodářství Unie v porovnání s jinými jurisdikcemi, kde jsou takovéto projekty financovány převážně kapitálovými trhy. Velké instituce usazené v EU jsou hlavními poskytovateli finančních prostředků pro specializované projekty, objektové financování a komoditní financování jak v Unii, tak celosvětově; jako takové získaly v těchto oblastech vysokou úroveň odbornosti. Obchodní činnost je realizována hlavně s jednotkami pro speciální účel, které obvykle slouží jako subjekty, které si vypůjčují finanční prostředky, a u nichž je hlavním zdrojem splácení získaných finančních prostředků návratnost dané investice.

V souladu se standardy Basel III se v novém článku 122a v rámci přístupu SA-CR zavádí kategorie specializovaných expozic a dva obecné přístupy ke stanovení příslušných rizikových vah u specializovaných expozic, jeden pro expozice s externím ratingem a druhý pro expozice bez externího ratingu. V rámci přístupu SA-CR se zavádějí kategorie expozic projektového financování, objektového financování a komoditního financování v souladu s těmiž třemi podkategoriemi rozlišovanými v rámci přístupů založených na interním ratingu (IRB).

Jelikož nové standardizované zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi bez ratingu podle rámce Basel III není dostatečně citlivé vůči rizikům, aby odráželo účinky komplexních bezpečnostních opatření obvykle spojených s některými expozicemi v oblasti financování objektů v Unii, zavádí se v rámci přístupu SA-CR pro tyto expozice dodatečné rozčlenění. Na expozice v oblasti objektového financování bez ratingu, které díky obezřetnému a konzervativnímu řízení souvisejících finančních rizik splňují určitý soubor kritérií způsobilých snížit jejich rizikový profil na úroveň „vysoce kvalitní“, se uplatňuje příznivější kapitálové zacházení ve srovnání s tím, jak se podle standardů Basel III zachází s expozicemi v oblasti objektového financování bez ratingu obecně. Určení toho, co představuje pojem „vysoce kvalitní“ u objektového financování, závisí na dalších přesně stanovených podmínkách, které vypracuje orgán EBA prostřednictvím návrhů regulačních technických norem.

Preferenční zacházení zavedené v CRR II s cílem podpořit bankovní financování a soukromé investice do vysoce kvalitních projektů v oblasti infrastruktury („podpůrný koeficient pro infrastrukturu“), které je stanoveno v článku 501a, je s cílenými vyjasněními zachováno jak v rámci přístupu SA-CR, tak v rámci přístupů IRB k úvěrovému riziku a jeho uplatňování vede u projektů v oblasti infrastruktury k nižším kapitálovým požadavkům než zvláštní zacházení stanovené standardy Basel III. Preferenční zacházení stanovené v novém článku 122a pro „vysoce kvalitní“ expozice projektového financování se však bude vztahovat pouze na expozice, u nichž instituce již neuplatňují zacházení založené na „podpůrném koeficientu pro infrastrukturu“ podle článku 501a, aby se zabránilo neodůvodněnému snižování kapitálových požadavků.

Retailové expozice

Článek 123 se mění tak, že dále sladí klasifikaci retailových expozic uplatňovanou v rámci přístupu SA-CR s klasifikací uplatňovanou v rámci přístupů IRB, aby se zajistilo jednotné uplatňování odpovídajících rizikových vah na stejný soubor expozic. Článek 123 rovněž nově zavádí zacházení spočívající v uplatňování preferenční rizikové váhy 45 % na revolvingové retailové expozice, které splňují určitý soubor podmínek týkajících se splacení nebo použití, jež jsou způsobilé snížit jejich rizikový profil, a definuje je jako „transakční“ expozice v souladu se standardy Basel III. Expozicím vůči jedné či více fyzickým osobám, které nesplňují všechny podmínky potřebné k tomu, aby byly považovány za retailové expozice, se přidělí riziková váha 100 %.

Expozice s nesouladem měn

Nový článek 123a zavádí požadavek na uplatnění multiplikátoru rizikových vah u nezajištěných retailových expozic a expozic týkajících se obytných nemovitostí vůči fyzickým osobám v případě, že se měna, v níž je denominován úvěr, liší od měny, v níž je denominován zdroj příjmu dlužníka. Jak je stanoveno v konečných standardech Basel III, hodnota multiplikátoru je stanovena na 1,5, přičemž pro výslednou konečnou rizikovou váhu se uplatní strop ve výši 150 %. Pokud se měna, v níž jsou denominovány expozice, liší od domácí měny země bydliště dlužníka, mohou instituce použít jako zástupný ukazatel všechny nezajištěné expozice.

Expozice zajištěné nemovitostmi

V souladu s konečnými standardy Basel III se mění zacházení s kategorií expozic týkajících se nemovitostí tak, že je ještě více rozčleněno s ohledem na riziko, které s sebou různé druhy transakcí a úvěrů spojených s nemovitostmi nevyhnutelně nesou.

Nové zacházení týkající se rizikových vah i nadále rozlišuje mezi zástavními právy k obytným a obchodním nemovitostem, přidává však podrobnější rozčlenění podle typu financování dané expozice (závislé či nezávislé na zdrojích příjmů plynoucích ze zajištěné nemovitosti) a podle fáze, v níž se nemovitost nachází (fáze výstavby versus dokončená nemovitost).

Určitou novinkou je zavedení zvláštního zacházení s hypotečními úvěry na nemovitosti vytvářející příjem (IPRE), tj. hypotečními úvěry, jejichž splacení je významně závislé na příjmech plynoucích z nemovitosti zajišťující tyto úvěry. Z důkazů shromážděných Basilejským výborem vyplývá, že tyto úvěry bývají podstatně rizikovější než hypoteční úvěry, jejichž splacení je významně závislé na fundamentální schopnosti dlužníka dostát svým závazkům spojeným s úvěrem. V rámci stávajícího přístupu SA-CR však pro tyto rizikovější expozice není stanoveno zvláštní zacházení, ačkoli je tato závislost na příjmech plynoucích z nemovitosti zajišťující úvěr důležitým rizikovým faktorem. Skutečnost, že se na tento typ expozic týkajících se nemovitostí neuplatňuje zvláštní zacházení, může mít za následek, že kapitálové požadavky ke krytí nečekaných ztrát u těchto expozic nejsou stanoveny v dostatečné výši.

V článku 4 se mění, nahrazuje nebo nově vkládá několik definic za účelem vyjasnění významu různých druhů expozic zajištěných zástavním právem k nemovitosti v souladu s tím, jak byla revidována jednotlivá zacházení v části III (body 75 až 75g).

Článek 124 se nahrazuje s cílem vymezit v odstavcích 1 až 5 obecné a některé zvláštní požadavky na přidělování rizikových vah expozicím zajištěným zástavním právem k obytné nemovitosti a zástavním právem k obchodní nemovitosti, včetně zástavních práv k (obytným i obchodním) nemovitostem vytvářejícím příjem. Odstavce 6 až 10 zachovávají stávající pravidelné hodnocení přiměřenosti standardních rizikových vah a postup jejich navyšování podle uvážení určeného orgánu.

Článek 125 se nahrazuje s cílem zavést revidované zacházení pro expozice zajištěné zástavním právem k obytné nemovitosti podle standardů Basel III. Postup spočívající v rozdělení úvěru, kdy jsou hypoteční expozice rozděleny na zajištěnou a nezajištěnou část a každé z obou těchto částí je přidělena odpovídající riziková váha, je zachován, jeho nastavení je však upraveno v souladu se standardy Basel III, přičemž zajištěné části expozice až do 55 % hodnoty nemovitosti je přidělena riziková váha 20 %. Takto nastavená riziková váha vztahující se k zajištěné části expozice řeší situaci, kdy instituce může utrpět další neočekávané ztráty i nad rámec již uplatňovaného snížení hodnoty nemovitosti, pokud dojde k jejímu prodeji v případě nesplacení úvěru dlužníkem. Článek 125 navíc stanoví záložní přístup, který je citlivější vůči rizikům, v závislosti na poměru objemu expozice vůči hodnotě nemovitosti (ETV) u hypotečních úvěrů na obytné nemovitosti v případě, že u dané nemovitosti nelze rozdělení úvěru provést (například proto, že není dokončena).

Upravený článek 125 rovněž stanoví speciální a podrobnější zacházení týkající se rizikových vah, které se uplatní na expozice IPRE zajištěné obytnými nemovitostmi, ledaže jsou splněna takzvaná „přísná kritéria“: pokud příslušný orgán členského státu, v němž se nachází nemovitost zajišťující hypoteční úvěr, zveřejní důkazy o tom, že trh s nemovitostmi je rozvinutý a zavedený a roční míry ztrátovosti na tomto trhu nepřekračují určité limity, mohou být na expozice IPRE zajištěné obytnými nemovitostmi uplatněny stejné preferenční rizikové váhy, jaké se používají u jiných expozic zajištěné obytnými nemovitostmi, u nichž riziko dlužníka významně nezávisí na tom, jaký nemovitost vytváří zisk.

Článek 126 se nahrazuje s cílem zavést revidované zacházení s expozicemi zajištěnými obchodními nemovitostmi podle standardů Basel III. Z koncepčního hlediska odráží zacházení s expozicemi týkajícími se obytných nemovitostí: je zachován zavedený postup spočívající v rozdělení úvěru a jeho nastavení je upraveno v souladu se standardy Basel III, přičemž zajištěné části expozice až do 55 % hodnoty nemovitosti je přidělena riziková váha 60 %. Článek 126 navíc stanoví záložní přístup, který je citlivější vůči rizikům, v závislosti na poměru ETV u hypotečních úvěrů na obchodní nemovitosti v případě, že u dané nemovitosti nelze rozdělení úvěru provést.

Změnami článku 126 se zavádí speciální a podrobnější zacházení založené na rizikových vahách pro expozice IPRE zajištěné obytnými nemovitostmi, přičemž jsou zachována „přísná kritéria“, při jejichž splnění mohou instituce použít stejné preferenční rizikové váhy na expozice vůči nemovitostem vytvářejícím příjem a dalším obchodním nemovitostem zajištěné nemovitostmi, které se nacházejí na trzích, na nichž roční míry ztrátovosti nepřekračují určité limity.

Úvěry, kterými se financuje nabytí pozemku, příprava nebo výstavba (ADC) jakýchkoli obytných nebo obchodních nemovitostí, jsou spojeny s vyšším rizikem. Toto zvýšené riziko je důsledkem skutečnosti, že při poskytnutí úvěru je zdrojem jeho splacení buď plánovaný, ale nejistý prodej nemovitosti, nebo značně nejisté peněžní toky. Současné zacházení se spekulativním financováním nemovitostí je založeno výhradně na záměru dlužníka nemovitost dále se ziskem prodat, aniž by se zohledňovalo, do jaké míry je splacení ve

skutečnosti jisté. Proto se zavádí nová definice do článku 4 a vkládá se nový článek 126a za účelem zavedení zvláštního zacházení uplatňováním rizikové váhy ve výši 150 %, jak stanoví standardy Basel III pro úvěry poskytované společností nebo jednotkám pro speciální účel, kterými se financuje nabytí pozemku, příprava nebo výstavba jakýchkoli obytných či obchodních nemovitostí. Současné zacházení se „spekulativním financováním nemovitostí“ s uplatňováním rizikové váhy ve výši 150 % se naopak vypouští, neboť je založeno výhradně na záměru dlužníka nemovitost dále se ziskem prodat, aniž by se zohledňovalo, do jaké míry je splacení ve skutečnosti nejisté. Článek 126a umožňuje v souladu se standardy Basel III přidělit expozicím ADC souvisejícím s obytnými nemovitostmi rizikovou váhu 100 %, jsou-li splněny určité podmínky snižující rizika (týkající se standardů pro upisování, podílu smluv o smlouvě budoucí ohledně koupě či nájmu a vlastního kapitálu vystaveného riziku).

Konečné standardy Basel III stanoví, že aby se snížil dopad cyklických účinků na ocenění nemovitostí zajišťujících úvěr a kapitálové požadavky vztahující se k hypotečním úvěrům se udržovaly na stabilnější úrovni, je horním limitem pro obezřetnostní účely hodnota nemovitosti zjištěná při poskytnutí úvěru, pokud úpravy nemovitosti její hodnotu „jednoznačně“ nezvýší. Standardy bankám přitom neukládají povinnost sledovat vývoj hodnoty nemovitosti. Vyžadují pouze, aby byly provedeny úpravy v případě mimořádných událostí. Stávající přístup SA-CR, který se uplatňuje v EU, naopak vyžaduje, aby instituce hodnotu nemovitosti použité jako zajištění pravidelně sledovaly. Na základě uvedeného sledování jsou instituce povinny vykazovanou hodnotu nemovitosti zvyšovat nebo snižovat (bez ohledu na hodnotu nemovitosti v okamžiku poskytnutí úvěru). Článek 208 se mění za účelem snížení dopadu cyklických účinků na ocenění nemovitostí zajišťujících úvěry a udržení kapitálových požadavků vztahujících se k hypotečním úvěrům na stabilnější úrovni. Konkrétně je zachován současný požadavek týkající se pravidelného sledování hodnoty nemovitostí, což (na rozdíl od standardů Basel III) umožňuje zvýšit vykazovanou hodnotu nemovitosti oproti její hodnotě při poskytnutí úvěru, avšak jen do výše její průměrné hodnoty za poslední tři roky v případě obchodních nemovitostí a za posledních šest let v případě obytných nemovitostí. Ve vztahu k nemovitostem zajišťujícím kryté dluhopisy je v článku 129 upřesněno, že příslušné orgány mohou institucím dovolit použít tržní hodnotu nebo zástavní hodnotu nemovitosti, aniž by bylo zvýšení hodnoty nemovitosti omezeno výší její průměrné hodnoty za poslední tři roky, respektive za posledních šest let. V článku 208 je dále objasněno, že úpravy nemovitosti, které zvyšují energetickou účinnost budovy nebo bytové jednotky, je třeba považovat za úpravy jednoznačně zvyšující její hodnotu. Instituce mohou rovněž provést ocenění a přecenění nemovitostí pomocí pokročilých statistických nebo jiných matematických metod vypracovaných nezávisle na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru, jestliže splní několik podmínek, které vycházejí z obecných pokynů EBA k poskytování a sledování úvěrů (EBA/GL/2020/06), a jestliže k tomu udělí souhlas orgán dohledu.

Článek 465 nově stanoví zvláštní přechodné ustanovení pro expozice s nízkým rizikem zajištěné zástavním právem k obytným nemovitostem, které se uplatní při výpočtu minimální výstupní úrovně. Během přechodného období mohou členské státy institucím dovolit, aby na zajištěnou část expozice až do výše 55 % hodnoty nemovitosti uplatňovaly preferenční rizikovou váhu 10 % a na zbývající část expozice až do 80 % hodnoty nemovitosti rizikovou váhu 45 %, budou-li splněny určité podmínky, které mají zajistit, že tyto expozice budou spojeny s nízkým rizikem, a splnění těchto podmínek ověří příslušný orgán. Orgán EBA bude povinen sledovat využívání tohoto přechodného zacházení a vypracuje zprávu o přiměřenosti jeho nastavení. Na základě této zprávy se Komise bude muset rozhodnout, zda Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh týkající se expozic s nízkým rizikem zajištěných zástavním právem k obytné nemovitosti.

Podřízené dluhové expozice

Článek 128 se nahrazuje s cílem zavést revidované zacházení s podřízenými dluhovými expozicemi stanovené v konečných standardech Basel III (tj. rizikovou váhu 150 %).

Akciové expozice

Článek 133 se nahrazuje s cílem zavést revidované zacházení s akciovými expozicemi podle konečných standardů Basel III. Rozsah kategorie akciových expozic je vyjasněn pomocí definice akciových expozic a upřesněním, které další nástroje patří do kategorie akciových expozic pro účely výpočtu rizikově vážených aktiv v souvislosti s úvěrovým rizikem.

V zájmu zvýšení citlivosti přístupu SA-CR vůči příslušným rizikům odrážejí revidované rizikové váhy v porovnání s dluhovými expozicemi vyšší riziko ztráty vlastního kapitálu uplatňováním rizikové váhy 250 % a rozlišují mezi dlouhodobými a rizikovějšími spekulativními investicemi, jimž je přidělena riziková váha 400 %. Aby se předešlo zbytečné složitosti, odkazuje klasifikace dlouhodobých expozic na dobu držení akcií schválenou vrcholným vedením instituce jako na hlavní kritérium.

Akciovým expozicím vzniklým v rámci legislativních programů na podporu určitých hospodářských odvětví, v rámci nichž jsou instituci poskytnuty značné dotace na danou investici a které jsou spojeny s určitou formou státního dohledu, může být přidělena riziková váha 100 % za předpokladu, že podíl vlastního kapitálu instituce činí nejméně 10 % a orgán dohledu k tomu udělí souhlas. Tyto dotace mohou mít rovněž podobu všeobecných záruk poskytovaných mezinárodními rozvojovými bankami, veřejnými rozvojovými úvěrovými institucemi a mezinárodními organizacemi. To má zohlednit skutečnost, že skupina Evropské investiční banky, mezinárodní rozvojové banky, veřejné rozvojové úvěrové instituce a členské státy zřizují „legislativní programy“, které jsou často založeny na všeobecných veřejných zárukách a souvisejí s plány pro finanční oživení a odolnosti, aby mobilizovaly soukromý kapitál, mimo jiné na podporu strategických podniků.

Na akciové expozice vůči centrálním bankám se i nadále vztahuje riziková váha ve výši 100 %.

Článek 133 rovněž stanoví minimální úroveň pro akciové expozice, které se vykazují jako úvěr, ale vyplývají z kapitalizace pohledávky provedené v rámci řádné realizace nebo restrukturalizace dluhu: v souladu se standardem Basel III nesmí být příslušná riziková váha nižší než riziková váha, která by se použila v případě, že by kapitálové investice zůstaly v dluhovém portfoliu.

Mnoho bank v EU drží dlouhodobé strategické kapitálové účasti ve finančních i nefinančních podnicích. Standardy Basel III zvyšují rizikové váhy u všech druhů akciových expozic během pětiletého přechodného období, aniž by stanovily zvláštní zacházení se strategickými kapitálovými investicemi. Pokud by byl na celý objem stávajících kapitálových investic uplatněn konzervativnější přístup zakotvený ve standardech Basel III, mohlo by to ohrozit ekonomickou životaschopnost stávajících strategických vztahů.

S ohledem na výše uvedené článek 49 nově stanoví, že se na akciové expozice vůči subjektům finančního sektoru zahrnutým do stejného rozsahu obezřetnostní konsolidace (skupiny) nebo – jestliže k tomu udělí souhlas orgán dohledu – vůči institucím spadajícím do stejného institucionálního systému ochrany použije riziková váha 100 %, čímž bude zachováno stávající zacházení u většiny dotčených subjektů.

Nově vložený článek 495a navíc stanoví postupné zavádění nových rizikových vah vztahujících se na akciové expozice. Tento nový článek dále stanoví, že budou zachovány právní účinky stávajícího zacházení s historickými a strategickými kapitálovými investicemi, které daná instituce v posledních deseti letech držela v subjektech, na něž má významný vliv, včetně pojišťoven.

Expozice v selhání

Článek 127 nově vyjasňuje zacházení týkající se rizikových vah u slev při pořízení nevýkonných expozic (NPE), jak bylo oznámeno ve sdělení „Řešení úvěrů se selháním v období po pandemii COVID-19“. Návrh za tímto účelem upřesňuje, že instituce mohou při stanovení příslušné rizikové váhy, která má být použita na expozici v selhání, zohlednit slevu u zakoupených aktiv v selhání. To doplňuje aktuálně probíhající práci EBA na změně regulační technické normy týkající se úprav o úvěrové riziko.

Další změny článku 127 uvádějí jeho znění do souladu se zněním použitým v revidovaných standardech Basel III.

Používání úvěrových hodnocení od externích ratingových agentur a přiřazování

S cílem získat informace pro případnou budoucí iniciativu týkající se vytvoření veřejných nebo soukromých ratingových systémů článek 135 nově pověřuje evropské orgány dohledu (ESA) vypracováním zprávy o překážkách bránících dostupnosti externích ratingů ECAI, zejména pro podniky, a o možných opatřeních k jejich řešení.

Rámec pro úvěrové riziko – přístupy založené na interním ratingu

Omezení rozsahu přístupů založených na interním ratingu

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku, které jsou založeny na interních modelech jednotlivých institucí, mají významné výhody, pokud jde o citlivost vůči příslušným rizikům, povědomí institucí o těchto rizicích, jakož i rovné podmínky mezi institucemi v celé Unii. Finanční krize však poukázala na významné nedostatky, kterými se přístupy IRB vyznačují. Řada studií provedených jak na mezinárodní úrovni, tak na úrovni EU zjistila nepříjemně velké rozdíly v kapitálových požadavcích u jednotlivých institucí, které nelze vysvětlit pouze rozdíly v rizikovosti jejich portfolií. To komplikuje srovnávání kapitálových poměrů a má dopad na rovné podmínky mezi institucemi. Krize rovněž odhalila případy, kdy ztráty, které institucím vznikly u některých portfolií, byly výrazně vyšší než modelové prognózy, v důsledku čehož neměly jednotlivé instituce v držení kapitál v dostatečné výši.

Tak tomu bylo proto, že příslušný rámec stanovil nedostatečné limity pro možnost použít přístupy IRB u kategorií expozic, které se obtížně modelují, a v zásadě donutil instituce, které u některých svých expozic měly zájem použít přístup založený na interním ratingu, aby jej rozšířily na všechny expozice.

Článek 150 a čl. 151 odst. 8 nově omezují kategorie expozic, u nichž lze k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku použít interní modely, a provádějí tak standardy Basel III. Pokročilý přístup založený na interním ratingu (A-IRB), který umožňuje modelovat všechny rizikové parametry, lze konkrétně použít pouze u těch kategorií expozic, u nichž lze modelovat spolehlivě, kdežto u ostatních kategorií expozic se nově použijí méně propracované přístupy:

- u expozic vůči podnikům s celkovým konsolidovaným ročním obratem nad 500 milionů EUR nebo patřícím do skupiny s celkovým ročním obratem konsolidované skupiny nad 500 milionů EUR („velké podniky“), u expozic vůči institucím a jiným subjektům finančního sektoru (včetně těch, s nimiž se zachází jako s podniky) již nelze uplatnit pokročilý přístup IRB – u těchto expozic mohou instituce použít základní přístup založený na interním ratingu (F-IRB), a modelovat tak pouze pravděpodobnost selhání,
- u akciových expozic již nelze uplatnit přístup IRB – u těchto expozic musí instituce použít přístup SA-CR.

Předpokládá se, že omezení používání pokročilých přístupů založených na modelování odstraní významný zdroj nežádoucích rozdílů u rizikově vážených aktiv, a tím zvýší porovnatelnost kapitálových požadavků. Navíc z rámce odstraní prvek, ze kterého pramenily zbytečné složitosti.

Nová kategorie expozic týkající se regionálních vlád a místních orgánů a rovněž subjektů veřejného sektoru

V současné době lze s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru (PSE) a regionálním vládám a místním orgánům (RGLA) zacházet buď jako s expozicemi vůči ústředním vládám, nebo jako s expozicemi vůči institucím. Na expozice, s nimiž se zachází jako s expozicemi vůči institucím, by se podle revidovaných standardů Basel III musel nově použít základní přístup IRB, a vztahovala by se na ně tudíž omezení týkající se modelování, kdežto na expozice, s nimiž se zachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám, by se tato omezení nevztahovala. S cílem snížit nežádoucí složitost rámce, zajistit jednotné zacházení s expozicemi vůči PSE a RGLA a zabránit nezamýšleným rozdílům v souvisejících kapitálových požadavcích se navrhuje vytvořit v čl. 147 odst. 2 novou kategorii expozic „PSE-RGLA“, do níž budou zařazeny všechny expozice vůči těmto subjektům (bez ohledu na to, zda se s nimi v současnosti zachází jako se státními expozicemi, nebo jako s expozicemi vůči institucím), a uplatňovat na tuto novou kategorii expozic stejná pravidla, která se vztahují na obecnou kategorii podnikových expozic, jak je stanoveno v novém čl. 151 odst. 11. Konkrétně by se na expozice spadající do kategorie expozic PSE-RGLA podle standardů Basel III použily stejným způsobem minimální vstupní úrovně vztahující se na podnikové expozice.

Minimální vstupní úrovně v rámci pokročilého přístupu IRB

Ustanovení čl. 160 odst. 1, čl. 161 odst. 4, čl. 164 odst. 4 a čl. 166 odst. 8c nově zavádějí minimální hodnoty pro vlastní odhady parametrů IRB provedené danou institucí, které se používají jako vstupy pro výpočet rizikově vážených aktiv („minimálně vstupní úrovně“). Tyto minimální vstupní úrovně slouží jako záruky zajišťující, že kapitálové požadavky neklesnou pod dostatečně obezřetnou úroveň, přičemž snižují riziko modelu, chybu měření a omezení údajů a zlepšují vzájemnou porovnatelnost kapitálových poměrů jednotlivých institucí.

Pokud jde o rizikový parametr PD, stávající minimální vstupní úrovně se mírně zvyšují (z 0,03 % podle rámce Basel II na 0,05 % podle rámce Basel III). U rizikových parametrů ztrátovosti ze selhání (LGD) a úvěrového konverzního faktoru (CCF) naopak minimální vstupní úrovně představují nové, obezřetně nastavené požadavky. Minimální vstupní úroveň LGD je u nezajištěných podnikových expozic stanovena na 25 % a u nezajištěných obecných

retailových expozic na 30 %. Pro zajištěné expozice je stanoven vzorec zahrnující konzervativní srážky podle daného druhu kolaterálu, zatímco minimální vstupní úroveň CCF specifická pro přístup IRB je stanovena jako 50 % příslušného CCF v rámci standardizovaného přístupu.

Zacházení se státními expozicemi

Doplňuje se nový článek 159a, který v souladu se standardy Basel III upřesňuje, že pro státní expozice neplatí nové minimální vstupní úrovně (popsané v předchozím oddíle), které se použijí v případě, že instituce provádí vlastní odhady PD, LGD a CCF.

Vypuštění „faktoru navýšení 1,06“ ve vzorci pro výpočet rizikové váhy

V souladu se standardy Basel III se v čl. 153 odst. 1 a čl. 154 odst. 1 vypouští „faktor navýšení 1,06“, který se vztahuje na hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko podle přístupů IRB, čímž se zjednodušuje výpočet a ruší 6% zvýšení kalibrace rizikových vah u IRB, které se uplatňují podle stávajícího rámce.

Vypuštění přístupu „dvojího selhání“

Z čl. 153 odst. 3, čl. 154 odst. 2 a článků 202 a 217 se vypouští metoda dvojího selhání, která se vztahuje na některé zaručené expozice, a nově se tak k výpočtu rizikových vah používá jen jeden obecný vzorec a rámec se zjednodušuje, jak stanoví standardy Basel III. Díky menšímu počtu vložených opcí zajišťuje revidovaný výpočet větší porovnatelnost rizikově vážených aktiv u jednotlivých institucí a zmenšení nežádoucích rozdílů.

Postupné zavedení přístupů IRB a trvalé částečné používání

Podle konečných standardů Basel III již není přijetí přístupů IRB pro jednu kategorii expozic určitou institucí podmíněno tím, že by se mělo nakonec se všemi kategoriemi expozic v jejím investičním portfoliu zacházet podle přístupu IRB („postupné zavedení přístupů IRB“), s výjimkou expozic, u nichž předpisy připouštějí trvalé částečné používání přístupu SA-CR a příslušný orgán k tomu udělí souhlas. Tato nová zásada je provedena v člancích 148 a 150 a umožňuje institucím uplatňovat přístupy IRB selektivně.

S cílem zajistit rovné podmínky mezi institucemi, které v současné době zacházejí se svými expozicemi podle některého z přístupů IRB, a institucemi, které tak nečiní, jsou v novém článku 494d stanovena přechodná ustanovení, která institucím umožňují vrátit se k přístupu SA-CR během tříletého období, jestliže k tomu příslušné orgány zjednodušeným postupem udělí souhlas.

Revidovaný rizikový parametr v rámci základních přístupů IRB

Ustanovení čl. 161 odst. 1 nově zavádí upravené hodnoty LGD pro přednostní nezajištěné expozice vůči podnikům (LGD ve výši 40 % místo 45 %). Hodnota LGD pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu se rovněž mění tak, aby byla v souladu se zacházením podle basilejských standardů.

Revidovaný rozsah a metody výpočtu vlastních odhadů úvěrových konverzních faktorů

Ustanovení čl. 166 odst. 8, 8a, 8b a 8d a článku 182 se mění za účelem úpravy rozsahu a metod pro výpočet vlastních odhadů CCF, které se používají ke stanovení hodnoty expozice

podrozných položek kromě derivátových smluv. Nová ustanovení konkrétně vyžadují, aby bylo ke stanovení vlastních odhadů CCF použito pevně stanovené období 12 měsíců před selháním, a dovolují použít vlastní odhady pouze u určitých příslibů, u nichž je odpovídající standardizovaný CCF nižší než 100 %.

Záruky poskytnuté poskytovateli zajištění, s nimiž se zachází v souladu s méně propracovaným přístupem

Standardy Basel III významně revidovaly metodiky, pomocí nichž mohou instituce zohledňovat účinky snižování úvěrového rizika prostřednictvím způsobilých záruk, mimo jiné s cílem omezit rozsah přístupů, a tím snížit rozdíly v kapitálových požadavcích. Standardy Basel III za tímto účelem obecně stanoví, že riziková váha, která se má použít na zajištěnou část expozice, má být vypočítána v souladu s přístupem, který se používá u srovnatelných přímých expozic vůči danému poskytovateli zajištění. Pokud je expozice, s níž se zachází v souladu s pokročilým přístupem IRB, zaručena ručitelem, s nímž se zachází v souladu se základním přístupem IRB nebo SA-CR, v důsledku zohlednění této záruky se s danou zaručenou expozicí bude zacházet v souladu se základním přístupem IRB, respektive SA-CR. Zohlednění záruk v rámci pokročilého přístupu IRB bude muset být provedeno tak, že se uplatní některý z níže uvedených přístupů:

- přístup využívající substituci rizikové váhy, kdy se riziková váha dlužníka nahradí rizikovou vahou ručitele, pokud se na srovnatelné přímé expozice vůči ručiteli vztahuje zacházení podle přístupu SA-CR (článek 235a),
- přístup využívající substituci rizikových parametrů, kdy se rizikové parametry dlužníka nahradí rizikovými parametry souvisejícími se srovnatelnými přímými expozicemi vůči ručiteli, pokud se na srovnatelné přímé expozice vůči ručiteli vztahuje zacházení podle přístupu IRB (článek 236a), nebo
- úprava odhadů LGD nebo odhadů PD i LGD (článek 183); v návrhu je objasněno, že zohlednění záruky v rámci tohoto přístupu by nemělo nikdy vést k tomu, že by riziková váha, která se má uplatnit na zaručenou expozici, byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči ručiteli. To má zajistit jednotnost rámce z hlediska posuzování rizik a zabránit tomu, že by nepřímé expozici vůči určitému poskytovateli zajištění mohla být přidělena nižší riziková váha než srovnatelné přímé expozici, u níž je tentýž poskytovatel zajištění dlužníkem.

Specializované úvěrové expozice v rámci pokročilého přístupu IRB

Pokud jde o zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi v rámci přístupů IRB, jsou nová omezení modelování vyplývající ze standardů Basel III poměrně malá. Minimální úrovně parametrů se sice uplatňují, pokročilý přístup IRB lze však i nadále použít nezávisle na velikosti dlužníka, na rozdíl od zacházení vztahujícího se na jiné podnikové expozice. Nové minimální úrovně parametrů platné pro podnikové expozice se však vztahují i na specializované úvěrové expozice, aniž by se zohledňovaly specifické úvěrové postupy, jejichž součástí jsou ujednání o zajištění, která mají snížit úvěrové riziko.

Proto se vkládá nový článek 495b, který má postupně zavést nové minimální úrovně, počínaje diskontním faktorem ve výši 50 %, který se během pětiletého období postupně zvýší až na 100 %. Článek dále pověřuje orgán EBA, aby vyhodnotil přiměřenost minimálních vstupních úrovní PD a LGD, které se vztahují na specializované úvěrové expozice, a zmocňuje Komisi

k úpravě uvedených parametrů prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci na základě vyhodnocení EBA.

Zmocňovací ustanovení pro leasingové expozice a úvěrové pojištění

Instituce v EU dosáhly vysoké úrovně odbornosti a řízení rizik v oblasti leasingu, jakož i ve využívání úvěrového pojištění, zejména pro účely financování obchodu. Vzhledem k nedostatku údajů není dosud jasné, zda jsou nové rizikové parametry nastaveny odpovídajícím způsobem, aby odrážely účinek kolaterálu ve formě leasingu spočívající ve snížení rizika, a jaké prvky musí mít smlouvy o pojištění úvěrů, aby mohly být považovány za způsobilé zajištění úvěrového rizika.

Proto se vkládá nový článek 495c, který orgánu EBA ukládá, aby vyhodnotil přiměřenost kalibrace rizik podle standardů Basel III u parametrů vztahujících se na leasingové expozice, zejména nových srážek při ocenění zajištění („koeficienty volatility“) a regulačních hodnot vztahujících se k zajištěné LGD. Komise je zmocněna případně upravit kalibraci prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední zprávu EBA. Prozatím se na nové rizikové parametry v rámci pokročilého přístupu IRB vztahuje pětileté období postupného zavádění.

Dále se vkládá nový článek 495d, který pověřuje orgán EBA, aby Komisi podal zprávu o způsobilosti a používání úvěrového pojištění jako techniky snižování úvěrového rizika a o odpovídajících rizikových parametrech, které by s nimi měly být spojeny v rámci přístupu SA-CR a základního přístupu IRB. Na základě uvedené zprávy je Komise povinna případně předložit legislativní návrh týkající se používání úvěrového pojištění jako techniky snižování úvěrového rizika.

Rámec pro úvěrové riziko – techniky snižování úvěrového rizika

Články 224 až 230 nově provádějí pravidla a metody stanovené ve standardech Basel III, které se týkají zohlednění zajištění a záruk jak v rámci přístupu SA-CR, tak v rámci základního přístupu IRB. Konkrétně došlo k úpravě regulačních srážek, které se uplatní u finančního kolaterálu v rámci komplexní metody finančního kolaterálu, a k úpravě hodnot zajištěné LGD a srážek při ocenění zajištění, které se použijí u expozic, s nimiž se zachází podle základního přístupu IRB.

Ustanovení čl. 213 odst. 1 písm. c) bodu iii) a čl. 215 odst. 2 nově upřesňují kritéria způsobilosti pro záruky a záruky poskytnuté v rámci vzájemných záručních režimů nebo poskytnuté jako záruky nebo protizáruky určitými subjekty. Tato upřesnění by měla zejména blíže vyjasnit způsobilost veřejných záručních režimů zřízených v souvislosti s koronavirovou krizí jak technik snižování úvěrového rizika.

Rámec pro tržní riziko

V roce 2016 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled první soubor revidovaných standardů pro tržní riziko označovaný jako zásadní přezkum obchodního portfolia (FRTB), který má řešit zjištěné nedostatky rámce pro kapitálové požadavky k tržnímu riziku u pozic v obchodním portfoliu. V průběhu sledování dopadu standardů FRTB zjistil Basilejský výbor pro bankovní dohled řadu problémů s nimi spojených, a proto v lednu roku 2019 zveřejnil revidované standardy.

Komise v listopadu roku 2016 původně navrhla zahrnout závazné kapitálové požadavky založené na standardech FRTB do CRR II za účelem řešení nedostatků rámce pro tržní riziko. Vzhledem k následnému rozhodnutí Basilejského výboru pro bankovní dohled o revizi těchto standardů, v jehož důsledku nebyly příslušné harmonogramy slučitelné s milníky postupu vyjednávání o CRR II, se však Evropský parlament a Rada dohodly, že standardy FRTB budou v CRR II provedeny pouze pro účely podávání zpráv. Zavedení kapitálových požadavků založených na standardech FRTB přijetím samostatného legislativního návrhu bylo ponecháno na později.

V CRR se provádí řada změn za účelem zavedení závazných kapitálových požadavků k tržnímu riziku v souladu s revidovanými standardy FRTB.

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 4 nově vyjasňuje definici obchodního útvaru.

Složky kapitálu

Článek 34 nově zahrnuje výjimku, která institucím umožňuje za mimořádných okolností snížit celkové dodatečné úpravy ocenění na základě stanoviska EBA s cílem řešit procykličnost spojenou s dodatečnými úpravami ocenění odečítanými od kmenového kapitálu tier 1.

Obecné požadavky, oceňování a podávání zpráv

Článek 102 nově zavádí přístupy FRTB pro účely výpočtu kapitálových požadavků. Článek 104 se nahrazuje s cílem revidovat kritéria používaná k zařazování pozic do obchodního portfolia nebo do investičního portfolia (tj. bankovního portfolia); zavádí rovněž výjimku, která umožňuje instituci zařadit do investičního portfolia určité nástroje, které by byly jinak zařazeny do obchodního portfolia; výjimka se uplatní jen v případě splnění velmi přísných podmínek, a pokud k tomu příslušný orgán instituce udělí souhlas. Článek 104a nově blíže vymezuje podmínky, za kterých lze určitý nástroj přeargovat do druhého portfolia. Článek 104b nově zavádí výjimku, která institucím umožňuje vytvářet specializované obchodní útvary, jimž mohou instituce přidělovat výhradně pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému a komoditnímu riziku. Vkládá se článek 104c, který upřesňuje zacházení se zajištěním měnového rizika v kapitálových poměrech, které institucím za určitých podmínek umožňuje vyloučit některé pozice z výpočtu kapitálových požadavků k měnovému riziku. Článek 106 nově vyjasňuje stávající ustanovení o interních převodech rizik.

Obecná ustanovení

Článek 325 nově zavádí závazné kapitálové požadavky k tržnímu riziku, které vycházejí z přístupů FRTB vymezených v kapitolách 1a (alternativní standardizovaný přístup neboli A-SA), 1b (přístup založený na alternativních interních modelech neboli A-IMA) a 2 až 4 (zjednodušený standardizovaný přístup), jakož i podmínky pro jejich používání a četnost výpočtu kapitálových požadavků. Zavádí se rovněž výjimka, která institucím umožňuje vyloučit z výpočtu kapitálových požadavků pozice vystavené měnovému riziku, které se odečítají od jejich kapitálu.

Článek 325a nově zavádí kritéria způsobilosti pro používání zjednodušeného standardizovaného přístupu.

Článek 325b upřesňuje výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku na konsolidovaném základě.

Alternativní standardizovaný přístup

Článek 325c nově zavádí další kvalitativní požadavky týkající se validace, dokumentace a správy přístupu A-SA.

Článek 325j nově vyjasňuje některé prvky konečných standardů FRTB, pokud jde o zacházení s investicemi do fondů (tj. subjektů kolektivního investování neboli CIU), a zavádí pro tyto pozice několik cílených úprav výpočtu kapitálových požadavků, aby bylo zajištěno, že zacházení s CIU v rámci standardizovaného přístupu nepřiměřeně nezvýší složitost výpočtu a bude méně penalizující, s ohledem na to, že CIU hrají klíčovou úlohu při usnadňování akumulace osobních úspor, ať už pro účely velkých investic nebo na důchod. K dosažení těchto cílů se stanoví, že instituce by měly jednou měsíčně použít průhledový přístup u pozic v CIU, jichž se tento přístup týká, a umožňuje se institucím při splnění určitých podmínek použít k výpočtu kapitálových požadavků v rámci průhledového přístupu údaje poskytnuté příslušnými třetími stranami. Článek 325j dále v rámci přístupu založeného na pověření pověřuje orgán EBA, aby dále upřesnil technické prvky, které jsou instituce povinny použít k sestavení hypotetického portfolia, které se používá při výpočtu kapitálových požadavků.

Článek 325q nově vyjasňuje zacházení s faktory měnového rizika vega.

Článek 325s nově upravuje vzorec pro výpočet citlivostí na riziko vega.

Článek 325t nyní dále sladuje citlivosti používané pro výpočet kapitálových požadavků s citlivostmi používanými pro řízení rizik dané instituce.

Ustanovení týkající se obchodovaných neseuritizovaných úvěrových a akciových derivátů je přesunuto z článku 325ab do relevantnějšího článku 325v.

Články 325y, 325am, 325ah a 325ak se mění obdobně, aby se vyjasnilo přidělení kategorií úvěrové kvality v rámci přístupu A-SA.

Článek 325ae nově upřesňuje zacházení s faktorem inflačního rizika a faktory křížového měnového bazického rizika.

Články 325ah a 325ak nově upřesňují rizikové váhy krytých dluhopisů (ať již mají externí rating, či nikoli).

Články 325ai a 325aj nově upřesňují hodnotu korelačních parametrů.

Článek 325as nově zavádí nižší rizikovou váhu pro faktor komoditního rizika delta v souvislosti s obchodováním s emisemi uhlíku. Podle konečných standardů Basel III jsou emisní povolenky srovnatelné se smlouvami o dodávce elektřiny, což by vzhledem k historickým údajům vztahujícím se k trhu EU s emisními povolenkami mohlo být považováno za příliš konzervativní. Rezerva tržní stability vytvořená Komisí v roce 2015 totiž volatilitu cen povolenek v rámci systému obchodování s emisemi (ETS) stabilizovala. To odůvodňuje v rámci přístupu A-SA vytvoření zvláštní kategorie rizik pro povolenky ETS odlišné od elektřiny s nižší rizikovou váhou 40 %, která by lépe odrážela skutečnou cenovou volatilitu této komodity specifické pro EU.

Článek 325ax se mění za účelem upřesnění rizikových vah pro citlivosti na faktory rizika vega.

Přístup založený na alternativních interních modelech

Článek 325az nově vyjasňuje podmínky, které musejí instituce splnit, aby jim bylo dovoleno použít při výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku přístup A-IMA.

Článek 325ba nově zavádí vzorec pro součet kapitálových požadavků vypočítaných v souladu s přístupem A-IMA.

Článek 325bc nově pověřuje orgán EBA, aby v rámci regulační technické normy stanovil kritéria pro použití vstupních údajů pro model měření rizika.

Článek 325be nově stanoví nové pravomoci příslušných orgánů, pokud jde o posouzení modelovatelnosti rizikových faktorů ze strany institucí, které používají přístup A-IMA.

Článek 325bf nově zavádí nové pravomoci příslušných orgánů, pomocí nichž mohou řešit nedostatky v modelu a které se vztahují k požadavkům na zpětné testování ze strany institucí, které používají přístup A-IMA.

Článek 325bg nově zavádí závazné požadavky na přiřazování zisků a ztrát prováděné institucemi, které používají přístup A-IMA.

Článek 325bh nově zavádí úpravy výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku pro pozice CIU v rámci přístupu A-IMA, které mají zejména zajistit, aby tento postup bylo možno použít na více CIU. Podobně jako u změn zacházení s CIU v rámci přístupu A-SA mohou instituce při splnění určitých podmínek použít k výpočtu kapitálových požadavků v rámci průhledového přístupu údaje poskytnuté příslušnými třetími stranami a průhledový přístup jsou povinny uplatnit přinejmenším jednou týdně.

Článek 325bi nově upřesňuje povinnosti útvaru řízení rizik a útvaru odpovědného za validaci, pokud jde o systém řízení rizik.

Článek 325bp nově blíže vyjasňuje okolnosti, za kterých je institucím dovoleno použít model IRB k odhadu pravděpodobností selhání a ztrátovosti ze selhání pro výpočet kapitálového požadavku k riziku selhání.

Články 337, 338, 352 a 361 se mění tak, že se nahrazují či ruší ustanovení, která již nejsou relevantní pro používání zjednodušeného standardizovaného přístupu.

Využití interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků

Kapitola 5 se vypouští, neboť stávající přístup založený na interních modelech (IMA) používaný pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku se nahrazuje přístupem A-IMA vymezeným v kapitole 1b.

Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

Jelikož není jisté, zda se významné jurisdikce při provádění standardů FRTB neodchýlí od konečných standardů Basel III, a jelikož je důležité zajistit v praxi rovné podmínky mezi institucemi usazenými v Unii a jejich mezinárodními protějšky, zmocňuje článek 461a

Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci, prostřednictvím kterých může změnit přístupy k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku a datum použitelnosti těchto přístupů tak, aby odpovídaly mezinárodnímu vývoji.

Rámec pro riziko úvěrové úpravy v ocenění (CVA)

Úvěrová úprava v ocenění (CVA) je účetní úprava reálné hodnoty ceny derivátové transakce, jejímž cílem je zajistit se proti případným ztrátám v důsledku zhoršení úvěruschopnosti protistrany dané transakce. Během velké finanční krize utrpěla řada systémově významných bank značné ztráty související s CVA u svých derivátových portfolií v důsledku zhoršení úvěruschopnosti mnoha jejich protistran současně. Basilejský výbor pro bankovní dohled proto v roce 2011 v rámci prvního souboru reforem Basel III zavedl nové standardy pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA, aby bylo zajištěno, že banky budou mít v budoucnu dostatek kapitálu ke krytí uvedeného rizika. Tyto basilejské standardy byly v právu Unie provedeny v roce 2013 prostřednictvím CRR.

Banky a orgány dohledu však vyjádřily obavy, že standardy z roku 2011 odpovídajícím způsobem nezachycují skutečné riziko CVA, jemuž jsou banky vystaveny. Konkrétně byly v souvislosti s těmito standardy vzneseny tři konkrétní výtky: i) že přístupy vymezené v těchto standardech postrádají citlivost vůči riziku, ii) že neuznávají modely CVA vytvořené bankami pro účely účetnictví a iii) že přístupy vymezené v těchto standardech nezachycují tržní riziko spojené s derivátovými transakcemi s protistranou. V reakci na tyto obavy zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled v prosinci roku 2017 revidované standardy v rámci konečných reforem Basel III a v revidovaném vydání v červenci roku 2020 dále upravil jejich kalibraci. V CRR se provádí řada změn za účelem uvedení do souladu se standardy Basilejského výboru pro bankovní dohled z roku 2020.

Do článku 381 se vkládá definice významu rizika CVA, která zachycuje jak riziko úvěrového rozpětí protistrany dané instituce, tak tržní riziko portfolia transakcí obchodovaných danou institucí s touto protistranou.

Článek 382 nově vyjasňuje, na které transakce s financováním cenných papírů se vztahují kapitálové požadavky k riziku CVA. Navíc se vkládá nové ustanovení, které vyžaduje, aby instituce vykazovaly výsledky výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA u transakcí vyňatých v souladu s uvedeným článkem. Dále se stanoví, že instituce, které zajišťují riziko CVA těchto vyňatých transakcí, mohou podle svého uvážení vypočítat kapitálový požadavek k riziku CVA u těchto transakcí, přičemž zohlední příslušná způsobilá zajištění. EBA se rovněž pověřuje, aby vypracoval pokyny pro orgány dohledu, které jim pomohou identifikovat nadměrné riziko CVA, a regulační technické normy, která stanoví podmínky pro posuzování významnosti expozic vůči riziku CVA vyplývajících z transakcí s financováním cenných papírů oceňovaných reálnou hodnotou.

Nově vložený článek 382a vymezuje nové přístupy, které by měly instituce používat při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA, a podmínky pro použití kombinace těchto přístupů.

Článek 383 nově zavádí obecné požadavky na používání standardizovaného přístupu při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA a rovněž definici regulační CVA k tomuto účelu. Nově vložené články 383a až 383x blíže vymezují technické prvky standardizovaného přístupu.

Článek 384 se nahrazuje s cílem zavést základní přístup pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu se standardy Basel III.

Článek 385 se nahrazuje s cílem zavést zjednodušený přístup pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA, jakož i kritéria způsobilosti pro použití zjednodušeného přístupu.

Článek 386 se mění tak, že nyní odráží nové požadavky vztahující se na způsobilá zajištění pro účely kapitálových požadavků k riziku CVA.

Rámec pro minimální úroveň srážky při ocenění u SFT

Transakce s financováním cenných papírů (SFT) hrají ve finančním systému Unie zásadní úlohu v tom ohledu, že finančním institucím umožňují řídit vlastní likviditu a podporovat činnosti tvorby trhu v oblasti cenných papírů. SFT jsou důležité i pro centrální banky, neboť jim umožňují převádět plány měnové politiky do reálné ekonomiky prostřednictvím finančních institucí. Díky SFT však mohou účastníci trhu rovněž uplatnit na své pozice rekurzivně páku reinvestováním hotovostního kolaterálu a opětovným použitím nehotovostního kolaterálu. S cílem řešit riziko nárůstu nadměrné páky mimo bankovní sektor vydala Rada pro finanční stabilitu v roce 2013 doporučení³⁹ svým členským jurisdikcím, aby zavedly minimální srážky při ocenění zajištění u některých SFT, u nichž se neprovádí centrální clearing a které jsou obchodovány mezi bankami a nebankovními subjekty. Podle uvedeného doporučení by tyto minimální srážky při ocenění zajištění měly být zavedeny podle uvážení každé jurisdikce buď přímo prostřednictvím regulace trhu, nebo nepřímo prostřednictvím přísnějšího kapitálového požadavku; ten vypracoval Basilejský výbor pro bankovní dohled v roce 2017 v rámci konečných reforem Basel III.

Doporučení EBA v jeho zvláštní zprávě⁴⁰ o provedení rámce pro minimální úroveň srážek při ocenění u SFT v právu Unie a doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) v jeho zprávě⁴¹ o SFT a páce v EU však poukázala na to, že není jasné, jaký dopad bude uplatňování tohoto rámce mít na instituce. V uvedených doporučeních byly rovněž vyjádřeny obavy, že použití tohoto rámce na určité druhy SFT by mohlo mít nežádoucí důsledky pro tyto finanční činnosti. Navíc není dosud jasné, zda by bylo vhodnější uplatnit tento rámec na instituce v podobě přísnějšího kapitálového požadavku, nebo spíše prostřednictvím regulace trhu. Uplatnění rámce na instituce prostřednictvím přísnějšího kapitálového požadavku by institucím, které by tyto minimální úrovně srážek při ocenění nedodržely, umožnilo tyto finanční činnosti vykonávat, ovšem pod hrozbou sankce. Uplatnění rámce prostřednictvím regulace trhu by naopak zajistilo rovné podmínky pro všechny účastníky trhu, pokud by se Unie rozhodla zavést podobnou regulaci trhu pro příslušné SFT mezi nebankovními subjekty, jak rovněž doporučila Rada pro finanční stabilitu ve své výše uvedené zprávě z roku 2013.

Článek 519c v této souvislosti pověřuje orgán EBA, aby v úzké spolupráci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podal Komisi zprávu o tom, zda je vhodné zavést v Unii

³⁹ Rada pro finanční stabilitu: Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking (Posílení regulace stínového bankovníctví a dohledu nad ním), 29. srpna 2013, dostupné na adrese: https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_130829b.pdf.

⁴⁰ Evropský orgán pro bankovníctví: Policy Advice on the Basel III Reforms: Operational Risk (Politické poradenství v oblasti reforem Basel III: operační riziko), EBA-OP-2019-09b, 2. srpna 2019.

⁴¹ Evropský orgán pro cenné papíry a trhy: Report on securities financing transactions and leverage in the EU (Zpráva o transakcích s financováním cenných papírů a páce v EU), říjen 2016.

rámec pro minimální úrovně srážek při ocenění vztahující se na SFT. Komise na základě uvedené zprávy případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

Operační riziko

Nový standardizovaný přístup, který nahradí všechny stávající přístupy k operačnímu riziku

Basilejský výbor pro bankovní dohled revidoval mezinárodní standard týkající se operačního rizika s cílem řešit jeho slabé stránky, které vyšly najevo v důsledku finanční krize v letech 2008–2009. Kromě nedostatečné citlivosti standardizovaných přístupů vůči riziku byla zjištěna nedostatečná srovnatelnost vyplývající z široké škály postupů interního modelování uplatňovaných v rámci pokročilých přístupů k měření (AMA). S ohledem na výše uvedené a za účelem zjednodušení rámce byly všechny stávající přístupy pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku nahrazeny jediným přístupem použitelným pro všechny instituce, který není založen na modelu. Ačkoli podle tohoto nového rámce již ke stanovení kapitálových požadavků k operačnímu riziku není možné používat modely, například modely vyvinuté v rámci AMA, instituce budou tyto modely moci i nadále používat pro účely interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti.

Tento nový standardizovaný přístup se v Unii provádí nahrazením části třetí hlavy III nařízení o kapitálových požadavcích. Dále se mění několik dalších článků nařízení o kapitálových požadavcích, a to především i) za účelem zavedení jasných a harmonizovaných definic týkajících se operačního rizika (čl. 4 odst. 1 body 52a, 52b a 52c), jak doporučil orgán EBA ve své odpovědi⁴² na žádost Komise o poradenství z roku 2019, a ii) za účelem zohlednění nahrazení hlavy III v celém nařízení o kapitálových požadavcích (např. se vypouštějí dřívější odkazy na hlavu III v článku 20). EBA je rovněž pověřen, aby Komisi podal zprávu o používání pojištění v kontextu revidovaného rámce pro operační riziko (článek 519d). Tato zpráva je potřebná, neboť se u orgánů dohledu objevily určité obavy ohledně toho, zda nový standardizovaný přístup k operačnímu riziku případně neumožní regulatorní arbitráž používáním pojištění.

Výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku

Podle konečných standardů Basel III v sobě nový standardizovaný přístup spojuje ukazatel, který se vztahuje k velikosti podniku dané instituce (složka obchodního ukazatele neboli BIC), s ukazatelem, který zohledňuje historii ztrát dané instituce. Revidovaný basilejský standard počítá s řadou diskrečních pravomocí ohledně toho, jak lze posledně jmenovaný ukazatel provést. Jednotlivé jurisdikce mohou stanovit, že se u všech příslušných institucí při výpočtu kapitálu ke krytí operačního rizika nepřihlíží ke ztrátám z minulých let, nebo že se údaje o ztrátách z minulých let navíc zohlední i u institucí, jejichž velikost nedosahuje určité prahové hodnoty. V zájmu zajištění rovných podmínek v rámci Unie a zjednodušení výpočtu kapitálu ke krytí operačního rizika jsou při výpočtu minimálních kapitálových požadavků tyto diskreční pravomoci vykonávány harmonizovaným způsobem tak, že se u všech institucí nepřihlíží k údajům o provozních ztrátách z minulých let.

⁴² EBA, Policy advice on the Basel reforms: Operational Risk (Politické poradenství v oblasti reformy Basel: operační riziko), EBA/OP/2019/09b, 2. srpna 2019, dostupné na adrese: <https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2886865/5db69327-7d3f-4e6c-9ac9-fc54430781eb/Policy%20Advice%20on%20Basel%20III%20reforms%20-%20Operational%20Risk.pdf?retry=1>

Výpočet BIC je vymezen v nové kapitole 1 hlavy III (nové články 312 až 315). V Unii budou minimální kapitálové požadavky ke krytí operačního rizika založeny výhradně na BIC (článek 312). Výpočet BIC, která je založena na tzv. obchodním ukazateli, je vymezen v článku 313, a v článcích 314 a 315 je vymezeno, jak se stanoví ukazatel velikosti podniku, včetně jeho složek a možných úprav v důsledku fúzí, nabytí nebo odprodejů.

Sběr údajů a jejich správa

Nová kapitola 2 (nové články 316 až 323) stanoví pravidla pro sběr údajů a jejich správu. S ohledem na proporcionalitu jsou tyto požadavky rozděleny na pravidla, která se vztahují na všechny instituce, například ustanovení o rámci pro řízení operačního rizika (článek 323), a na pravidla, která se vztahují pouze na instituce, které jsou rovněž povinny zpřístupňovat údaje o ztrátách z minulých let (čl. 446 odst. 2), a musí tudíž uchovávat soubor údajů o ztrátách (článek 317). V souladu s odpovědí EBA na žádost Komise o poradenství z roku 2019 budou všechny instituce v Unii, jejichž obchodní ukazatel činí nejméně 750 milionů EUR, povinny vést soubor údajů o ztrátách a vypočítat své roční ztráty z operačního rizika pro účely zpřístupnění informací. V zájmu zachování proporcionality nového rámce budou příslušné orgány moci z tohoto požadavku udělit výjimku, pokud obchodní ukazatel u dané instituce nepřesáhne 1 miliardu EUR (článek 316). Aby byla zajištěna určitá stabilita v průběhu času, zejména aby bylo zamezeno tomu, že dočasné poklesy velikosti obchodního ukazatele nežádoucím způsobem ovlivní příslušné hodnocení, bude příslušným obchodním ukazatelem nejvyšší obchodní ukazatel vykázaný za poslední dva roky.

Prvky, které se vztahují k výpočtu roční ztráty z operačního rizika, jsou podrobněji vymezeny v článcích 318 až 321. Článek 318 vymezuje, jak se stanoví „hrubá ztráta“ a „čistá ztráta“, a článek 319 obsahuje příslušné prahové hodnoty vztahující se k údajům o ztrátách ve výši 20 000 EUR a 100 000 EUR. K některým mimořádným událostem operačního rizika, které již nejsou důležité z hlediska rizikového profilu dané instituce, se nemusí přihlížet, jsou-li splněny všechny příslušné podmínky a orgán dohledu této instituce k tomu udělí souhlas (článek 320). Podobně může být instituce povinna zahrnout dodatečné ztráty, například v souvislosti s nabytými nebo sloučenými subjekty (článek 321).

Správnost a úplnost údajů o ztrátách vykázaných institucemi má zásadní význam. Orgány dohledu proto budou muset kvalitu údajů o ztrátách pravidelně kontrolovat (článek 322).

Pákový poměr

Výpočet hodnoty expozice derivátů

Od přijetí nařízení (EU) 2019/876 Basilejský výbor pro bankovní dohled dále revidoval jeden konkrétní aspekt svého rámce pro pákový poměr. Aby se usnadnilo poskytování služeb klientského clearing, změnilo se v červnu 2019 zacházení s deriváty, u nichž se provádí klientský clearing, pro účely pákového poměru⁴³. Podle revidovaných pravidel je zacházení s těmito deriváty obecně sladěno se zacházením, jež stanoví standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany (přístup SA-CCR) v rámci založeném na riziku. Ve své zprávě o

⁴³ Basilejský výbor pro bankovní dohled (2019): Leverage ratio treatment of client cleared derivatives (Zacházení s deriváty, u nichž se provádí klientský clearing, pro účely pákového poměru), červen 2019, k dispozici na adrese: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d467.pdf>

pákovém poměru⁴⁴ z února roku 2021 dospěla Komise k závěru, že by se měl upravit výpočet celkové míry expozic tak, aby se zacházení s deriváty, u nichž se provádí klientský clearing, uvedlo do souladu s mezinárodně dohodnutými standardy. Článek 429c se tudíž odpovídajícím způsobem mění.

Výpočet hodnoty expozice podrozvahových položek

S ohledem na navrhované změny článku 4 a čl. 111 odst. 1 CRR již není třeba stanovit minimální konverzní faktor ve výši 10 % pro některé podrozvahové položky v rámci pro pákový poměr. Odchylka stanovená v čl. 429f odst. 3 se proto zrušuje.

Nákupy a prodeje s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání

Ustanovení týkající se nákupů a prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání se mění za účelem lepšího souladu těchto pravidel se standardy Basel III, zejména tak, že je vyjasněno, že se tato ustanovení vztahují na finanční aktiva, a nikoli pouze na cenné papíry. V souladu s tím se mění čl. 429 odst. 6 a čl. 429g odst. 1 CRR.

Environmentální, sociální a správní rizika (rizika ESG)

Institute významně pomáhají Unii naplňovat její cíl obecně prosazovat dlouhodobý přechod k udržitelnému rozvoji a konkrétně podporovat spravedlivý přechod k nulovým čistým emisím skleníkových plynů v hospodářství Unie do roku 2050. Tento přechod s sebou nese nová rizika, která je třeba znát a odpovídajícím způsobem řídit na všech úrovních.

Urychlený přechod k udržitelnějšímu hospodářství může mít značný dopad na podniky a zvýšit rizika pro jednotlivé instituce i pro celkovou finanční stabilitu. Dopady lidského chování na klima, jako jsou emise skleníkových plynů, nebo trvání neudržitelných hospodářských postupů způsobují fyzická rizika, která potenciálně zvyšují pravděpodobnost environmentálních rizik a jejich socioekonomické dopady. Institute jsou rovněž vystaveny těmto fyzickým rizikům, která jsou ve vzájemném vztahu s riziky přechodu, neboť při jinak nezměněných podmínkách se předpokládá, že po provedení politik souvisejících s tímto přechodem se fyzická rizika sníží. V případě nečinnosti však může dojít k pravému opaku, což znamená, že pokud je riziko přechodu nízké a provedení politik souvisejících s přechodem trvá déle, o to více se zvýší fyzická rizika.

Aby se napomohlo náležité znalosti a odpovídajícímu řízení rizik týkajících se udržitelnosti, běžně označovaných jako environmentální, sociální a správní rizika (rizika ESG), musí instituce usazené v Unii tato rizika na své individuální úrovni systematicky identifikovat, zveřejňovat a řídit. Jelikož jsou rizika ESG poměrně nová a mají svá specifika, může se chápání těchto rizik u jednotlivých institucí výrazně lišit.

Článek 4 proto nově zavádí nové harmonizované definice různých druhů rizik ESG (čl. 4 odst. 1 body 52d až 52i). Definice jsou sladěny s definicemi, které ve své zprávě věnované rizikům ESG navrhl EBA.

⁴⁴ Zpráva Komise Evropskému Parlamentu a Radě o možném rozšíření rámce kapitálové rezervy vztahující se k pákovému poměru na J-SVI a o definici a výpočtu celkové míry expozic, včetně zacházení s rezervami centrálních bank, únor 2021, dostupné na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/?uri=CELEX:52021DC0062>

Za účelem zlepšení dohledu nad riziky ESG článek 430 nově vyžaduje, aby instituce hlásily své expozice vůči těmto rizikům svým příslušným orgánům.

V zájmu lepšího sladění lhůt pro provedení jakýchkoli změn obezřetnostních pravidel, které mohou být zapotřebí, se článek 501c mění tak, že posouvá lhůtu, v níž má EBA předložit svou zprávu o obezřetnostním zacházení s těmito expozicemi, z roku 2025 na rok 2023. V rámci pověření stanoveného v článku 501c by měl EBA posoudit expozice vůči aktivům a činnostem v odvětví energetické účinnosti a účinného využívání zdrojů a dále v odvětví infrastruktury a vozových parků. Posouzení by mělo zahrnovat i možnost cílené kalibrace rizikových vah pro položky spojené s obzvláště vysokou expozicí vůči rizikům plynoucím ze změny klimatu, včetně aktiv nebo činností v odvětví fosilních paliv a v odvětvích s velkým dopadem na klima. Bude-li to považováno za odůvodněné, měla by zpráva EBA popsat řadu variant uplatnění zvláštního obezřetnostního zacházení s expozicemi, které jsou vystaveny dopadům environmentálních a sociálních faktorů.

Integrovaný systém podávání zpráv orgánům dohledu a sdílení údajů

Od roku 2018 spolupracuje EBA s ECB a příslušnými vnitrostátními orgány na vytvoření Evropské centralizované infrastruktury pro údaje z oblasti dohledu (EUCLID) s cílem sdružovat v centralizovaném integrovaném systému hlášené informace sdílené orgány dohledu, které se týkají největších institucí usazených v Unii. Tento systém bude obzvláště užitečný při vypracovávání veřejných zpráv a analýz jako zdroj souhrnných údajů a ukazatelů rizik vztahujících se k celému bankovnímu sektoru EU. Článek 430c v současné době pověřuje orgán EBA, aby vyhotovil studii proveditelnosti týkající se vytvoření jednotného a integrovaného systému pro sběr statistických údajů, údajů týkajících se řešení krizí a obezřetnostních údajů a aby do přípravy studie zapojil příslušné orgány. V březnu roku 2021 zveřejnil orgán EBA diskusní dokument týkající se uvedené studie proveditelnosti a požádal zúčastněné strany, aby se k němu do 11. června 2021 vyjádřily. Jakmile EBA dokončí studii proveditelnosti, Komise v souladu s čl. 430c odst. 3 posoudí, zda budou v pozdější fázi zavedeny eventuální změny požadavků na podávání zpráv stanovených v části sedmé A CRR.

Zpřístupňování informací

Posílení transparentnosti a proporcionality požadavků na zpřístupňování

S ohledem na změny CRR provedené za účelem provedení konečných standardů Basel III a potřebu dalšího snížení administrativních nákladů souvisejících se zpřístupňováním informací a usnadnění přístupu k informacím zpřístupněným institucemi se v části osmé CRR provádí několik změn.

Článek 433 nově zmocňuje EBA k centralizaci zveřejňování obezřetnostních informací zpřístupňovaných institucemi jednou ročně, každého půl roku a každé čtvrtletí. Tento návrh usiluje o to, aby byly obezřetnostní informace snadno dostupné prostřednictvím jednotného elektronického přístupového místa, čímž řeší stávající roztříštěnost za účelem zvýšení transparentnosti a porovnatelnosti zpřístupňovaných informací ve prospěch všech účastníků trhu. K centralizovanému zveřejnění EBA by docházelo ve stejnou dobu, kdy instituce zveřejňují své účetní závěrky nebo finanční zprávy, nebo co nejdříve poté. Tento návrh je plně v souladu s akčním plánem pro unii kapitálových trhů a představuje mezikrok k budoucímu vytvoření jednotného unijního místa pro přístup k finančním údajům a informacím podniků týkajícím se udržitelných investic.

Článek 434 nově snižuje administrativní zátěž související se zpřístupňováním informací, zejména pro malé a nepříliš složité instituce. Toto ustanovení bylo přijato na základě pokroku, kterého dosáhl orgán EBA a příslušné orgány při vytváření infrastruktury, která sdružuje podávání zpráv orgánům dohledu (EUCLID), a navazuje na něj. Návrh posiluje proporcionalitu tím, že orgán EBA pověřuje zveřejňovat informace malých a nepříliš složitých institucí na základě informací zpřístupněných orgánům dohledu. Malé a nepříliš složité instituce jsou tak povinny podávat zprávy pouze svým příslušným orgánům dohledu a příslušné zpřístupňované informace nemusí zveřejňovat.

Články 438 a 447 nově ukládají povinnost zpřístupňovat informace u institucí, které používají interní model, a tudíž musí zveřejňovat celkové objemy rizikových expozic vypočítané podle plně standardizovaného přístupu, porovnané se skutečnými rizikově váženými aktivy na úrovni rizika, a pokud jde o úvěrové riziko, na úrovni kategorie a podkategorie aktiv. Tím se provádí příslušný standard Basel III, který vyžaduje, aby banky porovnávaly rizikově vážená aktiva stanovená na základě modelů a na základě standardizovaného přístupu na úrovni rizika. V souladu s tím se mění články 433a, 433b a 433c týkající se četnosti zpřístupňování informací.

Články 433b a 433c nově ukládají malým a nepříliš složitým institucím a dalším nekótovaným institucím povinnost každoročně zpřístupňovat informace o objemu a kvalitě výkonných a nevýkonných expozic a expozic s úlevou v případě úvěrů, dluhových cenných papírů a podrozhahových expozic a informace o expozicích po splatnosti. Navrhované změny jsou v souladu s akčním plánem Rady z roku 2017 týkajícím se úvěrů se selháním⁴⁵, v němž byl EBA vyzván, aby do konce roku 2018 zavedl přísnější požadavky na zpřístupňování informací o kvalitě aktiv a úvěrech se selháním, které by se vztahovaly na všechny instituce. Uvedené změny by navíc zajistily plný soulad se sdělením „Řešení úvěrů se selháním v období po pandemii COVID-19“⁴⁶. Rozšíření požadavků na zpřístupňování informací podle čl. 442 písm. c) a d) na malé a nepříliš složité instituce a na další nekótované instituce nepředstavuje pro tyto instituce žádnou dodatečnou zátěž, a to ze dvou důvodů. Zaprvé, tyto instituce již informace související s úvěry se selháním zpřístupňují na základě obecných pokynů EBA ke zpřístupňování informací o úvěrech se selháním⁴⁷, které byly vydány v návaznosti na akční plán Rady z roku 2017 a které jsou v současné době zohledněny v prováděcím nařízení Komise (EU) 2021/637 ze dne 15. března 2021⁴⁸. Zadruhé, jakmile bude zavedeno centralizované zpřístupňování informací prostřednictvím internetové platformy EBA, mohly by být informace o úvěrech se selháním získávány ze zpráv podávaných orgánům dohledu, čímž by se snížila zátěž pro všechny instituce a zcela se odstranila zátěž pro malé a nepříliš složité instituce.

⁴⁵ Rada ECOFIN, „Akční plán pro řešení úvěrů v selhání v Evropě“, červenec 2017. [Závěry Rady o Akčním plánu pro řešení úvěrů v selhání v Evropě – Consilium \(europa.eu\)](#)

⁴⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropské centrální bance „Řešení úvěrů se selháním v období po pandemii COVID-19“, COM/2020/822 final.

⁴⁷ Obecné pokyny EBA ze dne 17. prosince 2018 ke zpřístupňování informací o nevýkonných expozicích a expozicích s úlevou (EBA/GL/2018/10).

⁴⁸ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/637 ze dne 15. března 2021, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o způsob, jakým instituce zveřejňují informace uvedené v části osmé hlavách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, a zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1423/2013, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1555, prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/200 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2295 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 136, 21.4.2021, s. 1).

Články 445 a 455 zavádějí nové požadavky na zpřístupňování informací u institucí, které počítají své kapitálové požadavky k tržnímu riziku pomocí některého ze standardizovaných přístupů, resp. přístupu A-IMA.

Za účelem zavedení nových požadavků na zpřístupňování informací týkajících se kapitálových požadavků k riziku CVA se vkládá článek 445a.

Článek 446 nově zavádí revidované požadavky na zpřístupňování informací o operačním riziku.

V oblasti zpřístupňování informací již CRR II zavedlo ustanovení, která mají lépe zachytit rizika ESG. Velké instituce s veřejně obchodovanými emisemi začnou v tomto ohledu zpřístupňovat informace o rizicích ESG od června roku 2022. Bezprostřední účinnost těchto ustanovení je však omezená, neboť pravidla pro zpřístupňování informací stanovená v CRR se na mnoho institucí nevztahují. Článek 449a proto nově rozšiřuje požadavky týkající se zpřístupňování informací o rizicích ESG na všechny instituce, přičemž dodržuje zásadu proporcionality.

Zmocnění orgánu EBA

Návrh rozšiřuje rozsah stávajícího pověření orgánu EBA na základě článku 434a. Kromě zavedení a vypracování jednotných formátů pro zpřístupňování vyžadují navrhované změny článku 434a, aby orgán EBA vypracoval politiku týkající se opětovného předkládání zpřístupňovaných informací a IT řešení potřebných k centralizaci zpřístupňovaných informací.

Definice pojmu „malá a nepříliš složitá instituce“

Návrh mění definici pojmu „malá a nepříliš složitá instituce“ vymezenou v čl. 4 odst. 1 bodě 145 tak, že umožňuje institucím v rámci určitého limitu vyloučit derivátové transakce uzavřené s nefinančními klienty a derivátové transakce použité k zajištění těchto transakcí.

CIU s podkladovým portfoliem tvořeným státními dluhopisy eurozóny

Článek 506a nařízení (EU) 2021/558 uložil Komisi zveřejnit do 31. prosince 2021 zprávu, v níž zhodnotí, zda je nutné změnit regulační rámec, „aby bylo možné podpořit trh pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování s podkladovým portfoliem sestávajícím výhradně ze státních dluhopisů členských států, jejichž měnou je euro, v němž se relativní váha dluhopisů každého členského státu rovná relativní váze kapitálového příspěvku každého členského státu do ECB, a aby bylo možné podpořit nákupy těchto expozic bankami“.

Ustanovení čl. 132 odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích stanoví „průhledový přístup“, při jehož uplatnění může instituce, která je investorem, „na základě těchto podkladových expozic [CIU] vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování“ v souladu s metodami stanovenými v CRR. Podmínkou pro výše uvedené je, aby byla instituce, která je investorem, „obeznámena“ s podkladovými expozicemi CIU.

Stávající regulační režim tudíž umožňuje institucím, které jsou investory, uplatňovat na podílové jednotky nebo akcie v CIU stejné rizikové váhy, jaké by se použily na přímou

investici do státních dluhopisů členských států. Jelikož se na tyto státní expozice již vztahuje příznivé zacházení s regulatorním kapitálem, není patrně nutné provádět změny obezřetnostního rámce s cílem podpořit trh pro CIU s tímto druhem podkladového nástroje nebo konkrétně provést změny ve smyslu vytvoření zvláštní struktury popsané v článku 506a nařízení (EU) 2021/558.

Vzhledem k nedávné a chystané emisi dluhopisů v rámci programu NextGenerationEU již navíc zřejmě není naléhavě nutné výše uvedenou strukturu vytvořit.

Další dohledové pravomoci omezující rozdělování výnosů institucemi

Podle článku 518b je Komise povinna do 31. prosince 2021 předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda jsou výjimečné okolnosti, které vedou k vážnému ekonomickému narušení řádného fungování a integrity finančních trhů, důvodem k tomu, aby byly během těchto období příslušným orgánům svěřeny další pravomoci ukládat během těchto období institucím závazná omezení týkající se rozdělování výnosů.

V reakci na hospodářské a finanční problémy způsobené pandemií COVID-19 Komise, EBA, ECB, ESRB a většina příslušných orgánů jednotlivých států instituce důrazně požádaly, aby se zdržely rozdělování dividend nebo zpětného odkupu akcií a přijaly konzervativní přístup k pohyblivým složkám odměny. Během výjimečných okolností panujících v letech 2020 a 2021 bylo společným cílem zachovat kapitálové zdroje k podpoře reálné ekonomiky a absorbování ztrát.

Doporučení vydaná orgány všech členských států v souladu s dohodnutými postoji EU vedla ke zvýšeným účinkům a nasměrovala kapitálové zdroje tak, aby bankovnímu systému pomohly podpořit reálnou ekonomiku, jak naznačuje nedávná analýza ECB a hodnocení provedené orgánem EBA. Když byly tedy příslušné orgány dotázány, zda budou podle svého názoru potřebovat další pravomoci v oblasti omezení rozdělování výnosů, odpověděly, že pravomoci, které mají v současnosti k dispozici, jsou dostatečné.

Za současné situace proto Komise nepovažuje za nutné, aby byly příslušným orgánům svěřeny další dohledové pravomoci, které by je v případě výjimečných okolností opravňovaly ukládat institucím omezení týkající se rozdělování výnosů. Otázka makrobezpečnostního dohledu a koordinace těchto omezení za výjimečných okolností v budoucnu bude posouzena při nadcházejícím přezkumu makrobezpečnostního rámce.

Obezřetnostní zacházení s kryptoaktivy

V posledních letech finanční trhy zaznamenaly rychlé šíření činnosti související s tzv. kryptoaktivy a stále větší zapojení institucí do této činnosti. Přestože kryptoaktiva mají určité společné charakteristiky s tradičnějšími finančními aktivy, některé jejich rysy se značně liší. Není tudíž jasné, zda by stávající obezřetnostní pravidla odpovídajícím způsobem zachytila rizika, která jsou těmto aktivům vlastní. Jelikož Basilejský výbor pro bankovní dohled začal teprve nedávno zkoumat otázku, zda by pro tato aktiva nemělo být vypracováno zvláštní zacházení, a pokud ano, jak by mělo vypadat, nebylo možné do tohoto návrhu zahrnout konkrétní opatření týkající se tohoto tématu. Komise se místo toho žádá, aby prošetřila, zda by bylo třeba zvláštní obezřetnostní zacházení s kryptoaktivy, a aby za tímto účelem případně přijala legislativní návrh zohledňující činnost Basilejského výboru pro bankovní dohled.

Návrh

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavky týkající se úvěrového rizika, rizika úvěrové úpravy v ocenění, operačního rizika, tržního rizika a minimální výstupní úroveň

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴⁹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V reakci na celosvětovou finanční krizi zahájila Unie rozsáhlou reformu obezřetnostního rámce pro instituce, která měla zvýšit odolnost bankovního sektoru EU. Jedním z hlavních prvků reformy bylo provedení mezinárodních standardů dohodnutých Basilejským výborem pro bankovní dohled, konkrétně tzv. „reforma Basel III“. Díky této reformě byla pozice bankovního sektoru EU na počátku koronavirové krize odolná. Ačkoli je však celková úroveň kapitálu v institucích EU nyní v průměru uspokojivá, některé problémy zjištěné v důsledku celosvětové finanční krize dosud nebyly vyřešeny.
- (2) Aby bylo možné tyto problémy řešit, zajistit právní jistotu a dát našim mezinárodním partnerům v rámci skupiny G20 najevo naše odhodlání, je nanejvýš důležité důsledně provést zbývající prvky reformy Basel III. Zároveň by se při jejich provádění mělo zabránit výraznému nárůstu celkových kapitálových požadavků kladených na bankovní systém EU jako celek a měla by se zohlednit specifika hospodářství EU. Pokud to je možné, mělo by se u změn prováděných v souladu s mezinárodními standardy uplatnit přechodné období. Provedení by mělo pomoci zabránit znevýhodnění institucí v EU v hospodářské soutěži, zejména v oblasti obchodních činností, kde instituce v EU přímo konkurují svým mezinárodním protějškům.

⁴⁹ Úř. věst. C , , s. .

Navrhovaný přístup by měl být navíc v souladu s logikou bankovní unie a zabránit další fragmentaci jednotného trhu v oblasti bankovníctví. Měl by rovněž zajistit proporcionalitu pravidel a usilovat o další snížení nákladů na dodržování předpisů, zejména u menších institucí, aniž by došlo ke zmírnění obezřetnostních standardů.

- (3) Nařízení (EU) č. 575/2013 umožňuje institucím vypočítávat své kapitálové požadavky buď pomocí standardizovaných přístupů, nebo pomocí přístupů založených na interních modelech. Přístupy založené na interních modelech umožňují, aby instituce odhadly většinu parametrů potřebných k výpočtu kapitálových požadavků nebo všechny tyto parametry samy, kdežto standardizované přístupy vyžadují, aby instituce vypočítaly kapitálové požadavky pomocí pevně stanovených parametrů, které jsou založeny na poměrně konzervativních předpokladech a jsou stanoveny v nařízení (EU) č. 575/2013. Basilejský výbor se v prosinci roku 2017 rozhodl zavést minimální souhrnnou výstupní úroveň. Toto rozhodnutí bylo založeno na analýze provedené v návaznosti na finanční krizi v letech 2008–2009, při níž vyšlo najevo, že interní modely mají sklon podceňovat rizika, jimž jsou instituce vystaveny, zejména u některých druhů expozic a rizik, a tudíž obvykle vedou k výpočtu nedostatečných kapitálových požadavků. Ve srovnání s kapitálovými požadavky vypočítanými pomocí standardizovaných přístupů vedou interní modely v průměru k výpočtu nižších kapitálových požadavků u stejných expozic.
- (4) Minimální výstupní úroveň představuje jedno z klíčových opatření reforem Basel III. Jejím cílem je omezit nežádoucí rozdíly v regulačních kapitálových požadavcích vypočítaných pomocí interních modelů a nadměrné snížení kapitálu, k němuž může dojít u instituce používající interní modely, v porovnání s institucí, která používá revidované standardizované přístupy. Tyto instituce to mohou provést tak, že stanoví dolní limit pro kapitálové požadavky vypočítané pomocí interních modelů používaných institucemi na 72,5 % kapitálových požadavků, které by se použily, kdyby tyto instituce používaly standardizované přístupy. Důsledné zavedení minimální výstupní úrovně by mělo zvýšit porovnatelnost kapitálových poměrů jednotlivých institucí, obnovit důvěryhodnost interních modelů a zajistit rovné podmínky pro instituce, které při výpočtu kapitálových požadavků používají odlišné přístupy.
- (5) Aby se zabránilo fragmentaci vnitřního trhu v oblasti bankovníctví, měl by být přístup k minimální výstupní úrovni v souladu se zásadou agregace rizik všech různých subjektů v rámci téže bankovní skupiny a s logikou konsolidovaného dohledu. Minimální výstupní úroveň by přitom měla řešit rizika vyplývající z interních modelů jak v domovských, tak hostitelských členských státech. Minimální výstupní úroveň by proto měla být vypočtena na nejvyšší úrovni konsolidace v Unii, přičemž dceřiné podniky nacházející se v jiných členských státech než mateřská instituce v EU by měly vypočítat svůj příspěvek k požadavku minimální výstupní úrovně celé bankovní skupiny na subkonsolidovaném základě. Uvedený přístup by měl zabránit nezamýšleným dopadům a uplatněním minimální výstupní úrovně zajistit spravedlivé rozdělení dodatečně požadovaného kapitálu mezi subjekty skupiny v domovském státě a hostitelských členských státech podle jejich rizikového profilu.
- (6) Basilejský výbor zjistil, že stávající standardizovaný přístup k úvěrovému riziku (SA-CR) není v řadě oblastí vůči rizikům dostatečně citlivý, což vede k tomu, že úvěrové riziko, a tudíž i kapitálové požadavky bývají stanoveny nesprávně či nepřiměřeně – buď jako příliš vysoké, nebo jako příliš nízké. Ustanovení týkající se přístupu SA-CR

by proto měla být revidována, aby se citlivost tohoto přístupu vůči rizikům ve vztahu k některým klíčovým aspektům zvýšila.

- (7) U expozic vůči jiným institucím s ratingem by některé rizikové váhy měly být upraveny v souladu se standardy Basel III. Zacházení týkající se rizikových vah u expozic vůči institucím bez ratingu by navíc mělo být rozlišenější a mělo by být odděleno od rizikové váhy vztahující se k ústřední vládě členského státu, v němž je daná banka usazena, jelikož se nepředpokládá implicitní státní podpora institucí.
- (8) U podřízených dluhových a akciových expozic je nutné rozlišenější a přísnější zacházení týkající se rizikových vah, aby se zohlednilo vyšší riziko ztráty u podřízených dluhových expozic a akciových expozic v porovnání s dluhovými expozicemi a zabránilo regulatorní arbitráži mezi investičním a obchodním portfoliem. Instituce v Unii mají dlouhodobé strategické kapitálové investice ve finančních i nefinančních podnicích. Jelikož se standardní riziková váha pro akciové expozice během pětiletého přechodného období navyšuje, u stávajících strategických kapitálových investic do podniků a pojišťoven, které jsou pod značným vlivem dané instituce, by se měl zachovat dosavadní stav, aby se zabránilo rušivým účinkům a udržela se úloha institucí v Unii jako dlouhodobých strategických kapitálových investorů. U kapitálových investic v jiných institucích v rámci stejné skupiny nebo v jiných institucích, na něž se vztahuje stejný institucionální systém ochrany, by však vzhledem k omezitelným zárukám a dozoru ze strany orgánů dohledu měl být zachován stávající režim s cílem podpořit finanční integraci finančního sektoru. V zájmu posílení soukromých i veřejných iniciativ zaměřených na poskytování dlouhodobého vlastního kapitálu podnikům v EU, ať už kótovaným či nekótovaným, by navíc neměly být investice považovány za spekulativní, pokud je vrcholné vedení dané instituce při jejich uskutečnění pevně rozhodnuto je držet po dobu tří nebo více let.
- (9) Standardy Basel III stanoví za účelem podpory určitých hospodářských odvětví diskreční pravomoc v oblasti dohledu, na jejímž základě mohou instituce v určitých mezích uplatňovat preferenční zacházení s kapitálovými investicemi uskutečněnými v souladu s „legislativními programy“, v jejichž rámci jsou na danou investici poskytovány značné dotace a které jsou spojeny se státním dohledem a omezeními týkajícími se kapitálových investic. Zavedení této diskreční pravomoci v Unii by mělo rovněž pomoci podpořit dlouhodobé kapitálové investice.
- (10) Úvěry podnikům v Unii poskytují převážně instituce, které k výpočtu svých kapitálových požadavků používají přístupy k úvěrovému riziku založené na interním ratingu (IRB). Při zavedení minimální výstupní úrovně budou tyto instituce muset rovněž používat přístup SA-CR, který se při určování úvěrové kvality podnikového dlužníka opírá o ratingy vypracované externími ratingovými agenturami („ECAI“). Přiřazování externích ratingů k rizikovým vahám, které se použijí na podniky s ratingem, by k dosažení souladu s mezinárodními standardy v této oblasti mělo být více rozlišené.
- (11) Většina podniků v EU si však externí ratingy zpracovat nenechává, a to zejména kvůli nákladům. Aby se zabránilo rušivým dopadům na poskytování bankovních úvěrů podnikům bez ratingu a poskytl se dostatek času na zavedení veřejných nebo soukromých iniciativ zaměřených na zvýšení rozsahu externích ratingů, je k dosažení tohoto cíle nezbytné stanovit přechodné období. Během tohoto přechodného období by

instituce používající přístupy IRB měly mít možnost uplatňovat při výpočtu své minimální výstupní úrovně příznivé zacházení u expozic investičního stupně vůči podnikům bez ratingu, přičemž by měly být zavedeny iniciativy na podporu širokého využívání ratingů. Toto přechodné ustanovení by mělo být doplněno zprávou vypracovanou Evropským orgánem pro bankovníctví („EBA“). Po uplynutí přechodného období by instituce měly být schopny se při výpočtu kapitálových požadavků u většiny svých podnikových expozic odvolávat na ratingy vypracované externími ratingovými agenturami. S cílem získat informace pro budoucí iniciativy týkající se vytvoření veřejných nebo soukromých ratingových systémů by měly být evropské orgány dohledu (ESA) požádány, aby vypracovaly zprávu o překážkách bránících dostupnosti externích ratingů od externích ratingových agentur, zejména pro podniky, a o možných opatřeních k jejich řešení. Evropská komise je připravena členským státům do té doby poskytovat v této oblasti technickou podporu prostřednictvím svého nástroje pro technickou podporu, např. vypracovat strategie zaměřené na větší rozšíření ratingů u jejich nekótovaných společností nebo prozkoumat osvědčené postupy při zřizování subjektů schopných poskytovat ratingy nebo související poradenství podnikům.

- (12) Pro expozice týkající se jak obytných, tak obchodních nemovitostí vypracoval Basilejský výbor přístupy citlivější vůči příslušným rizikům, které by lépe odrážely různé modely financování a různé fáze výstavby.
- (13) Finanční krize v letech 2008–2009 odhalila řadu nedostatků stávajícího standardizovaného zacházení s expozicemi týkajícími se nemovitostí. Řešením těchto nedostatků se zabývají standardy Basel III. Standardy Basel III totiž zavedly expozice vůči nemovitostem vytvářejícím příjem („IPRE“) jako novou podkategorii kategorie podnikových expozic, na niž se vztahuje zvláštní zacházení týkající se rizikových vah, které má věrněji odrážet riziko spojené s těmito expozicemi, ale také zajistit lepší soulad se zacházením s nemovitostmi vytvářejícími příjem v rámci přístupu založeného na interním ratingu („IRBA“) podle části III hlavy II kapitoly 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (14) U obecných expozic týkajících se obytných a obchodních nemovitostí by měl být zachován přístup spočívající v rozdělení úvěru podle článků 124 až 126 nařízení, jelikož je citlivý vůči typu dlužníka a odráží účinky zajištění nemovitostí spočívající ve snížení rizika v příslušných rizikových vahách, a to i v případě vysoké hodnoty poměru úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV). Jeho kalibrace by však měla být upravena v souladu se standardy Basel III, neboť bylo zjištěno, že je ve vztahu k hypotékám s velmi nízkými hodnotami LTV příliš konzervativní.
- (15) Je nutné stanovit zvláštní přechodné ustanovení, aby se zajistilo, že se dopady zavedení minimální výstupní úrovně na poskytování hypotečních úvěrů na obytné nemovitosti spojené s nízkým rizikem ze strany institucí, které používají přístupy IRB, rozloží do dostatečně dlouhého období, a tím se zabránilo narušení poskytování tohoto druhu úvěrů, které by mohlo být způsobeno náhlým nárůstem kapitálových požadavků. Po dobu platnosti uvedeného ustanovení by instituce používající přístup založený na interním ratingu měly mít možnost použít při výpočtu minimální výstupní úrovně nižší rizikovou váhu na tu část svých expozic týkajících se hypotečních úvěrů na obytné nemovitosti, která je podle revidovaného přístupu SA-CR považována za zajištěnou obytnou nemovitostí. Aby se zajistilo, že přechodné ustanovení bude možné uplatnit jen na expozice týkajících se hypotečních úvěrů spojených s nízkým rizikem,

měla by být stanovena vhodná kritéria způsobilosti založená na zavedených pojmech používaných v rámci přístupu SA-CR. Splnění těchto kritérií by měly ověřit příslušné orgány. Jelikož se trhy s obytnými nemovitostmi mohou v různých členských státech lišit, mělo by být rozhodnutí o případném uplatnění přechodného ustanovení ponecháno na jednotlivých členských státech. Využívání přechodného ustanovení by měl sledovat orgán EBA.

- (16) V důsledku nejasnosti a nedostatečné citlivosti stávajícího zacházení se spekulativním financováním nemovitostí jsou kapitálové požadavky vztahující se k těmto expozicím v současné době často považovány za příliš vysoké nebo příliš nízké. Toto zacházení by proto mělo být nahrazeno zvláštním zacházením s expozicemi ADC, které zahrnují úvěry poskytované podnikům nebo jednotkám pro speciální účel financující jakékoli nabytí pozemku pro účely přípravy a výstavby nebo přípravu a výstavbu jakékoli obytné nebo obchodní nemovitosti.
- (17) Je důležité zmírnit dopad cyklických účinků na ocenění nemovitosti zajišťující úvěr a udržovat kapitálové požadavky vztahující se k hypotečním úvěrům na stabilnější úrovni. Hodnota nemovitosti vykazovaná pro účely obezřetnostního dohledu by proto neměla překročit průměrnou hodnotu srovnatelné nemovitosti stanovenou za dostatečně dlouhé období sledování, pokud se úpravami dané nemovitosti její hodnota jednoznačně nezvýší. Aby se zabránilo nezamýšleným důsledkům pro fungování trhů s krytými dluhopisy, mohou příslušné orgány institucím povolit, aby nemovitosti pravidelně přeceňovaly, aniž by se uplatnila tato omezení týkající se zvyšování hodnoty. Úpravy zlepšující energetickou účinnost budov a bytových jednotek by měly být považovány za úpravy zvyšující hodnotu nemovitosti.
- (18) Specializované úvěry jsou poskytovány jednotkám pro speciální účel, které obvykle slouží jako subjekty, které si vypůjčují finanční prostředky, a u nichž je hlavním zdrojem splacení finančních prostředků, které si opatřily, návratnost dané investice. Smluvní ujednání u specializovaných úvěrů poskytují věřiteli značnou míru kontroly nad aktivy a hlavním zdrojem splacení závazku je příjem plynoucí z aktiv, která jsou předmětem financování. V zájmu přesnějšího zohlednění souvisejícího rizika by se proto na tato smluvní ujednání měly vztahovat zvláštní kapitálové požadavky k úvěrovému riziku. V souladu s mezinárodně dohodnutými standardy Basel III týkajícími se přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím by měla být v rámci přístupu SA-CR zavedena zvláštní kategorie specializovaných expozic, čímž se posílí soulad s již existujícím zvláštním zacházením se specializovanými úvěry v rámci přístupů IRB. Mělo by být zavedeno zvláštní zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi, přičemž by se mělo rozlišovat mezi „projektovým financováním“, „objektovým financováním“ a „komoditním financováním“, aby byla lépe zohledněna rizika vlastní těmto podkategoriím kategorie specializovaných expozic. Stejně jako v případě expozic vůči podnikům by měly být zavedeny dva přístupy k přidělování rizikových vah, jeden pro jurisdikce, které umožňují používat pro regulační účely externí ratingy, a jeden pro jurisdikce, které to neumožňují.
- (19) Ačkoli je nové standardizované zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi bez ratingu stanovené ve standardech Basel III rozlišenější než stávající standardizované zacházení s expozicemi vůči podnikům podle tohoto nařízení, není dostatečně citlivé vůči rizikům, aby odráželo účinky komplexních bezpečnostních opatření a záruk, které jsou s těmito expozicemi v Unii obvykle spojeny a které

věřitelům umožňují kontrolovat budoucí peněžní toky, které mají plynout po celou dobu trvání projektu nebo životnosti aktiva. Jelikož v Unii není u všech specializovaných úvěrových expozic k dispozici externí rating, může zacházení se specializovanými úvěrovými expozicemi bez ratingu stanovené ve standardech Basel III rovněž podnítit instituce k tomu, aby určité projekty přestaly financovat nebo aby podstoupily vyšší rizika u expozic s odlišnými rizikovými profily, na něž se jinak vztahuje podobné zacházení. Vzhledem k tomu, že specializované úvěrové expozice jsou většinou financovány institucemi, které používají přístup IRB a pro tyto expozice zavedly interní modely, obzvláště významný dopad se může projevit u expozic v oblasti „objektového financování“, u nichž by mohlo hrozit ukončení činnosti, zejména v souvislosti s uplatňováním minimální výstupní úrovně. Aby se zabránilo nezamýšleným důsledkům nedostatečné citlivosti zacházení stanoveného v basilejských standardech vůči rizikům u expozic v oblasti objektového financování, u nichž není k dispozici rating, mělo by být u uvedených expozic možné použít nižší rizikovou váhu, pokud splní určitý soubor kritérií způsobilých snížit jejich rizikový profil natolik, že odpovídá „vysoce kvalitním“ standardům slučitelným s obezřetným a konzervativním řízením finančních rizik. Orgán EBA je pověřen vypracováním návrhu regulačních technických norem, které stanoví podmínky, za nichž mohou instituce přiřadit specializovanou úvěrovou expozici objektového financování do kategorie „vysoce kvalitní“ s rizikovou váhou podobnou „vysoce kvalitním“ expozicím projektového financování podle přístupu SA-CR. Instituce usazené v jurisdikcích, které umožňují používat externí ratingy, by měly ke svým specializovaným úvěrovým expozicím přiřadit rizikové váhy stanovené výhradně na základě externích ratingů specifických pro danou problematiku, jak stanoví rámec Basel III.

- (20) Klasifikace retailových expozic podle přístupu SA-CR a přístupů IRB by měla být dále vzájemně sladěna, aby se zajistilo jednotné uplatňování odpovídajících rizikových vah na stejný soubor expozic. V souladu se standardy Basel III by měla být stanovena pravidla pro rozdílné zacházení s revolvingovými retailovými expozicemi splňujícími určitý soubor podmínek týkajících se splacení nebo použití, které jsou způsobily snížit jejich rizikový profil. Tyto expozice jsou definovány jako „transakční“ expozice. Expozicím vůči jedné či více fyzickým osobám, které nesplňují všechny podmínky potřebné k tomu, aby byly považovány za retailové expozice, by měla být podle přístupu SA-CR přidělena riziková váha 100 %.
- (21) Standardy Basel III zavádějí do přístupu SA-CR úvěrový konverzní faktor ve výši 10 % pro nepodmíněně odvolatelné přísliby. To bude mít pravděpodobně značný dopad na dlužníky, kteří při financování svých činností spoléhají na flexibilní povahu nepodmíněně odvolatelných příslibů, pokud ve svých podnicích řeší sezónní výkyvy nebo se vypořádávají s nečekanými krátkodobými změnami požadavků na provozní kapitál, zejména během oživení po pandemii COVID-19. Proto je vhodné stanovit přechodné období, během něhož budou instituce nadále uplatňovat na své nepodmíněně odvolatelné přísliby nulový úvěrový konverzní faktor, a následně posoudit, zda by se neměly příslušné úvěrové konverzní faktory případně postupně zvyšovat, aby instituce mohly upravit své provozní postupy a produkty, aniž by byla omezena dostupnost úvěrů pro dlužníky institucí. Toto přechodné ustanovení by mělo být doplněno zprávou vypracovanou orgánem EBA.
- (22) Při finanční krizi v letech 2008–2009 vyšlo najevo, že úvěrové instituce v některých případech používaly přístupy IRB i u portfolií, které nebyly kvůli nedostatku příslušných údajů vhodné k modelování, což mělo negativní důsledky pro spolehlivost

výsledků, a tím i pro finanční stabilitu. Je proto vhodné neukládat institucím povinnost, aby používaly přístupy IRB u všech svých expozic a aby uplatňovaly požadavek postupného zavedení na úrovni kategorií expozic. Je rovněž vhodné omezit používání přístupů IRB u kategorií expozic, u nichž je spolehlivé modelování obtížnější, aby se zvýšila porovnatelnost a spolehlivost kapitálových požadavků k úvěrovému riziku stanovených na základě přístupů IRB.

- (23) Expozice institucí vůči jiným institucím, jiným subjektům finančního sektoru a velkým podnikům obvykle vykazují nízkou míru selhání. Bylo prokázáno, že pro instituce je u takových portfolií s nízkou mírou selhání obtížné docílit spolehlivých odhadů rizikového parametru ztrátovosti ze selhání („LGD“), který je pro přístup IRB klíčový, a to kvůli nedostatečnému počtu selhání zaznamenaných u těchto portfolií. Tento problém vedl k nežádoucí míře rozptylu úrovně odhadovaného rizika u jednotlivých úvěrových institucí. Instituce by proto měly u těchto portfolií s nízkou mírou selhání používat hodnoty LGD stanovené v příslušných předpisech namísto interních odhadů LGD.
- (24) Instituce, které k odhadu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku u akciových expozic používají interní modely, obvykle zakládají své posuzování rizik na veřejně dostupných údajích, u nichž lze předpokládat, že k nim mají všechny instituce stejný přístup. Za těchto okolností nelze rozdíly v kapitálových požadavcích odůvodnit. Akciové expozice držené v investičním portfoliu navíc tvoří u institucí velmi malou část rozvah. V zájmu zvýšení porovnatelnosti kapitálových požadavků jednotlivých institucí a zjednodušení regulačního rámce by měly instituce vypočítávat své kapitálové požadavky k úvěrovému riziku u akciových expozic pomocí přístupu SA-CR a používání přístupu IRB k tomuto účelu by nemělo být povoleno.
- (25) Je třeba zajistit, aby odhady pravděpodobnosti selhání („PD“), LGD a úvěrových konverzních faktorů („CCF“) pro jednotlivé expozice u institucí, které mohou k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku používat interní modely, nedosáhly nepřiměřeně nízké úrovně. Proto je vhodné zavést minimální hodnoty pro vlastní odhady a uložit institucím povinnost, aby použily buď své vlastní odhady rizikových parametrů, nebo tyto minimální hodnoty, podle toho, která z hodnot bude vyšší. Tyto „minimální vstupní úrovně“ rizikových parametrů by měly představovat záruku, že kapitálové požadavky neklesnou pod obezřetnou úroveň. Navíc by měly snižovat riziko modelu způsobené faktory, jako je chybná specifikace modelu, chyba měření a omezení údajů. Zlepšily by rovněž vzájemnou porovnatelnost kapitálových poměrů jednotlivých institucí. V zájmu dosažení těchto výsledků by měly být minimální vstupní úrovně nastaveny dostatečně konzervativně.
- (26) Minimální úrovně rizikových parametrů, které jsou nastaveny příliš konzervativně, mohou odrazovat instituce od přijetí přístupů IRB a souvisejících standardů pro řízení rizik. Instituce mohou být rovněž motivovány k tomu, aby ve svých portfoliích nahradily stávající expozice rizikovějšími, a vyhnuly se tak omezení vyplývajícímu z minimálních úrovní rizikových parametrů. Aby se těmto nezamýšleným důsledkům zamezilo, měly by minimální úrovně rizikových parametrů odpovídajícím způsobem odrážet určité rizikové charakteristiky podkladových expozic, zejména tak, že budou u různých druhů expozic v případě potřeby nabývat různých hodnot.
- (27) Rizikové charakteristiky specializovaných úvěrových expozic se liší od charakteristik obecných podnikových expozic. Proto je vhodné stanovit přechodné období, během

něhož bude minimální vstupní úroveň LGD vztahující se na specializované úvěrové expozice nižší.

- (28) V souladu se standardy Basel III by mělo zacházení s kategorií státních expozic podle přístupu IRB vzhledem ke zvláštní povaze a rizikům souvisejícím s dlužníky podkladového závazku zůstat z velké části nedotčeno. Konkrétně by se na státní expozice neměly vztahovat minimální vstupní úrovně rizikových parametrů.
- (29) Aby byl zajištěn jednotný přístup ke všem expozicím RGLA-PSE, měla by být vytvořena nová kategorie expozic RGLA-PSE nezávislá jak na kategorii státních expozic, tak na kategorii expozic vůči institucím, přičemž na všechny tyto expozice by se měly vztahovat minimální vstupní úrovně stanovené novými předpisy.
- (30) Je třeba vyjasnit, jak je možné zohlednit účinek záruky u zaručené expozice v případě, že se s podkladovou expozicí zachází podle přístupu založeného na interním ratingu, u něhož je dovoleno modelovat PD a LGD, ručitel však patří k druhu expozic, u nichž modelování LGD nebo používání přístupu IRB dovoleno není. Použití substitučního přístupu, při němž jsou rizikové parametry podkladových expozic nahrazeny rizikovými parametry, které se vztahují k ručiteli, nebo metody, při níž jsou PD nebo LGD dlužníka podkladového závazku upraveny pomocí zvláštního modelovacího přístupu, aby se zohlednil účinek záruky, by zejména nemělo vést k úpravě rizikové váhy tak, že by byla nižší než riziková váha, které by se použila na přímou srovnatelnou expozici vůči ručiteli. Pokud se tedy na ručitele uplatňuje zacházení podle přístupu SA-CR, mělo by zohlednění záruky v rámci přístupu IRB vést k tomu, že zaručené expozici bude přidělena riziková váha ručitele podle přístupu SA-CR.
- (31) Změnou nařízení (EU) č. 575/2013 prostřednictvím nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/876⁵⁰ byly konečné standardy FRTB provedeny pouze pro účely podávání zpráv. Zavedení závazných kapitálových požadavků vycházejících z těchto standardů bylo ponecháno na samostatném řádném legislativním podnětu poté, co budou posouzeny jejich dopady na banky v Unii.
- (32) Aby bylo možné dokončit reformní agendu zahájenou po finanční krizi v letech 2008–2009 a řešit nedostatky stávajícího rámce pro tržní riziko, měly by být v právu Unie provedeny závazné kapitálové požadavky k tržnímu riziku vycházející z konečných standardů FRTB. Z posledních odhadů dopadu provedení konečných standardů FRTB na banky v Unii vyplývá, že provedení těchto standardů v Unii povede k výraznému nárůstu kapitálových požadavků k tržnímu riziku u některých obchodních činností a činností v rámci tvorby trhu, které jsou důležité pro hospodářství EU. Za účelem zmírnění tohoto dopadu a zachování řádného fungování finančních trhů v Unii by měly být zavedeny cílené úpravy provedení konečných standardů FRTB v právu Unie.
- (33) V souladu s požadavkem stanoveným v nařízení (EU) 2019/876 by měla Komise v souvislosti s výpočtem kapitálových požadavků k tržnímu riziku u institucí se

⁵⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

středně velkým obchodním portfoliem zohlednit zásadu proporcionality a podle toho nastavit uvedené požadavky. Institucím se středně velkým obchodním portfoliem by proto mělo být umožněno používat k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zjednodušený standardizovaný přístup v souladu s mezinárodně dohodnutými standardy. Kritéria způsobilosti pro určení institucí se středně velkým obchodním portfoliem by navíc měla zůstat v souladu s kritérii vymezenými v nařízení (EU) 2019/876, která se týkají osvobození těchto institucí od požadavků na podávání zpráv podle FRTB stanovených v uvedeném nařízení.

- (34) Obchodní činnosti institucí na velkoobchodních trzích lze snadno provádět přeshraničně, a to i mezi členskými státy a třetími zeměmi. Provedení konečných standardů FRTB by proto mělo být u všech jurisdikcí co nejpodobnější, jak z hlediska obsahu, tak načasování. Pokud by tomu tak nebylo, nebylo by možné u těchto činností zajistit rovné podmínky na mezinárodní úrovni. Komise by proto měla sledovat provádění těchto standardů v ostatních jurisdikcích, které jsou členy Basilejského výboru pro bankovní dohled, a v případě potřeby by měla podniknout kroky k řešení možných pokřivení těchto pravidel.
- (35) Basilejský výbor pro bankovní dohled revidoval mezinárodní standard týkající se operačního rizika s cílem řešit jeho slabé stránky, které vyšly najevo v důsledku finanční krize v letech 2008–2009. Kromě nedostatečné citlivosti standardizovaných přístupů vůči riziku byla zjištěna nedostatečná srovnatelnost vyplývající z široké škály postupů interního modelování uplatňovaných v rámci pokročilého přístupu k měření. Z tohoto důvodu a za účelem zjednodušení rámce pro operační riziko byly všechny stávající přístupy k odhadování kapitálových požadavků k operačnímu riziku nahrazeny jedinou metodou, která není založena na modelu. Nařízení (EU) č. 575/2013 by mělo být uvedeno do souladu s revidovanými basilejskými standardy, aby se na mezinárodní úrovni zajistily rovné podmínky pro instituce, které jsou usazeny v Unii, ale působí i mimo ni, a aby se zajistilo, že rámec pro operační riziko na úrovni Unie bude nadále účinný.
- (36) Nový standardizovaný přístup k operačnímu riziku zavedený Basilejským výborem pro bankovní dohled v sobě spojuje ukazatel, který se vztahuje k velikosti podniku u dané instituce, s ukazatelem, který zohledňuje historii ztrát dané instituce. Revidované basilejské standardy počítají s řadou diskrečních pravomocí ohledně toho, jak lze ukazatel zohledňující historii ztrát dané instituce provést. Jednotlivé jurisdikce mohou stanovit, že se u všech příslušných institucí při výpočtu kapitálu k operačnímu riziku nepřihlíží ke ztrátám z minulých let, nebo že se údaje o ztrátách z minulých let zohlední i u institucí, jejichž velikost podniku nedosahuje určité prahové hodnoty. V zájmu zajištění rovných podmínek v rámci Unie a zjednodušení výpočtu kapitálu ke krytí operačního rizika by při výpočtu minimálních kapitálových požadavků měly tyto diskreční pravomoci být vykonávány harmonizovaným způsobem, a to tak, že se u všech institucí k údajům o provozních ztrátách z minulých let nepřihlíží.
- (37) Informace o objemu a kvalitě výkonných expozic, nevýkonných expozic a expozic s úlevou, jakož i analýzu stárnutí účetních expozic po splatnosti by měly zpřístupňovat i malé a nepříliš složité instituce a další nekótované úvěrové instituce. Tato povinnost zpřístupňovat informace nepředstavuje pro tyto úvěrové instituce dodatečnou zátěž, neboť zpřístupňování tohoto omezeného souboru informací již zavedl orgán EBA na

základě akčního plánu Rady z roku 2017 týkajícího se úvěrů v selhání⁵¹, v němž byl orgán EBA vyzván, aby rozšířil požadavky na zpřístupňování informací týkajících se kvality aktiv a úvěrů v selhání na všechny úvěrové instituce. To je rovněž v plném souladu se sdělením týkajícím se řešení úvěrů se selháním v období po pandemii COVID-19⁵².

- (38) Je nezbytné snížit zátěž spojenou s dodržováním předpisů týkajících se zpřístupňování informací a zlepšit porovnatelnost zpřístupňovaných informací. Evropský orgán pro bankovnínictví by proto měl zřídit centralizovanou internetovou platformu, která umožní zpřístupňování informací a údajů předložených institucemi. Tato centralizovaná internetová platforma by měla sloužit jako jednotné přístupové místo k informacím zpřístupňovaným institucemi, přičemž vlastnické právo k informacím a údajům a odpovědnost za jejich správnost by měly i nadále náležet institucím, které je předkládají. Centralizace zveřejňování zpřístupněných informací by měla být v plném souladu s akčním plánem pro unii kapitálových trhů a představuje další krok k vytvoření jednotného celounijního místa pro přístup k finančním údajům a informacím podniků týkajícím se udržitelných investic.
- (39) Orgán EBA by měl za účelem většího sjednocení podávání zpráv orgánům dohledu a zpřístupňování informací zveřejňovat informace zpřístupňované institucemi centralizovaným způsobem, přičemž by měl respektovat právo všech institucí zveřejnit údaje a informace samy. Toto centralizované zpřístupňování informací by mělo orgánu EBA umožnit zveřejňovat informace zpřístupňované malými a nepřiliš složitými institucemi na základě informací, o nichž tyto instituce podávají zprávy příslušným orgánům, a tím výrazně snížit administrativní zátěž, s níž se tyto malé a nepřiliš složité instituce potýkají. Centralizace zpřístupňování informací by přitom neměla mít dopad na náklady ostatních institucí a měla by zvýšit transparentnost a snížit náklady účastníků trhu v souvislosti s přístupem k obezřetnostním informacím. Tato zvýšená transparentnost by měla usnadnit porovnatelnost údajů u jednotlivých institucí a podpořit tržní disciplínu.
- (40) Aby bylo zajištěno sbližování pravidel v celé Unii a jednotné chápání environmentálních, sociálních a správních (ESG) faktorů a rizik, měly by být stanoveny obecné definice. Expozice vůči rizikům ESG není nutně úměrná velikosti a složitosti instituce. Úroveň expozic v rámci Unie je rovněž poměrně různorodá, přičemž některé země vykazují potenciální mírné přechodné dopady a jiné potenciální vysoké přechodné dopady na expozice související s činnostmi, které mají značný negativní dopad na životní prostředí. Požadavky na transparentnost, které se na instituce vztahují, a požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v jiných stávajících právních předpisech Unie za několik let poskytnou podrobnější údaje. K řádnému posouzení rizik ESG, kterým mohou instituce čelit, je však nezbytné, aby trhy a orgány dohledu obdržely dostatečné údaje od všech subjektů vystavených těmto rizikům, a to nezávisle na jejich velikosti. Aby bylo zajištěno, že příslušné orgány budou mít pro účinný dohled k dispozici údaje, které jsou podrobné, úplné a porovnatelné, měly by být informace o expozicích vůči rizikům ESG zahrnuty do

⁵¹ Rada ECOFIN, „Akční plán pro řešení úvěrů v selhání v Evropě“, červenec 2017. [Závěry Rady o Akčním plánu pro řešení úvěrů v selhání v Evropě - Consilium \(europa.eu\)](#)

⁵² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské Radě a Evropské centrální bance „Řešení úvěrů se selháním v období po pandemii COVID-19“, COM/2020/822 final.

zpráv, které jim instituce podávají. Rozsah a podrobnost těchto informací by měly odpovídat zásadě proporcionality s přihlédnutím k velikosti a složitosti institucí.

- (41) Současně s tím, jak přechod hospodářství Unie k udržitelnému hospodářskému modelu nabývá na dynamice, získávají rizika týkající se udržitelnosti na významu a bude je možná nutné přehodnotit. Proto je nezbytné posunout o dva roky dříve termín, v němž má EBA posoudit, zda by bylo odůvodněné zvláštní obezřetnostní zacházení s expozicemi týkajícími se aktiv nebo činností, které jsou zásadním způsobem spojeny s environmentálními nebo sociálními cíli, a podat o tom zprávu.
- (42) Je nezbytné, aby orgány dohledu měly zmocnění potřebná k tomu, aby mohly komplexně posoudit a stanovit rizika, jimž je vystavena určitá bankovní skupina na konsolidované úrovni, a aby měly možnost flexibilně upravit své postupy v oblasti dohledu s ohledem na nové zdroje rizik. Je důležité zabránit mezerám mezi obezřetnostní a účetní konsolidací, které mohou ve svém důsledku vyvolat transakce zaměřené na přesun aktiv z oblasti působnosti obezřetnostní konsolidace, aniž by se spolu s tím přesunula mimo danou bankovní skupinu i příslušná rizika. Nejednotné vymezení pojmů „mateřský podnik“, „dceřiný podnik“ a „kontrola“ a nejasné vymezení pojmů „podnik pomocných služeb“, „finanční holdingová společnost“ a „finanční instituce“ ztěžují orgánům dohledu jednotné uplatňování platných předpisů v Unii a identifikaci a náležitě řešení rizik na konsolidované úrovni. Uvedené definice by proto měly být změněny a blíže upřesněny. Dále se považuje za vhodné, aby orgán EBA podrobněji prošetřil, zda tato zmocnění orgánů dohledu nejsou neúmyslně omezena případnými zbývajícími rozpory nebo mezerami v ustanoveních právních předpisů nebo v jejich interakci s použitelným účetním rámcem.
- (43) Nejasnost některých aspektů rámce pro minimální úrovně srážek při ocenění zajištění u transakcí s financováním cenných papírů (SFT), který v roce 2017 vypracoval Basilejský výbor pro bankovní dohled v rámci konečných reforem Basel III, jakož i pochybnosti ohledně ekonomických důvodů pro jeho uplatňování na určité druhy SFT vyvolaly otázku, zda by bylo možné dosáhnout obezřetnostních cílů tohoto rámce, aniž by to s sebou neslo nežádoucí důsledky. Komise by proto měla znovu posoudit provedení rámce pro minimální úrovně srážek při ocenění zajištění u SFT v právu Unie do [Úřad pro publikace: vložte prosím datum = 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost]. Aby měla Komise k dispozici dostatek podkladů, měl by jí EBA v úzké spolupráci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy podat zprávu o dopadech tohoto rámce a o nejvhodnějším přístupu k jeho provedení v právu Unie.
- (44) Komise by měla v právu Unie provést revidované standardy týkající se kapitálových požadavků k rizikům CVA, které Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil v červenci roku 2020, neboť tyto standardy celkově zdokonalují výpočet kapitálového požadavku k riziku CVA tím, že řeší některé dříve zjištěné problémy, zejména skutečnost, že stávající rámec pro kapitálové požadavky k riziku CVA toto riziko nezachycuje odpovídajícím způsobem.
- (45) Při provádění původních reforem Basel III v právu Unie prostřednictvím CRR byly některé transakce z výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA vyňaty. Tyto výjimky byly dohodnuty proto, aby se zabránilo případnému nadměrnému nárůstu nákladů v důsledku zavedení kapitálového požadavku k riziku CVA u některých derivátových transakcí, zejména pokud by se bankám nepodařilo snížit uvedené riziko u některých klientů, kteří nebyli schopni vyměnit zajištění. Podle odhadovaných

dopadů vypočítaných orgánem EBA by kapitálové požadavky k riziku CVA vyplývající z revidovaných basilejských standardů zůstaly pro transakce s těmito klienty, na něž se vztahuje výjimka, nepřiměřeně vysoké. Při provádění revidovaných basilejských standardů by uvedené výjimky měly být zachovány, aby bylo zajištěno, že klienti bank budou i nadále zajišťovat svá finanční rizika prostřednictvím derivátových transakcí.

(46) Skutečné riziko CVA u transakcí, na něž se vztahuje výjimka, však může být zdrojem značného rizika pro banky, které tyto výjimky uplatňují; pokud by se tato rizika naplnila, mohly by dotčené banky utrpět značné ztráty. Jak zdůraznil orgán EBA ve své zprávě o úvěrové úpravě v ocenění z února roku 2015, rizika CVA u osvobozených transakcí vyvolávají obavy z hlediska obezřetnostního dohledu, které CRR neřeší. Aby orgánům dohledu pomohly sledovat riziko CVA vyplývající z transakcí, na něž se vztahuje výjimka, měly by jim instituce oznamovat výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA u příslušných transakcí, které by byly vyžadovány, pokud by se na tyto transakce výjimka nevztahovala. Orgán EBA by měl navíc vypracovat pokyny, které by orgánům dohledu pomohly identifikovat nadměrné riziko CVA a zlepšily harmonizaci příslušných opatření v oblasti dohledu v celé EU.

(47) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) v článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) body 15 a 16 se nahrazují tímto:

„15) „mateřským podnikem“ podnik, který ve smyslu bodu 37 kontroluje jeden nebo více podniků;

16) „dceřiným podnikem“ podnik, který je ve smyslu bodu 37 kontrolován jiným podnikem;“

b) bod 18 se nahrazuje tímto:

„18) „podnikem pomocných služeb“ podnik, jehož hlavní činnost, bez ohledu na to, zda je poskytována podnikům uvnitř skupiny, nebo klientům mimo skupinu, považuje příslušný orgán za kteroukoli z těchto činností:

a) přímé rozšíření bankovníctví;

b) operativní leasing, faktoring, správu podílových fondů, vlastnictví nebo správu majetku, poskytování služeb zpracování dat nebo jakoukoli jinou činnost, která napomáhá bankovníctví;

- c) jakoukoli jinou činnost, kterou EBA považuje za podobnou činností uvedeným v písmenech a) a b);“
- c) bod 20 se nahrazuje tímto:
- „20) „finanční holdingovou společností“ podnik, který splňuje všechny tyto podmínky:
- a) podnik je finanční institucí;
 - b) podnik není smíšenou finanční holdingovou společností;
 - c) alespoň jeden dceřiný podnik tohoto podniku je institucí;
 - d) více než 50 % kterýchkoli z následujících ukazatelů je stabilně spojeno s dceřinými podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi, a s činnostmi prováděnými samotným podnikem, které nesouvisejí s nabýváním nebo vlastnictvím účastí v dceřiných podnicích, pokud jsou tyto činnosti stejné povahy jako činnosti vykonávané institucemi nebo finančními institucemi:
 - i) vlastní kapitál podniku na základě jeho konsolidované situace;
 - ii) aktiva podniku na základě jeho konsolidované situace;
 - iii) výnosy podniku na základě jeho konsolidované situace;
 - iv) zaměstnanci podniku na základě jeho konsolidované situace;
 - v) jiný ukazatel považovaný příslušným orgánem za relevantní;“
- d) vkládá se nový bod, který zní:
- „20a) „investiční holdingovou společností“ investiční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033⁵³;“
- e) bod 26 se nahrazuje tímto:
- „26) „finanční institucí“ podnik, který splňuje obě tyto podmínky:
- a) podnik není institucí, čistě průmyslovou holdingovou společností, pojišťovací holdingovou společností nebo pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;
 - b) podnik splňuje některou z těchto podmínek:

⁵³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o omezitelných požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314, 5.12.2019, s. 1).

- i) hlavní činností podniku je nabývání nebo vlastnictví účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v příloze I bodech 2 až 12 a bodě 15 směrnice 2013/36/EU nebo provádění jedné nebo více služeb nebo činností uvedených v příloze I oddílu 1 nebo B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU⁵⁴ ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v oddílu C zmíněné přílohy uvedené směrnice;
 - ii) podnik je investičním podnikem, smíšenou finanční holdingovou společností, investiční holdingovou společností, poskytovatelem platebních služeb ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁵⁵, společností spravující aktiva nebo podnikem pomocných služeb;“
- f) vkládá se nový bod, který zní:

„26a) „čistě průmyslovou holdingovou společností“ podnik, který splňuje všechny tyto podmínky:

 - a) hlavní činností podniku je nabývání nebo vlastnictví účastí;
 - b) tento podnik ani žádný z podniků, v nichž vlastní účasti, nejsou uvedeny v bodě 27 písm. a), d), e), f), g), h), k) a l);
 - c) tento podnik ani žádný z podniků, v nichž vlastní účasti, nevykonávají jako hlavní činnost žádnou z činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU ani žádnou z činností uvedených v příloze I oddílech A nebo B směrnice 2014/65/EU ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v oddíle C zmíněné přílohy uvedené směrnice ani nejsou investičními podniky, poskytovateli platebních služeb ve smyslu směrnice (EU) 2015/2366, společnostmi spravujícími aktiva nebo podniky pomocných služeb;“
- g) v bodě 27 se zrušuje písmeno c);
- h) bod 28 se nahrazuje tímto:

„28) „mateřskou institucí v členském státě“ instituce v členském státě, která má dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo která drží v instituci, finanční instituci nebo podniku pomocných služeb účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;“
- i) vkládají se nové body, které znějí:

⁵⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnice 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁵⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

„33a) „samostatnou institucí v EU“ instituce, která v EU nepodléhá omezitelné konsolidaci podle části první hlavy II kapitoly 2 a která nemá mateřský podnik v EU podléhající této omezitelné konsolidaci;

33b) „samostatnou dceřinou institucí v členském státě“ instituce, která splňuje všechna tato kritéria:

- a) instituce je dceřiným podnikem mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU;
 - b) instituce se nachází v jiném členském státě než její mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost;
 - c) instituce sama nemá dceřiný podnik a nedrží žádnou účast v instituci nebo finanční instituci;“
- j) v bodě 37 se odkaz na „článek 1 směrnice 83/349/EHS“ nahrazuje odkazem na „článek 22 směrnice 2013/34/EU“;
- k) bod 52 se nahrazuje tímto:

„52) „operačním rizikem“ riziko ztráty, které vyplývá z nedostatků či selhání vnitřních procesů, osob a systémů nebo z vnějších událostí, včetně právního rizika, rizika modelu a rizika v oblasti IKT, ale nikoliv strategického rizika a rizika poškození pověsti;“

- l) vkládají se nové body, které znějí:

„52a) „právním rizikem“ ztráty včetně výdajů, pokut, penále nebo náhrady škody plnící sankční funkci v důsledku událostí, které vedou k soudnímu řízení, včetně:

- a) zásahů orgánu dohledu a soukromoprávních vypořádání;
- b) nečinnosti v případech, kdy je podle právní povinnosti nezbytné konat;
- c) opatření přijatých s cílem vyhnout se dodržení právní povinnosti;
- d) událostí nesprávného jednání, což jsou události, jež vyplývají z úmyslného nebo nedbalostního pochybení, včetně nevhodného poskytování finančních služeb;
- e) nedodržení jakéhokoli požadavku vyplývajícího z vnitrostátních nebo mezinárodních právních ustanovení;
- f) nedodržení jakéhokoli požadavku vyplývajícího ze smluvních ujednání nebo interních předpisů a kodexů chování zavedených v souladu s vnitrostátními nebo mezinárodními normami a postupy;
- g) nedodržení etických norem.

Právní riziko nezahrnuje náhrady třetím stranám nebo zaměstnancům a výplaty goodwillu z důvodu obchodních příležitostí, pokud nedošlo k porušení pravidel nebo neetickému chování a pokud instituce včas splnila své povinnosti; a externí náklady na právní služby, pokud událost, která vedla k těmto externím nákladům, není událostí operačního rizika;

52b) „rizikem modelu“ ztráta, která může instituci vzniknout v důsledku rozhodnutí, které mohlo být v zásadě založeno na výsledcích interních modelů, a jež je způsobena chybami ve specifikaci, provádění nebo používání takových modelů, včetně:

- a) nevhodného nastavení zvoleného interního modelu a jeho charakteristik;
- b) nedostatečného ověření vhodnosti zvoleného interního modelu pro hodnocený finanční nástroj nebo pro oceňovaný produkt nebo vhodnosti zvoleného interního modelu pro příslušné tržní podmínky;
- c) chyb při provádění zvoleného interního modelu;
- d) nesprávného oceňování podle tržní hodnoty a nesprávného měření rizik v důsledku chyby při zaznamenání obchodu do systému obchodování;
- e) použití zvoleného interního modelu nebo jeho výsledků pro účel, pro který tento model nebyl určen nebo navržen, včetně manipulace s parametry modelování;
- f) nevhodně načasovaného a neúčinného monitorování výkonnosti modelu s cílem posoudit, zda zvolený interní model je i nadále vhodný pro daný účel;

52c) „rizikem v oblasti IKT“ riziko ztrát nebo potenciálních ztrát spojených s používáním síťových informačních systémů nebo komunikačních technologií, včetně porušení důvěrnosti, selhání systémů, nedostupnosti nebo nedostatečné integrity údajů a systémů a kybernetického rizika;

52d) „environmentálním, sociálním nebo správním rizikem (rizikem ESG)“ riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli negativního finančního dopadu na instituci vyplývajícího ze stávajících nebo potenciálních dopadů environmentálních, sociálních nebo správních faktorů (faktorů ESG) na protistrany instituce nebo investovaná aktiva;

52e) „environmentálním rizikem“ riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli nepříznivého finančního dopadu na instituci vyplývajícího ze současných nebo potenciálních dopadů environmentálních faktorů na protistrany instituce nebo investovaná aktiva, včetně faktorů souvisejících s přechodem k těmto environmentálním cílům:

- a) zmírňování změny klimatu;
- b) přizpůsobování se změně klimatu;
- c) udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů;

- d) přechodu na oběhové hospodářství;
- e) prevenci a omezování znečištění;
- f) ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů.

Environmentální riziko zahrnuje jak fyzické riziko, tak riziko přechodu;

52f) „fyzickým rizikem“ v rámci celkového environmentálního rizika riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli negativního finančního dopadu na instituci vyplývajících ze stávajících nebo potenciálních dopadů fyzických účinků environmentálních faktorů na protistrany instituce nebo investovaná aktiva;

52g) „rizikem přechodu“ v rámci celkového environmentálního rizika riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli negativního finančního dopadu na instituci vyplývajících ze stávajících nebo potenciálních dopadů přechodu obchodních činností a odvětví k environmentálně udržitelnému hospodářství na protistrany instituce nebo investovaná aktiva;

52h) „sociálním rizikem“ riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli negativního finančního dopadu na instituci vyplývajících ze stávajících nebo potenciálních dopadů sociálních faktorů na protistrany instituce nebo investovaná aktiva;

52i) „správním rizikem“ riziko ztrát vzniklých z jakéhokoli negativního finančního dopadu na instituci vyplývajících ze stávajících nebo potenciálních dopadů správních faktorů na protistrany instituce nebo investovaná aktiva;“

- m) body 54, 55 a 56 se nahrazují tímto:

„54) „pravděpodobností selhání“ neboli „PD“ pravděpodobnost selhání dlužníka během jednoho roku a v kontextu rizika rozmělnění pravděpodobnost rozmělnění během tohoto jednoho roku;

55) „ztrátovostí ze selhání“ neboli „LGD“ očekávaný poměr mezi ztrátou z expozice související s jedinou facilitou z důvodu selhání dlužníka nebo facility a částkou dlužnou v okamžiku selhání a v kontextu rizika rozmělnění ztrátovost z rozmělnění, tj. očekávaný poměr mezi ztrátou z expozice z důvodu rozmělnění a dlužnou částkou podle zastavené pohledávky nebo pohledávky nabyté za úplatu;

56) „konverzním faktorem“ neboli „úvěrovým konverzním faktorem“ neboli „CCF“ očekávaný poměr mezi dosud nevyčerpanou částkou příslibu z jediné facility, který by mohl být před selháním čerpán z jediné facility, a tudíž by byl nesplacený v okamžiku selhání, a dosud nevyčerpanou částkou příslibu z dané facility, přičemž rozsah příslibu se stanoví podle doporučeného limitu, pokud nedoporučený limit není vyšší;“

- n) vkládá se nový bod, který zní:

„56a) „skutečnou hodnotou CCF“ poměr mezi čerpanou částkou příslibu z jediné facility, který nebyl k danému referenčnímu datu před selháním

vyčerpan, a který je tudíž nesplacený v okamžiku selhání, a nevyčerpanou částkou příslibu z dané facility k danému referenčnímu datu;“

- o) body 58, 59 a 60 se nahrazují tímto:

„58) „majetkovým zajištěním úvěrového rizika“ neboli „FCP“ technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá z práva dané instituce v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události týkající se dlužníka realizovat, obdržet, přivlastnit si nebo zadržet určitá aktiva nebo částky nebo snížit hodnotu expozice na částku nebo ji nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou této expozice a hodnotou pohledávky za institucí;

59) „osobním zajištěním úvěrového rizika“ neboli „UFCP“ technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá ze závazku třetí strany zaplatit částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události;

60) „hotovostním nástrojem“ vkladní list, dluhopis včetně krytého dluhopisu nebo jakýkoli jiný nepodřízený nástroj, který instituce poskytující úvěr vydala, za který již obdržela úplnou úhradu a který musí bezpodmínečně proplatit v jeho nominální hodnotě;“

- p) vkládá se nový bod, který zní:

„60a) „zlatými rezervami“ zlato v podobě komodity, včetně zlatých prutů, ingotů a mincí, běžně přijímané na trhu zlata, kde existují likvidní trhy se zlatem, jehož hodnota je dána hodnotou obsahu zlata na základě ryzosti a hmotnosti, nikoliv podle zájmu numismatiků;“

- q) vkládá se nový bod, který zní:

„74a) „hodnotou nemovitosti“ hodnota nemovitosti určená v souladu s čl. 229 odst. 1;“

- r) bod 75 se nahrazuje tímto:

„75) „obytnou nemovitostí“ cokoli z dále uvedeného:

- a) nemovitost, která má povahu obydlí a splňuje všechny platné právní předpisy umožňující její obývání pro účely bydlení;
- b) nemovitost, která má povahu obydlí a je dosud ve výstavbě, pokud se očekává, že bude splňovat všechny platné právní předpisy umožňující její obývání pro účely bydlení;
- c) právo užívat byt v bytových družstvech ve Švédsku;
- d) pozemek příslušející k nemovitosti uvedené v písmenech a), b) nebo c);“

- s) vkládají se nové body, které znějí:

„75a) „obchodní nemovitostí“ jakákoli nemovitost, která není obytnou nemovitostí, včetně pozemků neuvedených v bodě 75 písm. d) a bodě 79;

75b) „expozicí vůči nemovitostem vytvářejícím příjem“ (expozicí IPRE) expozice zajištěná jednou nebo více obytnými nebo obchodními nemovitostmi, kde plnění úvěrových závazků vztahujících se k expozici významně závisí na peněžních tocích vytvářených těmito nemovitostmi zajišťujícími tuto expozici, nikoliv na schopnosti dlužníka plnit úvěrové závazky z jiných zdrojů;

75c) „expozicí vůči nemovitostem nevytvářejícím příjem“ (expozicí jinou než IPRE) jakákoli expozice zajištěná jednou nebo více obytnými nebo obchodními nemovitostmi, která není expozicí IPRE;

75d) „expozicí jinou než ADC“ jakákoli expozice zajištěná jednou nebo více obytnými nebo obchodními nemovitostmi, která není expozicí ADC;

75e) „expozicí zajištěnou obytnou nemovitostí“ expozice zajištěná zástavním právem k obytné nemovitosti nebo jinými mechanismy než zástavním právem, které jsou však ekonomicky rovnocenné zástavnímu právu a uznávané jako kolaterál ve formě obytné nemovitosti podle platného vnitrostátního práva, které stanoví podmínky pro zřízení těchto mechanismů;

75f) „expozicí zajištěnou obchodní nemovitostí“ expozice zajištěná zástavním právem k obchodní nemovitosti nebo jinými mechanismy než zástavním právem, které jsou však ekonomicky rovnocenné zástavnímu právu a uznávané jako kolaterál ve formě obchodní nemovitosti podle platného vnitrostátního práva, které stanoví podmínky pro zřízení těchto mechanismů;

75g) „expozicí zajištěnou nemovitostí“ expozice zajištěná zástavním právem k obytné nebo obchodní nemovitosti nebo jinými mechanismy než zástavním právem, které jsou však ekonomicky rovnocenné zástavnímu právu a uznávané jako kolaterál ve formě nemovitosti podle platného vnitrostátního práva, které stanoví podmínky pro zřízení těchto mechanismů;“

t) body 78 a 79 se nahrazují tímto:

„78) „jednoletým poměrem selhání“ poměr mezi počtem selhání, k nimž došlo během období začínajícího jeden rok před datem pozorování T, a počtem dlužníků nebo počtem facilit, u nichž se uplatňuje klasifikace selhání na úrovni facility podle článku 178, zařazených do daného stupně nebo seskupení jeden rok před uvedeným datem pozorování T;

79) „expoizicemi ADC“ neboli „expoizicemi z nabytí pozemku, přípravy a výstavby“ expozice vůči podnikům nebo jednotkám pro speciální účel, které financují jakékoli nabytí pozemku pro účely přípravy a výstavby nebo financování přípravy a výstavby jakékoli obytné nebo obchodní nemovitosti;“

u) bod 114 se nahrazuje tímto:

„114) „nepřímou kapitálovou investicí“ jakákoli expozice vůči zprostředkujícímu subjektu, který má expozici v kapitálových nástrojích vydaných subjektem finančního sektoru nebo v závazcích vydaných institucí,

jestliže by se při trvalém odpisu kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru nebo závazků vydaných institucí ztráta, která by instituci v důsledku toho vznikla, podstatně nelišila od ztráty, která by instituci vznikla z přímé kapitálové investice do těchto kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru nebo do závazků vydaných institucí;“

v) bod 126 se nahrazuje tímto:

„126) „syntetickou kapitálovou investicí“ investice instituce do finančního nástroje, jehož hodnota je přímo vázána na hodnotu kapitálových nástrojů vydaných subjektem finančního sektoru nebo na hodnotu závazků vydaných institucí;“

w) bod 144 se nahrazuje tímto:

„144) „obchodním útvarům“ přesně vymezená skupina obchodníků vytvořená institucí tak, aby společně spravovala portfolio pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu uvedených v čl. 104b odst. 5 a 6, v souladu s přesně stanovenou a konzistentní obchodní strategií, která působí v rámci téže struktury řízení rizik;“

x) v bodě 145 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene e) může instituce vyloučit derivátové pozice, které uzavřela se svými nefinančními klienty, a derivátové pozice, které používá k zajištění těchto pozic, jestliže kombinovaná hodnota vyloučených pozic vypočítaná v souladu s čl. 273a odst. 3 nepřesahuje 10 % celkových rozvahových a podrozvahových aktiv instituce.“; y) doplňují se nové body, které znějí:

„151) „revolvingovou expozicí“ jakákoli expozice, u níž může nesplacený zůstatek dlužníka kolísat na základě jeho rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do dohodnutého limitu;

152) „transaktorskou expozicí“ jakákoli revolvingová expozice, která má historii splacení alespoň dvanáct měsíců a která je jedním z těchto případů:

a) expozice, u níž se pravidelně alespoň každých dvanáct měsíců zůstatek, který má být splacen k nejbližšímu plánovanému datu splátky, stanoví jako čerpaná částka k předem určenému referenčnímu datu s plánovaným datem splatnosti nejpozději po dvanácti měsících, jestliže zůstatek byl ke každému plánovanému datu splátky za předchozích dvanáct měsíců plně splacen;

b) facilitou s možností přečerpání, jestliže během předchozích dvanácti měsíců nedošlo k čerpání.“;

2) článek 5 se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3) „očekávanou ztrátou“ neboli „EL“ poměr týkající se jediné facility mezi vyšší očekávané ztráty z expozice v některém z těchto případů:

- i) potenciálního selhání dlužníka během jednoho roku a částkou nesplacenou v okamžiku selhání;
 - ii) potenciální události rozmělnění během jednoho roku a částkou nesplacenou k datu, kdy nastala událost rozmělnění;
- b) doplňují se nové body, které znějí:

„4) „úvěrovým závazkem“ jakýkoli závazek vyplývající z úvěrové smlouvy, včetně jistiny, naběhlých úroků a poplatků, který dlužník dluží instituci, nebo pokud instituce vystupuje jako ručitel, který dlužník dluží třetí straně;

5) „úvěrovou expozicí“ jakákoli rozvahová položka, včetně jakékoli částky jistiny, naběhlých úroků a poplatků, které dlužník dluží instituci, a jakákoli podrozvahová položka, která vede nebo může vést k úvěrovému závazku;

6) „facilitou“ úvěrová expozice vyplývající ze smlouvy nebo souboru smluv mezi dlužníkem a institucí;

7) „konzervativní marží“ aditivní nebo multiplikační navýšení obsažené v odhadech rizik, dostatečně obezřetné, aby bylo možné zohlednit očekávané rozpětí chyb v odhadech vyplývajících ze zjištěných nedostatků v údajích, metodách a modelech a změny standardů pro upisování, ochotu podstupovat riziko, politiky pro inkaso a vymáhání dlužných částek a jakýkoli jiný zdroj dodatečné nejistoty, jakož i z obecných chyb v odhadech;

8) „malým a středním podnikem“ společnost nebo podnik, jehož roční obrat podle poslední konsolidované účetní závěrky nepřesahuje 50 000 000 EUR;“

9) „příslibem“ jakékoli smluvní ujednání, které instituce nabízí klientovi a které tento klient přijme za účelem poskytnutí úvěru, nákupu aktiv nebo vydání úvěrových substitutů. Příslibem je jakékoli ujednání, které instituce může kdykoli bezpodmínečně a bez předchozího oznámení dlužníkovi zrušit, nebo jakékoli ujednání, které může instituce zrušit, pokud dlužník nesplní podmínky stanovené v dokumentaci facility, včetně podmínek, které musí dlužník splnit před jakýmkoli prvním nebo následným čerpáním v rámci tohoto ujednání.

Příslibem nejsou smluvní ujednání, která splňují všechny tyto podmínky:

- a) smluvní ujednání, u nichž instituce neobdrží žádné poplatky ani provize za vytvoření nebo udržování těchto smluvních ujednání;
- b) smluvní ujednání, u nichž se vyžaduje, aby klient požádal instituci o počáteční a každé následné čerpání podle těchto smluvních ujednání;
- c) smluvní ujednání, u nichž má instituce plnou pravomoc nad prováděním každého čerpání, a to bez ohledu na to, zda klient splňuje podmínky stanovené v dokumentaci smluvního ujednání;
- d) smluvní ujednání, u nichž je instituce povinna posoudit úvěruschopnost klienta bezprostředně před rozhodnutím o provedení každého čerpání;

- e) smluvní ujednání, která jsou nabízena podniku, včetně malého nebo středního podniku, který je průběžně pečlivě sledován;

10) „nepodmíněně odvolatelným příslibem“ jakýkoli příslib, jehož podmínky umožňují instituci kdykoli a bez předchozího oznámení dlužníkovi tento příslib zrušit v plném rozsahu přípustném podle právních předpisů na ochranu spotřebitele a souvisejících právních předpisů nebo který účinně umožňuje automatické zrušení z důvodu zhoršení úvěruschopnosti dlužníka.“;

- 3) v článku 6 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Od instituce, která je buď mateřským, nebo dceřiným podnikem, ani od instituce, která je zahrnuta do konsolidace podle článku 18, se nevyžaduje, aby na individuálním základě plnila povinnosti stanovené v čl. 92 odst. 5 a 6 a v části osmé.“;

- 4) v článku 10a se jediný odstavec mění takto:

„Pro účely uplatňování této kapitoly se investiční podniky a investiční holdingové společnosti považují za mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě nebo mateřské finanční holdingové společnosti v Unii, pokud jsou tyto investiční podniky nebo investiční holdingové společnosti mateřskými podniky instituce nebo investičního podniku uvedených v čl. 1 odst. 2 nebo 5 nařízení (EU) 2019/2033, na něž se vztahuje toto nařízení.“;

- 5) v čl. 11 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Mateřské instituce v členském státě plní na základě své konsolidované situace povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, sedmé a sedmé A, s výjimkou čl. 92 odst. 3 písm. a) a čl. 430 odst. 1 písm. d), v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18.“;

- 6) článek 18 se mění takto:

- a) odstavec 2 se zrušuje;

- b) v odst. 7 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Má-li instituce dceřiný podnik jiný než ve formě instituce nebo finanční instituce nebo drží-li v takovém podniku účast, použije pro daný dceřiný podnik nebo danou účast ekvivalenční metodu.“;

- c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„10. EBA předloží Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po vstupu tohoto nařízení v platnost] zprávu o úplnosti a vhodnosti souboru definic a ustanovení tohoto nařízení týkajících se dohledu nad všemi druhy rizik, jimž jsou instituce vystaveny na konsolidované úrovni. EBA posoudí zejména veškeré případné přetrvávající rozpory v těchto definicích a ustanoveních spolu s jejich vzájemným působením s příslušným účetním rámcem a veškeré zbývající aspekty, které by mohly představovat nezamýšlená omezení pro konsolidovaný dohled, který je komplexní a přizpůsobitelný

novým zdrojům nebo druhům rizik nebo struktur, jež by mohly vést k regulatorní arbitráži. EBA svou zprávu pravidelně dvakrát ročně aktualizuje.

S ohledem na zjištění orgánu EBA může Komise případně přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem upravit příslušné definice nebo rozsah obezřetnostní konsolidace.“;

7) článek 20 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) v případě žádostí o svolení podle čl. 143 odst. 1, čl. 151 odst. 4 a 9, článku 283 a článku 363 předložených mateřskou institucí v EU a jejími dceřinými podniky nebo společně dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, aby rozhodly, zda požadované svolení udělit, a případně určily podmínky, kterým by toto svolení mělo podléhat;“

ii) třetí pododstavec se zrušuje;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Pokud mateřská instituce v EU a její dceřiné podniky, dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU používají přístup IRB podle článku 143 na jednotném základě, povolí příslušné orgány, aby kvalifikační kritéria stanovená v části třetí hlavě II kapitole 3 oddílu 6 splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně způsobem, který je v souladu se strukturou skupiny a jejími systémy, postupy a metodikami řízení rizik.“;

8) v čl. 27 odst. 1 písm. a) se zrušuje bod v);

9) v článku 34 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Odchylně od prvního pododstavce tohoto článku mohou instituce za mimořádných okolností, jejichž existenci určí stanovisko orgánu EBA, snížit celkové dodatečné úpravy ocenění při výpočtu celkové částky, která má být odečtena od kmenového kapitálu tier 1.

Pro účely poskytnutí stanoviska uvedeného v druhém pododstavci sleduje EBA tržní podmínky s cílem posoudit, zda nastaly mimořádné okolnosti, a okamžitě náležitě informuje Komisi.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění ukazatelů a podmínek, které použije k určení mimořádných okolností uvedených v druhém pododstavci, a pro upřesnění snížení celkových souhrnných dodatečných úprav ocenění podle uvedeného pododstavce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených ve třetím pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

10) článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) u institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic pomocí přístupu založeného na interním ratingu (přístup IRB), případný schodek podle IRB vypočítaný v souladu s článkem 159;“

b) v odst. 1 písm. k) se zrušuje bod v);

11) v čl. 46 odst. 1 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) odpočtů uvedených v čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;“

12) v článku 48 se odstavec 1 mění takto:

a) v písmeni a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;“

b) v písmeni b) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až h), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.“;

13) v článku 49 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Účasti, u nichž se v souladu s odstavcem 1 neprovádí odpočet, se považují za expozice a jsou rizikově váženy v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2.

Účasti, u nichž se v souladu s odstavcem 2 nebo 3 neprovádí odpočet, se považují za expozice a podléhají rizikové váze 100 %.“;

14) v čl. 60 odst. 1 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;“

15) v článku 62 se první pododstavec písm. d) nahrazuje tímto:

„d) u institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, případný přebytek podle IRB bez zohlednění daňových účinků

vypočítaný podle článku 159 do výše 0,6 % objemu rizikově vážených expozic vypočítaného podle části třetí hlavy II kapitoly 3.“;

16) v čl. 70 odst. 1 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;“

17) v čl. 72b odst. 3 prvním pododstavci se návěti nahrazuje tímto:

„Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby vedle závazků uvedených v odstavci 2 tohoto článku byly za nástroje způsobilých závazků považovány i závazky do souhrnné hodnoty, která nepřesahuje 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočítaného v souladu s čl. 92 odst. 3, pokud;“;

18) v čl. 72i odst. 1 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii), iii) a iv) a písm. l), m) a n), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;“

19) v čl. 84 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) kmenový kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

- i) výše kmenového kapitálu tier 1 daného dceřiného podniku, která se požaduje pro hromadné splnění:
 - je-li dceřiný podnik institucí, požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. a), požadavků uvedených v člancích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 uvedené směrnice nebo případně jakýchkoli místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1,
 - je-li dceřiný podnik investičním podnikem, požadavku stanoveného v článku 11 nařízení (EU) 2019/2033, specifických kapitálových požadavků uvedených v čl. 39 odst. 2 písm. a) směrnice (EU) 2019/2034 nebo případně jakýchkoli místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1;
- ii) výše konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, která se vztahuje k danému dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. a), požadavků uvedených v člancích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 uvedené směrnice;“

20) v čl. 85 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

- i) výše kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se požaduje pro hromadné splnění:
 - je-li dceřiný podnik institucí, požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. b), požadavků uvedených v člancích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 uvedené směrnice nebo případně jakýchkoli místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1,
 - je-li dceřiný podnik investičním podnikem, požadavku stanoveného v článku 11 nařízení (EU) 2019/2033, specifických kapitálových požadavků uvedených v čl. 39 odst. 2 písm. a) směrnice (EU) 2019/2034 nebo případně jakýchkoli místních předpisů v oblasti dohledu ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1;
- ii) výše konsolidovaného kapitálu tier 1, která se vztahuje k danému dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro hromadné splnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. b), požadavků uvedených v člancích 458 a 459, specifických požadavků na kapitál uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 uvedené směrnice;“

21) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 88b
Podniky ve třetích zemích

Pro účely této hlavy II se pojmy „investiční podnik“ a „instituce“ rozumí rovněž podniky usazené ve třetích zemích, které by v případě, že by byly usazeny v Unii, spadaly do definice těchto pojmů v čl. 4 odst. 1 bodech 2 a 3.“;

22) v článku 89 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Kvalifikovaná účast, jejíž výše přesahuje 15 % použitelného kapitálu instituce, se řídí ustanoveními odstavce 3, pokud se jedná o účast v podniku, který není subjektem finančního sektoru.“;

23) článek 92 se mění takto:

a) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Celkový objem rizikové expozice se vypočítá takto:

- a) samostatná instituce v EU a pro účely splnění povinností podle tohoto nařízení na základě své konsolidované situace v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 mateřská instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU a mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU vypočítají celkový objem rizikové expozice takto:

$$TREA = \max \{U-TREA; x \cdot S-TREA\}$$

kde:

TREA = celkový objem rizikové expozice subjektu;

U-TREA= celkový objem rizikové expozice subjektu nepodléhající minimální úrovni vypočítaný v souladu s odstavcem 4;

S-TREA = standardizovaný celkový objem rizikové expozice subjektu vypočítaný v souladu s odstavcem 5;

$x = 72,5 \%$;

- b) pro účely stanovené v bodech i) a ii) se celkový objem rizikové expozice vypočítá v souladu s odstavcem 6:
- i) v případě samostatné dceřiné instituce v členském státě pro účely splnění povinností podle tohoto nařízení na individuálním základě;
 - ii) v případě mateřské instituce v členském státě mateřská finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě pro účely splnění povinností podle tohoto nařízení na základě své konsolidované situace;
- c) pro účely splnění povinností podle tohoto nařízení na individuálním základě je celkovým objemem rizikové expozice instituce, která není samostatnou institucí v EU ani samostatnou dceřinou institucí v členském státě, celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni vypočítaný v souladu s odstavcem 4.

4. Celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni se vypočítá jako součet hodnot v písmenech a) až f) tohoto odstavce po zohlednění odstavce 7:

- a) objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko, včetně rizika protistrany, a riziko rozmělnění vypočítané v souladu s hlavou II a článkem 379 pro všechny obchodní činnosti instituce, s výjimkou objemů rizikově vážených expozic pro riziko protistrany z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce;
- b) požadavky na kapitál pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:
 - i) k tržnímu riziku, vypočítané v souladu s hlavou IV této části;

- ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v člancích 395 až 401, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit, jak je určeno v souladu s částí čtvrtou;
- c) požadavky na kapitál k tržnímu riziku, vypočítané v souladu s hlavou IV této části pro všechny obchodní činnosti, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku;
- ca) požadavky na kapitál pro vypořádací riziko, vypočítané v souladu s hlavou V této části s výjimkou článku 379;
- d) požadavky na kapitál k riziku úvěrové úpravy v ocenění, vypočítané v souladu s hlavou VI této části;
- e) požadavky na kapitál k operačnímu riziku, vypočítané v souladu s hlavou III této části;
- f) objemy rizikově vážených expozic pro riziko protistrany vyplývající z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce pro následující typy transakcí a dohod, vypočítané v souladu s hlavou II této části:
 - i) kontrakty uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;
 - ii) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iii) maržové obchody založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iv) transakce s delší dobou vypořádání.“;
- b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Standardizovaný celkový objem rizikové expozice se vypočítá jako součet hodnot v odst. 4 písm. a) až f) po zohlednění odstavce 7 a následujících požadavků:

- a) objemy rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění podle odst. 4 písm. a) a pro riziko protistrany vyplývající z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia podle písmene f) uvedeného odstavce se vypočítají bez použití kteréhokoli z těchto přístupů:
 - i) metody interních modelů pro rámcové dohody o započtení uvedené v článku 221;
 - ii) přístupu založeného na interním ratingu stanoveného v kapitole 3;
 - iii) přístupu k sekuritizaci založeného na interním ratingu (SEC-IRBA) uvedeného v člancích 258 až 260 a metody interního hodnocení (IAA) uvedené v článku 265;
 - iv) přístupu stanoveného v této části hlavě II kapitole 6 oddílu 6;

- b) požadavky na kapitál k tržnímu riziku pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia podle odst. 3 písm. b) bodu i) a pro všechny příslušné obchodní činnosti, které jsou vystaveny měnovému riziku nebo komoditnímu riziku podle písmene c) uvedeného odstavce, se vypočítají bez použití přístupu založeného na alternativním interním modelu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1b.

6. Celkový objem rizikové expozice subjektu „i“ pro účely stanovené v odst. 3 písm. b) se vypočítá takto:

$$TREA_i = U-TREA_i + DI^{konso} * Přísp_i^{konso}$$

kde:

i = index označující daný subjekt;

$TREA_i$ = celkový objem rizikové expozice subjektu i;

$U-TREA_i$ = celkový objem rizikové expozice subjektu i nepodléhající minimální úrovni vypočítaný v souladu s odstavcem 4;

DI^{konso} = kladný rozdíl mezi celkovým objemem rizikové expozice a celkovým objemem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni pro konsolidovanou situaci mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU skupiny, jejíž součástí je subjekt i, vypočítaný takto:

$$DI^{konso} = TREA - U-TREA$$

kde:

$U-TREA$ = celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni vypočítaný v souladu s odstavcem 4 pro danou mateřskou instituci v EU, mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU na základě její konsolidované situace;

$TREA$ = celkový objem rizikové expozice vypočítaný v souladu s odst. 3 písm. a) pro danou mateřskou instituci v EU, mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU na základě její konsolidované situace.

$Přísp_i^{konso}$ = příspěvek subjektu i vypočítaný takto:

$$Přísp_i^{konso} = \begin{cases} \frac{(F-TREA_i - U-TREA_i)}{\sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j)}, & \text{pokud } \sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j) > 0 \\ 0, & \text{jinak} \end{cases}$$

kde:

j = index označující všechny subjekty, které jsou součástí téže skupiny jako subjekt i pro konsolidovanou situaci mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU;

$U-TREA_j$ = celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni vypočítaný subjektem j v souladu s odstavcem 4 na základě jeho konsolidované situace, nebo v případě, že je subjekt j samostatnou dceřinou institucí v členském státě, na individuálním základě;

$F-TREA_j$ = celkový objem rizikové expozice subjektu j podléhající minimální úrovni vypočítaný na základě jeho konsolidované situace takto:

$$F-TREA_j = \max \{U-TREA_j ; x \cdot S-TREA_j\}$$

kde:

$F-TREA_j$ = celkový objem rizikové expozice podléhající minimální úrovni vypočítaný subjektem j na základě jeho konsolidované situace, nebo v případě, že je subjekt j samostatnou dceřinou institucí v členském státě, na individuálním základě;

$S-TREA_j$ = standardizovaný celkový objem rizikové expozice vypočítaný v souladu s odstavcem 5 subjektem j na základě jeho konsolidované situace, nebo v případě, že je subjekt j samostatnou dceřinou institucí v členském státě, na individuálním základě;

x = 72,5 %.

7. Na výpočty celkového objemu rizikové expozice nepodléhajícího minimální úrovni uvedené v odstavci 4 a objemu standardizované rizikové expozice uvedené v odstavci 5 se použijí tato ustanovení:

- a) požadavky na kapitál uvedené v odst. 4 písm. c), ca), d) a e) zahrnují požadavky vyplývající ze všech obchodních činností instituce;
- b) instituce vynásobí požadavky na kapitál stanovené v odst. 4 písm. b) až e) číslem 12,5.“;

24) v čl. 92a odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) na riziku založený poměr ve výši 18 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočítaného podle čl. 92 odst. 3;“

25) v článku 102 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku v souladu s přístupem uvedeným v čl. 325 odst. 1 písm. b) se pozice v obchodním portfoliu přiřazují obchodním útvarům vytvořeným v souladu s článkem 104b.“;

26) článek 104 se nahrazuje tímto:

Zařazení do obchodního portfolia

1. Instituce musí mít zavedeny jasné definované zásady a postupy pro určování toho, které pozice se zařazují do obchodního portfolia pro výpočet jejich kapitálových požadavků v souladu s článkem 102 a s tímto článkem, přičemž zohlední schopnosti a praktiky dané instituce v oblasti řízení rizik. Instituce v plném rozsahu dokumentuje dodržování těchto zásad a postupů, podrobuje je nejméně jednou ročně vnitřnímu auditu a výsledky tohoto auditu zpřístupní příslušným orgánům.

2. Instituce zařadí do obchodního portfolia pozice v rámci těchto nástrojů:

- a) nástrojů, které splňují kritéria pro zahrnutí do alternativního portfolia obchodování s korelací (ACTP) stanovená v čl. 325 odst. 6, 7 a 8;
- b) nástrojů, které by vedly k čisté krátké úvěrové nebo akciové pozici v investičním portfoliu, s výjimkou vlastních závazků instituce, pokud tyto pozice nesplňují kritéria uvedená v odst. 2 písm. e);
- c) nástrojů vyplývajících z příslibů k upisování cenných papírů, pokud se tyto přísliby vztahují pouze k cenným papírům, u nichž se očekává, že je instituce ke dni vypořádání skutečně koupí;
- d) finančních aktiv nebo závazků jednoznačně klasifikovaných jako aktiva nebo závazky s obchodním účelem podle účetního rámce vztahujícího se na danou instituci;
- e) nástrojů vyplývajících z činností tvorby trhu;
- f) subjektů kolektivního investování držených se záměrem obchodovat, pokud splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v odstavci 7;
- g) kótovaných akcií;
- h) transakcí s financováním cenných papírů souvisejících s obchodováním;
- i) opcí nebo jiných derivátů vložených do vlastních závazků instituce nebo z jiných nástrojů v investičním portfoliu, které se vztahují k úvěrovému nebo akciovému riziku.

Pro účely písmene b) má instituce čistou krátkou akciovou pozici, pokud snížení ceny vlastního kapitálu vede k zisku instituce. Instituce má čistou krátkou úvěrovou pozici, pokud zvýšení úvěrového rozpětí nebo zhoršení úvěruschopnosti emitenta nebo skupiny emitentů vede k zisku instituce. Instituce průběžně sledují, zda nástroje vedou k čisté krátké úvěrové nebo akciové pozici v investičním portfoliu.

Pro účely bodu i) instituce oddělí vloženou opci od svého vlastního závazku nebo od jiného nástroje v investičním portfoliu, které se týkají úvěrového nebo akciového rizika, a v souladu s tímto článkem zařadí daný vlastní závazek nebo jiný nástroj do obchodního, resp. investičního portfolia.

3. Instituce nezařadí do obchodního portfolia pozice v rámci těchto nástrojů:

- a) nástrojů určených pro uskladňování k sekuritizaci;
- b) nástrojů souvisejících s držením nemovitostí;
- c) nekótovaných akcií;
- d) retailových úvěrových nástrojů a úvěrových nástrojů pro malé a střední podniky;
- e) jiných subjektů kolektivního investování než subjektů uvedených v odst. 2 písm. f);
- f) derivátových smluv a subjektů kolektivního investování s jedním nebo více podkladovými nástroji uvedenými v písmenech a) až d);
- g) nástrojů držených k zajištění konkrétního rizika jedné nebo více pozic v rámci nástroje uvedeného v písmenech a) až f);
- h) vlastních závazků instituce, pokud tyto nástroje nesplňují kritéria uvedená v odst. 2 písm. e).

4. Odchylně od odstavce 2 může instituce zařadit do investičního portfolia pozici v nástroji uvedeném v písmenech d) až i) uvedeného odstavce s výhradou souhlasu příslušného orgánu. Příslušný orgán souhlas udělí, pokud instituce k jeho spokojenosti prokázala, že pozice není držena se záměrem obchodovat ani nezajišťuje pozice držené se záměrem obchodovat.

5. Pokud instituce zařadí do obchodního portfolia pozici v jiném nástroji, než jsou nástroje uvedené v odst. 2 písm. a), b) nebo c), může příslušný orgán instituci vyzvat, aby předložila důkazy odůvodňující takové zařazení. Pokud instituce nepředloží vhodné důkazy, může příslušný orgán požadovat, aby tuto pozici přeřadila do investičního portfolia.

6. Pokud instituce zařadí do investičního portfolia pozici v jiném nástroji, než jsou nástroje uvedené v odstavci 3, může příslušný orgán instituci vyzvat, aby předložila důkazy odůvodňující takové zařazení. Pokud instituce nepředloží vhodné důkazy, může příslušný orgán požadovat, aby tuto pozici přeřadila do obchodního portfolia.

7. Instituce zařadí do obchodního portfolia pozici v subjektu kolektivního investování, která je držena se záměrem obchodovat, pokud instituce splňuje jednu z těchto podmínek:

- a) instituce je schopna získat dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích CIU;
- b) instituce není schopna získat dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích CIU, ale zná obsah oprávnění CIU a je schopna získat denní cenové kotace pro daný CIU.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro další upřesnění postupu, který instituce použijí pro výpočet a sledování čistých krátkých úvěrových nebo akciových pozic v investičním portfoliu podle odst. 2 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

27) článek 104a se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„EBA sleduje spektrum postupů v oblasti dohledu a do 28. června 2024 vydá pokyny o tom, co znamenají výjimečné okolnosti pro účely prvního pododstavce a odstavce 5. Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010. Dokud EBA tyto obecné pokyny nevydá, příslušné orgány vyrozumí EBA o svém rozhodnutí, zda udělí instituci svolení k reklasifikaci pozice podle odstavce 2 tohoto článku, a k tomuto rozhodnutí poskytnou důvody.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Reklasifikace pozice v souladu s tímto článkem je neodvolatelná, s výjimkou výjimečných okolností uvedených v odstavci 1.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Odchylně od odstavce 1 může instituce reklasifikovat pozici v investičním portfoliu na pozici v obchodním portfoliu v souladu s čl. 104 odst. 2 písm. d), aniž by potřebovala svolení příslušného orgánu. V takovém případě se na instituci i nadále vztahují požadavky stanovené v odstavcích 3 a 4. Instituce neprodleně uvědomí příslušný orgán, pokud k takové reklasifikaci došlo.“;

28) článek 104b se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku v souladu s přístupem uvedeným v čl. 325 odst. 1 písm. b) instituce vytvoří obchodní útvary a přiřadí každou ze svých pozic v obchodním portfoliu a svých pozic v investičním portfoliu uvedených v odstavcích 5 a 6 jednomu z těchto obchodních útvarů. Pozice v obchodním portfoliu se přiřadí stejnému obchodnímu útvaru pouze tehdy, pokud jsou v souladu s dohodnutou obchodní strategií pro daný obchodní útvar a jsou důsledně řízeny a sledovány v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku instituce přiřadí každou ze svých pozic v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku, obchodním útvarům vytvořeným v souladu s odstavcem 1, které řídí rizika podobná těmto pozicím.

6. Odchylně od odstavce 5 mohou instituce při výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku vytvořit jeden nebo více obchodních útvarů, kterým přiřazují výhradně pozice v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku. Na tyto obchodní útvary se nevztahují požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3.“;

29) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 104c

Postup při zajištění měnového rizika u kapitálových poměrů

1. Instituce, která záměrně převzala rizikovou pozici, aby se alespoň částečně zajistila vůči nepříznivým pohybům měnových kurzů u kteréhokoli ze svých kapitálových poměrů uvedených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c), může se svolením příslušných orgánů vyloučit tuto rizikovou pozici z kapitálových požadavků k měnovému riziku stanovených v čl. 325 odst. 1 za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) maximální objem rizikové pozice, která je vyloučena z kapitálových požadavků k tržnímu riziku, je omezen na objem rizikové pozice neutralizující citlivost kteréhokoli z daných kapitálových poměrů na nepříznivé pohyby směnných kurzů;
- b) riziková pozice je vyloučena z kapitálových požadavků k tržnímu riziku po dobu nejméně šesti měsíců;
- c) instituce zavedla vhodný rámec řízení rizik pro zajištění vůči nepříznivým pohybům směnných kurzů u kteréhokoli ze svých kapitálových poměrů, včetně jasné zajišťovací strategie a struktury řízení;
- d) instituce poskytla příslušným orgánům odůvodnění pro vyloučení rizikové pozice z kapitálových požadavků k tržnímu riziku, podrobnosti o této rizikové pozici a částku, která má být z kapitálových požadavků k tržnímu riziku vyloučena.

2. Jakékoli vyloučení rizikových pozic z kapitálových požadavků k tržnímu riziku v souladu s odstavcem 1 se uplatňuje konzistentně.

3. Příslušné orgány schvalují veškeré změny, které instituce provede ve vztahu k rámci řízení rizik uvedenému v odst. 1 písm. c) a ve vztahu k podrobnostem o rizikových pozicích uvedeným v odst. 1 písm. d).

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

- a) rizikové pozice, které instituce může záměrně převzít, aby se alespoň částečně zajistila vůči nepříznivým pohybům směnných kurzů u kteréhokoli ze svých kapitálových poměrů uvedených v odst. 1 prvním pododstavci;
- b) jak stanovit maximální částku uvedenou v odst. 1 písm. a) a způsob, jakým instituce tuto částku vyloučí u jednotlivých přístupů uvedených v čl. 325 odst. 1;

- c) kritéria, která musí splňovat rámec instituce pro řízení rizik uvedený v odst. 1 písm. c), aby mohl být považován za vhodný pro účely tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

30) článek 106 se mění takto:

- a) v odstavci 3 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i úvěrový derivát uzavřený s třetí stranou jsou pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia. Pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití přístupu stanoveného v čl. 325 odst. 1 písm. b) se obě pozice přiřadí témuž obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s čl. 104b odst. 1, který řídí podobná rizika.“;

- b) v odstavci 4 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i akciový derivát uzavřený se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití přístupu stanoveného v čl. 325 odst. 1 písm. b) se obě pozice přiřadí témuž obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s čl. 104b odst. 1, který řídí podobná rizika.“;

- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pokud instituce zajišťuje expozice úrokového rizika v investičním portfoliu pomocí pozice v úrokovém riziku zařazené do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice v úrokovém riziku pro posouzení úrokového rizika plynoucího z investičních pozic v souladu s články 84 a 98 směrnice 2013/36/EU za vnitřní zajištění, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití přístupů uvedených v čl. 325 odst. 1 písm. a), b) a c) byla pozice v úrokovém riziku zařazena do samostatného portfolia odděleného od ostatních pozic v obchodním portfoliu, jehož obchodní strategie je určena výhradně k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika; za tímto účelem;
- b) pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití přístupů uvedených v čl. 325 odst. 1 písm. b) byla pozice přiřazena obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s článkem 104b, jehož obchodní strategie je určena výhradně k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika;

- c) instituce plně zdokumentovala, jak pozice zmírňuje úrokové riziko vyplývající z pozic v investičním portfoliu pro účely požadavků stanovených v člancích 84 a 98 směrnice 2013/36/EU.“;
- d) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„5a. Pro účely odst. 5 písm. a) může instituce do uvedeného portfolia zařadit i jiné pozice v úrokovém riziku otevřené s třetími stranami nebo se svým vlastním obchodním portfoliem, pokud daná instituce tržní riziko těchto pozic v úrokovém riziku otevřených s vlastním obchodním portfoliem dokonale kompenzuje otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami.

5b. Na obchodní útvar uvedený v odst. 5 písm. b) se vztahují tyto požadavky:

- a) tento obchodní útvar může zahrnovat jiné pozice v úrokovém riziku otevřené se třetími stranami nebo s jinými obchodními útvary instituce, pokud tyto pozice splňují požadavky na zahrnutí do obchodního portfolia podle článku 104 a tyto jiné obchodní útvary dokonale kompenzují tržní riziko těchto jiných pozic úrokového rizika otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami;
 - b) tomuto obchodnímu útvaru nejsou přiřazeny žádné jiné pozice v obchodním portfoliu než ty, které jsou uvedeny v písmeni a);
 - c) odchylně od článku 104b se na tento obchodní útvar nevztahují požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3 uvedeného článku.
- e) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:

„6. Kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic zařazených do samostatného portfolia podle odst. 5 písm. a) nebo přiřazených obchodnímu útvaru podle písm. b) uvedeného odstavce se vypočítají samostatně a doplňují kapitálové požadavky pro ostatní pozice v obchodním portfoliu.

7. Pokud instituce zajišťuje expozici vůči riziku CVA pomocí derivátového nástroje otevřeného s vlastním obchodním portfoliem, považuje se pozice v tomto derivátovém nástroji za vnitřní zajištění expozice vůči riziku CVA pro účely výpočtu kapitálových požadavků k rizikům CVA v souladu s přístupy stanovenými v člancích 383 nebo 384, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) derivátová pozice je uznána jako způsobilé zajištění v souladu s článkem 386;
- b) pokud se na derivátovou pozici vztahuje kterýkoli z požadavků stanovených v čl. 325c odst. 2 písm. b) nebo c) nebo v čl. 325e odst. 1 písm. c), instituce dokonale kompenzuje tržní riziko dané derivátové pozice otevřením opačných pozic s třetími stranami.

Opačná pozice vnitřního zajištění v obchodním portfoliu uznaná v souladu s prvním pododstavcem se pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrne do obchodního portfolia instituce.“;

31) v článku 107 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Pro výpočet objemů svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 4 písm. a) a f) použijí instituce buď standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo je-li to povoleno příslušnými orgány v souladu s článkem 143, přístup založený na interním ratingu uvedený v kapitole 3.

2. V případě obchodních expozic vůči ústřední protistraně a v případě příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany použijí instituce pro výpočet objemů svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 4 písm. a) a f) postup stanovený v kapitole 6 oddíle 9. V případě všech ostatních druhů expozic vůči ústřední protistraně zachází instituce s těmito expozicemi takto:

- a) v případě všech ostatních druhů expozic vůči způsobilé ústřední protistraně jako s expozicemi vůči institucím;
- b) v případě všech ostatních druhů expozic vůči nezpůsobilé ústřední protistraně jako s expozicemi vůči podnikům.

3. Pro účely tohoto nařízení se s expozicemi vůči investičním podnikům ze třetích zemí a s expozicemi vůči úvěrovým institucím ze třetích zemí a s expozicemi vůči clearingovým systémům a burzám ze třetích zemí, jakož i s expozicemi vůči finančním institucím ze třetích zemí, které jsou povoleny orgány třetích zemí, podléhají jejich dohledu a řídí se obezřetnostními požadavky, které jsou co do důslednosti srovnatelné s požadavky uplatňovanými vůči institucím, zachází jako s expozicemi vůči institucím pouze tehdy, pokud třetí země uplatňuje na tento subjekt obezřetnostní a dohledové požadavky, které jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.“;

32) článek 108 se nahrazuje tímto:

„Článek 108

Použití technik snižování úvěrového rizika v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB pro úvěrové riziko a pro riziko rozmělnění

1. Pro expozici, na niž instituce použije standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2 nebo na niž použije přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak bez použití svých vlastních odhadů ztrátovosti ze selhání (LGD) podle článku 143, může instituce při výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 4 písm. a) a f) nebo případně výše očekávaných ztrát (EL) pro účely výpočtu stanoveného v čl. 36 odst. 1 písm. d) a čl. 62 písm. c) zohlednit vliv FCP v souladu s kapitolou 4.

2. Pro expozici, na niž instituce použije přístup IRB s použitím vlastních odhadů LGD podle článku 143, může u objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát zohlednit vliv FCP v souladu s kapitolou 3.

2a. Pokud instituce použije přístup IRB s použitím vlastních odhadů LGD podle článku 143 jak na původní expozici, tak na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění, může u objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát zohlednit vliv UFCP v souladu s kapitolou 3. Ve všech ostatních

případech může instituce u objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát zohlednit vliv UFCP v souladu s kapitolou 4.

3. Za podmínek stanovených v odstavci 4 lze retailové úvěry pro účely části třetí hlavy II kapitol 2, 3 a 4 považovat za expozice zajištěné obytnou nemovitostí namísto toho, aby se s nimi zacházelo jako se zaručenými expozicemi, pokud jsou v členském státě u těchto retailových úvěrů splněny tyto podmínky:

- a) většina úvěrů fyzickým osobám na nákup obytných nemovitostí v tomto členském státě není poskytována v právní formě zástavního práva k nemovitosti;
- b) většina úvěrů fyzickým osobám na nákup obytných nemovitostí v tomto členském státě je zaručena ručitelem s úvěrovým hodnocením vypracovaným určenou externí ratingovou agenturou, které odpovídá stupni úvěrové kvality 1 nebo 2, který je povinen splatit instituci částku v plné výši v případě selhání původního dlužníka;
- c) instituce je oprávněna zřídit zástavní právo k dané obytné nemovitosti v případě selhání ručitele uvedeného v písmeni b).

Příslušné orgány informují orgán EBA, pokud jsou podmínky uvedené v písmenech a), b) a c) na území států v jejich jurisdikci splněny, a uvedou jména ručitelů způsobilých pro toto zacházení, kteří splňují podmínky tohoto odstavce a odstavce 4.

EBA zveřejní seznam všech těchto způsobilých ručitelů na svých internetových stránkách a každoročně tento seznam aktualizuje.

4. Pro účely odstavce 3 lze s úvěry stanovenými v uvedeném odstavci zacházet jako s expozicemi zajištěnými obytnou nemovitostí namísto toho, aby s nimi bylo zacházeno jako se zaručenými expozicemi, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) expozice, s níž se zachází podle standardizovaného přístupu, splňuje všechny požadavky pro zařazení do kategorie expozic „expozice zajištěné nemovitostmi“ podle standardizovaného přístupu v souladu s články 124 a 125 s tou výjimkou, že instituce poskytující úvěr nedrží k obytné nemovitosti zástavní právo;
- b) expozice, s níž se zachází podle přístupu IRB, splňuje všechny požadavky pro zařazení do kategorie expozic „retailové expozice zajištěné obytnou nemovitostí“ podle IRB uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. b) bodě ii) s tou výjimkou, že instituce poskytující úvěr nedrží k nemovitosti zástavní právo;
- c) obytná nemovitost nesmí být v době poskytnutí úvěru zatížena zástavními právy a dlužník se smluvně zavázal, že bez souhlasu úvěrové instituce, která původně poskytla daný úvěr, žádné zástavní právo nezřídí;
- d) ručitelem je způsobilý poskytovatel zajištění podle článku 201 a má úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou odpovídající stupni úvěrové kvality 1 nebo 2;

- e) ručitelem je instituce nebo subjekt finančního sektoru, na něž se vztahují kapitálové požadavky alespoň rovnocenné požadavkům uplatňovaným na instituce nebo pojišťovny;
- f) ručitel zřídil plně financovaný vzájemný záruční fond nebo odpovídající ochranu, aby mohly pojišťovny vstřebat ztráty z úvěrového rizika, jejichž nastavení je pravidelně přezkoumáváno příslušnými orgány a podléhá každoročnímu zátěžovému testování;
- g) instituce je ze smlouvy a ze zákona oprávněna zřídit zástavní právo k obytné nemovitosti v případě selhání ručitele;
- h) instituce, která se rozhodne využít možnosti stanovené v odstavci 3 pro daného způsobilého ručitele v rámci mechanismu uvedeného v odstavci 3, takto postupuje u všech svých retailových expozic zaručených tímto ručitelem v rámci uvedeného mechanismu.“;

33) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 110a

Sledování smluvních ujednání, která nepředstavují přísliby

Instituce sledují smluvní ujednání, která splňují všechny podmínky uvedené v čl. 5 odst. 9 druhém pododstavci písm. a) až e), a ke spokojenosti příslušných orgánů doloží splnění všech těchto podmínek.“;

34) článek 111 se nahrazuje tímto:

„Článek 111

Hodnota expozice

„1. Hodnotou expozice položky aktiv se rozumí její účetní hodnota po specifických úpravách o úvěrové riziko v souladu s článkem 110, dodatečných úpravách ocenění v souladu s článkem 34 v souvislosti s transakcemi zahrnutými do investičního portfolia instituce, odečtení částek v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m) a dalším snížení kapitálu souvisejícím s danou položkou aktiv.

2. Hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I je tento procentní podíl nominální hodnoty položky po odečtení specifických úprav o úvěrové riziko v souladu s článkem 110 a částek odečtených v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m):

- a) 100 % u položek v koši 1;
- b) 50 % u položek v koši 2;
- c) 40 % u položek v koši 3;
- d) 20 % u položek v koši 4;
- e) 10 % u položek v koši 5.

3. Hodnotou expozice příslibu u podrozvahové položky podle odstavce 2 je nižší z následujících procentních podílů nominální hodnoty příslibu po odečtení

specifických úprav o úvěrové riziko a částek odečtených v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m):

- a) procentní podíl uvedený v odstavci 2, který se použije na položku, k níž se příslib vztahuje;
- b) procentní podíl uvedený v odstavci 2, který se použije na daný druh příslibu.

4. U smluvních ujednání nabízených institucí, ale dosud nepřijatých klientem, která by se v případě přijetí klientem stala přísliby, a u smluvních ujednání, která by se považovala za přísliby, ale která splňují podmínky pro to, aby se s nimi nezacházelo jako s přísliby, se použije procentní podíl pro tento druh smluvního ujednání stanovený v souladu s odstavcem 2.

5. Pokud instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu uvedenou v článku 223, hodnota expozice cenných papírů nebo komodit prodaných, složených nebo zapůjčených v rámci repo obchodů nebo na základě půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se zvýší o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity v souladu s články 223 a 224.

6. Hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v příloze II se určí podle kapitoly 6, přičemž se zohlední dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení podle uvedené kapitoly. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď v souladu s kapitolou 4, nebo kapitolou 6.

7. Pokud se na expozici vztahuje majetkové zajištění úvěrového rizika, může být hodnota expozice pozměněna v souladu s kapitolou 4.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

- a) kritéria, která instituce použijí k zařazování podrozvahových položek, s výjimkou položek již zahrnutých v příloze I, do košů 1 až 5 uvedených v příloze I;
- b) faktory, které mohou omezit schopnost institucí zrušit nepodmíněně odvolatelné přísliby uvedené v příloze I;
- c) postup pro informování orgánu EBA o klasifikaci používané institucí na jiné podrozvahové položky s podobnými riziky, jako jsou položky uvedené v příloze I.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

35) v článku 112 se písmeno k) nahrazuje tímto:

„k) podřízené dluhové expozice;“

36) článek 113 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro výpočet objemů rizikově vážených expozic se na všechny expozice, pokud nejsou odečteny z kapitálu, použijí rizikové váhy v souladu s ustanoveními oddílu 2 na základě kategorie expozice, do níž jsou tyto expozice zařazeny, a v míře, která je stanovena v oddíle 2, na základě jejich úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami nebo úvěrová hodnocení vypracovaná exportními úvěrovými agenturami v souladu s oddílem 3. S výjimkou expozic zařazených do kategorií expozic stanovených v čl. 112 písm. a), b), c) a e), pokud hodnocení v souladu s čl. 79 písm. b) směrnice 2013/36/EU odráží vyšší rizikové charakteristiky než ty, které vyplývají z úvěrového hodnocení vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou, přidělí instituce rizikovou váhu alespoň o jeden stupeň úvěrové kvality vyšší, než je riziková váha vyplývající z úvěrového hodnocení vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud se na expozici vztahuje zajištění úvěrového rizika, lze hodnotu expozice nebo případně příslušnou rizikovou váhu této expozice změnit v souladu s touto kapitolou a kapitolou 4.“;

37) v článku 119 se zrušují odstavce 2 a 3;

38) v článku 120 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Expozicím, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 3, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 3

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Expozicím s původní splatností tři měsíce nebo kratší, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, a expozicím vznikajícím z pohybu zboží přes státní hranice s původní splatností šest měsíců nebo kratší, pro které je k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s tabulkou č. 4, která odpovídá úvěrovému hodnocení externí ratingové agentury v souladu s článkem 136.

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
------------------------	---	---	---	---	---	---

Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %
---------------	------	------	------	------	------	-------

39) článek 121 se nahrazuje tímto:

„Článek 121

Expozice vůči institucím bez úvěrového hodnocení

1. Expozice vůči institucím, pro které není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se zařadí do jednoho z těchto stupňů:

- a) jsou-li splněny všechny tyto podmínky, zařadí se expozice vůči institucím do stupně A:
 - i) instituce má dostatečnou schopnost plnit včas své finanční závazky, včetně splácení jistiny a úroků, po předpokládanou dobu trvání aktiv nebo expozic a bez ohledu na hospodářské cykly a obchodní podmínky;
 - ii) instituce splňuje nebo překračuje požadavek stanovený v čl. 92 odst. 1, specifické kapitálové požadavky uvedené v článku 104a směrnice 2013/36/EU, požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU a jakékoli rovnocenné nebo dodatečné místní požadavky v oblasti dohledu nebo regulace ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky zveřejněny a mají být splněny ve vztahu ke kmenovému kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo kapitálu;
 - iii) informace o požadavcích uvedených v bodě ii) jsou zveřejněny nebo jinak zpřístupněny;
 - iv) hodnocení v souladu s článkem 79 směrnice 2013/36/EU neodhalilo, že by instituce nesplňovala podmínky stanovené v bodech i) a ii);
- b) jsou-li splněny všechny uvedené podmínky a není-li splněna alespoň jedna z podmínek uvedených v písmeni a), zařadí se expozice vůči institucím do stupně B:
 - i) instituce je vystavena podstatnému úvěrovému riziku, včetně schopnosti splácet, která závisí na stabilních nebo příznivých hospodářských nebo obchodních podmínkách;
 - ii) instituce splňuje nebo překračuje požadavek stanovený v čl. 92 odst. 1, požadavky uvedené v člancích 458 a 459, specifické kapitálové požadavky uvedené v článku 104a směrnice 2013/36/EU a jakékoli rovnocenné nebo dodatečné místní požadavky v oblasti dohledu nebo regulace ve třetích zemích, pokud jsou tyto požadavky zveřejněny a mají být splněny ve vztahu ke kmenovému kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 a kapitálu;
 - iii) informace o požadavcích uvedených v bodě ii) jsou zveřejněny nebo jinak zpřístupněny;

- iv) hodnocení provedené v souladu s článkem 79 směrnice 2013/36/EU neodhalilo, že by instituce nesplňovala podmínky stanovené v bodech i) a ii).

Pro účely bodu ii) nezahrnují rovnocenné nebo dodatečné místní požadavky v oblasti dohledu nebo regulace kapitálové rezervy rovnocenné kapitálovým rezervám vymezeným v článku 128 směrnice 2013/36/EU;

- c) pokud nejsou splněny podmínky pro zařazení do stupně A nebo stupně B nebo pokud je splněna kterákoli z následujících podmínek, zařadí se expozice vůči institucím do stupně C:
 - i) instituce vykazuje podstatná rizika selhání a má jen omezenou bezpečnostní marži;
 - ii) nepříznivé obchodní, finanční nebo hospodářské podmínky velmi pravděpodobně povedou nebo již vedly k neschopnosti instituce plnit své finanční závazky;
 - iii) v případě, že zákon stanoví pro instituci povinnost auditované účetní závěrky, externí auditor vydal v předchozích dvanácti měsících záporný výrok auditora nebo vyjádřil u účetních závěrek nebo auditovaných zpráv instituce podstatné pochybnosti o schopnosti instituce pokračovat v činnosti.

2. Expozicím zařazeným do stupně A, B nebo C v souladu s odstavcem 1 se přidělí riziková váha takto:

- a) expozicím zařazeným do stupně A, B nebo C, které splňují některou z následujících podmínek, se přidělí riziková váha pro krátkodobé expozice v souladu s tabulkou č. 5:
 - i) expozice má původní splatnost tři měsíce nebo kratší;
 - ii) expozice má původní splatnost šest měsíců nebo kratší a vzniká z pohybu zboží přes státní hranice;
- b) expozicím zařazeným do stupně A, které nejsou krátkodobé, se přidělí riziková váha 30 %, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - i) expozice nesplňuje žádnou z podmínek stanovených v písmeni a);
 - ii) poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce se rovná 14 % nebo je vyšší;
 - iii) pákový poměr instituce je vyšší než 5 %;
- c) expozicím zařazeným do stupně A, B nebo C, které nesplňují podmínky uvedené v písmeni a) nebo b), se přidělí riziková váha v souladu s tabulkou č. 5.

Pokud expozice vůči instituci není denominována v národní měně jurisdikce, v níž má daná instituce sídlo, nebo pokud tato instituce vykázala úvěrový závazek na

pobočce v jiném státě a tato expozice není v národní měně jurisdikce, v níž pobočka působí, riziková váha přidělená v souladu s písmeny a), b) nebo c) jiným expozicím, než jsou expozice se splatností jeden rok nebo kratší vyplývající ze samolikvidujících podmíněných položek souvisejících s obchodováním, které vznikají z pohybu zboží přes státní hranice, není nižší než riziková váha expozice vůči ústřední vládě země, kde má daná instituce sídlo.

Tabulka č. 5

Hodnocení úvěrového rizika	Stupeň A	Stupeň B	Stupeň C
Riziková váha pro krátkodobé expozice	20 %	50 %	75 %
Riziková váha	40 %	75 %	150 %

“.

40) článek 122 se mění takto:

a) v odstavci 1 se tabulka č. 6 nahrazuje tímto:

„Tabulka č. 6

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

“.

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Expozicím, pro které takové úvěrové hodnocení není k dispozici, se přidělí riziková váha 100 %.“;

41) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 122a

Specializované úvěrové expozice

1. V rámci kategorie podnikových expozic uvedené v čl. 112 písm. g) instituce odděleně určují jako specializované úvěrové expozice expozice s těmito vlastnosti:

- jedná se o expozici vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv, nebo o expozici, která je z hospodářského hlediska s takovou expozicí srovnatelná;
- expozice není zajištěna nemovitostí ani jinak nesouvisí s financováním nemovitostí;
- smluvní ujednání upravující závazek související s expozicí poskytují instituci značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, které tato aktiva vytvářejí;
- primárním zdrojem splácení závazku souvisejícího s expozicí je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost samostatného podnikání.

2. Specializovaným úvěrovým expozicím, pro které je k dispozici přímo použitelné úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha v souladu s tabulkou č. 6aa:

Tabulka č. 6aa:

Stupeň úvěrové	1	2	3	4	5
Riziková váha	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %

3. Specializovaným úvěrovým expozicím, pro které není k dispozici přímo použitelné úvěrové hodnocení, se přidělí riziková váha takto:

a) je-li účelem specializované úvěrové expozice financovat pořízení hmotného majetku, včetně lodí, letadel, družic, železničních vozů a flotil, a příjmy, které mají být vytvořeny těmito aktivy, plynou ve formě peněžních toků vytvářených konkrétními hmotnými aktivy, která byla financována a zastavena nebo postoupena věřiteli **jednou nebo několika třetími stranami** („expozice objektového financování“), použijí instituce tyto rizikové váhy:

i) 80 %, pokud je expozice považována za vysoce kvalitní při zohlednění všech těchto kritérií:

– dlužník může splnit své finanční závazky i za krizových podmínek z důvodu existence všech těchto prvků:

- expozice přiměřená hodnotě dané expozice,
- konzervativní profil splácení expozice,
- úměrná zbývající životnost aktiv při úplném splacení expozice, nebo případně využití poskytovatele zajištění s vysokou úvěruschopností,
- riziko refinancování expozice dlužníka je nízké nebo dostatečně zmírněné úměrnou zbytkovou hodnotou aktiv nebo využitím poskytovatele zajištění s vysokou úvěruschopností,
- na dlužníka se vztahují smluvní omezení týkající se jeho činnosti a struktury financování,
- dlužník používá deriváty pouze pro účely snížení rizika,
- podstatná operační rizika jsou náležitě řízena,

– smluvní ujednání týkající se aktiv poskytují věřitelům vysoký stupeň ochrany, včetně těchto prvků:

- věřitelé mají právně vymahatelné právo v prvním pořadí na financovaná aktiva a případně na příjmy, které vytvářejí,

- existují smluvní omezení možnosti dlužníka cokoli u aktiva změnit, pokud by to mělo negativní dopad na jeho hodnotu,
 - pokud se jedná o nedokončené aktivum, mají věřitelé právně vymahatelné právo v prvním pořadí k aktivům a podkladovým smlouvám o výstavbě,
- financovaná aktiva splňují všechny následující standardy pro řádný a efektivní provoz:
- technologie a konstrukce aktiva jsou testovány,
 - byla získána všechna nezbytná povolení a oprávnění pro provoz aktiv,
 - jedná-li se o nedokončené aktivum, dlužník má odpovídající ochranná opatření týkající se dohodnuté specifikace, rozpočtu a data dokončení aktiva, a to včetně silných záruk dokončení nebo zapojení zkušeného poskytovatele a odpovídajících smluvních ustanovení upravujících odpovídající náhradu škody;
- ii) 100 %, pokud se expozice nepovažuje za vysoce kvalitní podle bodu i);
- b) je-li účelem specializované úvěrové expozice krátkodobé financování rezerv, zásob nebo pohledávek z komodit obchodovaných v obchodním systému, včetně ropy, kovů nebo plodin, a příjem, který mají tyto rezervy, zásoby nebo pohledávky vytvořit, má být výnosem z prodeje dané komodity („expozice komoditního financování“), použijí instituce rizikovou váhu 100 %;
- c) je-li účelem specializované úvěrové expozice financovat projekt na vývoj nebo pořízení rozsáhlých, složitých a nákladných zařízení, včetně elektráren, chemických zpracovatelských závodů, dolů, dopravní infrastruktury, infrastruktury životního prostředí a telekomunikační infrastruktury, a příjem, který má tento projekt vytvořit, jsou peněžní prostředky získané na základě smluv na výstup zařízení od jedné nebo několika stran, které nejsou pod kontrolou sponzora („expozice projektového financování“), použijí instituce tyto rizikové váhy:
- i) 130 %, pokud se projekt, k němuž se expozice vztahuje, nachází ve fázi před zahájením provozu;
- ii) jestliže se nepoužije úprava kapitálových požadavků k úvěrovému riziku uvedená v článku 501a, 80 %, pokud se projekt, k němuž se expozice vztahuje, nachází v provozní fázi a uvedená expozice splňuje všechna tato kritéria:
- existují smluvní omezení možnosti dlužníka vykonávat činnosti, které mohou být na újmu věřitelů, včetně omezení, že bez souhlasu stávajících věřitelů nelze vydat nové dluhové nástroje,

- dlužník má dostatečné rezervní fondy plně financované v hotovosti nebo jiná finanční opatření s vysoce hodnocenými ručiteli pro pokrytí požadavků na pohotovostní financování a provozní kapitál v průběhu životnosti financovaného projektu,
 - dlužník generuje peněžní toky, které jsou předvídatelné a pokrývají všechny budoucí splátky úvěru,
 - zdroj splácení závazku závisí na jedné hlavní protistraně a tato hlavní protistrana je jedním z těchto subjektů:
 - centrální banka, ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán, je-li jim přidělena riziková váha 0 % v souladu s články 114 a 115 nebo je-li jim přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3,
 - subjekt veřejného sektoru, je-li tomuto subjektu přidělena riziková váha 20 % či nižší v souladu s článkem 116 nebo je-li mu přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3,
 - podnik, jenž má úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3,
 - smluvní ustanovení upravující expozici vůči dlužníkovi představují pro instituci poskytující úvěr vysoký stupeň ochrany v případě selhání dlužníka,
 - smluvní ujednání účinně chrání úvěrovou instituci před ztrátami vyplývajících z ukončení projektu,
 - veškerá aktiva a smlouvy nezbytné pro provoz projektu byly zastaveny ve prospěch úvěrové instituce v rozsahu povoleném platnými právními předpisy,
 - akcie jsou zastaveny ve prospěch úvěrové instituce v takovém rozsahu, aby byla schopna v případě selhání převzít kontrolu nad subjektem dlužníka;
- iii) 100 %, pokud se projekt, k němuž se expozice vztahuje, nachází v provozní fázi a expozice nesplňuje podmínky stanovené v bodě ii) tohoto pododstavce;
- d) pro účely písm. c) bodu ii) třetí odrážky se vytvářené peněžní toky nepovažují za předvídatelné, pokud podstatná část příjmů nesplňuje jednu nebo více z těchto podmínek:
- i) příjmy se odvíjejí od disponibilního množství;
 - ii) na příjmy se vztahuje regulace míry návratnosti;

- iii) na příjmy se vztahuje smluvní ujednání o povinnosti úhrady bez ohledu na realizaci odběru;
- e) pro účely písmene c) se provozní fázi rozumí fáze, ve které subjekt, který byl speciálně vytvořen za účelem financování projektu, splňuje obě tyto podmínky:
 - i) subjekt má kladný čistý peněžní tok, který postačuje ke krytí jakéhokoli zbývajícího smluvního závazku;
 - ii) subjekt má klesající dlouhodobý dluh.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které podrobněji upraví podmínky, za nichž jsou splněna kritéria stanovená v odst. 3 písm. a) bodě i) a písm. c) bodě ii).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po datu vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

42) článek 123 se nahrazuje tímto:

*„Článek 123
Retailové expozice*

1. Za retailové expozice se považují expozice, které splňují všechna tato kritéria:

- a) jedná se o kteroukoli z těchto expozic:
 - i) expozice vůči jedné či více fyzickým osobám;
 - ii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku ve smyslu čl. 5 odst. 8, pokud celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci, jejím mateřským podnikům a jejím dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou expozic zajištěných obytnou nemovitostí až do výše hodnoty nemovitosti, nepřevyší podle vědomí instituce, která musí učinit přiměřené kroky s cílem potvrdit situaci, částku 1 milion EUR;
- b) expozice představuje jednu z velkého počtu expozic s takovými podobnými vlastnostmi, že se podstatně sníží rizika spojená s takovou expozicí;
- c) dotčená instituce zachází s expozicí ve svém rámci řízení rizik a expozici interně řídí jako retailovou expozici konzistentně v průběhu času a způsobem, který je podobný tomu, jak instituce zachází s jinými retailovými expozicemi.

K zařazení do kategorie retailových expozic je způsobilá současná hodnota retailové minimální platby pronájmu.

EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny k upřesnění přiměřených diverzifikačních metod, podle nichž má být expozice považována za jednu z velkého počtu podobných expozic, jak je uvedeno v písmenu

b), do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po vstupu tohoto nařízení v platnost].

2. Za retailové expozice se nepovažují tyto expozice:

- a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;
- b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a);
- c) všechny ostatní expozice ve formě cenných papírů.

3. Retailovým expozicím uvedeným v odstavci 1 se přidělí riziková váha 75 %, s výjimkou transaktorských expozic, kterým se přidělí riziková váha 45 %.

4. Odchylně od odstavce 3 se expozicím plynoucím z půjček poskytnutých institucí důchodcům nebo zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou proti bezpodmínečnému převodu části důchodu nebo platu dlužníka přidělí riziková váha 35 %, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) na splacení půjčky udělí dlužník penzijnímu fondu nebo zaměstnavateli bezpodmínečný souhlas s tím, aby prováděl přímé platby dané instituci a tyto měsíční platby týkající se půjčky odečítal od dlužníkova měsíčního důchodu nebo platu;
- b) rizika úmrtí, pracovní neschopnosti, ztráty zaměstnání nebo snížení čistého měsíčního důchodu nebo platu dlužníka jsou řádně kryta pojištěním ve prospěch instituce;
- c) měsíční platby, které má dlužník provádět v souvislosti se všemi půjčkami splňujícími podmínky stanovené v písmenech a) a b), nepřekračují ve svém úhrnu 20 % jeho čistého měsíčního důchodu nebo platu;
- d) maximální původní doba splatnosti půjčky nepřesahuje deset let.“;

43) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 123a

Expozice s nesouladem měn

1. U expozic vůči fyzickým osobám zařazené do kterékoli z kategorií expozic uvedených v čl. 112 písm. h) nebo i) se riziková váha přidělená v souladu s kapitolou 2 vynásobí koeficientem 1,5, přičemž výsledná riziková váha nesmí přesáhnout 150 %, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) expozice je důsledkem půjčky denominované v jiné měně, než je měna zdroje příjmu dlužníka;
- b) dlužník nedisponuje u svého platebního rizika v důsledku nesouladu měn zajištěním buď finančním nástrojem, nebo příjmem v cizí měně, který

odpovídá méně expozice, nebo součet takových zajištění, která má dlužník k dispozici, kryje méně než 90 % jakékoli splátky u této expozice.

Pokud instituce není schopna tyto expozice s nesouladem měn oddělit, použije se multiplikátor rizikové váhy v hodnotě 1,5 na všechny nezajištěné expozice, u nichž se měna expozic liší od národní měny země bydliště dlužníka.

2. Pro účely tohoto článku se zdrojem příjmů rozumí jakýkoli zdroj, který dlužníkovi generuje peněžní toky, včetně peněžních toků z poukázaných peněžních prostředků, příjmů z pronájmu nebo platů, s výjimkou výnosů z prodeje aktiv nebo podobných právních kroků ze strany instituce.“;

44) článek 124 se nahrazuje tímto:

„Článek 124

Expozice zajištěné nemovitostmi

1. S expozicí jinou než ADC, která nesplňuje všechny podmínky stanovené v odstavci 3, se zachází takto:

- a) s expozicí jinou než IPRE se zachází jako s expozicí, která není zajištěna dotčenou nemovitostí;
- b) expozici IPRE se přidělí riziková váha 150 %.

2. S expozicí jinou než ADC zajištěnou nemovitostí, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 3, se zachází takto:

- a) je-li expozice zajištěna obytnou nemovitostí, nelze tuto expozici považovat za expozici IPRE a zachází se s ní v souladu s čl. 125 odst. 1, pokud splňuje některou z těchto podmínek:
 - i) nemovitost zajišťující expozici je hlavním bydlištěm dlužníka, a to buď v případě, že nemovitost jako celek tvoří jedinou bytovou jednotku, nebo v případě, že nemovitost zajišťující expozici je bytová jednotka, která je oddělenou částí v rámci nemovitosti;
 - ii) expozice je expozicí vůči jednotlivci a je zajištěna obytnou bytovou jednotkou vytvářející příjem, a to buď v případě, že nemovitost jako celek tvoří jedinou bytovou jednotku, nebo v případě, že daná bytová jednotka je oddělenou částí v rámci nemovitosti, a celkové expozice dané instituce vůči uvedenému jednotlivci nejsou zajištěny více než čtyřmi nemovitostmi, včetně nemovitostí, které nejsou obytnými nemovitostmi nebo které nesplňují žádné z kritérií uvedených v tomto bodě, nebo samostatnými bytovými jednotkami v rámci nemovitostí;
 - iii) expozice zajištěná obytnou nemovitostí je expozicí vůči sdružením nebo družstvům jednotlivců, která jsou upravena zákonem a existují pouze proto, aby svým členům umožňovala užívání hlavního bydliště v nemovitosti, která představuje zajištění půjčky;

- iv) expozice zajištěná obytnou nemovitostí je expozicí vůči společnostem veřejného bydlení nebo neziskovým sdružením, které jsou upraveny zákonem a existují proto, aby sloužily sociálním účelům a nabízely nájemníkům dlouhodobé bydlení;
- b) je-li expozice zajištěna obytnou nemovitostí a nesplňuje žádnou z podmínek stanovených v písm. a) bodech i) až iv), zachází se s ní v souladu s čl. 125 odst. 2;
- c) je-li expozice zajištěna obchodní nemovitostí, zachází se s ní takto:
 - i) s expozicí jinou než IPRE se zachází v souladu s čl. 126 odst. 1;
 - ii) s expozicí IPRE se zachází v souladu s čl. 126 odst. 2.

3. Aby expozice zajištěná nemovitostí byla způsobilá pro zacházení stanovené v odstavci 2, musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) nemovitost zajišťující expozici splňuje některou z těchto podmínek:
 - i) nemovitost byla zcela dokončena;
 - ii) nemovitost je lesem nebo zemědělskou půdou;
 - iii) nemovitost je obytnou nemovitostí ve výstavbě nebo se jedná o pozemek, na němž má být postavena obytná nemovitost, pokud byl tento plán schválen všemi dotčenými orgány a pokud je splněna některá z těchto podmínek:
 - nemovitost neobsahuje více než čtyři bytové jednotky a bude hlavním bydlištěm dlužníka a půjčka pro tohoto jednotlivce nepředstavuje nepřímé financování expozic ADC,
 - ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán nebo subjekt veřejného sektoru v případech, že se s expozicemi vůči nim zachází v souladu s čl. 115 odst. 2 a čl. 116 odst. 4, mají zákonné pravomoci a schopnost zajistit, aby byly nemovitosti ve výstavbě dokončeny v přiměřené lhůtě, a mají takovou povinnost nebo se právně závazným způsobem zavázaly tak učinit, pokud by výstavba jinak nebyla dokončena v přiměřené lhůtě;
- b) expozice je zajištěna prvním zástavním právem k nemovitosti, které drží instituce, nebo instituce drží první zástavní právo a každé další zástavní právo nižší úrovně k této nemovitosti;
- c) hodnota nemovitosti nezávisí významně na úvěrové kvalitě dlužníka;
- d) jsou řádně zdokumentovány veškeré informace požadované při vzniku expozice a pro účely sledování, včetně informací o schopnosti dlužníka splácet a o ocenění nemovitosti;

- e) jsou splněny požadavky stanovené v článku 208 a pravidla oceňování stanovená v čl. 229 odst. 1.

Pro účely písmene c) mohou instituce vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory.

4. Odchylně od odst. 3 písm. b) v jurisdikcích, v nichž podřízená zástavní práva zakládají pohledávku držitele týkající se daného kolaterálu, která je právně vymahatelná a představuje účinné snížení úvěrového rizika, mohou být uznána rovněž podřízená zástavní práva držená jinou institucí, než je ta, která drží přednostní zástavní právo, včetně případů, kdy instituce nedrží přednostní zástavní právo nebo nedrží zástavní právo, jehož pořadí je mezi přednostním zástavním právem a podřízenějším zástavním právem, která instituce drží.

Pro účely prvního pododstavce musí pravidla upravující zástavní práva zajistit všechny tyto prvky:

- a) každá instituce, která drží zástavní právo k nemovitosti, může zahájit prodej nemovitosti nezávisle na jiných subjektech, které drží zástavní právo k dané nemovitosti;
- b) pokud není nemovitost prodána ve veřejné dražbě, podniknou subjekty držící přednostní zástavní právo přiměřené kroky k získání reálné tržní hodnoty nebo nejlepší ceny, kterou mohou za daných okolností samy dosáhnout při výkonu oprávnění k prodeji.

5. Pro účely čl. 125 odst. 2 a čl. 126 odst. 2 se poměr expozice vůči hodnotě („ETV“) vypočítá tak, že se hrubý objem expozice vydělí hodnotou nemovitosti za těchto podmínek:

- a) hrubý objem expozice se vypočítá jako nesplacená částka úvěrového závazku souvisejícího s expozicí zajištěnou nemovitostí a jakákoli nevyčerpaná, ale přislíbená částka, která by po čerpání zvýšila hodnotu expozice zajištěné nemovitostí;
- b) hrubý objem expozice se vypočítá bez zohlednění úprav o úvěrové riziko a jiných snížení kapitálu souvisejících s expozicí nebo jakékoli formy majetkového či osobního zajištění úvěrového rizika, s výjimkou účtů zastavených vkladů u úvěrové instituce, které splňují všechny požadavky na rozvahové započtení buď podle rámcových dohod o započtení v souladu s články 196 a 206, nebo podle jiných dohod o rozvahovém započtení v souladu s články 195 a 205 a byly bezpodmínečně a neodvolatelně zastaveny pouze pro účely splnění úvěrového závazku souvisejícího s expozicí zajištěnou nemovitostmi;
- c) expozice, s nimiž je třeba zacházet v souladu s čl. 125 odst. 2 nebo čl. 126 odst. 2, pokud zástavní právo drží jiná strana než daná instituce a podřízené zástavní právo držené touto institucí je uznáno podle odstavce 4, vypočítá se hrubý objem expozice jako součet hrubého objemu expozice pro zástavní právo instituce a hrubých objemů expozic pro všechna ostatní zástavní práva stejné nebo vyšší úrovně, než je pořadí zástavního práva této instituce. Není-li k dispozici dostatek informací pro určení pořadí ostatních zástavních práv, měla

by instituce s těmito zástavními právy zacházet tak, jako kdyby byla na stejné úrovni jako podřízené zástavní právo držené institucí. Instituce nejprve určí rizikovou váhu v souladu s čl. 125 odst. 2 nebo případně čl. 126 odst. 2 („základní riziková váha“). Poté pro účely výpočtu rizikově vážených objemů podřízených zástavních práv upraví tuto rizikovou váhu za použití multiplikátoru 1,25. Pokud základní riziková váha odpovídá nejnižšímu koši ETV, multiplikátor se nepoužije. Riziková váha vyplývající z vynásobení základní rizikové váhy multiplikátorem 1,25 je omezena na rizikovou váhu, která by se na expozici použila, pokud by nebyly splněny požadavky uvedené v odstavci 3.

Pro účely písmene a) platí, že pokud má instituce více než jednu expozici zajištěnou toutéž nemovitostí a tyto expozice jsou zajištěny zástavními právy k této nemovitosti, jejichž pořadí následuje po sobě tak, že mezi nimi není žádné zástavní právo držené třetí stranou, zachází se s těmito expozicemi jako s jedinou kombinovanou expozicí a za účelem výpočtu hrubého objemu expozice pro jedinou kombinovanou expozici se sečtou hrubé objemy expozic pro jednotlivé expozice.

6. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování odstavce 7. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

Je-li orgánem určeným členským státem pro uplatňování tohoto článku příslušný orgán, měl by zajistit, aby byly relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem řádně informovány o jeho záměru uplatnit tento článek a byly náležitě zapojeny do posuzování souvisejícího s obavami ohledně finanční stability v jeho členském státě v souladu s odstavcem 6.

Není-li orgán určený členským státem pro uplatňování tohoto článku totožný s příslušným orgánem, přijme členský stát nezbytné právní předpisy k zajištění náležité koordinace a výměny informací mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem pro účely řádného uplatňování tohoto článku. Od orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež určenému orgánu ukládá tento článek. Uvedená spolupráce usiluje o zajištění toho, aby mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem nedocházelo k žádné formě duplicitních nebo nekonzistentních opatření a aby bylo patřičně zohledněno vzájemné působení s dalšími opatřeními, zejména opatřeními přijatými podle článku 458 tohoto nařízení a článku 133 směrnice 2013/36/EU.

7. Na základě údajů shromážděných podle článku 430a a jakýchkoli jiných relevantních ukazatelů orgán určený v souladu s odstavcem 6 tohoto článku pravidelně a nejméně jednou ročně posuzuje, zda jsou váhy stanovené v člancích 125 a 126 pro expozice zajištěné nemovitostmi nacházejícími se na jejich území náležitě založeny na:

- a) realizovaných ztrátách z expozic zajištěných nemovitostmi;
- b) budoucím vývoji trhů s nemovitostmi.

Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 6 tohoto článku dojde na základě posouzení podle prvního pododstavce k závěru, že rizikové váhy stanovené v článku 125 nebo 126 neodrážejí přiměřeně skutečná rizika spojená s jedním nebo více

segmenty nemovitostí tvořícími součást těchto expozic zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí v jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, a má-li za to, že by tato nepřiměřenost rizikových vah mohla nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu v jeho členském státě, může zvýšit rizikové váhy použitelné na dané expozice v rozpětích stanovených ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce nebo stanovit přísnější kritéria než ta, jež jsou stanovena v odstavci 3 tohoto článku.

Orgán určený v souladu s odstavcem 6 tohoto článku vyrozumí EBA a ESRB o veškerých úpravách rizikových vah a uplatňovaných kritérií provedených podle tohoto odstavce. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto vyrozumění poskytnou EBA a ESRB dotyčnému členskému státu své stanovisko. EBA a ESRB zveřejní rizikové váhy a kritéria pro expozice uvedené v člancích 125 a 126 a v čl. 199 odst. 1 písm. a), jak byly zavedeny relevantním orgánem.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce může orgán určený v souladu s odstavcem 6 zvýšit rizikové váhy stanovené v čl. 125 odst. 1 písm. a) nebo čl. 126 odst. 1 písm. a). Tento orgán je nezvýší na více než 150 %.

8. Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 6 stanoví vyšší rizikové váhy nebo přísnější kritéria podle odst. 2 druhého pododstavce, mají instituce pro jejich uplatnění k dispozici šestiměsíční přechodné období.

9. EBA vypracuje v úzké spolupráci s ESRB návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní druhy faktorů, které je třeba zohlednit při posuzování vhodnosti rizikových vah uvedeném v odstavci 7.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. prosince 2024.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. ESRB může prostřednictvím doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 a v úzké spolupráci s EBA poskytnout orgánům určeným v souladu s odstavcem 6 tohoto článku pokyny, pokud jde o oba tyto prvky:

- a) faktory, které by mohly „nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu“, jak je uvedeno v odst. 7 druhém pododstavci,
- b) orientační hodnoty, k nimž má orgán určený v souladu s odstavcem 6 při stanovování vyšších rizikových vah přihlédnout.

11. Instituce usazené v jednom členském státě použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny orgány jiného členského státu v souladu s odstavcem 7, na veškeré své odpovídající expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí v jedné nebo více částech daného jiného členského státu.“;

45) článek 125 se nahrazuje tímto:

Expozice zajištěné obytnými nemovitostmi

1. S expozicí zajištěnou obytnou nemovitostí, která splňuje některou z podmínek stanovených v čl. 124 odst. 2 písm. a) bodech i) až iv), se zachází takto:

- a) části expozice až do výše 55 % hodnoty nemovitosti zbývající po odečtení jakýchkoli přednostních zástavních práv nebo práv na stejné úrovni, které nadrží daná instituce, se přidělí riziková váha 20 %.

Pro účely tohoto písmene, pokud příslušný nebo pověřený orgán v souladu s čl. 124 odst. 7 stanovil vyšší rizikovou váhu nebo nižší procentní podíl hodnoty nemovitosti než ty, které jsou uvedeny v tomto bodě, použijí instituce rizikovou váhu a procentní podíl stanovené v souladu s čl. 124 odst. 7;

- b) případná zbývající část expozice se považuje za expozici, která není zajištěna obytnou nemovitostí.

2. Expozici zajištěné obytnou nemovitostí, která nesplňuje žádnou z podmínek stanovených v čl. 124 odst. 2 písm. a) bodech i) až iv), se přidělí riziková váha stanovená v souladu s následující tabulkou č. 6aaa nebo riziková váha stanovená v souladu s čl. 124 odst. 7 podle toho, která z těchto hodnot je vyšší:

Tabulka č. 6aaa

ETV	$ETV \leq 50 \%$	$50 \% < ETV < 60 \%$	$60 \% < ETV < 80 \%$	$80 \% < ETV < 90 \%$	$90 \% < ETV < 100 \%$	$ETV > 100 \%$
Riziko vá váha	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

“

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mohou instituce použít zacházení uvedené v odstavci 1 na expozice zajištěné obytnou nemovitostí, která se nachází na území členského státu, pokud ztrátovost pro takové expozice zveřejněná příslušnými orgány daného členského státu v souladu s čl. 430a odst. 3 nepřekračuje žádný z níže uvedených limitů pro souhrnné ztráty za všechny instituce s takovými expozicemi existujícími v předchozím roce:

- a) ztráty z části expozic až do výše 55 % hodnoty nemovitosti nepřesahují 0,3 % celkové výše úvěrových závazků nesplacených v daném roce za všechny tyto expozice.

Pro účely tohoto písmene, pokud příslušný nebo pověřený orgán v souladu s čl. 124 odst. 7 stanovil nižší procentní podíl hodnoty nemovitosti než ten, který je uveden v tomto bodě, použijí instituce procentní podíl stanovený v souladu s čl. 124 odst. 7;

- b) ztráty z části expozic až do výše 100 % hodnoty nemovitosti nepřesahují 0,5 % celkové výše úvěrových závazků nesplacených v daném roce za všechny tyto expozice.“;

- 46) článek 126 se nahrazuje tímto:

„Článek 126

Expozice zajištěné obchodními nemovitostmi

1. S expozicí podle čl. 124 odst. 2 písm. c) bodu i) se zachází takto:
 - a) části expozice až do výše 55 % hodnoty nemovitosti snížené o přednostní zástavní práva nebo práva na stejné úrovni, které nedrží daná instituce, se přidělí riziková váha 60 %, pokud se na tuto část expozice nevztahuje vyšší riziková váha nebo nižší procentní podíl hodnoty nemovitosti, o nichž je rozhodnuto v souladu s čl. 124 odst. 7;
 - b) případná zbývající část expozice se považuje za expozici, která není zajištěna touto nemovitostí.
2. Expozici podle čl. 124 odst. 2 písm. c) bodu ii) se přidělí riziková váha stanovená v souladu s tabulkou č. 6c nebo riziková váha stanovená v souladu s čl. 124 odst. 7 podle toho, která z těchto hodnot je vyšší:

Tabulka č. 6c:

	$ETV \leq 60 \%$	$60 \% < ETV \leq 80 \%$	$ETV > 80 \%$
Riziková váha	70 %	90 %	110 %

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mohou instituce použít zacházení uvedené v odstavci 1 na expozici zajištěnou obchodní nemovitostí, která se nachází na území členského státu, pokud ztrátovost pro takové expozice zveřejněná příslušnými orgány daného členského státu v souladu s čl. 430a odst. 3 nepřekračuje žádný z níže uvedených limitů pro souhrnné ztráty za všechny takové expozice existující v předchozím roce:

- a) ztráty z části expozic až do výše 55 % hodnoty nemovitosti nepřesahují 0,3 % celkové výše úvěrových závazků nesplacených v daném roce.

Pro účely tohoto písmene, pokud příslušný nebo pověřený orgán v souladu s čl. 124 odst. 7 stanovil nižší procentní podíl hodnoty nemovitosti než ten, který je uveden v tomto bodě, použijí instituce procentní podíl stanovený v souladu s čl. 124 odst. 7;

- b) ztráty z části expozic až do výše 100 % hodnoty nemovitosti nepřesahují 0,5 % celkové výše úvěrových závazků nesplacených v daném roce.“;

- 47) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 126a

Expozice z nabytí pozemku, přípravy a výstavby

1. Expozici ADC se přidělí riziková váha 150 %.

2. Expozicím ADC souvisejícím s obytnými nemovitostmi však může být přidělena riziková váha 100 % za předpokladu, že instituce v příslušných případech uplatňuje řádné standardy pro vznik a sledování, které splňují požadavky článků 74 a 79 směrnice 2013/36/EU, a pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) právně závazné smlouvy o smlouvě budoucí kupní nebo nájemní, u nichž kupující nebo nájemce složil podstatnou zálohu v hotovosti, která v případě ukončení smlouvy propadá, představují významnou část celkového počtu smluv;
- b) podstatná část vlastního kapitálu dlužníka je vystavena riziku, což je představováno odpovídající výší vlastního kapitálu poskytnutého dlužníkem k odhadní hodnotě obytné nemovitosti po dokončení.

3. EBA vydá do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po vstupu v platnost] pokyny upřesňující pojmy „podstatná záloha v hotovosti“, „odpovídající výše vlastního kapitálu poskytnutého dlužníkem“, „významná část celkového počtu smluv“ a „podstatná část vlastního kapitálu vystavená riziku“.

Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

48) článek 127 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely výpočtu součtu specifických úprav o úvěrové riziko uvedených v tomto odstavci instituce do výpočtu zahrnou jakýkoli kladný rozdíl mezi částkou, kterou dlužník dluží z titulu expozice, na straně jedné a na straně druhé součtem:

- i) dalšího snížení kapitálu, pokud byla expozice v plném rozsahu odepsána, a
- ii) jakýchkoli již existujících snížení kapitálu souvisejících s danou expozicí.“;

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro účely definování zajištěné části expozice, u níž došlo k selhání, jsou kolaterál a záruky způsobilé pro účely snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4.“;

- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. U expozic jiných než IPRE zajištěných obytnou nebo obchodní nemovitostí v souladu s článkem 125 a 126 se hodnotě expozice zbývající po specifické úpravě o úvěrové riziko přidělí riziková váha 100 %, pokud došlo k selhání podle článku 178.“;

- d) odstavec 4 se zrušuje;

49) článek 128 se nahrazuje tímto:

„Článek 128
Podřízené dluhové expozice

1. S následujícími expozicemi se zachází jako s podřízenými dluhovými expozicemi:

- a) dluhovými expozicemi, které jsou podřízeny pohledávkám jiného věřitele;
- b) kapitálovými nástroji, pokud se tyto nástroje nepovažují za akciové expozice v souladu s čl. 133 odst. 1, a
- c) nástroji závazků, které splňují podmínky stanovené v článku 72b.

2. Podřízeným dluhovým expozicím se přidělí riziková váha 150 %, pokud se nevyžaduje, aby tyto podřízené dluhové expozice byly odečteny v souladu s částí druhou tohoto nařízení.“;

50) v čl. 129 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 směrnice (EU) 2019/2162 pro účely oceňování nemovitostí povolit, aby byla nemovitost oceněna tržní nebo nižší hodnotou, nebo v těch členských státech, jejichž právní předpisy stanoví přísná kritéria pro určení zástavní hodnoty nemovitosti, zástavní hodnotou této nemovitosti bez uplatnění omezení stanovených v čl. 208 odst. 3 písm. b).“;

51) v článku 131 se tabulka č. 7 nahrazuje tímto:

„Tabulka č. 7

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

“;

52) článek 133 se nahrazuje tímto:

„Článek 133
Akciové expozice

1. Za akciové expozice se považují všechny tyto expozice:

- a) veškeré expozice splňující všechny tyto podmínky:
 - i) expozice je neumořitelná v tom smyslu, že návratnosti investovaných prostředků lze dosáhnout pouze prodejem investice nebo prodejem práv k investici nebo likvidací emitenta;
 - ii) expozice nepředstavuje závazek emitenta a
 - iii) expozice vyjadřuje podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;

- b) nástroje, které by se považovaly za položky kapitálu tier 1, pokud by byly vydány institucí;
- c) nástroje, které představují závazek emitenta a splňují kteroukoli z těchto podmínek:
 - i) emitent může vypořádání závazku neomezeně odkládat;
 - ii) závazek vyžaduje nebo podle uvážení emitenta umožňuje vypořádání prostřednictvím emise pevně stanoveného počtu akcií emitenta;
 - iii) závazek vyžaduje nebo podle uvážení emitenta umožňuje vypořádání prostřednictvím emise proměnlivého počtu akcií emitenta a za jinak stejných podmínek je jakákoli změna hodnoty závazku důsledkem změny hodnoty pevně stanoveného počtu akcií emitenta, je s takovou změnou srovnatelná a má stejný směr;
 - iv) držitel nástroje má možnost požadovat vypořádání závazku ve formě akcií, pokud není splněna jedna z těchto podmínek:
 - v případě obchodovaného nástroje instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že nástroj je obchodován na trhu spíše jako dluh emitenta než jako jeho akcie,
 - v případě neobchodovaných nástrojů instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že s nástrojem by mělo být zacházeno jako s dluhovou pozicí.

Pro účely písm. c) bodu iii) jsou zahrnuty závazky, které vyžadují nebo umožňují vypořádání prostřednictvím emise proměnlivého počtu akcií emitenta, u nichž se změna peněžní hodnoty závazku rovná změně reálné hodnoty pevně stanoveného počtu akcií vynásobené určitým faktorem, přičemž tento faktor i uvedený počet akcií jsou pevně stanoveny.

Pro účely bodu iv) může instituce, je-li splněna jedna z podmínek stanovených v uvedeném bodě, s předchozím svolením příslušného orgánu rozložit rizika pro regulatorní účely;

- d) dluhové závazky a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje strukturované tak, že jejich ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenech a), b) a c), včetně závazků, jejichž výnos je spojen s výnosy akcií;
- e) akciové expozice, které se vykazují jako úvěr, ale vyplývají z kapitalizace pohledávky provedené v rámci řádné realizace nebo restrukturalizace dluhu.

2. S kapitálovými investicemi se nezachází jako s akciovými expozicemi v žádném z těchto případů:

- a) kapitálové investice jsou strukturovány tak, že jejich ekonomická podstata je podobná ekonomické podstatě držených dluhových nástrojů, které nesplňují kritéria uvedená v žádném z bodů odstavce 1;

b) kapitálové investice představují sekuritizované expozice.

3. Jiným akciovým expozicím, než které jsou uvedeny v odstavcích 4 až 7, se přidělí riziková váha 250 %, pokud se nevyžaduje, aby tyto expozice byly odečteny nebo rizikově váženy v souladu s částí druhou.

4. Následujícím akciovým expozicím vůči nekótovaným společnostem se přidělí riziková váha 400 %, pokud se nevyžaduje, aby tyto expozice byly odečteny nebo rizikově váženy v souladu s částí druhou:

- a) investicím pro účely krátkodobého opětovného prodeje;
- b) investicím do podniků rizikového kapitálu nebo podobným investicím, které se nabývají s očekáváním významných krátkodobých kapitálových zisků.

Odchylně od prvního pododstavce se dlouhodobým kapitálovým investicím, včetně investic do akcií podnikových klientů, s nimiž instituce má nebo hodlá navázat dlouhodobý obchodní vztah, jakož i podniků rizikového kapitálu a kapitalizace dluhu pro účely restrukturalizace společnosti přidělí riziková váha v souladu s odstavcem 3 nebo případně 5. Pro účely tohoto článku se dlouhodobou kapitálovou investicí rozumí kapitálová investice, která je držena po dobu tří let nebo déle nebo je učiněna s úmyslem držet ji tři roky nebo déle, jak bylo schváleno vrcholným vedením instituce.

5. Instituce, které získaly předchozí svolení příslušných orgánů, mohou přidělit rizikovou váhu 100 % akciovým expozicím vzniklým v rámci legislativních programů na podporu určitých hospodářských odvětví, které splňují všechny tyto podmínky:

- a) legislativní programy poskytují instituci na tuto investici významné dotace, též ve formě záruk poskytovaných mezinárodními rozvojovými bankami, veřejnými rozvojovými úvěrovými institucemi ve smyslu čl. 429a odst. 2 nebo mezinárodními organizacemi;
- b) legislativní programy zahrnují určitou formu státního dohledu;
- c) tyto akciové expozice v souhrnu nepřesahují 10 % kapitálu instituce.

6. Akciovým expozicím vůči centrálním bankám se přidělí riziková váha 100 %.

7. Akciovým expozicím, které jsou vedeny jako úvěr, ale vyplývají z kapitalizace dluhu provedené v rámci řádné realizace nebo restrukturalizace dluhu, nesmí být přidělena nižší riziková váha než ta, která by se použila, kdyby kapitálové investice zůstaly v dluhovém portfoliu.“;

53) článek 134 se mění takto:

- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Hotovostním položkám v procesu inkasa se přidělí riziková váha 20 %. Hotovosti ve vlastnictví a držení instituce nebo v přepravě a obdobným hotovostním položkám se přidělí riziková váha 0 %.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Hodnotě expozice jakékoli jiné položky, pro kterou není stanovena riziková váha podle kapitoly 2, se přidělí riziková váha 100 %.“;

54) v článku 135 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. EBA, EIOPA a ESMA do [Úřad pro publikace: vložte datum = 1 rok po vstupu v platnost] vypracují zprávu o překážkách bránících dostupnosti úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami, zejména pro podniky, a o možných opatřeních k jejich řešení s přihlédnutím k rozdílům mezi jednotlivými hospodářskými odvětvími a zeměpisnými oblastmi.“;

55) článek 138 se mění takto:

a) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„g) instituce nepoužije úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou ve vztahu k instituci, které zahrnuje předpoklady o implicitní státní podpoře, pokud se příslušné úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou netýká instituce, kterou vlastní nebo zřizuje a financuje ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene g) se v případě jiných institucí než institucí, které vlastní nebo zřizuje a financuje ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán, pro něž existují pouze úvěrová hodnocení externí ratingové agentury, která zahrnují předpoklady o implicitní státní podpoře, zachází s expozicemi vůči těmto institucím jako s expozicemi vůči institucím bez úvěrového hodnocení v souladu s článkem 121.“

Implicitní státní podporou se rozumí, že ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán jedná tak, aby věřitelům instituce v případě selhání nebo potíží instituce nevznikly ztráty.“;

56) v čl. 139 odst. 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) úvěrové hodnocení znamená vyšší rizikovou váhu, než kdyby se s expozicí zacházelo jako s expozicí bez ratingu, a dotčená expozice:

- i) není specializovanou úvěrovou expozicí;
- ii) je ve všech ohledech rovnocenná nebo podřízená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím daného emitenta;

b) úvěrové hodnocení znamená nižší rizikovou váhu a dotčená expozice:

- i) není specializovanou úvěrovou expozicí;

- ii) je ve všech ohledech rovnocenná nebo nadřazená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím tohoto emitenta.“;

57) článek 141 se nahrazuje tímto:

„Článek 141

Položky v národní a zahraniční měně

1. Úvěrové hodnocení, které se týká položky v národní měně dlužníka, se nepoužije ke stanovení rizikové váhy expozice vůči stejnému dlužníkovi v zahraniční měně.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud expozice vznikne prostřednictvím účasti instituce na úvěru, který byl poskytnut nebo byl zaručen proti riziku konverze a převodu mezinárodní rozvojovou bankou uvedenou v čl. 117 odst. 2, jejíž status preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, úvěrové hodnocení položky dlužníka v národní měně lze použít ke stanovení rizikové váhy expozice vůči stejnému dlužníkovi v zahraniční měně.

Pro účely prvního pododstavce platí, že pokud je expozice v zahraniční měně zaručena proti riziku konverze a převodu, může být úvěrové hodnocení položky dlužníka v národní měně použito pouze pro účely vážení rizika zaručené části této expozice. Té části expozice, která není zaručena, se přidělí riziková váha na základě úvěrového hodnocení dlužníka, které se týká položky v této zahraniční měně.“;

58) v článku 142 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládají se nové body, které znějí:

„1a) „kategorií expozic“ kterákoli z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a), písm. a1) bodech i) a ii), písm. b), písm. c) bodech i), ii) a iii), písm. d) bodech i), ii), iii) a iv), písm. e), e1), f) a g);

1b) „kategorií podnikových expozic“ kterákoli z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. c) bodech i), ii) a iii);

1c) „podnikovou expozicí“ jakákoli expozice zařazená do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. c) bodech i), ii) a iii);

1d) „kategorií retailových expozic“ kterákoli z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. d) bodech i), ii), iii) a iv);

1e) „retailovou expozicí“ jakákoli expozice zařazená do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. d) bodech i), ii), iii) a iv);“

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2) „druhem expozic“ skupina homogenně řízených expozic v rámci určité kategorie expozic, které mohou být omezeny na jediný subjekt nebo jedinou podskupinu subjektů v rámci skupiny, pokud je stejný druh expozic v jiných subjektech skupiny řízen odlišně;“

c) body 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4) „velkým regulovaným subjektem finančního sektoru“ subjekt finančního sektoru splňující všechny tyto podmínky:

- a) celková aktiva subjektu, nebo má-li mateřskou společnost, celková aktiva jeho mateřské společnosti vypočítaná na individuálním nebo konsolidovaném základě jsou vyšší nebo rovna 70 miliardám EUR, přičemž se ke stanovení výše aktiv použije nejnovější auditovaná účetní závěrka nebo konsolidovaná účetní závěrka;
- b) subjekt podléhá obezřetnostním požadavkům, a to přímo na individuálním nebo konsolidovaném základě nebo nepřímo na základě obezřetnostní konsolidace svého mateřského podniku, v souladu s tímto nařízením, nařízením (EU) 2019/2033, směrnicí 2009/138/ES nebo právními obezřetnostními požadavky třetí země, které jsou přinejmenším rovnocenné uvedeným aktům Unie;

5) „neregulovaným subjektem finančního sektoru“ subjekt finančního sektoru, který nesplňuje podmínku stanovenou v bodě 4 písm. b);“

d) vkládá se nový bod, který zní:

„5a) „velkým podnikem“ jakýkoli podnik, který má konsolidovaný roční obrát více než 500 milionů EUR nebo je součástí skupiny, kde celkový roční obrát konsolidované skupiny činí více než 500 milionů EUR.“;

e) doplňují se nové body, které znějí:

„8) „přístupem využívajícím modelování úpravy PD/LGD“ modelování úpravy LGD nebo modelování úpravy PD i LGD podkladové expozice v souladu s čl. 183 odst. 1a;

9) „minimální rizikovou váhou poskytovatele zajištění“ riziková váha použitelná na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění;

10) „uznaným“ osobním zajištěním úvěrového rizika v případě expozice, u níž instituce uplatňuje přístup IRB za použití vlastních odhadů LGD podle článku 143, osobní zajištění úvěrového rizika, jehož dopad na výpočet objemu rizikově vážených expozic nebo výše očekávaných ztrát podkladové expozice je zohledněn jednou z následujících metod v souladu s čl. 108 odst. 2a:

a) přístupem využívajícím modelování úpravy PD/LGD;

b) přístupem substituce rizikových parametrů v rámci pokročilého přístupu IRB v souladu s čl. 192 bodem 8;

11) „SA-CCF“ procentní podíl použitelný podle kapitoly 2, kterým se pro výpočet hodnoty expozice v souladu s čl. 111 odst. 2 vynásobí jmenovitá hodnota podrozvahové položky;

12) „IRB-CCF“ vlastní odhady CCF.“;

59) článek 143 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Předchozí svolení používat přístup IRB včetně vlastních odhadů LGD a CCF se požaduje pro každou kategorii expozic a pro každý ratingový systém a pro každý přístup použitý k odhadování LGD a CCF.“;

b) v odst. 3 prvním pododstavci se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) podstatné změny rozsahu použití ratingového systému, ke kterému instituce obdržela svolení k použití;

b) podstatné změny ratingového systému, ke kterému instituce obdržela svolení k použití.“;

c) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Instituce uvědomí příslušné orgány o všech změnách ratingových systémů.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek pro posouzení podstatnosti použití stávajícího ratingového systému pro jiné dodatečné expozice, na něž se daný ratingový systém dosud nevztahuje, a změn ratingových systémů v rámci přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

60) v čl. 144 odst. 1 se první pododstavec mění takto:

a) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) instituce ověřila všechny ratingové systémy v přiměřeném časovém období, které předcházelo svolení používat daný ratingový systém, posoudila během tohoto období, zda tento ratingový systém odpovídá rozsahu použití ratingového systému, a učinila nezbytné změny těchto ratingových systémů, jež vyplynuly z jejího posouzení;“

b) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) instituce zařadila a nadále zařazuje každou expozici, která spadá do rozsahu použití ratingového systému, do ratingového stupně nebo seskupení v rámci tohoto ratingového systému;“

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění metodiky posuzování, podle které příslušné orgány posuzují, zda instituce dodržuje požadavky na použití přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

61) článek 147 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:

- a) expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám;
- a1) expozice vůči regionálním a místním orgánům a vůči subjektům veřejného sektoru („RGLA-PSE“), které se dělí na tyto kategorie expozic:
 - i) expozice vůči regionálním a místním orgánům („RGLA“);
 - ii) expozice vůči subjektům veřejného sektoru („PSE“);
- b) expozice vůči institucím;
- c) expozice vůči podnikům, které se dělí na tyto kategorie expozic:
 - i) expozice vůči obecným podnikům;
 - ii) specializované úvěrové („SL“) expozice;
 - iii) podnikové pohledávky nabyté za úplatu;
- d) retailové expozice, které se dělí na tyto kategorie expozic:
 - i) kvalifikované revolvingové retailové expozice („QRRE“);
 - ii) retailové expozice zajištěné obytnou nemovitostí;
 - iii) retailové pohledávky nabyté za úplatu;
 - iv) ostatní retailové expozice;
- e) akciové expozice;
- e1) expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v CIU;
- f) položky představující sekuritizované pozice;
- g) jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku.“;

b) v odstavci 3 se zrušuje písmeno a);

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Všechny expozice vůči regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru se zařadí do kategorie expozic uvedené v odst. 2 písm. a1) bez ohledu na to, jak by se s těmito expozicemi zacházelo podle článků 115 nebo 116.“;

d) v odstavci 4 se zrušují písmena a) a b);

e) odstavec 5 se mění takto:

i) v písmenu a) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku ve smyslu čl. 5 odst. 8, pokud celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci a mateřským podnikům a jejím dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou expozic zajištěných obytnou nemovitostí, nepřevyšuje až do výše hodnoty nemovitosti, podle vědomí instituce, která musí učinit přiměřené kroky s cílem ověřit výši takové expozice, částku 1 milion EUR;

iii) expozice zajištěné obytnou nemovitostí, včetně prvních a následných zástavních práv, termínovaných úvěrů, revolvingových neúčelových hypotečních úvěrových linek a expozic uvedených v čl. 108 odst. 3 a 4, bez ohledu na velikost expozice, za předpokladu, že se jedná o jednu z těchto expozic:

- expozice vůči fyzické osobě,
- expozice vůči sdružením nebo družstvům jednotlivců, která jsou upravena vnitrostátními právními předpisy a existují pouze za tím účelem, aby svým členům umožňovala užívání hlavního bydliště v nemovitosti zajišťující úvěr;“

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Expozice splňující všechny podmínky stanovené v písm. a) bodě iii), písmenech b), c) a d) se zařadí do kategorie expozic „retailové expozice zajištěné obytnou nemovitostí“ podle odst. 2 písm. d) bodu ii).

Odchylně od třetího pododstavce mohou příslušné orgány vyloučit z kategorie expozic „retailové expozice zajištěné obytnou nemovitostí“ podle odst. 2 písm. d) bodu ii) úvěry fyzickým osobám, které zřídily zástavní právo k více než čtyřem nemovitostem nebo bytovým jednotkám, a zařadit tyto úvěry do kategorie podnikových expozic.“;

iii) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Do kategorie expozic QRRE mohou být zařazeny retailové expozice, jež náleží k expozicím, které splňují všechny tyto podmínky:

- a) u tohoto druhu expozic se jedná o expozice vůči fyzickým osobám;
- b) u tohoto druhu expozic se jedná o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou čerpány okamžitě a bezpodmínečně, může instituce zrušit;
- c) u tohoto druhu expozic maximální expozice vůči jedné fyzické osobě činí 100 000 EUR nebo méně;
- d) tento druh expozic vykazuje nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nízkých pásmech PD;
- e) zacházení jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí je v souladu s charakteristikami podkladového rizika druhu expozice, k němuž náleží.

U zajištěných úvěrových příslibů spojených s účtem, na který se převádí plat, se odchylně od písmene b) nepoužije podmínka, aby byl úvěr nezajištěný. V takovém případě se při odhadu LGD nepřihlíží k výnosům z tohoto kolaterálu.

Instituce v rámci kategorie expozic QRRE zjistí, ve kterých případech se jedná o transaktorské expozice („QRRE transaktor“) ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 152, a ve kterých se nejedná o transaktorské expozice („QRRE revolver“). Jako QRRE revolver se označují zejména expozice QRRE s dobou splatnosti kratší než 12 měsíců.“;

- f) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:

„6. Pokud nejsou expozice uvedené v čl. 133 odst. 1 zařazeny do kategorie expozic stanovené v odst. 2 písm. e1), zařadí se do kategorie akciových expozic stanovené v odst. 2 písm. e).

7. Jakýkoli úvěrový závazek, který není zařazen do kategorií expozic uvedených v odst. 2 písm. a), a1), b), d), e) a f), se zařadí do jedné z kategorií expozic uvedených v písmenu c) daného odstavce.“;

- g) v odstavci 8 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Tyto expozice se zařadí do kategorie expozic uvedené v odst. 2 písm. c) bodě ii) a rozdělí se do těchto kategorií: „projektové financování“ (PF), „objektové financování“ (OF), „komoditní financování“ (CF) a „nemovitosti vytvářející příjem“ (IPRE).

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) kategorizace na PF, OF a CF v souladu s definicemi v kapitole 2;
- b) určení kategorie IPRE, zejména stanovení, které expozice ADC a expozice zajištěné nemovitostmi mohou nebo budou zařazeny do

kategorie IPRE, kde tyto expozice podstatně nezávisí na peněžních tocích vytvořených nemovitostmi pro jejich splacení.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

h) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„11. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které v případě potřeby blíže upřesní kategorie uvedené v odstavci 2 a podmínky a kritéria pro zařazování expozic do uvedených kategorií.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

62) článek 148 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Instituce, které je povoleno uplatňovat přístup IRB v souladu s čl. 107 odst. 1, uplatňuje společně s jakýmkoli mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky přístup IRB alespoň pro jednu z kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. a), písm. a1) bodech i) a ii), písm. b), písm. c) bodech i), ii) a iii), písm. d) bodech i), ii), iii) a iv), písm. e1), f) a g). Jakmile instituce zavede přístup IRB pro jednu z těchto kategorií expozic, učiní tak u všech expozic v rámci dané kategorie expozic, ledaže obdržela svolení příslušných orgánů trvale používat standardizovaný přístup v souladu s článkem 150.

S předchozím svolením příslušných orgánů může zavádění přístupu IRB probíhat postupně napříč různými druhy expozic uvnitř téže kategorie expozic a uvnitř téže obchodní jednotky a napříč různými obchodními jednotkami uvnitř stejné skupiny nebo pro použití vlastních odhadů LGD nebo IRB-CCF.

2. Příslušné orgány stanoví lhůtu, po kterou jsou instituce a jakýkoli mateřský podnik a jeho dceřiné podniky povinny uplatňovat přístup IRB pro všechny expozice v rámci jedné kategorie expozic u různých obchodních jednotek ve stejné skupině nebo pro použití vlastních odhadů LGD nebo IRB-CCF. Stanovenou lhůtu musí příslušné orgány považovat za odpovídající vzhledem k povaze a rozsahu aktivit dotčené instituce nebo jakéhokoli mateřského podniku a jeho dceřiných podniků a počtu a povaze ratingových systémů, které mají být zavedeny.“;

b) odstavce 4, 5 a 6 se zrušují;

63) článek 150 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce použijí standardizovaný přístup pro všechny tyto expozice:

- a) expozice zařazené do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e);
- b) expozice zařazené do kategorií expozic, u nichž se instituce rozhodly neuplatňovat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát přístup IRB;
- c) expozice, pro které instituce neobdržely předchozí svolení příslušných orgánů používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát přístup IRB.

Instituce, které je povoleno používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro danou kategorii expozic přístup IRB, může s předchozím svolením příslušného orgánu použít standardizovaný přístup pro některé druhy expozic v rámci této kategorie expozic, pokud jsou tyto druhy expozic nepodstatné z hlediska velikosti a vnímaného rizikového profilu.

Instituce, které je povoleno používat přístup IRB pro výpočet objemů rizikově vážených expozic pouze u některých druhů expozic v rámci určité kategorie expozic, použije standardizovaný přístup i na zbývající druhy expozic v rámci této kategorie expozic.“;

- b) odstavce 2, 3 a 4 se zrušují;

- 64) článek 151 se mění takto:

- a) odstavec 4 se zrušuje;
- b) odstavce 7, 8 a 9 se nahrazují tímto:

„7. Pro retailové expozice instituce stanoví v souladu s článkem 143 a oddílem 6 své vlastní odhady LGD, a je-li to relevantní na základě čl. 166 odst. 8 a 8b, IRB-CCF. Pokud čl. 166 odst. 8 a 8b neumožňuje použití IRB-CCF, použije instituce SA-CCF.

8. Pro níže uvedené expozice použije instituce hodnoty LGD stanovené v čl. 161 odst. 1 a SA-CCF v souladu s čl. 166 odst. 8, 8a a 8b:

- a) expozice zařazené do kategorie expozic „expozice vůči institucím“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. b);
- b) expozice vůči subjektům finančního sektoru;
- c) expozice vůči velkým podnikům.

Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2, písm. a), a1) a c), s výjimkou expozic uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, použije instituce hodnoty LGD stanovené v čl. 161 odst. 1 a SA-CCF

v souladu s čl. 166 odst. 8, 8a a 8b, pokud u nich nebylo povoleno používat vlastní odhady LGD a CCF v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.

9. Pro expozice uvedené v odst. 8 druhém pododstavci příslušný orgán institucím povolí, aby používaly vlastní odhady LGD a případně IRB-CCF podle čl. 166 odst. 8 a 8b v souladu s článkem 143 a oddílem 6.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„11. Instituce bude uplatňovat požadavky stanovené pro expozice náležející do kategorie expozic „všeobecné podniky“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. c) bodě i) na expozice náležející do kategorie expozic „RGLA-PSE“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. a1). Pro účely tohoto odstavce se nepoužije prahová hodnota stanovená v definici velkých podniků ani ustanovení týkající se velkých podniků v odst. 8 prvním pododstavci písm. c) a nepoužije se postup stanovený v článku 501.

12. Pro expozice ve formě akcií nebo podílových jednotek v CIU, které náležejí do kategorie expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e1), použije instituce postup stanovený v článku 152.

13. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění postupu při zacházení s expozicemi náležejícími do kategorie expozic „podnikové pohledávky nabyté za úplatu“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. c) bodě iii) a kategorie expozic „retailové pohledávky nabyté za úplatu“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. d) bodě iii) pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro riziko selhání a riziko rozmělnění těchto expozic, včetně uznání technik snižování úvěrového rizika.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

65) v článku 152 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Instituce, které uplatňují průhledový přístup v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku a které nepoužívají metody stanovené v této kapitole, případně v kapitole 5 pro všechny podkladové expozice CIU či pro jejich části, vypočítají objemy rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v souladu s těmito zásadami:

- a) pro podkladové expozice, které by byly zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e), použijí instituce standardizovaný přístup stanovený v kapitole 2;
- b) pro expozice, které jsou zařazeny do položek představujících sekuritizované pozice uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. f), použijí instituce zacházení stanovené v článku 254, jako by tyto expozice držely přímo uvedené instituce;

- c) pro všechny ostatní podkladové expozice použijí instituce standardizovaný přístup stanovený v kapitole 2.“;

66) článek 153 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) jestliže $0 < PD < 1$, pak:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

kde:

N = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. $N(x)$ se rovná pravděpodobnosti, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x ;

G = inverzní funkce ke kumulativní distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. jestliže $x = G(z)$, hodnota x je taková, že $N(x) = z$;

R = koeficient korelace, který je definován jako:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = faktor splatnosti, který je definován jako:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = splatnost vyjádřená v letech a vypočítaná v souladu s článkem 162.“;

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro expozice vůči velkým regulovaným subjektům finančního sektoru a neregulovaným subjektům finančního sektoru se při výpočtu rizikových vah těchto expozic koeficient korelace R uvedený v odst. 1 bodě iii), případně v odstavci 4 vynásobí koeficientem 1,25.“;

- c) odstavec 3 se zrušuje;

- d) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění způsobu, jakým instituce zohlední faktory uvedené v odst. 5 druhém pododstavci při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

67) článek 154 se mění takto:

a) v odstavci 1 se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) jestliže $PD < 1$, pak:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

kde:

N = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. $N(x)$ se rovná pravděpodobnosti, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x ;

G = inverzní funkce ke kumulativní distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. jestliže $x = G(z)$, hodnota x je taková, že $N(x) = z$;

R = koeficient korelace, který je definován jako:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V případě retailových expozic, které nejsou v selhání a jsou zajištěny nebo částečně zajištěny obytnou nemovitostí, se číselný údaj, který vyplynul ze vzorce koeficientu korelace v odstavci 1, nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,15.

Riziková váha použitelná podle odst. 1 bodu ii) na expozici částečně zajištěnou obytnou nemovitostí se použije rovněž na nezajištěnou část podkladové expozice.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě expozic QRRE, které nejsou v selhání, se číselný údaj ze vzorce koeficientu korelace v odstavci 1 nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,04.

Příslušné orgány posuzují relativní volatilitu ztrátovosti QRRE náležejících do téhož druhu expozice i souhrnné kategorie expozic QRRE a informace o typických charakteristikách této ztrátovosti poskytují členským státům a orgánu EBA.“;

68) článek 155 se zrušuje;

69) v článku 157 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesňují:

- a) metodiku výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu, včetně uznání technik snižování úvěrového rizika v souladu s čl. 160 odst. 4, a podmínky pro použití vlastních odhadů a parametrů záložního přístupu;
- b) posouzení kritéria nepodstatnosti pro druh expozic uvedený v odstavci 5;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

70) článek 158 se mění takto:

- a) v odstavci 5 se zrušuje poslední pododstavec;
- b) odstavce 7, 8 a 9 se zrušují;

71) článek 159 se nahrazuje tímto:

„Článek 159

Zacházení s výši očekávané ztráty, deficitem podle IRB a přebytkem podle IRB

Instituce odečítá výši očekávaných ztrát expozic uvedených v čl. 158 odst. 5, 6 a 10 od součtu všech těchto položek:

- a) obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko související s těmito expozicemi vypočítané v souladu s článkem 110;
- b) dodatečné úpravy ocenění těchto expozic související s obchody zahrnutými v investičním portfoliu instituce určené v souladu s článkem 34;
- c) další snížení kapitálu vztahující se k těmto expozicím s výjimkou odpočtů provedených podle čl. 36 odst. 1 písm. m).

Pokud je výsledkem výpočtu provedeného postupem podle prvního pododstavce kladná hodnota, označuje se výsledná hodnota jako „přebytek podle IRB“. Pokud je výsledkem výpočtu provedeného postupem podle prvního pododstavce záporná hodnota, označuje se výsledná hodnota jako „deficit podle IRB“.

Pro účely výpočtu uvedeného v prvním pododstavci zacházejí instituce s diskonty nebo premiemi určenými v souladu s čl. 166 odst. 1 z rozvahových expozic nabytých v selhání stejně jako se specifickými úpravami o úvěrové riziko. Diskonty nebo premie z rozvahových expozic nabytých nikoli v selhání nesmí být do výpočtu deficitu podle IRB nebo přebytku podle IRB zahrnuty. Specifické úpravy o úvěrové riziko pro expozice v selhání se nepoužijí na pokrytí výše očekávaných ztrát u jiných expozic. Do výpočtu deficitu podle IRB nebo přebytku podle IRB se nezahrnuje výše očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice a obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko související s těmito expozicemi.“;

- 72) v oddílu 4 se vkládá nový pododdíl, který zní:

„Pododdíl 0

Expozice kryté zárukami poskytnutými ústředními vládami a centrálními bankami členských států nebo ECB

Článek 159a

Neuplatnění minimálních vstupních úrovní PD a LGD

Pro účely kapitoly 3, a zejména s ohledem na čl. 160 odst. 1, čl. 161 odst. 4, čl. 164 odst. 4 a čl. 166 odst. 8c platí, že pokud je expozice kryta způsobilou zárukou poskytnutou ústřední vládou nebo centrální bankou členského státu nebo ECB, neuplatní se minimální vstupní úrovně PD, LGD a CCF na tu část expozice, na niž se tato záruka vztahuje. Na tu část expozice, která není touto zárukou kryta, se však příslušné minimální vstupní úrovně PD, LGD a CCF uplatní.“;

- 73) článek 160 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. U expozic, které jsou zařazeny do kategorie expozic „expozice vůči institucím“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. b) nebo „expozice vůči podnikům“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. c), výhradně pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát těchto expozic, zejména pro účely článku 153, článku 157, čl. 158 odst. 1, čl. 158 odst. 5 a čl. 158 odst. 10, nesmí být hodnoty PD použité ve vzorcích pro výpočet vstupní úrovně rizikových vah a očekávaných ztrát nižší než tato hodnota: 0,05 % („minimální vstupní úroveň PD“).“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. U expozice kryté UFCP může instituce, která používá vlastní odhady LGD podle článku 143 jak pro původní expozici, tak pro přímé srovnatelné expozice vůči poskytovateli zajištění, v PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 183.“;

- c) odstavec 5 se zrušuje;

d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Pro účely rizika rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu se PD rovná vlastnímu odhadu EL pro riziko rozmělnění. Instituce, která obdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro podnikové expozice podle článku 143 a je schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může používat odhad PD vyplývající z tohoto rozkladu. Instituce mohou v hodnotě PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4.“;

e) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Instituce, která obdržela svolení příslušného orgánu podle článku 143 používat vlastní odhady LGD pro riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu, může zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD za podmínek čl. 161 odst. 3.“;

74) článek 161 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) pro přednostní expozice bez FCP vůči ústředním vládám, centrálním bankám a subjektům finančního sektoru: 45 %;“

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) pro přednostní expozice bez FCP vůči podnikům, které nejsou subjekty finančního sektoru: 40 %;“

iii) písmeno c) se zrušuje;

iv) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) pro přednostní podnikové pohledávky nabyté za úplatu, pokud instituce není schopna odhadnout hodnoty PD nebo pokud vlastní odhady PD nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6: 40 %;“

v) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) pro riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu: 100 %.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. U expozice kryté osobním zajištěním úvěrového rizika může instituce, která používá vlastní odhady LGD podle článku 143 jak pro původní expozici, tak pro přímé srovnatelné expozice vůči poskytovateli zajištění, v LGD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 183.“

4. U expozic, které jsou zařazeny do kategorie expozic „expozice vůči podnikům“ uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. c), výhradně pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát těchto expozic, a zejména pro účely čl. 153 odst. 1 písm. iii), článku 157, čl. 158 odst. 1, 5 a 10, pokud se používají vlastní odhady LGD, nesmí být hodnoty LGD použité ve vzorcích pro výpočet vstupní úrovně rizikových vah a očekávaných ztrát nižší než následující minimální vstupní úrovně LGD a musí být vypočteny podle odstavce 5:

Tabulka č. 2a

Minimální vstupní úrovně LGD (LGD_{floor}) pro expozice, které patří do kategorie expozic „expozice vůči podnikům“		
expozice bez FCP ($LGD_{U-floor}$)	expozice plně zajištěná FCP ($LGD_{S-floor}$)	
25 %	finanční kolaterál	0 %
	pohledávky	10 %
	obytné nebo obchodní nemovitosti	10 %
	ostatní hmotný kolaterál	15 %

„

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Pro účely odstavce 4 se minimální vstupní úrovně LGD pro expozice plně zajištěné FCP uvedené v tabulce č. 2a v tomto odstavci použijí, pokud se hodnota FCP po použití příslušných koeficientů volatility H_c a H_{fx} v souladu s článkem 230 rovná hodnotě podkladové expozice nebo je vyšší. Kromě toho se tyto hodnoty použijí na FCP, které se podle této kapitoly považuje za způsobilé.

Příslušná minimální vstupní úroveň LGD (LGD_{floor}) pro expozici částečně zajištěnou FCP se vypočítá jako vážený průměr hodnoty $LGD_{U-floor}$ pro část expozice bez FCP a hodnoty $LGD_{S-floor}$ pro plně zajištěnou část expozice takto:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

kde:

$LGD_{U-floor}$ a $LGD_{S-floor}$ jsou příslušné minimální úrovně uvedené v tabulce č. 1;

E , E_S , E_U a H_E se určují podle článku 230.

6. Pokud instituce, která používá vlastní odhady LGD pro daný druh nezajištěných expozic vůči podnikům, není schopna ve vlastních odhadech LGD zohlednit vliv FCP zajišťujícího jednu z expozic tohoto druhu, může použít vzorec uvedený v článku 230 s tím, že termín LGD_U je v tomto vzorci vlastním odhadem LGD instituce. V takovém případě se FCP považuje v souladu s kapitolou 4 za způsobilé a vlastní odhad LGD instituce použitý jako termín LGD_U se vypočítá na základě údajů o podkladových ztrátách vyjma jakýchkoli výtěžků z daného FCP.“;

75) článek 162 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. U expozic, pro které instituce neobdržela svolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD, je splatnost („M“) 2,5 roku, s výjimkou expozic vyplývajících z transakcí s financováním cenných papírů, pro které je M 0,5 roku.

Obdobně v rámci svolení uvedeného v článku 143 mohou příslušné orgány rozhodnout o tom, zda instituce použije splatnost (M) stanovenou v odstavci 2 pro všechny tyto expozice nebo podsoubor těchto expozic.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v odstavci 2 se návětí nahrazuje tímto:

„U expozic, pro které instituce používá vlastní odhady LGD, se splatnost („M“) vypočítá pomocí časových období vyjádřených v letech v souladu s tímto odstavcem a s výhradou odstavců 3 až 5 tohoto článku. M není delší než 5 let kromě případů uvedených v čl. 384 odst. 1, kde se M vymezená podle tohoto článku použije. M se vypočítá v jednotlivých případech takto:“;

ii) vkládají se nová písmena, která znějí:

„da) v případě zajištěných úvěrových transakcí, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti těchto transakcí, přičemž nesmí být kratší než 20 dní. Pro vážení splatnosti se použije pomyslná hodnota každé transakce;

db) v případě rámcové dohody o započtení zahrnující více než jeden druh transakcí odpovídající písmenům c), d) nebo da) odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti těchto transakcí, přičemž nesmí být kratší než nejdelší období držení (vyjádřené v letech) pro transakce uvedené v čl. 224 odst. 2 (buď 10 nebo 20 dnů podle konkrétního případu). Pro vážení splatnosti se použije pomyslná hodnota každé transakce.“;

iii) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) v případě jiných nástrojů než uvedených v tomto odstavci nebo pokud instituce není schopna vypočítat M v souladu s pokyny v písmenu a), odpovídá M maximální zbytkové době (v letech), která je dlužníkovi

povolena pro splnění jeho smluvních závazků (splacení jistiny, úroků a poplatků), přičemž nesmí být kratší než 1 rok;“

iv) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) v případě institucí, které používají k výpočtu kapitálového požadavku k riziku CVA u transakcí s danou protistranou přístupy uvedené v čl. 382a odst. 1 písm. a) nebo b), nesmí být M podle čl. 92 odst. 4 písm. a) nebo f) pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro riziko protistrany u stejných transakcí větší než hodnota 1 ve vzorci stanoveném v čl. 153 odst. 1;“

v) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) v případě revolvingových expozic se M určí s použitím maximálního smluvního data ukončení facility. Instituce nepoužijí datum splacení stávajícího čerpání, pokud toto datum není maximálním datem ukončení facility.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„Pokud je dle dokumentace nutné každodenní dozajištění a přecenění a v dokumentaci jsou ustanovení, která umožňují rychlé zpeněžení nebo započtení kolaterálu v případě selhání nebo neprovedení dozajištění, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti těchto transakcí, přičemž nesmí být kratší než jeden den.“;

ii) druhý pododstavec se mění takto:

– písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) samolikvidující se krátkodobé transakce financování obchodu spojené s výměnou zboží nebo služeb, včetně podnikových pohledávek nabytých za úplatu, se zbytkovou splatností do jednoho roku, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 bodě 80;“

– doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) vydané a potvrzené akreditivy, které jsou krátkodobé a mají splatnost kratší než 1 rok a které jsou samolikvidující.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě expozic vůči podnikům usazeným v Unii, které nejsou velkými podniky, se může instituce rozhodnout pro všechny takové expozice stanovovat M tak, jak je uvedeno v odstavci 1, namísto použití odstavce 2.“;

e) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Pro účely vyjádření minimálního počtu dní v letech podle odst. 2 písm. c) až db) a odstavce 3 se minimální počet dní vydělí číslem 365,25.“;

76) článek 163 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Výhradně pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát těchto expozic, a zejména pro účely článku 154, článku 157 a čl. 158 odst. 1, 5 a 10, nesmí být hodnoty PD použité ve vzorcích pro výpočet vstupní úrovně rizikových vah a očekávaných ztrát nižší než tato hodnota:

a) 0,1 % pro „QRRE revolver“;

b) 0,05 % pro retailové expozice, které nejsou „QRRE revolver“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. U expozice kryté osobním zajištěním úvěrového rizika může instituce, která pro přímé srovnatelné expozice vůči poskytovateli zajištění používá vlastní odhady LGD podle článku 143, v PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 183.“;

77) článek 164 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Instituce stanovují vlastní odhady LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v oddíle 6 této kapitoly a ke svolení příslušných orgánů vydanému podle článku 143. Pro účely rizika rozmělnění se u pohledávek nabytých za úplatu použije hodnota LGD ve výši 100 %. V případě, že je instituce schopna své odhady očekávané ztráty pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu spolehlivě rozkládat na hodnoty PD a LGD, může použít vlastní odhad LGD.

2. Instituce, které pro přímé srovnatelné expozice vůči poskytovateli zajištění používají vlastní odhady LGD podle článku 143, mohou v LGD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 183.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Výhradně pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát retailových expozic, a zejména pro účely čl. 154 odst. 1, článku 157, čl. 158 odst. 1 a 10, nesmí být hodnoty LGD použité ve vzorcích pro výpočet vstupní úrovně rizikových vah a očekávaných ztrát nižší než minimální vstupní úrovně LGD stanovené v tabulce č. 2aa a v souladu s odstavci 4a a 4b:

Tabulka č. 2aa

Minimální vstupní úrovně LGD (LGD_{floor}) pro retailové expozice	
expozice bez FCP ($LGD_{U-floor}$)	expozice zajištěná FCP (LGD_S)

		floor)	
Retailová expozice zajištěná obytnou nemovitostí	Nepoužije se	Retailová expozice zajištěná obytnou nemovitostí	5 %
QRRE	50 %	QRRE	Nepoužije se
Jiná retailová expozice	30 %	Jiná retailová expozice zajištěná finančním kolaterálem	0 %
		Jiná retailová expozice zajištěná pohledávkami	10 %
		Jiná retailová expozice zajištěná obytnou nebo obchodní nemovitostí	10 %
		Jiná retailová expozice zajištěná ostatním hmotným kolaterálem	15 %

“.

d) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Pro účely odstavce 4 platí toto:

- minimální vstupní úrovně LGD uvedené v odstavci 4, tabulce č. 2aa se použijí na expozice zajištěné FCP, pokud je FCP podle této kapitoly způsobilé;
- s výjimkou retailových expozic zajištěných obytnou nemovitostí se minimální vstupní úrovně LGD uvedené v odstavci 4 tabulce č. 2aa použijí na expozice plně zajištěné FCP, pokud se hodnota FCP po použití příslušných koeficientů volatility v souladu s článkem 230 rovná hodnotě podkladové expozice nebo je vyšší;

- c) s výjimkou retailových expozic zajištěných obytnou nemovitostí se příslušná minimální vstupní úroveň LGD pro expozici částečně zajištěnou FCP vypočítá podle vzorce stanoveného v čl. 161 odst. 5;
- d) u retailových expozic zajištěných obytnou nemovitostí je příslušná minimální vstupní úroveň LGD stanovena na 5 % bez ohledu na úroveň kolaterálu poskytnutého obytnou nemovitostí.

4b. Pokud instituce není schopna ve vlastních odhadech LGD zohlednit vliv FCP zajišťujícího jednu z expozic tohoto druhu, může použít vzorec uvedený v článku 230 s tím, že termín LGDU je v tomto vzorci vlastním odhadem LGD instituce. V takovém případě se FCP považuje v souladu s kapitolou 4 za způsobilé a vlastní odhad LGD instituce použitý jako termín LGDU se vypočítá na základě údajů o podkladových ztrátách vyjma jakýchkoli výtěžků z daného FCP.“;

78) část třetí hlava II kapitola 3 oddíl 4 pododdíl 3 se zrušuje;

79) článek 166 se mění takto:

- a) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Hodnota expozice podrozvahových položek, které nejsou kontrakty uvedenými v příloze II, se vypočítá buď pomocí IRB-CCF, nebo SA-CCF v souladu s odstavci 8a a 8b a čl. 151 odst. 8.

Pokud byly vyčerpané zůstatky revolvingových facilit sekuritizovány, instituce zajistí, že i nadále budou držet požadovanou výši kapitálu vůči nevyčerpaným zůstatkům spojeným se sekuritizací.

Instituce, která nepoužívá IRB-CCF, vypočítá hodnotu expozice tak, že se příslibená, ale nevyčerpaná částka vynásobí příslušným SA-CCF.

Instituce, která nepoužívá IRB-CCF, vypočítá hodnotu expozice pro nevyčerpané přísliby tak, že se nevyčerpaná částka vynásobí IRB-CCF.“;

- b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„8a. Faktorem CCF u expozice, pro niž se nepoužijí IRB-CCF, je SA-CCF stanovený v kapitole 2 pro stejné druhy položek, jak je stanoveno v článku 111. SA-CCF se použije na hodnotu nevyužité příslibené úvěrové linky, nebo na hodnotu, která odráží jakékoli možné omezení dostupnosti facility, včetně existence horní hranice potenciální úvěrové částky, která souvisí s vykazovaným peněžním tokem dlužníka, podle toho, která z těchto hodnot je nižší. Je-li facility tímto způsobem omezena, musí mít instituce zavedeny dostatečné postupy pro sledování a řízení úvěrové linky, které existenci tohoto omezení podpoří.

8b. Se svolením příslušných orgánů použijí instituce, které podle oddílu 6 splňují požadavky pro použití IRB-CCF, pro expozice vyplývající z nevyčerpaných revolvingových příslibů, na něž se uplatňuje zacházení podle přístupu IRB, IRB-CCF za předpokladu, že by se na tyto expozice podle

standardizovaného přístupu nevztahoval SA-CCF ve výši 100 %. SA-CCF se použije na:

- a) všechny ostatní podrozvahové položky, zejména nevyčerpané nerevolvingové přísliby;
- b) expozice, u nichž instituce nesplňuje minimální požadavky pro výpočet IRB-CCF podle oddílu 6 nebo u nichž příslušný orgán k použití IRB-CCF neudělil svolení.

Pro účely tohoto článku se příslib považuje za „revolvingový“, pokud dlužníkovi umožňuje získat úvěr, v jehož rámci má dlužník možnost rozhodnout o tom, jak často a v jakých časových intervalech bude úvěr čerpat, což dlužníkovi umožní čerpat, splatit a opětovně čerpat úvěry, které mu byly poskytnuty. Za revolvingová se považují smluvní ujednání, která umožňují platby předem a následná opětovná čerpání těchto plateb.

8c. Výhradně pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u expozic vyplývajících z revolvingových příslibů s použitím IRB-CCF, zejména s ohledem na čl. 153 odst. 1, článek 157, čl. 158 odst. 1, 5 a 10, nesmí být hodnota expozice použita ve vzorcích pro výpočet objemu rizikově vážené expozice a očekávaných ztrát nižší než součet:

- a) čerpané částky revolvingového příslibu;
- b) 50 % objemu podrozvahové expozice zbývajících nevyčerpané části revolvingového příslibu vypočteného za použití příslušného SA-CCF stanoveného v článku 111.

Součet písmen a) a b) se označuje jako „minimální vstupní úroveň CCF“.

- c) odstavec 10 se zrušuje;

80) článek 167 se zrušuje;

81) v čl. 169 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„EBA vydá pokyny, jak v praxi uplatňovat požadavky na navrhování modelů, kvantifikaci rizika, validaci a uplatňování rizikových parametrů za použití spojitých nebo velmi členěných ratingových stupnic pro každý rizikový parametr. Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

82) v čl. 170 odst. 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) rizikové charakteristiky transakce, včetně charakteristik produktu a majetkového zajištění úvěrového rizika, uznaného osobního zajištění úvěrového rizika, opatření souvisejících s poměrem výše úvěru k hodnotě, sezónních vlivů a pořadí přednosti. Instituce explicitně řeší případy, kdy je pro několik expozic použit stejný kolaterál. Pro každé seskupení, pro které instituce odhaduje PD a LGD, analyzuje instituce reprezentativnost stáří facilit z hlediska doby uplynulé od vzniku v případě PD a doby uplynulé od data selhání v případě LGD v údajích použitých k odvození odhadů skutečných facilit instituce;“

83) v článku 171 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Ratingové systémy jsou navrženy tak, aby faktorem ovlivňujícím migraci z jednoho stupně do druhého byly idiosynkratické změny nebo změny specifické pro jednotlivá odvětví. Kromě toho se jako faktor ovlivňující migraci dlužníků a transakcí z jednoho stupně nebo seskupení do jiného zohlední účinky hospodářských cyklů.“;

84) v článku 172 se odstavec 1 mění takto:

a) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám se zařazování expozic provádí v souladu s těmito kritérii:“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) každý samostatný právní subjekt, vůči němuž má instituce expozici, musí být hodnocen samostatně;“

c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene d) mají instituce patřičné postupy pro nakládání s jednotlivými dlužícími klienty a skupinami spjatých klientů. Tyto postupy zahrnují postup pro zjištění specifického rizika pozitivní korelace u každého právního subjektu, vůči němuž má instituce expozici. S operacemi s protistranami, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace, se při výpočtu jejich hodnoty expozice zachází odlišně;“

85) článek 173 se mění takto:

a) v odstavci 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám splňuje proces zařazování tyto požadavky:“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví metodiky příslušných orgánů používaných k posouzení spolehlivosti procesu zařazování a pravidelného a nezávislého hodnocení rizik.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

86) článek 174 se mění takto:

a) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Instituce použijí k zařazování expozic do stupňů či seskupení dlužníků nebo transakcí statistické a jiné matematické metody („modely“), přičemž musí být splněny tyto požadavky:“;

- b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) model má dobrou schopnost předpovědi a v důsledku jeho použití nejsou zkráceny kapitálové požadavky;“

- c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene a) vstupní veličiny tvoří adekvátní a účinný základ pro výsledné předpovědi. Model nesmí vykazovat podstatná zkreslení. Mezi vstupy a výstupy modelu existuje funkční vazba, kterou lze případně určit na základě odborného úsudku.“;

- 87) článek 176 se mění takto:

- a) v odstavci 2 se věta nahrazuje tímto:

„U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám instituce shromažďují a ukládají toto:“;

- b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. U expozic, u nichž tato kapitola umožňuje výpočet vlastních odhadů LGD nebo IRB-CCF, ale u nichž instituce nepoužívají vlastní odhady LGD nebo IRB-CCF, instituce shromažďují a ukládají údaje o srovnání skutečných hodnot LGD s hodnotami uvedenými v čl. 161 odst. 1 a skutečných hodnot CCF s hodnotami SA-CCF uvedenými v čl. 166 odst. 8.“;

- 88) v článku 177 se zrušuje odstavec 3;

- 89) článek 178 se mění takto:

- a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Selhání dlužníka nebo facility“

- b) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) některý podstatný úvěrový závazek dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti.“;

- c) v odstavci 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) instituce souhlasí s nucenou restrukturalizací úvěrového závazku, pokud je pravděpodobné, že tato restrukturalizace povede k úlevě finančního závazku způsobené podstatným prominutím nebo odkladem splátek jistiny, úroků nebo (případně) poplatků. Má se za to, že k nucené restrukturalizaci došlo, pokud byla úleva podle článku 47b rozšířena na dlužníka;“

90) článek 180 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se odhadu PD pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám.“;

ii) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování PD používá externí, interní nebo sdílené zdroje údajů nebo jejich kombinaci, je délka podkladové historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let.“;

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„i) bez ohledu na metodu použitou pro účely odhadování PD odhadují instituce PD pro každý ratingový stupeň na základě pozorovaného historického průměrného jednoletého poměru selhání, který je prostým průměrem počtu dlužníků (započítaných váženě), přičemž ostatní přístupy, včetně expozičně vážených průměrů, nejsou přípustné.“;

iv) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene h) se v případě, že časová řada pro některý ze zdrojů zahrnuje delší období a tyto údaje jsou relevantní, použije toto delší období. Údaje obsahují reprezentativní skladbu dobrých a špatných let relevantních pro daný druh expozic. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které neobdržely svolení příslušného orgánu podle článku 143 k použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů, použít při uplatňování přístupu IRB odpovídající údaje za období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) instituce odhadují hodnoty PD pro stupně nebo seskupení dlužníků či facilit z dlouhodobých průměrů jednoletých poměrů selhání a poměry selhání se na úrovni facility vypočítají pouze tehdy, je-li definice selhání uplatněna na úrovni jednotlivých úvěrových facilit podle čl. 178 odst. 1 druhého pododstavce;“

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování PD používá externí, interní nebo sdílené zdroje údajů nebo jejich kombinaci, je délka

podkladové historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let.“;

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene e) se v případě, že časová řada pro některý ze zdrojů zahrnuje delší období, a v případě, že tyto údaje jsou relevantní, použije toto delší období. Údaje obsahují reprezentativní skladbu dobrých a špatných let hospodářského cyklu relevantních pro daný druh expozic. PD vychází z pozorovaného historického průměru jednoletého poměru selhání. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění metodik, podle nichž příslušné orgány posoudí metodiku instituce používanou k odhadům PD podle článku 143.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2025.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

91) článek 181 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmena c) až g) se nahrazují tímto:

„c) instituce zohlední stupeň jakékoli závislosti mezi rizikem dlužníka na straně jedné a rizikem majetkového zajištění úvěrového rizika, s výjimkou rámcových dohod o započtení a rozvahového započtení úvěrů a vkladů, nebo jeho poskytovatele na straně druhé;

d) při svém posuzování LGD přistupuje instituce k nesouladu měn mezi podkladovým závazkem a majetkovým zajištěním úvěrového rizika, s výjimkou rámcových dohod o započtení a rozvahového započtení úvěrů a vkladů, konzervativně;

e) pokud odhady LGD zohledňují existenci majetkového zajištění úvěrového rizika, s výjimkou rámcových dohod o započtení a rozvahového započtení úvěrů a vkladů, nejsou tyto odhady založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě majetkového zajištění úvěrového rizika;

f) pokud odhady LGD berou v úvahu existenci majetkového zajištění úvěrového rizika, s výjimkou rámcových dohod o započtení a

rozvahového započtení úvěrů a vkladů, stanoví instituce interní požadavky na řízení, právní jistotu a řízení rizika tohoto majetkového zajištění úvěrového rizika a tyto požadavky se musí obecně shodovat s těmi, které jsou uvedeny v kapitole 4 oddílu 3;

g) pokud instituce zohledňuje majetkové zajištění úvěrového rizika, s výjimkou rámcových dohod o započtení a rozvahového započtení úvěrů a vkladů, při určování hodnoty expozice pro účely úvěrového rizika protistrany podle kapitoly 6 oddílu 5 nebo 6, žádnou částku, u níž očekává, že bude z tohoto majetkového zajištění úvěrového rizika získána, nezohlední při odhadech LGD;“

ii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) poplatky za pozdní platby uložené dlužníkovi před selháním, které se promítly do výkazu zisků a ztrát instituce, se ve stejném rozsahu zahrnou do expozice a výše ztráty dané instituce;“

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„k) dodatečná čerpání po selhání se zaúčtují do LGD;“

iv) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely písmene a) instituce náležitě zohlední částky, které byly získány v průběhu příslušných procesů vymáhání dlužných částek z jakékoli formy FCP či UFCP, které nespadá do definice v čl. 142 bodu 10.

Pro účely písmene c) se k případům, u kterých je zjevný vysoký stupeň závislosti, přistupuje konzervativně.

Pro účely písmene e) zohledňují odhady LGD dopad potenciální neschopnosti institucí získat okamžitou kontrolu nad kolaterálem a realizovat jej.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se zrušuje písmeno b);

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„U retailových expozic vycházejí odhady LGD z údajů za období minimálně pěti let. Se svolením příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než tyto údaje zahrnou období pěti let.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny pro upřesnění, jak zacházet s jakoukoli formou majetkového a osobního zajištění

úvěrového rizika pro účely odst. 1 písm. a) a pro účely uplatnění parametrů LGD.“;

92) článek 182 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) IRB-CCF institucí odrážejí možnost dodatečných čerpání dlužníkem až do okamžiku, kdy dojde k selhání. Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, uplatní se v IRB-CCF vyšší konzervativní marže;“

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„g) IRB-CCF institucí se vypracují za použití přístupu s pevně stanoveným 12měsíčním horizontem. Za tímto účelem se u každého sledování v souboru referenčních údajů výsledky selhání spojí s příslušnými charakteristikami dlužníka a facility, a to k pevně stanovenému referenčnímu datu definovanému jako 12 měsíců před dnem selhání;

h) IRB-CCF institucí jsou založeny na referenčních údajích, které zohledňují charakteristiky dlužníka, facility a praxi v oblasti řízení bank u expozic, na něž se odhady vztahují.“

iii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely písmene c), pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, uplatní se v IRB-CCF vyšší konzervativní marže.

Za účelem písmene g) se u každého sledování v souboru referenčních údajů výsledky selhání spojí s příslušnými charakteristikami dlužníka a facility, a to k pevně stanovenému referenčnímu datu, které se stanoví na 12 měsíců před dnem selhání.

Pro účely písmene h) nevychází IRB-CCF uplatněné na konkrétní expozice z údajů, které kombinují účinky rozdílných charakteristik, nebo z údajů získaných z expozic, které vykazují odlišné rizikové charakteristiky. IRB-CCF jsou založeny na dostatečně homogenních segmentech. Za tímto účelem nejsou povoleny tyto postupy:

- a) uplatnění podkladových údajů týkajících se středního trhu / malých a středních podniků na větší podnikové dlužníky;
- b) uplatnění údajů vyplývajících z příslibů s „malou“ nevyužitou omezenou dostupností na facility s „velkou“ nevyužitou omezenou dostupností;

- c) uplatnění údajů získaných od dlužníků, kteří k referenčnímu datu nesplácejí nebo mají zablokováno další čerpání, na dlužníky, u kterých není žádné nesplácení nebo relevantní omezení známo;
- d) údaje, které byly ovlivněny změnami ve skladbě výpůjček a jiných úvěrových produktů dlužníků během období sledování, pokud tyto údaje nebyly účinně upraveny odstraněním účinků změn ve skladbě produktů.

Pro účely čtvrtého pododstavce písm. d) instituce příslušným orgánům doloží, že mají podrobné znalosti o dopadu změn ve skladbě spotřebitelských produktů na soubory referenčních údajů o expozicích a související odhady CCF a že je dopad nevýznamný nebo byl účinně zmírněn v rámci jejich procesu odhadování. V tomto ohledu se za vhodné nepovažuje:

- a) nastavení minimálních úrovní CCF nebo sledovaných hodnot expozic;
 - b) použití odhadů na úrovni dlužníků, které nezohledňují v plném rozsahu příslušné možnosti transformace produktu nebo nevhodně kombinují produkty s velmi odlišnými charakteristikami;
 - c) úprava pouze podstatných sledování ovlivněných transformací produktu;
 - d) vyloučení sledování ovlivněných transformací produktového profilu.“;
- b) v odstavci 3 se první pododstavec zrušuje;
- c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny pro upřesnění metodiky, kterou instituce uplatní při odhadování IRB-CCF.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2026.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

93) článek 183 se mění takto:

- a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Požadavky týkající se hodnocení vlivu osobního zajištění úvěrového rizika na expozice vůči podnikům, ústředním vládám a centrálním bankám, u nichž se používají vlastní odhady LGD, a na retailové expozice“;

- b) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) záruka je zaznamenaná písemně, je nevypověditelná a neměnná ze strany ručitele, je platná, dokud není závazek plně splacen v závislosti na výši a době platnosti záruky a je na ručiteli právně vymahatelná v jurisdikci, kde ručitel disponuje aktivy, jež by mohla být z rozhodnutí soudu zadržena a realizována;“

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„d) záruka je bezpodmínečná;

e) úvěrové deriváty prvního selhání lze uznat jako způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, avšak úvěrové deriváty druhého selhání nebo obecněji úvěrové deriváty n-tého selhání se jako způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika neuznávají.“;

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene d) se „bezpodmínečnou zárukou“ rozumí záruka, u níž smlouva o zajištění úvěrového rizika neobsahuje žádné ustanovení, jehož splnění je mimo přímou kontrolu instituce poskytující úvěr, a které by ručiteli umožňovalo neplnit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku. Ustanovení ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika, které stanoví, že nedostatečná náležitá péče nebo podvod ze strany instituce poskytující úvěr ruší nebo snižuje rozsah záruky nabízené ručitelem, nevylučuje, aby tato záruka byla považována za bezpodmínečnou. Smlouva o zajištění úvěrového rizika, která může být v případě podvodu ze strany dlužníka zrušena nebo jejíž rozsah zajištění úvěrového rizika může být snížen, se nepovažuje za bezpodmínečnou.

Záruky, u nichž je platba ze strany ručitele podmíněna tím, že instituce poskytující úvěr se musí nejprve domáhat platby u dlužníka, a které se vztahují pouze na ztráty, které zůstávají poté, co instituce dokončila proces snižování úvěrových ztrát, se považují za bezpodmínečné.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Instituce mohou uznat osobní zajištění úvěrového rizika buď použitím přístupu využívajícího modelování PD/LGD v souladu s tímto článkem a s výhradou požadavku stanoveného v odstavci 4, nebo přístupu substituce rizikových parametrů v rámci pokročilého přístupu IRB, jak je uvedeno v článku 236a a s výhradou požadavků ohledně způsobilosti uvedených v kapitole 4. Instituce by měly zavést jasné zásady pro hodnocení vlivů osobního zajištění úvěrového rizika na rizikové parametry. Zásady institucí musí být v souladu s jejich interními postupy řízení rizik a musí zohledňovat požadavky tohoto článku. Tyto zásady jasně stanoví, které ze specifických metod popsanych v tomto pododstavci se používají pro každý ratingový systém, a instituce tyto zásady v průběhu času soustavně uplatňuje.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud instituce uznávají osobní zajištění úvěrového rizika na základě přístupu využívajícího modelování PD/LGD, nesmí být zajištěné části podkladové expozice přidělena riziková váha, která by byla nižší než minimální riziková váha poskytovatele zajištění. Za tímto účelem se minimální riziková váha poskytovatele zajištění vypočítá za použití stejné PD, stejné LGD a stejné funkce rizikové váhy jako u srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v článku 236a.“;

e) odstavec 6 se zrušuje;

94) část třetí hlava II kapitola 3 oddíl 6 pododdíl 4 se zrušuje;

95) v článku 192 se doplňují nové body, které znějí:

„5) „přístupem substituce rizikové váhy v rámci standardního přístupu“ nahrazení rizikové váhy podkladové expozice v souladu s článkem 235 rizikovou váhou použitelnou podle standardizovaného přístupu na srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění;

6) „přístupem substituce rizikové váhy v rámci IRB“ nahrazení rizikové váhy podkladové expozice v souladu s článkem 235a rizikovou váhou použitelnou podle standardizovaného přístupu na srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění;

7) „přístupem substituce rizikových parametrů v rámci základního přístupu IRB“ nahrazení rizikových parametrů PD i LGD podkladové expozice v souladu s článkem 236 odpovídajícími hodnotami PD a LGD, které by byly přiřazeny v rámci přístupu IRB bez použití vlastních odhadů LGD srovnatelným přímým expozicím vůči poskytovateli zajištění;

8) „přístupem substituce rizikových parametrů v rámci pokročilého přístupu IRB“ nahrazení rizikových parametrů PD i LGD podkladové expozice v souladu s článkem 236a odpovídajícími hodnotami PD a LGD, které by byly přiřazeny v rámci přístupu IRB s použitím vlastních odhadů LGD srovnatelné přímé expozici vůči poskytovateli zajištění.“;

96) v článku 193 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Kolaterál, který splňuje všechny požadavky ohledně způsobilosti stanovené v této kapitole, může být jako takový uznán i u expozic spojených s nevyčerpanými facilitami. Je-li čerpání v rámci facility podmíněno předchozím nebo současným nákupem nebo přijetím kolaterálu v rozsahu, v jakém má instituce na tento kolaterál po vyčerpání facility nárok s tím, že na něj nemá žádný nárok, pokud není facilitu čerpána, může být tento kolaterál uznán pro expozici vyplývající z nevyčerpané facility.“;

97) v článku 194 se zrušuje odstavec 10;

98) v článku 197 se odstavec 1 mění takto:

a) písmena b) až e) se nahrazují tímto:

„b) dluhové cenné papíry, které splňují všechny tyto podmínky:

- i) dluhové cenné papíry jsou vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami;
- ii) dluhové cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou:
 - která byla uznána za způsobilou pro účely kapitoly 2,
 - které byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 1, 2, 3 nebo 4 podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči ústředním vládám a centrálním bankám podle kapitoly 2;

c) dluhové cenné papíry, které splňují všechny tyto podmínky:

- i) tyto dluhové cenné papíry jsou vydány institucemi;
- ii) tyto dluhové cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou:
 - která byla uznána za způsobilou pro účely kapitoly 2,
 - které byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 1, 2 nebo 3 podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;

d) dluhové cenné papíry, které splňují všechny tyto podmínky:

- i) tyto dluhové cenné papíry jsou vydány jinými subjekty;
- ii) tyto dluhové cenné papíry mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, která splňuje všechny tyto podmínky:
 - externí ratingová agentura byla uznána za způsobilou pro účely kapitoly 2,
 - externí ratingové agentuře byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 1, 2 nebo 3 podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči institucím podle kapitoly 2;

e) dluhové cenné papíry s krátkodobým úvěrovým hodnocením vypracovaným externí ratingovou agenturou, která splňuje všechny tyto podmínky:

- i) externí ratingová agentura byla uznána za způsobilou pro účely kapitoly 2; a
- ii) externí ratingové agentuře byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 1, 2 nebo 3 podle pravidel pro stanovení rizikových vah krátkodobých expozic podle kapitoly 2;“

b) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) zlaté rezervy;“

99) článek 199 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Není-li stanoveno jinak podle čl. 124 odst. 7, instituce mohou použít jako způsobilý kolaterál obytné nemovitosti, které vlastník, nebo skutečný majitel v případě soukromých investičních společností, obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat, a obchodní nemovitosti, včetně kanceláří nebo jiných obchodních prostor, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

- a) hodnota nemovitosti nezávisí významně na úvěrové kvalitě dlužníka;
- b) riziko dlužníka nezávisí významně na výnosech z dané nemovitosti či projektu, ale na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení facility významně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvářeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál.

Pro účely písmene a) instituce mohou vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory. “;

b) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) ztráty z úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí až do výše 55 % hodnoty stanovené v souladu s článkem 229, není-li stanoveno jinak podle čl. 124 odst. 7, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí v každém daném roce;“

c) v odstavci 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí až do výše 55 % hodnoty stanovené v souladu s článkem 229, není-li stanoveno jinak podle čl. 124 odst. 7, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí v každém daném roce;“

d) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě, že veřejná rozvojová úvěrová instituce ve smyslu čl. 429a odst. 2 vydá podpůrný úvěr ve smyslu čl. 429a odst. 3 jiné instituci nebo finanční instituci, která je oprávněna vykonávat činnosti uvedené v bodech 2 nebo 3 přílohy I směrnice 2013/36/EU a která splňuje podmínky podle čl. 119 odst. 5 tohoto nařízení, a v případě, že tato jiná instituce nebo finanční instituce tento podpůrný úvěr přímo nebo nepřímě přenechá na konečného dlužníka a pohledávku z podpůrného úvěru postoupí jako kolaterál veřejné rozvojové úvěrové instituci, může veřejná rozvojová úvěrová instituce tuto postoupenou pohledávku použít jako způsobilý kolaterál, a to bez ohledu na původní splatnost postoupené pohledávky.“;

e) v odstavci 6 se první pododstavec písm. d) nahrazuje tímto:

„d) instituce prokáže, že v alespoň 90 % všech likvidací pro daný typ kolaterálu nejsou realizované výnosy z kolaterálu nižší než 70 % hodnoty kolaterálu. Pokud existuje podstatné kolísání tržních cen, instituce prokáže ke spokojenosti příslušných orgánů, že její ocenění kolaterálu je dostatečně konzervativní.“;

100) článek 201 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) mezinárodní organizace, jimž je podle článku 118 přidělena riziková váha 0 %;“

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„fa) regulované subjekty finančního sektoru;“

iii) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) pokud sekuritizované expozici není zajištění úvěrového rizika poskytnuto, další podniky, které mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, včetně mateřských, dceřiných nebo přidružených subjektů dlužníka, pokud tyto mateřské, dceřiné nebo přidružené subjekty mají nižší rizikovou váhu než dlužník;“

iv) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ga) pokud sekuritizované expozici je zajištění úvěrového rizika poskytnuto, další podniky, které mají úvěrové hodnocení vypracované externí ratingovou agenturou, které byl přiřazen stupeň úvěrové kvality 1, 2 nebo 3, a které měly úvěrové hodnocení stupně úvěrové kvality 1 nebo 2 v okamžiku poskytnutí zajištění úvěrového rizika, včetně mateřských, dceřiných nebo přidružených subjektů dlužníka, pokud tyto mateřské, dceřiné nebo přidružené subjekty mají nižší rizikovou váhu než dlužník;“

v) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene fa) se „regulovaným subjektem finančního sektoru“ rozumí subjekt finančního sektoru, který splňuje podmínku stanovenou v čl. 142 odst. 1 bodě 4 písm. b).“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Kromě poskytovatelů zajištění uvedených v odstavci 1 jsou způsobilými poskytovateli osobního zajištění úvěrového rizika také podniky, které jsou institucí interně ohodnoceny v souladu s kapitolou 3 oddílem 6, pokud instituce s těmito podniky zachází v souladu s přístupem IRB.“;

101) článek 202 se zrušuje;

102) v článku 204 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Úvěrové deriváty prvního selhání a všechny ostatní úvěrové deriváty n-tého selhání nejsou podle této kapitoly způsobilými formami osobního zajištění úvěrového rizika.

Objemy rizikově vážených expozic se vypočítají pro úvěrové deriváty prvního selhání. Za tímto účelem se rizikové váhy podkladových aktiv v daném koši sečtou do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá objem rizikově vážené expozice pro expozici související s tímto derivátem.

U úvěrových derivátů druhého selhání je postup totožný, s výjimkou toho, že při součtu rizikových vah se z výpočtu vyloučí podkladové aktivum s nejnižším objemem rizikově vážené expozice. Tento postup se použije rovněž na úvěrové deriváty n-tého selhání, u nichž se z výpočtu vyloučí aktiva n-1 s nejnižšími objemy rizikově vážených expozic.“;

103) článek 208 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) v písmenu b) se doplňují nové věty, které znějí:

„Hodnota nemovitosti nesmí překročit průměrnou hodnotu naměřenou pro tuto nemovitost nebo pro srovnatelnou nemovitost za poslední tři roky v případě obchodních nemovitostí a za posledních šest let v případě obytných nemovitostí. Úpravy nemovitosti, které zvyšují energetickou účinnost budovy nebo bytové jednotky se považují za úpravy jednoznačně zvyšující její hodnotu.“;

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. V souladu s odstavcem 3 a se svolením příslušných orgánů mohou instituce provádět oceňování a přeceňování hodnoty nemovitosti pomocí pokročilých statistických nebo jiných matematických metod („modely“) vyvinutých nezávisle na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) instituce ve svých zásadách a postupech stanovily kritéria pro používání modelů pro oceňování, přeceňování a sledování hodnot kolaterálu. Tyto zásady a postupy musí vzít v úvahu prokázanou přesnost těchto modelů, zohledněné proměnné týkající se vlastností nemovitosti, použití minimálních dostupných a přesných informací a nejistotu těchto modelů;

b) instituce zajistí, aby používané modely:

i) se v dostatečně podrobné míře týkaly konkrétní nemovitosti a umístění;

- ii) byly platné a přesné a byly podrobeny důkladnému pravidelnému zpětnému testování oproti skutečným zjištěným transakčním cenám;
 - iii) vycházely z dostatečně velkého a reprezentativního vzorku určeného na základě zjištěných transakčních cen;
 - iv) vycházely z vysoce kvalitních aktuálních údajů;
- c) instituce nesou konečnou odpovědnost za vhodnost a výkonnost modelů, za ocenění, které se provádí pomocí modelů, odpovídá znalec uvedený v odst. 3 písm. b) a instituce rozumí metodice, vstupním údajům a předpokladům používaných modelů;
 - d) instituce zajistí aktualizaci záznamů týkajících se modelů;
 - e) instituce mají k dispozici odpovídající informační procesy, systémy a schopnosti a mají dostatečné a přesné údaje pro jakékoli oceňování nebo přeceňování kolaterálu na základě modelů;
 - f) odhady modelů jsou nezávisle validovány a proces validace probíhá obecně v souladu se zásadami stanovenými v článku 185 a za konečné hodnoty používané institucí pro účely této kapitoly odpovídá nezávislý znalec uvedený v odst. 3 písm. b).“;
- c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Nemovitost přijatá jako zajištění úvěrového rizika musí být dostatečně pojištěna proti nebezpečí poškození a instituce mají zavedeny postupy pro sledování, zda je pojištění dostatečné.“;

- 104) v článku 210 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud obecné smlouvy o zajištění nebo jiné formy pohyblivého zástavního práva zakládají pro instituci poskytující úvěr registrovanou pohledávku ve vztahu k aktivům společnosti a pokud tato pohledávka zahrnuje jak aktiva, která nejsou způsobilá jako kolaterál podle přístupu IRB, tak aktiva, která podle přístupu IRB jako kolaterál způsobilá jsou, může instituce tato posledně uvedená aktiva uznat za způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika. V takovém případě je toto uznání podmíněno tím, že aktiva splňují požadavky ohledně způsobilosti kolaterálu podle přístupu IRB, jak je stanoveno v této kapitole.“;

- 105) v článku 213 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. S výhradou čl. 214 odst. 1 zajištění úvěrového rizika, které je odvozeno od záruky nebo úvěrového derivátu, se považuje za způsobilé osobní zajištění úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) zajištění úvěrového rizika je přímé;
- b) rozsah zajištění úvěrového rizika je jasně stanovený a nesporný;

- c) smlouva o zajištění úvěrového rizika neobsahuje žádné ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu instituce poskytující úvěr a které:
- i) by poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění úvěrového rizika jednostranně zrušit či změnit;
 - ii) by zvyšovalo skutečné náklady zajištění úvěrového rizika v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice;
 - iii) by poskytovateli zajištění umožňovalo neplnit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, nebo pokud nájemní smlouva skončila z důvodu uznání zaručené zbytkové hodnoty podle čl. 134 odst. 7 a čl. 166 odst. 4;
 - iv) by poskytovateli zajištění umožňovalo zkrátit dobu splatnosti tohoto zajištění;
- d) smlouva o zajištění úvěrového rizika je právně účinná a vymahatelná ve všech právních řádech relevantních v době uzavření úvěrové smlouvy.

Pro účely písmene c) ustanovení ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika, které stanoví, že nedostatečná náležitá péče nebo podvod ze strany instituce poskytující úvěr ruší nebo snižuje rozsah zajištění úvěrového rizika nabízeného ručitelem, nevylučuje způsobilost tohoto zajištění úvěrového rizika. Má se za to, že smlouva o zajištění úvěrového rizika, která může být v případě podvodu ze strany dlužníka zrušena nebo jejíž rozsah zajištění úvěrového rizika může být snížen, tyto požadavky nesplňuje.

Pro účely písmene c) může poskytovatel zajištění provést jednorázovou platbu všech splatných částek souvisejících s pohledávkou nebo může převzít budoucí platební povinnosti dlužníka zahrnuté ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika.“;

106) článek 215 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) v případě kvalifikovaného selhání nebo neplnění dlužníkem má instituce poskytující úvěr právo v přiměřené době požadovat po ručiteli jakoukoli splatnou částku související s pohledávkou, u níž je poskytnuto zajištění.“;

ii) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Platba ručitelem nesmí být podmíněna tím, aby instituce poskytující úvěr platbu nejprve vymáhala po dlužníkovi.

V případě osobního zajištění úvěrového rizika u hypoték na obytné nemovitosti musí být požadavky uvedené v čl. 213 odst. 1 písm. c) bodu iii) a v prvním pododstavci tohoto písmena splněny pouze do 24 měsíců.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V případě záruk poskytnutých v rámci vzájemných záručních režimů nebo poskytnutých jako záruky nebo protizáruky subjekty, jak je uvedeno v čl. 214 odst. 2, se požadavky uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku nebo v čl. 213 odst. 1 písm. c bodě iii) považují za splněné, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

- a) v případě selhání dlužníka nebo v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, má instituce poskytující úvěr právo obdržet včas předběžnou platbu ze strany ručitele, která splňuje obě následující podmínky:
 - i) předběžná platba představuje spolehlivý odhad výše ztráty, kterou instituce poskytující úvěr pravděpodobně utrpí, včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán;
 - ii) předběžná platba je přiměřená vůči výši krytí poskytnutého zárukou;
- b) instituce poskytující úvěr je ke spokojenosti příslušných orgánů schopna prokázat, že účinky záruky, která kryje rovněž ztráty vyplývající z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, opravňuje k takovému postupu.“;

107) v článku 216 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Odchylně od odstavce 1 nemusí být v případě podnikové expozice kryté úvěrovým derivátem úvěrová událost uvedená v písm. a) bodě iii) uvedeného odstavce uvedena ve smlouvě o úvěrovém derivátu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) ke změně splatnosti, jistiny, kupónu, měny nebo pořadí uspokojení podkladové podnikové expozice je zapotřebí 100 % hlasů;
- b) právo státu, jímž se podniková expozice řídí, má efektivní předpisy upravující úpadek, které společnosti umožňují provést reorganizaci a restrukturalizaci a zajišťují řádné vypořádání pohledávek věřitelů.

Nejsou-li splněny podmínky stanovené v písmenech a) a b), může být zajištění úvěrového rizika přesto způsobilé s výhradou snížení hodnoty podle čl. 233 odst. 2.“;

108) článek 217 se zrušuje;

109) článek 219 se nahrazuje tímto:

„Článek 219
Rozvahové započtení

S úvěry a vklady u instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, tato instituce pro účely výpočtu účinku majetkového zajištění úvěrového rizika u úvěrů a vkladů instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, zachází jako s hotovostním kolaterálem.“;

110) článek 220 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Použití metody využívající regulační koeficienty volatility pro rámcové dohody o započtení“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, které vypočítávají „plně upravenou hodnotu expozice“ (E^*) u expozic zahrnutých do způsobilé rámcové dohody o započtení týkající se transakcí s financováním cenných papírů nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, vypočítají koeficienty volatility, které potřebují, pomocí metody využívající regulační koeficienty volatility, jak je stanovena v člancích 223 až 227 pro komplexní metodu finančního kolaterálu.“;

c) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) použijí hodnotu koeficientu volatility nebo případně absolutní hodnotu koeficientu volatility pro danou skupinu cenných papírů nebo pro daný druh komodit na absolutní hodnotu kladné nebo záporné čisté pozice v cenných papírech v dané skupině cenných papírů nebo na komodity z daného druhu komodit;“

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Instituce vypočítají E^* podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}} \right)$$

kde:

i = index označující všechny samostatné cenné papíry, komodity nebo hotovostní pozice v rámci dohody, které jsou zapůjčeny, prodány s dohodou o zpětném odkupu nebo složeny institucí protistraně;

j = index označující všechny samostatné cenné papíry, komodity nebo hotovostní pozice v rámci dohody, které jsou vypůjčeny, nakoupeny s dohodou o dalším prodeji nebo které instituce drží;

k = index označující všechny samostatné měny, v nichž jsou denominovány cenné papíry, komodity nebo hotovostní pozice v rámci dohody;

E_i = hodnota expozice daného cenného papíru, komodity nebo hotovostní pozice i zapůjčené, prodané s dohodou o zpětném odkupu nebo složené institucí protistraně v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika, pokud instituce vypočítávají objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 2 nebo případně kapitolou 3;

C_j = hodnota daného cenného papíru, komodity nebo hotovostní pozice j v rámci dohody, které jsou vypůjčeny, nakoupeny s dohodou o dalším prodeji nebo které instituce drží;

E_k^{fx} = čistá pozice (kladná či záporná) v určité měně k , která je jiná než měna, v níž probíhá vypořádání dohody, vypočtená v souladu s odst. 2 písm. b);

H_k^{fx} = koeficient volatility pro devizové riziko pro měnu k ;

E_{net} = čistá expozice, která je předmětem dohody, vypočítaná takto:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

kde:

l = index označující každou odlišnou skupinu stejných cenných papírů a každý odlišný druh stejných komodit podle dohody;

E_l^{sec} = čistá pozice (kladná nebo záporná) v určité skupině cenných papírů l nebo určitém druhu komodit l v rámci dohody vypočítaná v souladu s odst. 2 písm. a);

H_l^{sec} = koeficient volatility pro danou skupinu cenných papírů l nebo daný druh komodit l stanovený v souladu s odst. 2 písm. c). Příslušné znaménko H_l^{sec} se určí takto:

- a) pokud je skupina cenných papírů l zapůjčena, prodána s dohodou o zpětném odkupu nebo obchodována podobným způsobem jako půjčky cenných papírů nebo repo, ponese kladné znaménko;
- b) pokud je skupina cenných papírů l vypůjčena, nakoupena s dohodou o dalším prodeji nebo obchodována podobným způsobem jako výpůjčky cenných papírů nebo reverzní repo, ponese záporné znaménko;

N = celkový počet odlišných skupin stejných cenných papírů a odlišných druhů stejných komodit podle dohody; pro účely tohoto výpočtu se tyto skupiny a druhy E_l^{sec} , u nichž je $|E_l^{sec}|$ nižší než $\frac{1}{10} \max(|E_l^{sec}|)$, nezapočítávají;

E_{gross} = hrubá expozice, která je předmětem dohody, vypočítaná takto:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|. „;$$

111) článek 221 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u transakcí s financováním cenných papírů nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, s výjimkou transakcí s deriváty, na něž se vztahuje způsobilá rámcová dohoda o započtení splňující požadavky stanovené v kapitole 6 oddílu 7, může instituce vypočítat plně upravenou hodnotu expozice (E^*) dohody za použití metody interních modelů, pokud instituce splňuje podmínky stanovené v odstavci 2.

2. Instituce může metodu interních modelů použít, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) instituce tuto metodu používá pouze pro expozice, u nichž se objemy rizikově vážených expozic vypočítávají podle přístupu IRB uvedeného v kapitole 3;

b) příslušné orgány instituci udělily svolení tuto metodu používat.

3. Instituce, která používá metodu interních modelů, tak učiní u všech protistran a cenných papírů, s výjimkou nepodstatných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulační koeficienty volatility, jak je stanoveno v článku 220.“;

b) odstavec 8 se zrušuje;

112) článek 223 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pro podrozvahové položky jiné než deriváty, s nimiž se zachází podle přístupu IRB, vypočítají instituce hodnoty expozice s použitím CCF ve výši 100 % namísto SA-CCF či IRB-CCF stanovených v čl. 166 odst. 8, 8a a 8b.“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Instituce vypočítají koeficienty volatility pomocí metody využívající regulační koeficienty volatility uvedené v člancích 224 až 227.“;

113) v čl. 224 odst. 1 se tabulky č. 1 až 4 nahrazují tímto:

„Tabulka č. 1

Stupeň úvěro	Zbytková splat	Koeficienty volatility pro dluhové cenné	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané	Koeficienty volatility pro sekuritizované pozice, které splňují
--------------	----------------	--	--	---

vé kvalit y, s nímž je spoje no úvěro vé hodn ocení danéh o dluho vého cenné ho papír u	nost (m), vyjád řená v letec h	papíry vydané subjekty uvedenými v čl. 197 odst. 1 písm. b)			subjekty uvedenými v čl. 197 odst. 1 písm. c) a d)			kritéria uvedená v čl. 197 odst. 1 písm. h)		
		20de nní doba do reali zace (%)	10de nní doba do reali zace (%)	5den ní doba do reali zace (%)	20de nní doba do realiz ace (%)	10de nní doba do realiz ace (%)	5den ní doba do realiz ace (%)	20de nní doba do realiz ace (%)	10de nní doba do realiz ace (%)	5den ní doba do realiz ace (%)
1	$m \leq 1$	0,70 7	0,5	0,35 4	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,82 8	2	1,41 4	4,243	3	2,121	11,31 4	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,82 8	2	1,41 4	5,657	4	2,828	11,31 4	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,65 7	4	2,82 8	8,485	6	4,243	22,62 7	16	11,31 4
	$m > 10$	5,65 7	4	2,82 8	16,97 1	12	8,485	22,62 7	16	11,31 4
2-3	$m \leq 1$	1,41 4	1	0,70 7	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,24 3	3	2,12 1	5,657	4	2,828	16,97 1	12	8,485

	3									
	3 < m ≤ 5	4,24 3	3	2,12 1	8,485	6	4,243	16,97 1	12	8,485
	5 < m ≤ 10	8,48 5	6	4,24 3	16,97 1	12	8,485	33,94 1	24	16,97 1
	m > 10	8,48 5	6	4,24 3	28,28 4	20	14,14 2	33,94 1	24	16,97 1
4	celá	21,2 13	15	10,6 07	Nepo užije se	Nepo užije se	Nepo užije se	Nepo užije se	Nepo užije se	Nepo užije se

Tabulka č. 2

Stupeň úvěrové kvality, s níž je spojeno úvěrové hodnocení krátkodobého dluhového cenného papíru	Zbytek ová splatnost (m), vyjádřená v letech	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty uvedenými v čl. 197 odst. 1 písm. b) s krátkodobými úvěrovými hodnoceními			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty uvedenými v čl. 197 odst. 1 písm. c) a d) s krátkodobými úvěrovými hodnoceními			Koeficienty volatility pro sekuritizované pozice, které splňují kritéria uvedená v čl. 197 odst. 1 písm. h) s krátkodobými úvěrovými hodnoceními		
		20de nní doba do reali zace (%)	10de nní doba do reali zace (%)	5den ní doba do reali zace (%)	20de nní doba do reali zace (%)	10de nní doba do reali zace (%)	5den ní doba do reali zace (%)	20de nní doba do reali zace (%)	10de nní doba do reali zace (%)	5den ní doba do reali zace (%)
1		0,70 7	0,5	0,35 4	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4
2–3		1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8

Tabulka č. 3

Jiné druhy kolaterálu nebo expozic

	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
Akcie a konvertibilní dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu	28,284	20	14,142
Ostatní akcie nebo konvertibilní dluhopisy kótované na uznané burze	42,426	30	21,213
Hotovost	0	0	0
Zlaté rezervy	28,284	20	14,142

Tabulka č. 4

Koeficient volatility v případě nesouladu měn (H_{fx})

20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
11,314	8	5,657

“;

- 114) článek 225 se zrušuje;
- 115) článek 226 se nahrazuje tímto:

„Článek 226

Zvyšování koeficientů volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

Koeficienty volatility uvedené v článku 224 jsou koeficienty volatility, které instituce používají v případě každodenního přeceňování. Pokud dochází k přeceňování méně často než jednou denně, instituce použijí vyšší koeficienty volatility. Instituce vypočítají zvýšení koeficientů volatility stanovených pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde:

H = koeficient volatility, který má být použit;

H_M = koeficient volatility v případě každodenního přeceňování;

N_R = skutečný počet obchodních dnů mezi přeceněními;

T_M = doba do realizace u daného druhu transakce.“;

116) v článku 227 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Instituce, které využívají regulační koeficienty volatility podle článku 224, mohou v případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů použít koeficient volatility 0 % namísto koeficientů volatility vypočítaných podle článků 224 až 226 za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v odst. 2 písm. a) až h). Instituce používající metodu interních modelů stanovenou v článku 221 postup stanovený v tomto článku nepoužijí.“;

117) článek 228 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle komplexní metody finančního kolaterálu pro expozice v rámci standardizovaného přístupu“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

118) článek 229 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Zásady oceňování způsobilého jiného než finančního kolaterálu“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Oceňování nemovitosti musí splňovat všechny tyto požadavky:

- a) hodnotu odhaduje nezávislý odhadce, který má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, aby mohl provést ocenění nezávisle na procesu nabývání zástavních práv, zpracovávání úvěrů a rozhodování o úvěru;
- b) hodnota se odhaduje za použití obezřetně konzervativních kritérií oceňování, která splňují všechny tyto požadavky:
 - i) hodnota nezahrnuje očekávaná zvýšení cen;
 - ii) hodnota je upravena tak, aby zohledňovala možnost, že současná tržní cena bude výrazně vyšší než hodnota, která by byla udržitelná po celou dobu trvání úvěru;
- c) hodnota není vyšší než tržní hodnota nemovitosti, u níž lze tuto tržní hodnotu určit.

Hodnota kolaterálu odráží výsledky sledování požadovaného podle čl. 208 odst. 3 a zohledňuje veškeré dřívější právní nároky na danou nemovitost.“;

119) článek 230 se nahrazuje tímto:

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro expozici se způsobilým FCP pro účely přístupu IRB

1. Podle přístupu IRB, s výjimkou expozic, které spadají do oblasti působnosti článku 220, použijí instituce efektivní LGD (LGD*) jako LGD pro účely kapitoly 3 pro uznání majetkového zajištění úvěrového rizika způsobilého podle této kapitoly. Instituce vypočítají LGD* takto:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

kde:

E = hodnota expozice před zohledněním účinku majetkového zajištění úvěrového rizika. V případě expozice zajištěné finančním kolaterálem způsobilým v souladu s touto kapitolou se tato částka vypočítá v souladu s čl. 223 odst. 3. V případě zapůjčených nebo složených cenných papírů se tato částka rovná zapůjčené hotovosti nebo zapůjčeným či složeným cenným papírům. U zapůjčených nebo složených cenných papírů se hodnota expozice zvýší použitím koeficientu volatility (H_E) v souladu s články 223 až 227;

E_S = současná hodnota majetkového zajištění úvěrového rizika získaná po uplatnění koeficientu volatility použitelného na tento druh majetkového zajištění úvěrového rizika (H_C) a uplatnění koeficientu volatility pro nesoulad měn (H_{fx}) mezi expozicí a majetkovým zajištěním úvěrového rizika v souladu s odstavci 2 a 2a. E_S je omezeno na tuto hodnotu: $E \cdot (1 + H_E)$;

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = příslušná LGD pro nezajištěnou expozici, jak je stanoveno v čl. 161 odst. 1;

LGD_S = příslušná LGD pro expozice zajištěné druhem způsobilého FCP, který byl použit v transakci, jak je uvedeno v odstavci 2 tabulce č. 2aaa.

2. Tabulka č. 2aaa uvádí hodnoty LGD_S a H_c použitelné ve vzorci uvedeném v odstavci 1.

Tabulka č. 2aaa

Druh FCP	LGDs	Koeficient volatility (H_c)
Finanční kolaterál	0 %	koeficient volatility H_c stanovený v článcích 224 až 227
Pohledávky	20 %	40 %
Obytné a obchodní nemovitosti	20 %	40 %
Ostatní	25 %	40 %

hmotný kolaterál		
Nezpůsobilé FCP	Nepoužije se	100 %

2a. Je-li způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika denominováno v jiné měně, než je měna expozice, je koeficient volatility pro nesoulad měn (H_{fx}) stejný jako koeficient použitelný podle článků 224 až 227.

3. Jako alternativu k postupu stanovenému v odstavcích 1 a 2 a s výhradou čl. 124 odst. 7 mohou instituce té části expozice, která je v rámci limitů stanovených v čl. 125 odst. 1 písm. a) a čl. 126 odst. 1 písm. a) plně zajištěná obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí, která se nachází na území členského státu, přidělit rizikovou váhu 50 %, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 199 odst. 3 nebo 4.

4. Pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro expozice, na něž se vztahuje přístup IRB a jež spadají do oblasti působnosti článku 220, použijí instituce E^* v souladu s čl. 220 odst. 4 a použijí LGD pro nezajištěné expozice, jak je stanoveno v čl. 161 odst. 1 písm. a), aa) a b).“;

120) článek 231 se nahrazuje tímto:

„Článek 231

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě seskupení způsobilých majetkových zajištění úvěrového rizika pro expozici, na niž se vztahuje přístup IRB

Instituce, které získaly více druhů majetkového zajištění úvěrového rizika, mohou pro expozice, na něž se vztahuje přístup IRB, použít vzorec stanovený v článku 230, a to postupně pro každý jednotlivý druh kolaterálu. Za tímto účelem tyto instituce po každém kroku uznání jednoho jednotlivého druhu FCP sníží zbývající hodnotu nezajištěné expozice (E_U) o upravenou hodnotu kolaterálu (E_S) uznaného v daném kroku. V souladu s čl. 230 odst. 1 je celková hodnota E_S pro všechny druhy majetkového zajištění úvěrového rizika omezena na hodnotu $E \cdot (1 + H_E)$, čímž vznikne tento vzorec:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

kde:

$LGD_{S,i}$ = LGD použitelná na FCP i , jak je uvedeno v čl. 230 odst. 2;

$E_{S,i}$ = současná hodnota FCP i získaná po uplatnění koeficientu volatility pro daný druh FCP (H_c) podle čl. 230 odst. 2.“;

121) v článku 232 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 212 odst. 1, lze s hotovostí na vkladech nebo hotovostními nástroji v držení třetí strany, která je institucí, jestliže tato hotovost nebo hotovostní nástroje nejsou ve správě třetí strany a jsou zastavené ve prospěch instituce poskytující úvěr, zacházet jako se zárukou poskytnutou třetí stranou, která je institucí.“;

122) v článku 233 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Instituce založí výpočet koeficientů volatility pro jakýkoliv nesoulad měn na dobu do realizace v délce 10 dnů, za předpokladu každodenního přeceňování, a tyto koeficienty vypočítají pomocí regulatorních koeficientů volatility, jak je uvedeno v článku 224. Instituce zvýší koeficienty volatility podle článku 226.“;

123) článek 235 se mění takto:

a) nadpis se mění takto:

„Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle substitučního přístupu, pokud se na zaručenou expozici vztahuje standardizovaný přístup“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely čl. 113 odst. 3 instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro expozice s osobním zajištěním úvěrového rizika, na které tato instituce používá standardizovaný přístup, bez ohledu na zacházení se srovnatelnou přímou expozicí vůči poskytovateli zajištění, podle tohoto vzorce:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kde:

E = hodnota expozice vypočtená podle článku 111. Pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I rozumí 100 % její hodnoty, a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 111 odst. 1;

G_A = hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná podle čl. 233 odst. 3 (G^*) a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v oddíle 5;

r = riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je stanoveno v kapitole 2;

g = riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je stanoveno v kapitole 2.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Instituce mohou uplatnit preferenční postup stanovený v čl. 114 odst. 4 a 7 na expozice nebo části expozic zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou, jako by tyto expozice byly přímými expozicemi vůči ústřední vládě nebo centrální bance, a to za předpokladu, že jsou pro takové přímé expozice splněny podmínky stanovené v čl. 114 odst. 4 nebo 7.“;

124) vkládá se nový článek, který zní:

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle substitučního přístupu, pokud se se zaručenou expozicí zachází podle přístupu IRB a se srovnatelnými přímými expozicemi vůči poskytovateli zajištění se zachází podle standardizovaného přístupu

1. V případě expozic s osobním zajištěním úvěrového rizika, pro které instituce používá přístup IRB uvedený v kapitole 3, a v případě, že se se srovnatelnými přímými expozicemi vůči poskytovateli zajištění zachází podle standardizovaného přístupu, vypočítají instituce objemy rizikově vážených expozic podle tohoto vzorce:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kde:

E = hodnota expozice určená podle kapitoly 3 oddílu 5. Za tímto účelem instituce vypočítají hodnotu expozice pro podrozkahové položky jiné než deriváty, s nimiž se zachází podle přístupu IRB, s použitím CCF ve výši 100 % namísto SA-CCF či IRB-CCF stanovených v čl. 166 odst. 8, 8a a 8b;

G_A = hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná v souladu s čl. 233 odst. 3 (G^*) a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v kapitole 3 oddílu 5;

r = riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je stanoveno v kapitole 3;

g = riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je stanoveno v kapitole 2.

2. Pokud je hodnota zajištění (G_A) nižší než expozice (E), mohou instituce uplatnit vzorec uvedený v odstavci 1, pouze pokud zajištěná i nezajištěná část expozice mají stejné pořadí pro uspokojení pohledávek.

3. Instituce mohou uplatnit preferenční postup stanovený v čl. 114 odst. 4 a 7 na expozice nebo části expozic zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou, jako by tyto expozice byly přímými expozicemi vůči ústřední vládě nebo centrální bance, a to za předpokladu, že jsou pro takové přímé expozice splněny podmínky stanovené v čl. 114 odst. 4 nebo 7.

4. Výše očekávané ztráty pro zajištěnou část hodnoty expozice je nula.

5. U nezajištěné části hodnoty expozice (E) použije instituce rizikovou váhu a očekávanou ztrátu odpovídající podkladové expozici. Pro výpočet stanovený v článku 159 instituce přiřadí obecné nebo specifické úpravy o úvěrové riziko nebo dodatečné úpravy ocenění v souladu s článkem 34 týkající se transakcí zahrnutých do investičního portfolia instituce nebo další snížení kapitálu související s danou expozicí k nezajištěné části hodnoty expozice.“;

125) článek 236 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle substitučního přístupu, pokud se se zaručenou expozicí zachází podle přístupu IRB a se srovnatelnou přímou expozicí vůči poskytovateli zajištění se zachází podle přístupu IRB“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. V případě expozic s osobním zajištěním úvěrového rizika, pro které instituce používá přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak nepoužívá vlastní odhady ztrátovosti ze selhání (LGD), a v případě, že se se srovnatelnými přímými expozicemi vůči poskytovateli zajištění zachází podle přístupu IRB uvedeného v kapitole 3, instituce určí zajištěnou část expozice buď jako hodnotu expozice E, nebo upravenou hodnotu osobního zajištění úvěrového rizika G_A , podle toho, která z těchto hodnot je nižší;“

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Instituce, která na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění uplatňuje přístup IRB a používá vlastní odhady PD, vypočítá objem rizikově vážené expozice a výši očekávané ztráty pro zajištěnou část hodnoty expozice s použitím PD poskytovatele zajištění a LGD platné pro srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění podle čl. 161 odst. 1 v souladu s odstavcem 1b. V případě podřízených expozic a nepodřízeného osobního zajištění úvěrového rizika je hodnota LGD, kterou instituce použijí na zajištěnou část hodnoty expozice, rovna hodnotě LGD pro přednostní pohledávky a může zohlednit jakékoli zajištění podkladové expozice v souladu s touto kapitolou.

1b. Instituce vypočítají rizikovou váhu a očekávanou ztrátu vztahující se na zajištěnou část podkladové expozice s použitím PD, LGD uvedené v odstavci 1a a stejné funkce rizikové váhy, které se použijí pro srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění, a případně použijí splatnost M související s podkladovou expozicí vypočítanou v souladu s článkem 162.

1c. Instituce, které na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění uplatňují přístup IRB s použitím metody stanovené v čl. 153 odst. 5, použijí rizikovou váhu a očekávanou ztrátu vztahující se na zajištěnou část expozice, které odpovídají hodnotám rizikové váhy a očekávané ztráty stanoveným v čl. 153 odst. 5 a čl. 158 odst. 6.

1d. Bez ohledu na odstavec 1c instituce, které na zaručené expozice uplatňují přístup IRB za použití metody stanovené v čl. 153 odst. 5, vypočítají rizikovou váhu a očekávanou ztrátu vztahující se na zajištěnou část expozice s použitím PD, LGD platné pro srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění podle čl. 161 odst. 1 v souladu s odstavcem 1b a stejné funkce rizikové váhy, které se použijí pro srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění, a případně použijí splatnost M související s podkladovou expozicí vypočítanou v souladu s článkem 162. V případě podřízených expozic a nepodřízeného osobního zajištění úvěrového rizika je hodnota LGD, kterou instituce použijí na zajištěnou část hodnoty expozice, rovna hodnotě LGD pro přednostní

pohledávky a může zohlednit jakékoli zajištění podkladové expozice v souladu s touto kapitolou.“;

d) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. U nezajištěné části hodnoty expozice (E) použijí instituce rizikovou váhu a očekávanou ztrátu odpovídající podkladové expozici. Pro výpočet stanovený v článku 159 instituce přiřadí obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko, dodatečné úpravy ocenění týkající se transakcí zahrnutých do investičního portfolia instituce podle článku 34 a další snížení kapitálu související s danou expozicí kromě odpočtů provedených v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m) nezajištěné části hodnoty expozice.“;

126) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 236a

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle substitučního přístupu, pokud se se zaručenou expozicí zachází podle přístupu IRB a jsou použity vlastní odhady ztrátovosti ze selhání (LGD) a pokud se se srovnatelnou přímou expozicí vůči poskytovateli zajištění zachází podle přístupu IRB

1. V případě expozic s osobním zajištěním úvěrového rizika, pro které instituce používá přístup IRB uvedený v kapitole 3 a vlastní odhady ztrátovosti ze selhání (LGD), a v případě, že se se srovnatelnými přímými expozicemi vůči poskytovateli zajištění zachází podle přístupu IRB stanoveného v kapitole 3, instituce určí zajištěnou část expozice buď jako hodnotu expozice E, nebo upravenou hodnotu osobního zajištění úvěrového rizika G_A , podle toho, která z těchto hodnot je nižší. Objem rizikově vážené expozice a výše očekávané ztráty pro zajištěnou část hodnoty expozice se vypočítá s použitím PD, LGD a stejné funkce rizikové váhy, které se použijí pro srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění, a případně se použije splatnost M související s podkladovou expozicí vypočítaná v souladu s článkem 162.

2. Instituce, která na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění uplatňuje přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak nepoužívá své vlastní odhady ztrátovosti ze selhání (LGD), určí LGD v souladu s článkem 161. V případě podřízených expozic a nepodřízeného osobního zajištění úvěrového rizika je hodnota LGD, kterou instituce použijí na zajištěnou část hodnoty expozice, rovna hodnotě LGD pro přednostní pohledávky a může zohlednit jakékoli zajištění podkladové expozice v souladu s touto kapitolou.

3. Instituce, které na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění uplatňují přístup IRB uvedený v kapitole 3 a používají své vlastní odhady LGD, vypočítají rizikovou váhu a očekávanou ztrátu vztahující se na zajištěnou část podkladové expozice s použitím PD, LGD a stejné funkce rizikové váhy, které se použijí pro takovou srovnatelnou přímou expozici vůči poskytovateli zajištění, a použijí splatnost M související s podkladovou expozicí případně vypočítanou v souladu s článkem 162.

4. Instituce, která na srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění uplatňuje přístup IRB s použitím metody stanovené v čl. 153 odst. 5, uplatní rizikovou váhu a očekávanou ztrátu vztahující se na zajištěnou část expozice, které

odpovídají hodnotám rizikové váhy a očekávané ztráty stanoveným v čl. 153 odst. 5 a čl. 158 odst. 6.

5. U nezajištěné části hodnoty expozice (E) použijí instituce rizikovou váhu a očekávanou ztrátu odpovídající podkladové expozici. Pro výpočet stanovený v článku 159 instituce přiřadí obecné a specifické úpravy o úvěrové riziko, dodatečné úpravy ocenění týkající se transakcí zahrnutých do investičního portfolia instituce podle článku 34 a další snížení kapitálu související s danou expozicí kromě odpočtů provedených v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. m) k nezajištěné části hodnoty expozice.“;

127) v části třetí hlavě II kapitole 4 se zrušuje oddíl 6;

128) v čl. 273 odst. 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) podle článku 183, bylo-li uděleno svolení v souladu s článkem 143.“;

129) článek 273b se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Článek 273b

Nedodržení podmínek pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice derivátů a zjednodušeného přístupu pro výpočet kapitálového požadavku k riziku CVA“;

b) v odstavci 2 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„Instituce přestanou vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo 5, případně vypočítávat kapitálový požadavek k riziku CVA v souladu s článkem 385 do tří měsíců poté, co nastane jedna z těchto situací:“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Instituce, které přestanou vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo 5, případně vypočítávat kapitálový požadavek k riziku CVA v souladu s článkem 385, mohou hodnotu expozice svých derivátových pozic pomocí metod stanovených v oddíle 4 nebo 5 a kapitálový požadavek k riziku CVA v souladu s článkem 385 znovu vypočítávat pouze tehdy, prokáží-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1 nebo 2 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.“;

130) článek 274 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud se ke stejné skupině transakcí se započtením vztahuje více maržových dohod nebo pokud tatáž skupina transakcí se započtením zahrnuje jak transakce podléhající maržové dohodě, tak transakce nepodléhající maržové dohodě, instituce vypočítá její hodnotu expozice takto:

- a) instituce vytvoří příslušné hypotetické podskupiny transakcí se započtením složené z transakcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením takto:
 - i) všechny transakce, které podléhají maržové dohodě a které spadají do stejného období krytí rizika marží, jak je stanoveno v souladu s čl. 285 odst. 2 až 5, se přiřadí ke stejné podskupině transakcí se započtením;
 - ii) všechny transakce, které nepodléhají maržové dohodě, se přiřadí ke stejné podskupině transakcí se započtením, která se od podskupin transakcí se započtením stanovených v souladu s bodem i) liší;
- b) instituce vypočítá reprodukční náklady skupiny transakcí se započtením uvedené v úvodní větě tohoto odstavce v souladu s čl. 275 odst. 2 s přihlédnutím ke všem transakcím v rámci skupiny transakcí se započtením, které podléhají či nepodléhají maržové dohodě, a použije všechny tyto postupy:
 - i) pokud jsou při výpočtu CMV započteny kladné i záporné tržní hodnoty, vypočítá se CMV pro všechny transakce v rámci skupiny transakcí se započtením bez zohlednění drženého nebo poskytnutého kolaterálu;
 - ii) NICA, VM, TH a MTA se případně vypočítají zvlášť jako součet týchž vstupů platných pro každou jednotlivou maržovou dohodu skupiny transakcí se započtením;
- c) instituce vypočítá potenciální budoucí expozici skupiny transakcí se započtením uvedenou v článku 278 s použitím všech těchto postupů:
 - i) multiplikátor uvedený v čl. 278 odst. 1 vychází ze vstupů CMV, NICA, případně VM v souladu s písmenem b) tohoto odstavce;
 - ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ se vypočítá v souladu s článkem 278 zvlášť pro každou hypotetickou podskupinu transakcí se započtením uvedenou v písmenu a).“;
- b) v odstavci 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce instituce nahradí vanilkovou digitální opci, jejíž realizační cena se rovná K , příslušnou collar kombinací dvou prodaných a nakoupených vanilkových kupních nebo prodejních opcí, které splňují tyto požadavky:

- a) obě opce collar kombinace musí splňovat následující požadavky:
 - i) musí mít stejné datum skončení platnosti a stejnou spotovou nebo forwardovou cenu podkladového nástroje jako vanilková digitální opce;
 - ii) jejich realizační cena musí být $0,95 \cdot K$, resp. $1,05 \cdot K$;

- b) collar kombinace přesně replikuje vyplacení vanilkové digitální opce mimo rozmezí mezi dvěma realizačními cenami uvedenými v písmenu a).

Riziková pozice obou opcí collar kombinace se vypočítá zvlášť podle článku 279.‘‘;

131) v části třetí se hlava III nahrazuje tímto:

„HLAVA III KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY K OPERAČNÍMU RIZIKU

Článek 311a **Definice**

Pro účely této hlavy platí tyto definice:

- a) „událostí operačního rizika“ se rozumí jakákoli událost spojená s operačním rizikem, která během jednoho nebo více účetních období vytváří jednu nebo více ztrát;
- b) „souhrnnou hrubou ztrátou“ se rozumí součet všech hrubých ztrát spojených se stejnou událostí operačního rizika během jednoho nebo více účetních období;
- c) „souhrnnou čistou ztrátou“ se rozumí součet všech čistých ztrát spojených se stejnou událostí operačního rizika během jednoho nebo více účetních období.

KAPITOLA 1 Výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku

Článek 312 **Kapitálový požadavek**

Kapitálový požadavek k operačnímu riziku je složkou obchodního ukazatele vypočítanou v souladu s článkem 313.

Článek 313 **Složka obchodního ukazatele**

Institute vypočítají svou složku obchodního ukazatele podle tohoto vzorce:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{kde } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{kde } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{kde } BI > 30 \end{cases}$$

kde:

BIC = složka obchodního ukazatele;

BI = obchodní ukazatel vyjádřený v miliardách EUR, vypočítaný v souladu s článkem 314.

Článek 314 **Obchodní ukazatel**

1. Instituce vypočítají svůj obchodní ukazatel podle tohoto vzorce:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

kde:

BI = obchodní ukazatel vyjádřený v miliardách EUR;

ILDC = úroková, leasingová a dividendová složka vyjádřená v miliardách EUR a vypočítaná v souladu s odstavcem 2;

SC = složka služeb vyjádřená v miliardách EUR a vypočítaná v souladu s odstavcem 3;

FC = finanční složka vyjádřená v miliardách EUR a vypočítaná v souladu s odstavcem 4;

2. Pro účely odstavce 1 se úroková, leasingová a dividendová složka vypočítají podle tohoto vzorce:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

kde:

ILDC = úroková, leasingová a dividendová složka;

IC = úroková složka, která představuje úrokové výnosy instituce ze všech finančních aktiv a ostatní úrokové výnosy, včetně finančních výnosů z finančního a výnosů z operativního leasingu a zisků z pronajatých aktiv, minus úrokové náklady instituce ze všech finančních závazků a ostatní úrokové náklady, včetně úrokových nákladů z finančního a operativního leasingu, odpisů a snížení hodnoty u aktiv pronajatých v rámci operativního leasingu a s nimi související ztráty, vypočítaná jako roční průměr absolutních hodnot rozdílu za předchozí tři účetní období;

AC = složka aktiv, která je součtem celkových hrubých nesplacených úvěrů, záloh, úročených cenných papírů, včetně státních dluhopisů a pronajatých aktiv instituce, vypočítaná jako roční průměr za předchozí tři účetní období na základě částek na konci každého příslušného účetního období;

DC = dividendová složka, která představuje výnosy z dividend instituce pocházející z investic do akcií a fondů, které nejsou konsolidovány v účetní závěrce

instituce, včetně výnosů z dividend od nekonsolidovaných dceřiných, přidružených a společných podniků, vypočítaná jako roční průměr za předchozí tři účetní období.

3. Pro účely odstavce 1 se složka služeb vypočítá podle tohoto vzorce:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

kde:

SC = složka služeb;

OI = ostatní provozní výnosy, které představují roční průměr výnosů instituce z běžných bankovních operací za předchozí tři účetní období, které nejsou zahrnuty v jiných položkách obchodního ukazatele, ale jsou podobné povahy;

OE = ostatní provozní náklady, které představují roční průměr nákladů a ztrát instituce z běžných bankovních operací za předchozí tři účetní období, které nejsou zahrnuty v jiných položkách obchodního ukazatele, ale jsou podobné povahy, a z událostí operačního rizika;

FI = složka výnosů z poplatků a provizí, která představuje roční průměr výnosů instituce z poskytování poradenství a služeb za předchozí tři účetní období, včetně výnosů, které instituce obdržela jako externí poskytovatel finančních služeb;

FE = složka nákladů na poplatky a provize, která představuje roční průměr nákladů instituce zaplacených za poradenství a služby za předchozí tři účetní období, včetně poplatků zaplacených institucí externím poskytovatelům finančních služeb, avšak s výjimkou poplatků zaplacených externím poskytovatelům nefinančních služeb.

4. Pro účely odstavce 1 se finanční složka vypočítá podle tohoto vzorce:

$$FC = TC + BC$$

kde:

FC = finanční složka;

TC = složka obchodního portfolia, která představuje roční průměr absolutních hodnot čistého zisku, případně ztráty v obchodním portfoliu instituce za předchozí tři účetní období, včetně obchodních aktiv a obchodních závazků ze zajišťovacího účetnictví a z kurzových rozdílů;

BC = složka investičního portfolia, která představuje roční průměr absolutních hodnot za předchozí tři účetní období: čistého zisku nebo ztráty v investičním portfoliu instituce včetně finančních aktiv a závazků oceněných reálnou hodnotou vykázanou do zisku nebo ztráty, ze zajišťovacího účetnictví a z kurzových rozdílů, a realizovaných zisků a ztrát z finančních aktiv a závazků neoceněných reálnou hodnotou vykázanou do zisku a ztráty.

5. Instituce nesmí při výpočtu svého obchodního ukazatele použít žádný z těchto prvků:

- a) výnosy a náklady z pojišťovacích a zajišťovacích činností;
- b) zaplacené pojistné a platby přijaté na základě nakoupených pojistných nebo zajišťovacích smluv;
- c) správní náklady, včetně nákladů na zaměstnance, poplatků za externí zajišťování nefinančních služeb, a ostatní správní náklady;
- d) výtěžek ze správních nákladů, včetně výtěžku z plateb provedených jménem zákazníků;
- e) náklady na prostory a dlouhodobá aktiva, s výjimkou těch, které vznikly při provozních ztrátových událostech;
- f) odpisy hmotných aktiv a umořená nehmotná aktiva, s výjimkou odpisů souvisejících s aktivy pronajatými v rámci operativního leasingu, které se zahrnou do nákladů na finanční a operativní leasing;
- g) rezervy a reverzování rezerv, s výjimkou rezerv, které souvisejí s provozními ztrátovými událostmi;
- h) náklady na základní kapitál splatný na požádání;
- i) ztráty ze znehodnocení nebo jeho reverzace;
- j) změny v goodwillu vykazovaném do zisku nebo ztráty;
- k) daň z příjmu právnických osob.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

- a) složky obchodního ukazatele, a to vypracováním seznamu typických podpoložek s přihlédnutím k mezinárodním regulačním standardům;
- b) prvky uvedené v odstavci 5.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní položky obchodního ukazatele přiřazením těchto položek k daným buňkám o podávání zpráv stanoveným v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 2021/451^{*5}.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 315
Úpravy obchodního ukazatele

1. Instituce do svého výpočtu obchodního ukazatele zahrnou položky obchodního ukazatele fúzovaných nebo nabytých subjektů či sloučených činností od okamžiku fúze nebo nabytí a zohlední předchozí tři účetní období.
2. Instituce mohou požádat příslušný orgán o svolení vyřadit z výpočtu svého obchodního ukazatele položky obchodního ukazatele týkající se odprodáných subjektů nebo ukončených činností.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:
 - a) jak instituce určí úpravy obchodního ukazatele uvedené v odstavcích 1 a 2;
 - b) podmínky, za nichž mohou příslušné orgány udělit svolení uvedené v odstavci 2;
 - c) načasování úprav uvedených v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA 2
Sběr údajů a jejich správa

Článek 316
Výpočet roční ztráty z operačního rizika

1. Instituce, jejichž obchodní ukazatel se rovná alespoň 750 milionům EUR, vypočítají roční ztráty z operačního rizika jako součet všech čistých ztrát za dané účetní období vypočtených v souladu s čl. 318 odst. 1, které se rovnají prahovým hodnotám vztahujícím se k údajům o ztrátách stanoveným v čl. 319 odst. 1 nebo 2 nebo jsou vyšší.

Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány udělit výjimku z požadavku na výpočet roční ztráty z operačního rizika institucím, jejichž obchodní ukazatel nepřesahuje 1 miliardu EUR, za předpokladu, že daná instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že by použití prvního pododstavce pro danou instituci představovalo nepřiměřenou zátěž.

2. Pro účely odstavce 1 je příslušným obchodním ukazatelem nejvyšší hodnota obchodního ukazatele, kterou instituce vykázala k posledním osmi referenčním datům vykazování. Instituce, která svůj obchodní ukazatel dosud nevykázala, použije svůj nejnovější obchodní ukazatel.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní situaci „nepřiměřené zátěže“ pro účely prvního odstavce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 317

Soubor údajů o ztrátách

1. Instituce, které vypočítávají roční ztráty z operačního rizika v souladu s čl. 316 odst. 1, musí mít zavedeny systémy, postupy a mechanismy pro průběžné poskytování informací a průběžnou aktualizaci souboru údajů o ztrátách, který ke každé zaznamenané události operačního rizika shromažďuje údaje o hrubém objemu ztrát, pojistném a nepojistném plnění, referenčním datu a seskupených ztrátách, včetně ztrát vycházejících z událostí nesprávného jednání.

2. Soubor údajů o ztrátách instituce zachycuje všechny události operačního rizika ze všech subjektů, které jsou zahrnuty do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

3. Pro účely odstavce 1 instituce:

- a) do souboru údajů o ztrátách zahrne každou událost operačního rizika zaznamenanou během jednoho nebo více účetních období;
- b) použije pro zahrnutí ztrát souvisejících s událostmi operačního rizika do souboru údajů o ztrátách datum, které nesmí být pozdější než datum zaúčtování;
- c) přiřadí ztráty a související výtěžky vykázané v účetních závěrkách za několik let k příslušným účetním obdobím souboru údajů o ztrátách v souladu se svými účetními postupy.

4. Instituce rovněž shromažďují:

- a) informace o referenčních datech událostí operačního rizika, včetně:
 - i) data, kdy událost operačního rizika nastala nebo poprvé začala („datum události“), je-li k dispozici;
 - ii) data, kdy instituce událost operačního rizika zjistila („datum zjištění“);
 - iii) data nebo dat, kdy byla v důsledku události operačního rizika vykázána ve výkazu zisků a ztrát instituce ztráta nebo rezervní fond či rezerva na ztrátu („datum zaúčtování“);
- b) informace o jakémkoli výtěžku z hrubé ztráty a též popisné informace o rizikových faktorech nebo příčinách ztrátové události.

Úroveň podrobnosti všech popisných informací musí být úměrná výši hrubé ztráty.

5. Instituce do souboru údajů o ztrátách nezahrne události operačního rizika související s úvěrovým rizikem, které jsou zohledněny v objemu rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko. Události operačního rizika, které souvisejí s úvěrovým rizikem, ale nejsou zohledněny v objemu rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko, se do souboru údajů o ztrátách zahrnují.

6. Události operačního rizika související s tržním rizikem se považují za operační riziko a do souboru údajů o ztrátách se zahrnují.

7. Instituce je na žádost příslušného orgánu schopna přiřadit své interní údaje o minulých ztrátách k druhu událostí.

8. Pro účely tohoto článku instituce zajistí spolehlivost, stabilitu a výkonnost informační infrastruktury nezbytné pro vedení a aktualizaci souboru údajů o ztrátách tím, že potvrdí všechny tyto skutečnosti:

- a) informační systémy a infrastruktura instituce pro účely tohoto článku jsou spolehlivé a odolné a jejich spolehlivost a odolnost lze průběžně udržovat;
- b) infrastruktura informačních technologií instituce zavedená pro účely tohoto článku podléhá procesům řízení konfigurace, řízení změn a řízení spuštění systému;
- c) pokud instituce části údržby infrastruktury informačních technologií zavedené pro účely tohoto článku zadává externím dodavatelům, je zajištěna spolehlivost, stabilita a výkonnost infrastruktury informačních technologií tím, že potvrdí alespoň tyto skutečnosti:
 - i) informační systémy a infrastruktura instituce za účelem tohoto článku jsou spolehlivé a odolné a tyto prvky lze průběžně udržovat;
 - ii) proces plánování, vytváření, testování a zavádění infrastruktury informačních technologií pro účely tohoto článku je s ohledem na řízení projektů, řízení rizik a plánování správy, inženýrství, prokazování kvality a testů, modelování a vývoj systémů, prokazování kvality ve všech činnostech, včetně revize kódů a případně ověření kódů a testování, včetně přijetí ze strany uživatelů, řádný a správný;
 - iii) infrastruktura informačních technologií instituce pro účely tohoto článku podléhá procesům řízení konfigurace, řízení změn a řízení spuštění systému;
 - iv) proces plánování, vytváření, testování a zavádění infrastruktury informačních technologií a havarijní plány pro účely tohoto článku byl schválen vedoucím orgánem nebo vrcholným vedením instituce a vedoucí orgán a vrcholné vedení jsou pravidelně informovány o výkonnosti infrastruktury informačních technologií pro účely tohoto článku.

9. Pro účely odstavce 6 tohoto článku je orgán EBA pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, které stanoví taxonomii rizik pro operační rizika a na základě této taxonomie rizik pro operační rizika metodiku pro klasifikaci ztrátových událostí zahrnutých do souboru údajů o ztrátách.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. Pro účely odstavce 7 vypracuje orgán EBA pokyny, které vysvětlí technické prvky nezbytné k zajištění spolehlivosti, stability a výkonnosti systémů správy, které uchovávají soubor údajů o ztrátách, se zvláštním zaměřením na systémy a infrastruktury informačních technologií.

Tyto pokyny se vydávají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 318

Výpočet čisté ztráty a hrubé ztráty

1. Pro účely čl. 316 odst. 1 vypočítají instituce pro každou událost operačního rizika čistou ztrátu takto:

$$\text{Čistá ztráta} = \text{hrubá ztráta} - \text{výtěžek}$$

kde:

hrubá ztráta = ztráta spojená s událostí operačního rizika před výtěžkem jakéhokoli druhu;

výtěžek = jedna nebo více nezávislých událostí souvisejících s původní událostí operačního rizika, která je časově oddělená, při níž jsou od třetí strany obdrženy finanční prostředky nebo přítoky ekonomických užitků.

Instituce průběžně aktualizují výpočet čisté ztráty pro každou konkrétní událost operačního rizika. Za tímto účelem instituce aktualizují výpočet čisté ztráty na základě výsledovaných nebo odhadnutých změn hrubé ztráty a výtěžku za každé z posledních deseti účetních období. V případě, že jsou během několika účetních období v rámci tohoto desetiletého období výsledovány ztráty spojené se stejnou událostí operačního rizika, instituce vypočítá a bude aktualizovat:

- a) čistou ztrátu, hrubou ztrátu a výtěžek za každé účetní období tohoto desetiletého časového období, v němž byla tato čistá ztráta, hrubá ztráta a výtěžek zaznamenány;
- b) souhrnnou čistou ztrátu, souhrnnou hrubou ztrátu a souhrnný výtěžek za všechna příslušná účetní období tohoto desetiletého časového období.

2. Pro účely odstavce 1 se do výpočtu hrubé ztráty zahrnují tyto položky:

- a) přímo účtované částky, včetně znehodnocení, vypořádání, částek zaplacených za účelem náhrady škody, sankcí, úroků z prodlení a nákladů na právní zastoupení zaúčtovaných ve výkazu zisků a ztrát instituce a odpisů v důsledku události operačního rizika, včetně:
 - i) nákladů na likvidaci tržní pozice ve výši zpětně získané částky ztráty související s položkami operačního rizika, pokud událost operačního rizika souvisí s tržním rizikem;
 - ii) sankcí, úroků, poplatků z prodlení a nákladů na právní zastoupení, s výjimkou původně splatné daně, daní, pokud tyto platby souvisejí s neschopností splatit závazek nebo s nedostatečnými procesy instituce;
- b) náklady vzniklé v důsledku události operačního rizika, včetně externích nákladů s přímou vazbou na událost operačního rizika a nákladů na opravu nebo výměnu, které vznikly v souvislosti s obnovením pozice, která existovala před vznikem události operačního rizika;
- c) rezervy nebo rezervní fondy zaúčtované ve výkazu zisků a ztrát proti potenciálním dopadům operačních ztrát, včetně ztrát vycházejících z pochybení;
- d) ztráty vzniklé v souvislosti s událostí operačního rizika s konečným finančním dopadem, které jsou dočasně zaúčtovány v přechodné nebo prozatímní účetní závěrce a dosud se neodrážejí ve výkazu zisků a ztrát („nezaúčtované ztráty“);
- e) negativní hospodářské dopady zaúčtované v účetním období, které jsou způsobeny událostmi operačního rizika ovlivňujícími peněžní toky nebo účetní závěrky z předchozích účetních období („časově vázané ztráty“).

Pro účely písmene d) se do souboru údajů o ztrátách zahrnou významné nezaúčtované ztráty ve lhůtě úměrné výši a stáří nezaúčtované položky.

Pro účely písmene e) instituce zahrne do souboru údajů o ztrátách významné časově vázané ztráty, pokud jsou tyto ztráty důsledkem událostí operačního rizika, které trvají více než jedno účetní období a vedou k právnímu riziku. Instituce zahrnou do zaznamenaného objemu ztráty souvisejícího s položkou operačního rizika v účetním období ztráty, které jsou důsledkem opravy chyb při účtování, k nimž došlo v předchozím účetním období, a to i v případě, že tyto ztráty nemají přímý dopad na třetí strany. Pokud existují významné časově vázané ztráty a událost operačního rizika má přímý dopad na třetí strany, včetně zákazníků, poskytovatelů a zaměstnanců instituce, instituce rovněž zahrne oficiální přepracování dříve vydaných účetních závěrek.

3. Pro účely odstavce 1 se z výpočtu hrubé ztráty vylučují tyto položky:

- a) náklady na celkovou údržbu smluv o nemovitostech, provozech nebo zařízení;
- b) interní nebo externí výdaje na podporu obchodní činnosti po ztrátách z operačního rizika, včetně modernizace, zlepšování, iniciativ k posuzování rizik a posílení;

c) pojistné.

4. Pro účely odstavce 1 se výtěžky použijí ke snížení hrubých ztrát pouze v případě, že instituce obdržela platbu. Pohledávky se za výtěžky nepovažují.

Na žádost příslušného orgánu poskytne instituce veškerou dokumentaci potřebnou k ověření obdržených plateb, které byly zohledněny při výpočtu čisté ztráty v důsledku události operačního rizika.

Článek 319

Prahové hodnoty vztahující se k údajům o ztrátách

1. Pro výpočet roční ztráty z operačního rizika podle čl. 316 odst. 1 instituce zohlední ze souboru údajů o ztrátách události operačního rizika s čistou ztrátou vypočítanou v souladu s článkem 318, které se rovnají 20 000 EUR nebo jsou vyšší.

2. Aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odstavce 1 a pro účely článku 446 instituce vypočítají rovněž roční ztrátu z operačního rizika uvedenou v čl. 316 odst. 1, přičemž zohlední ze souboru údajů o ztrátách události operačního rizika s čistou ztrátou vypočítanou v souladu s článkem 318, které se rovnají 100 000 EUR nebo jsou vyšší.

3. V případě události operačního rizika, která vede ke ztrátám během více než jednoho účetního období, jak je uvedeno v čl. 318 odst. 1 druhém pododstavci, čistá ztráta, kterou je třeba zohlednit pro prahové hodnoty uvedené v odstavcích 1 a 2, představuje souhrnnou čistou ztrátu.

Článek 320

Vyloučení ztrát

1. Příslušné orgány mohou instituci udělit svolení, aby z výpočtu ročních ztrát z operačního rizika instituce vyloučila mimořádné události operačního rizika, které již nejsou relevantní pro rizikový profil instituce, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) instituce může příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že událost operačního rizika, která stojí na počátku těchto ztrát z operačního rizika, znovu nenastane;
- b) výše ztráty z operačního rizika je:
 - i) nejméně 15 % průměrné roční ztráty z operačního rizika instituce vypočtené na základě prahové hodnoty uvedené v čl. 319 odst. 1, pokud se ztrátová událost operačního rizika týká činností, které jsou stále zahrnuty v obchodním ukazateli;
 - ii) vyšší než 0 % průměrné roční ztráty z operačního rizika instituce vypočtené na základě prahové hodnoty uvedené v čl. 319 odst. 1, pokud se ztrátová událost operačního rizika týká ukončených činností vyřazených z obchodního ukazatele v souladu s čl. 315 odst. 2;

- c) ztráta z operačního rizika byla v databázi ztrát uchovávána po dobu minimálně jednoho roku, ledaže by ztráta z operačního rizika souvisela s činnostmi vyloučenými z obchodního ukazatele v souladu s čl. 315 odst. 2.

Pro účely písmene c) začíná doba minimálně jednoho roku dnem, kdy událost operačního rizika zahrnutá do souboru údajů o ztrátách poprvé překročila prahovou hodnotu podstatnosti uvedenou v čl. 319 odst. 1.

2. Instituce žádající o svolení uvedené v odstavci 1 poskytne příslušnému orgánu doložené odůvodnění vyloučení mimořádné ztráty, včetně:

- a) popisu události operačního rizika, kterou chce instituce vyloučit;
- b) důkazu, že ztráta vyplývající z události operačního rizika přesahuje prahovou hodnotu podstatnosti pro vyloučení ztrát uvedenou v odst. 1 písm. b), včetně data, kdy tato událost operačního rizika prahovou hodnotu podstatnosti překročila;
- c) data, ke kterému by byla daná událost operačního rizika vyloučena, s ohledem na minimální dobu uchovávání stanovenou v odst. 1 písm. c);
- d) důvodu, proč událost operačního rizika již není považována za relevantní pro rizikový profil instituce;
- e) dokladu o tom, že neexistují žádné podobné nebo zbytkové legální expozice a že událost operačního rizika, která má být vyloučena, nemá žádný význam pro ostatní činnosti nebo produkty;
- f) hlášení o nezávislém přezkumu nebo validaci instituce potvrzující, že událost operačního rizika již není relevantní a že neexistují žádné podobné nebo zbytkové legální expozice;
- g) důkazu, že příslušné orgány instituce schválily prostřednictvím schvalovacích procesů instituce žádost o vyloučení události operačního rizika a datum tohoto schválení;
- h) dopadu vyloučení události operačního rizika na výši roční ztráty z operačního rizika.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, které musí příslušný orgán podle odstavce 1 posoudit, včetně toho, jak by měla být vypočítána průměrná roční ztráta z operačního rizika, a specifikací týkajících se informací, které mají být shromažďovány podle odstavce 2, nebo jakýchkoli dalších informací, které jsou považovány za nezbytné pro provedení posouzení.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 321

Zahrnutí ztrát z fúzovaných nebo nabytých subjektů či sloučených činností

1. Ztráty z fúzovaných nebo nabytých subjektů či sloučených činností se zahrnou do souboru údajů o ztrátách, jakmile jsou položky obchodního ukazatele týkající se těchto subjektů nebo činností zahrnuty do výpočtu obchodního ukazatele instituce v souladu s čl. 315 odst. 1. Za tímto účelem instituce zahrnou ztráty zaznamenané během desetiletého období před nabytím nebo fúzí.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, jakým způsobem instituce určí úpravy svého souboru údajů o ztrátách po zahrnutí ztrát z fúzovaných nebo nabytých subjektů či sloučených činností uvedených v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 322

Přezkum úplnosti, správnosti a kvality údajů o ztrátách

1. Instituce mají k dispozici organizaci a postupy pro nezávislý přezkum úplnosti, správnosti a kvality údajů o ztrátách.

2. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají kvalitu údajů o ztrátách instituce, která vypočítává roční ztráty z operačního rizika v souladu s čl. 316 odst. 1. U instituce s obchodním ukazatelem vyšším než 1 miliarda EUR příslušné orgány provádí tento přezkum alespoň jednou za tři roky.

Článek 323

Rámec pro řízení operačních rizik

1. Instituce má zavedeny:

- a) řádně zdokumentovaný systém hodnocení a řízení operačního rizika, který je úzce začleněn do každodenních postupů pro řízení rizik, je nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu instituce z hlediska operačního rizika a má jasně stanovené povinnosti. Systém hodnocení a řízení operačního rizika určuje expozice instituce vůči operačnímu riziku a sleduje údaje týkající se operačního rizika, včetně údajů o podstatných ztrátách;
- b) útvar pro řízení operačního rizika, který je nezávislý na obchodních a provozních útvarech instituce;
- c) systém podávání zpráv vrcholnému vedení, v jehož rámci příslušné útvary instituce dostávají zprávy o operačním riziku;
- d) systém pravidelného sledování a podávání zpráv o expozicích vůči operačnímu riziku a o ztrátách a postupy pro podniknutí náležitých nápravných opatření;

- e) postupy, kterými zajistí dodržování stanovených pravidel, a zásady pro případ jejich nedodržení;
- f) pravidelné přezkumy postupů a systémů instituce pro hodnocení a řízení operačního rizika, které provádějí interní nebo externí auditoři, kteří mají k provádění těchto přezkumů nezbytné znalosti;
- g) interní procesy validace, které probíhají řádným a účinným způsobem;
- h) transparentní a dostupné toky údajů a procesy spojené se systémem hodnocení operačního rizika.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní povinnosti podle odst. 1 písm. a) až h) s přihlédnutím k velikosti a složitosti institucí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

^{*5} Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/451 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu, a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 680/2014 (Úř. věst. L 97, 19.3.2021, s. 1).“;

132) článek 325 se mění takto:

- a) odstavce 1 až 5 se nahrazují tímto:

„1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a všechny své pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s těmito přístupy:

- a) alternativním standardizovaným přístupem stanoveným v kapitole 1a;
- b) přístupem založeným na alternativních interních modelech stanoveným v kapitole 1b pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro něž instituce obdržela svolení příslušných orgánů k použití tohoto alternativního přístupu podle čl. 325a odst. 1;
- c) zjednodušeným standardizovaným přístupem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku za předpokladu, že instituce splňuje podmínky stanovené v čl. 325a odst. 1.

Odchylně od prvního pododstavce instituce nevypočítá kapitálové požadavky k měnovému riziku pro pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému riziku, pokud jsou tyto pozice odečteny od kapitálu instituce.

2. Kapitálové požadavky k tržnímu riziku vypočtené v souladu se zjednodušeným standardizovaným přístupem jsou součtem těchto kapitálových požadavků:

- a) kapitálové požadavky k pozičnímu riziku podle kapitoly 2 vynásobené koeficientem:
 - i) 1,3 pro obecná a specifická rizika pozic v dluhových nástrojích, s výjimkou sekuritizovaných nástrojů uvedených v článku 337;
 - ii) 3,5 pro obecná a specifická rizika pozic v akciových nástrojích;
- b) kapitálové požadavky k měnovému riziku podle kapitoly 3 vynásobené koeficientem 1,2;
- c) kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku podle kapitoly 4 vynásobené koeficientem 1,9;
- d) kapitálové požadavky pro sekuritizované nástroje uvedené v článku 337.

3. Instituce, která k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku používá přístup založený na alternativních interních modelech uvedený v odst. 1 písm. b), podává příslušným orgánům zprávu o měsíčním výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití alternativního standardizovaného přístupu uvedeného v odst. 1 písm. a) pro každý obchodní útvar, kterému byly tyto pozice přiřazeny v souladu s článkem 104b.

4. Instituce může v rámci skupiny trvale používat kombinaci alternativních standardizovaných přístupů uvedených v odst. 1 písm. a) a přístup založený na alternativních interních modelech uvedený v odst. 1 písm. b). Instituce nesmí použít žádný z těchto přístupů v kombinaci se zjednodušeným standardizovaným přístupem uvedeným v odst. 1 písm. c).

5. Instituce nesmí použít přístup založený na alternativních interních modelech uvedený v odst. 1 písm. b) pro nástroje ve svém vlastním obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi nebo pozicemi zahrnutými v alternativním portfoliu obchodování s korelací (ACTP) uvedenými v odstavcích 6, 7 a 8.“;

- b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, jakým způsobem instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku u pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s přístupy stanovenými v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku, případně s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v čl. 104b odst. 5 a 6.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 9 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

133) článek 325a se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Podmínky pro použití zjednodušeného standardizovaného přístupu“;

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Instituce může vypočítat kapitálové požadavky k tržnímu riziku za použití zjednodušeného standardizovaného přístupu uvedeného v čl. 325 odst. 1 písm. c) za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových položek vystavených tržnímu riziku je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven každé z těchto hraničních hodnot:“;

c) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) musí být zahrnuty všechny pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku, s výjimkou pozic, které jsou z výpočtu kapitálových požadavků k měnovému riziku v souladu s článkem 104c vyloučeny nebo jsou od kapitálu instituce odečteny;“

d) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. Instituce přestane vypočítávat kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s přístupem stanoveným v čl. 325 odst. 1 písm. c) do tří měsíců poté, co nastane některý z těchto případů:“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Instituci, která přestala vypočítávat kapitálové požadavky k tržnímu riziku za použití přístupu stanoveného v čl. 325 odst. 1 písm. c), může zahájit výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití tohoto přístupu pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v odstavci 1 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.“;

134) v článku 325b se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pokud příslušný orgán instituci neudělil svolení uvedené v odstavci 2 alespoň pro jednu instituci nebo podnik ve skupině, použijí se pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku na konsolidovaném základě v souladu s touto hlavou tyto požadavky:

a) instituce vypočítá čisté pozice a kapitálové požadavky v souladu s touto hlavou pro všechny pozice v institucích nebo podnicích skupiny, pro něž bylo instituci uděleno svolení uvedené v odstavci 2, a to za použití postupu stanoveného v odstavci 1;

- b) instituce vypočítá čisté pozice a kapitálové požadavky v souladu s touto hlavou zvlášť pro všechny pozice v každé instituci a v každém podniku skupiny, pro něž nebylo instituci uděleno svolení uvedené v odstavci 2;
- c) instituce vypočítá celkové kapitálové požadavky v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě připočtením částek vypočtených v písmenech a) a b) tohoto odstavce.

Pro účely výpočtu uvedeného v písmenech a) a b) použijí instituce a podniky uvedené v písmenech a) a b) stejnou vykazovací měnu, která se používá k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě pro skupinu.“;

135) článek 325c se mění takto:

- a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Působnost, struktura a kvalitativní požadavky alternativního standardizovaného přístupu“;

- b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce mají zavedený a zpřístupněný příslušným orgánům zdokumentovaný soubor interních strategií, postupů a kontrol pro sledování a zajištění dodržování požadavků této kapitoly. Veškeré změny těchto strategií, postupů a kontrol se včas oznámí příslušným orgánům.“;

- c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Instituce má útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce. Tento útvar řízení rizik je odpovědný za tvorbu a používání alternativního standardizovaného přístupu. Vypracovává a analyzuje měsíční zprávy o výstupech alternativního standardizovaného přístupu a o vhodnosti limitů obchodování instituce.

4. Instituce provádějí nezávislý přezkum alternativního standardizovaného přístupu, který používají pro účely této kapitoly, buď jako součást svého běžného vnitřního auditu, nebo jím pověří třetí stranu, přičemž přezkum je proveden ke spokojenosti příslušných orgánů.

Pro účely prvního pododstavce se třetí stranou rozumí podnik, který institucím poskytuje auditní nebo poradenské služby a jehož personál je dostatečně kvalifikovaný v oblasti tržního rizika.

5. Přezkum alternativního standardizovaného přístupu uvedený v odstavci 4 se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizik a posuzuje:

- a) vnitřní strategie, postupy a kontroly pro sledování a zajištění dodržování požadavků uvedených v odstavci 1;

- b) adekvátnost dokumentace o systému a procesech řízení rizik a o organizaci útvaru řízení rizik uvedené v odstavci 2;
- c) přesnost výpočtů citlivosti a procesu použitého k odvození těchto výpočtů z modelů oceňování instituce, které slouží jako základ pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení, jak je uvedeno v článku 325t;
- d) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování jednotnosti, časové příhodnosti a spolehlivosti zdrojů údajů používaných při výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku za použití alternativního standardizovaného přístupu, včetně nezávislosti těchto zdrojů údajů.

Instituce provádí přezkum uvedený v prvním pododstavci nejméně jednou ročně, případně méně často po schválení příslušnými orgány.“;

136) článek 325j se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku u pozice v CIU pomocí jednoho z těchto přístupů:

- a) instituce, která splňuje podmínku stanovenou v čl. 104 odst. 7 písm. a), vypočítá jednou za měsíc kapitálové požadavky k tržnímu riziku dané pozice pomocí výpočtu pro podkladové pozice CIU, jako by tyto pozice byly přímo drženy institucí;
- b) instituce, která splňuje podmínku stanovenou v čl. 104 odst. 7 písm. b), vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku dané pozice jedním z těchto přístupů:
 - i) vypočítá kapitálový požadavek k tržnímu riziku CIU tak, že bude pozici v CIU považovat za jedinou akciovou pozici, která je přiřazena ke koši „jiné odvětví“ v čl. 325ap odst. 1 tabulce 8;
 - ii) vypočítá kapitálový požadavek k tržnímu riziku CIU v souladu s limity stanovenými v oprávnění tohoto CIU a v příslušných právních předpisech.

Pro účely výpočtu uvedeného v bodě i) instituce považuje pozici v CIU za jedinou akciovou pozici bez ratingu přiřazenou ke koši „Nehodnoceno“ v čl. 325y odst. 1 tabulce 2.

Pro účely výpočtu uvedeného v bodě ii) instituce může vypočítat kapitálové požadavky k úvěrovému riziku protistrany a kapitálové požadavky k riziku úvěrové úpravy v ocenění derivátových pozic CIU pomocí zjednodušeného přístupu uvedeného v čl. 132a odst. 3.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Pro účely přístupů uvedených v odst. 1 písm. b) bodě i) a ii) instituce:

- a) uplatní kapitálové požadavky k riziku selhání stanovené v oddílu 5 a navýšení pro zbytkové riziko stanovené v oddílu 4 na pozici v CIU, pokud oprávnění tohoto CIU umožňuje subjektu investovat do expozic, na něž se tyto kapitálové požadavky vztahují;
- b) pro všechny pozice v jednom CIU použije jednotný přístup z přístupů stanovených v odst. 1 písm. b) pro výpočet kapitálových požadavků samostatně jako samostatné portfolio.“;
- c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pro účely odst. 1 písm. b) bodu ii) instituce určí výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku určením hypotetického portfolia, na které by se v souladu s čl. 325c odst. 2 písm. a) vztahovaly nejvyšší kapitálové požadavky, a to na základě oprávnění CIU nebo příslušných právních předpisů, případně s přihlédnutím k pákovému efektu v maximálním přípustném rozsahu.

Instituce použije pro výpočet kapitálových požadavků k riziku selhání uvedených v oddílu 5 a navýšení pro zbytkové riziko podle oddílu 4 k pozici v CIU stejné hypotetické portfolio, jako je portfolio uvedené v prvním pododstavci.

Metodiku vypracovanou institucí pro určení hypotetických portfolií všech pozic v CIU, pro které se používají výpočty uvedené v prvním pododstavci, schvaluje její příslušný orgán.“;

- d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku pozice CIU v souladu s přístupem stanoveným v odst. 1 písm. a), se mohou při provádění tohoto výpočtu spolehnout na třetí stranu, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:
 - i) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře CIU za předpokladu, že CIU investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce;
 - ii) v případě CIU, na které se nevztahuje bod i), společnost, která CIU spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a);
- b) třetí strana poskytne instituci odpovídající údaje nebo informace, které chybějí pro výpočet kapitálového požadavku k tržnímu riziku pozice CIU, v souladu s přístupem uvedeným v odst. 1 písm. a);
- c) externí auditor instituce potvrdil přiměřenost údajů nebo informací třetí strany podle písmene b) a příslušný orgán instituce má na požádání neomezený přístup k těmto údajům a informacím.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní technické prvky metodiky k určení hypotetických portfolií pro účely přístupu uvedeného v odstavci 4, včetně způsobu, jakým instituce v příslušné metodice v maximálním rozsahu zohlední pákový efekt.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

137) v článku 325q se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Faktory měnového rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na cizí měny, jsou implikované volatility směnných kurzů mezi měnovými páry. Tyto implikované volatility se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.“;

138) v čl. 325s odst. 1 se vzorec pro s_k nahrazuje tímto:

$$„s_k = \frac{V_i(0,01+vol_{k,x,y})-V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k “;$$

139) článek 325t se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány od instituce, které bylo uděleno svolení používat přístup založený na alternativních interních modelech podle kapitoly 1b, vyžadovat, aby při výpočtu citlivostí podle této kapitoly pro účely výpočtu požadavků a vykazování stanovených v čl. 325 odst. 3 použila funkce oceňování, které jsou součástí systému měření rizika v rámci jejího přístupu interního modelu.“;

b) v odstavci 5 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) tyto alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik nebo pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;“

c) v odstavci 6 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) uvedené alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik nebo pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;“

140) v článku 325v se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Pro obchodované neseuritizované úvěrové a akciové deriváty se výše JTD podle jednotlivých složek stanoví použitím průhledového přístupu.“;

- 141) v článku 325y se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „6. Pro účely tohoto článku se expozici přiřadí kategorie úvěrové kvality odpovídající kategorii úvěrové kvality, která by jí byla přiřazena podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko stanoveného v hlavě II kapitole 2.“;
- 142) v článku 325ab se zrušuje odstavec 2;
- 143) v článku 325ae se odstavec 3 nahrazuje tímto:
- „3. Rizikové váhy rizikových faktorů založených na měnách zahrnutých do podkategorie nejlikvidnějších měn podle čl. 325bd odst. 7 písm. b) a národní měně instituce jsou tyto:
- a) pro rizikové faktory bezrizikových měr rizikové váhy uvedené v odstavci 1, tabulce 3 vydělené $\sqrt{2}$;
 - b) pro faktor inflačního rizika a faktory křížového měnového bazického rizika rizikové váhy uvedené v odstavci 2 vydělené $\sqrt{2}$.“;
- 144) článek 325ah se mění takto:
- a) odstavec 1 se mění takto:
 - i) v tabulce 4 se odvětví koše 13 nahrazuje tímto:

„Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem, poskytovatelů podpůrných úvěrů a krytých dluhopisů.“;
 - ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely tohoto článku se expozici přiřadí kategorie úvěrové kvality odpovídající kategorii úvěrové kvality, která by jí byla přiřazena podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko stanoveného v hlavě II kapitole 2.“;
 - b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Odchylně od odstavce 2 mohou instituce zařadit rizikovou expozici krytého dluhopisu bez ratingu do koše 4, pokud má instituce, která vydala krytý dluhopis, stupeň úvěrové kvality 1 až 3.“;
- 145) v čl. 325ai odst. 1 se definice výrazu p_{kl} (jméno) nahrazuje tímto:
- „ p_{kl} (jméno) se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná; rovná se 35 %, pokud jsou obě jména citlivostí k a l v koších 1 až 18 v čl. 325ah odst. 1 tabulce 4, v ostatních případech se rovná 80 %.“;
- 146) v článku 325aj se definice γ_{bc} (hodnocení) nahrazuje tímto:
- „ γ_{bc} (hodnocení) se rovná:

- a) 1, pokud koše b a c jsou koše 1 až 17 a oba koše mají stejnou kategorii úvěrové kvality (buď „stupeň úvěrové kvality 1 až 3“, nebo „stupeň úvěrové kvality 4 až 6“); v ostatních případech se rovná 50 %. Pro účely tohoto výpočtu se má za to, že koš 1 náleží do stejné kategorie úvěrové kvality jako koše, které mají stupeň úvěrové kvality 1 až 3;
- b) 1, pokud koš b nebo c je koš 18;
- c) 1, pokud koš b nebo c je koš 19 a druhý koš má stupeň úvěrové kvality 1 až 3; v ostatních případech se rovná 50 %;
- d) 1, pokud koš b nebo c je koš 20 a druhý koš má stupeň úvěrové kvality 4 až 6; v ostatních případech se rovná 50 %;“

147) článek 325ak se mění takto:

v prvním odstavci: a) v tabulce 6 se odvětví koše 13 nahrazuje tímto:

„Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem, poskytovatelů podpůrných úvěrů a krytých dluhopisů“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„Pro účely tohoto článku se expozici přiřadí kategorie úvěrové kvality odpovídající kategorii úvěrové kvality, která by jí byla přiřazena podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko stanoveného v hlavě II kapitole 2.

Odchylně od druhého odstavce mohou instituce přiřadit rizikovou expozici krytého dluhopisu bez ratingu do koše 4, pokud má instituce, která vydala krytý dluhopis, stupeň úvěrové kvality 1 až 3.“;

148) v článku 325am se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely tohoto článku se expozici přiřadí kategorie úvěrové kvality odpovídající kategorii úvěrové kvality, která by jí byla přiřazena podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko stanoveného v hlavě II kapitole 2.“;

149) v článku 325as se tabulka 9 mění takto:

a) název koše 3 se nahrazuje tímto:

„Energie – elektřina“;

b) vkládá se nový řádek, který zní:

3a	Energie – obchod s uhlíkem	40 %
----	----------------------------	------

“;

150) článek 325ax se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Koše pro faktory rizika vega jsou podobné košům stanoveným pro faktory rizika delta v souladu s touto kapitolou oddílem 3 pododdílem 1.

2. Rizikové váhy pro citlivosti na rizikové faktory vega se přiřadí v souladu s rizikovou třídou rizikových faktorů takto:

Tabulka 11

Riziková třída	Rizikové váhy
GIRR	100 %
CSR, bez sekuritizace	100 %
CSR, se sekuritizací (ACTP)	100 %
CSR, se sekuritizací (mimo ACTP)	100 %
Vlastní kapitál (vysoká tržní kapitalizace a indexy)	77,78 %
Vlastní kapitál (nízká tržní kapitalizace a jiné odvětví)	100 %
Komoditní riziko	100 %
FX	100 %“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

151) článek 325az se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Přístup založený na alternativních interních modelech může instituce použít k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku za předpokladu, že instituce splňuje všechny požadavky stanovené v této kapitole.“;

c) v odstavci 2 se první pododstavec mění takto:

i) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) obchodní útvary splnily požadavky na zpětné testování uvedené v čl. 325bf odst. 3;

d) obchodní útvary splnily požadavky na přiřazování zisků a ztrát uvedené v článku 325bg;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„g) obchodním útvarům nebyly přiděleny žádné pozice v CIU, které splňují podmínku stanovenou v čl. 104 odst. 7 písm. b).“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Instituce, které obdržely svolení použít přístup založený na alternativních interních modelech, rovněž splňují požadavek na podávání zpráv stanovený v čl. 325 odst. 3.“;

d) v odstavci 9 se první pododstavec mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) omezila výpočet navýšení na takovou hodnotu, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn, jak je uvedeno v čl. 325bf odst. 6;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„c) vyloučila překročení doložené zpětným testováním hypotetických nebo skutečných změn z výpočtu navýšení, jak je uvedeno v čl. 325bf odst. 6;“

152) v článku 325ba se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Instituce, která používá alternativní interní model, vypočítá celkové kapitálové požadavky k tržnímu riziku pro všechny pozice v obchodním portfoliu a všechny pozice v investičním portfoliu, které vytvářejí měnová nebo komoditní rizika, podle tohoto vzorce:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{navýšení} + ASA_{non-aima} ; ASA_{celé\ portfolio}) \\ + \max(AIMA - ASA_{aima} ; 0)$$

kde:

$AIMA$ = součet kapitálových požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2;

$PLA_{navýšení}$ = dodatečný kapitálový požadavek uvedený v čl. 325bg odst. 2;

$ASA_{celé portfolio}$ = kapitálové požadavky k tržnímu riziku vypočítané podle alternativního standardizovaného přístupu uvedeného v čl. 325 odst. 1 písm. a) pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu a všech pozic v investičním portfoliu, které vytvářejí měnová nebo komoditní rizika;

$ASA_{non-aima}$ = kapitálové požadavky k tržnímu riziku vypočítané podle alternativního standardizovaného přístupu uvedeného v čl. 325 odst. 1 písm. a) pro portfolio pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu vytvářejících měnová nebo komoditní rizika, u kterých instituce použila pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku stejný přístup;

AS = kapitálové požadavky k tržnímu riziku vypočítané podle alternativního standardizovaného přístupu uvedeného v čl. 325 odst. 1 písm. a) pro portfolio pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu vytvářejících měnová nebo komoditní rizika, u kterých instituce použila pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku přístup uvedený v čl. 325 odst. 1 písm. b).“;

153) v článku 325bc se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které upřesní kritéria pro použití datových vstupů v modelu měření rizika uvedeném v tomto článku, včetně kritérií přesnosti údajů a kritérií pro kalibraci datových vstupů, pokud jsou tržní údaje nedostatečné.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [9 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

154) článek 325be se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 1 mohou příslušné orgány institucím povolit, aby využívaly tržní údaje poskytnuté třetími stranami.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce považovala rizikový faktor, který instituce vyhodnotila jako modelovatelný v souladu s odstavcem 1, za nemodelovatelný, pokud datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků uplatněných na rizikový faktor nesplňují požadavky uvedené v čl. 325bc odst. 6 ke spokojenosti příslušných orgánů.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Za mimořádných okolností, k nimž dojde v obdobích významného snížení některých obchodních činností na finančních trzích, mohou příslušné orgány povolit všem institucím používajícím přístup stanovený v této kapitole, aby považovaly některé rizikové faktory, které tyto instituce vyhodnotily jako nemodelovatelné v souladu s odstavcem 1, za modelovatelné, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) rizikové faktory, pro něž platí toto zacházení, odpovídají obchodním činnostem, které jsou výrazně omezeny na všech finančních trzích;
- b) zacházení je uplatňováno dočasně a ne déle než po dobu šesti měsíců během jednoho účetního období;
- c) zacházení uvedené v prvním pododstavci významně nesnižuje celkové kapitálové požadavky k tržnímu riziku institucí, které jej uplatňují;
- d) příslušné orgány neprodleně oznámí orgánu EBA každé rozhodnutí umožnit institucím použít přístup stanovený v této kapitole, aby považovaly za modelovatelné některé rizikové faktory, které byly posouzeny jako nemodelovatelné, jakož i dotčené obchodní činnosti, a toto rozhodnutí zdůvodní.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria pro posuzování modelovatelnosti rizikových faktorů v souladu s odstavcem 1, zejména pokud jsou použity tržní údaje uvedené v odstavci 2b, jakož i četnost tohoto posuzování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = devět měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

155) článek 325bf se mění takto:

a) odstavec 6 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Multiplikační faktor (mc) se rovná alespoň součtu hodnoty 1,5 a hodnoty navýšení stanoveného podle tabulky 3. Pro portfolio uvedené v odstavci 5 se navýšení vypočítá podle počtu překročení, ke kterým došlo za posledních 250 obchodních dní, což je doloženo institucí provedeným zpětným testováním výše hodnoty v riziku vypočtené podle písmene a) tohoto pododstavce. Výpočet navýšení splňuje tyto požadavky:“;

ii) poslední pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za mimořádných podmínek mohou příslušné orgány instituci povolit, aby:

- a) omezila hodnotu navýšení na takovou, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn, pokud počet překročení podle zpětného testování podle skutečných změn nevyplyvá z nedostatků v alternativním interním modelu instituce;
- b) vyloučila překročení doložené zpětným testováním hypotetických nebo skutečných změn z výpočtu navýšení, pokud toto překročení nevyplyvá z nedostatků v alternativním interním modelu instituce.“;

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce mohou příslušné orgány zvýšit hodnotu mc nad součet uvedený ve zmíněném pododstavci, pokud alternativní interní model instituce vykazuje nedostatky znemožňující náležité měření kapitálových požadavků k tržnímu riziku.“;

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Odchylně od odstavců 2 a 6 tohoto článku mohou příslušné orgány svolit, aby instituce nepočítala překročení, pokud lze jednodenní změnu hodnoty jejího portfolia, která překračuje související výši hodnoty v riziku vypočtenou na základě interního modelu instituce, přičíst na vrub nemodelovatelného rizikového faktoru.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek a kritérií, podle nichž může být instituci povoleno nezapočítat překročení, pokud lze jednodenní změnu hodnoty jejího portfolia, která překračuje související výši hodnoty v riziku vypočtenou na základě interního modelu instituce, přičíst na vrub nemodelovatelného rizikového faktoru.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 18 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

156) článek 325bg se mění takto:

a) odstavce 1 až 3 se nahrazují tímto:

„1. Obchodní útvar instituce splňuje požadavky na přiřazování zisků a ztrát, jestliže jsou teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru na základě modelu měření rizika instituce blízko nebo dostatečně blízko hypotetickým

změnám v hodnotě portfolia tohoto obchodního útvaru na základě modelu oceňování instituce.

2. Bez ohledu na odstavec 1, pokud jsou teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru na základě modelu měření rizika instituce dostatečně blízko hypotetickým změnám hodnoty portfolia tohoto obchodního útvaru na základě modelu oceňování instituce, vypočítá instituce pro všechny pozice přiřazené tomuto obchodnímu útvaru dodatečný kapitálový požadavek ke kapitálovým požadavkům uvedeným v čl. 325ba odst. 1 a 2.

3. Soulad instituce s požadavkem na přiřazování zisků a ztrát uvedeným v odstavci 1 vede pro každou pozici v daném obchodním útvaru k určení přesného seznamu rizikových faktorů, které jsou považovány za vhodné pro ověření souladu instituce s požadavkem na zpětné testování stanoveným v článku 325bf.“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) kritéria určující, zda teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru jsou blízko nebo dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 1, při zohlednění vývoje v oblasti mezinárodní regulace;

b) dodatečný kapitálový požadavek uvedený v odstavci 2;“

ii) písmeno e) se zrušuje;

iii) poslední dva pododstavce se nahrazují tímto:

„Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [devíti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].“;

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

157) článek 325bh se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) u pozic v CIU instituce alespoň jednou týdně zohlední podkladové pozice CIU pro výpočet kapitálových požadavků v souladu s touto kapitolou; instituce, které nemají dostatečné datové vstupy nebo informace pro výpočet kapitálového požadavku k tržnímu riziku pozice CIU v souladu s průhledovým přístupem, se mohou při získávání těchto datových vstupů nebo informací spoléhat na třetí stranu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

i) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:

- depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře CIU za předpokladu, že CIU investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny tyto cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce;
 - v případě CIU, na které se nevztahuje první odrážka tohoto bodu i), společnost, která CIU spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a);
- ii) třetí strana poskytne instituci odpovídající datové vstupy nebo informace pro výpočet kapitálového požadavku k tržnímu riziku pozice CIU v souladu s přístupem uvedeným v prvním pododstavci;
- iii) externí auditor instituce potvrdil přiměřenost údajů nebo informací třetí strany podle bodu ii) a příslušný orgán instituce má na požádání neomezený přístup k těmto údajům a informacím.“;
- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Instituce může používat empirické korelace v rámci jednotlivých obecných kategorií rizikových faktorů a pro účely výpočtu ukazatele neomezeného očekávaného deficitu UEST podle čl. 325bb odst. 1 mezi nimi pouze tehdy, je-li její přístup k měření těchto korelací správný, v souladu buď s příslušnými horizonty likvidity, nebo, ke spokojenosti příslušných orgánů, se základním časovým horizontem 10 dní stanoveným v čl. 325bc odst. 1, a řádně používaný.“;

- c) odstavec 3 se zrušuje;

158) v čl. 325bi odst. 1 se písmeno b) mění takto:

„b) instituce má útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce. Tento útvar:

- i) je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu měření rizika používaného v rámci přístupu založeného na alternativních interních modelech pro účely této kapitoly;
- ii) je odpovědný za celkový systém řízení rizik;
- iii) denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoli interního modelu používaného k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku a o vhodnosti opatření, která je třeba přijmout z hlediska limitů obchodování.

Samostatný validační útvar útvaru řízení rizik provádí počáteční a průběžnou validaci jakéhokoli interního modelu měření rizika používaného v přístupu založeném na alternativních interních modelech pro účely této kapitoly.“;

159) článek 325bp se mění takto:

- a) odstavec 5 se mění takto:

- i) písmena d) a e) se nahrazují tímto:

„d) instituce, která obdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1 pro kategorii expozic a ratingový systém odpovídající danému emitentovi, použije pro výpočet pravděpodobností selhání emitenta metodiku, která je stanovena v daném oddílu, za předpokladu, že jsou k dispozici údaje pro takový odhad;

e) instituce, která neobdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání podle písmene d), vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje pro odhad těchto pravděpodobností selhání v souladu s požadavky platnými pro odhady pravděpodobnosti selhání podle tohoto článku.“;

- ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely ustanovení písmene d) jsou k dispozici údaje pro provedení odhadu pravděpodobností selhání daného emitenta dané pozice v obchodním portfoliu, pokud má instituce k datu výpočtu pozici v investičním portfoliu u téhož dlužníka, pro kterou odhaduje pravděpodobnost selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1 pro výpočet kapitálových požadavků stanovených v uvedené kapitole.“;

- b) odstavec 6 se mění takto:

- i) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) instituce, která obdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1 pro kategorii expozic a ratingový systém odpovídající dané expozici, použije pro výpočet odhadů ztrátovosti ze selhání emitenta metodiku, která je stanovena v daném oddílu, za předpokladu, že jsou k dispozici údaje pro takový odhad;

d) instituce, která neobdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání podle písmene c), vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje pro odhad ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky platnými pro odhady ztrátovosti ze selhání podle tohoto článku.“;

- ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely ustanovení písmene c) jsou k dispozici údaje pro provedení odhadu ztrátovosti ze selhání daného emitenta dané pozice v obchodním portfoliu, pokud má instituce k datu výpočtu pozici v investičním portfoliu u téže expozice, pro kterou odhaduje ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1 pro výpočet kapitálových požadavků stanovených v uvedené kapitole.“;

- 160) v článku 337 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Při určování rizikových vah pro účely odstavce 1 použijí instituce výhradně přístup stanovený v hlavě II kapitole 5 oddílu 3.“;

161) v článku 338 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Pro účely tohoto článku určí instituce své portfolio obchodování s korelací v souladu s ustanoveními čl. 325 odst. 6, 7 a 8.

2. Jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku pro portfolio obchodování s korelací stanoví instituce vyšší z těchto částek:

- a) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté dlouhé pozice portfolia obchodování s korelací;
- b) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté krátké pozice portfolia obchodování s korelací.“;

162) v článku 352 se zrušuje odstavec 2;

163) v článku 361 se zrušuje písmeno c) a poslední odstavec;

164) v části třetí hlavě IV se zrušuje kapitola 5;

165) v článku 381 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Pro účely této hlavy se „rizikem CVA“ rozumí riziko ztrát vyplývající ze změn hodnoty CVA, vypočítané pro portfolio transakcí s protistranou, jak je uvedeno v prvním odstavci, v důsledku pohybů rizikových faktorů úvěrového rozpětí protistrany a dalších rizikových faktorů začleněných do portfolia transakcí.“;

166) článek 382 se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Instituce zahrne do výpočtu kapitálových požadavků podle odstavce 1 transakce s financováním cenných papírů, které jsou oceňovány reálnou hodnotou podle účetního rámce vztahujícího se na instituci, pokud jsou expozice dané instituce vůči riziku CVA vyplývajícím z těchto transakcí významné.“;

- b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Odchylně od odstavce 4 se instituce může rozhodnout vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA pomocí kteréhokoli z použitelných přístupů uvedených v článku 382a pro transakce, které jsou vyloučeny v souladu s odstavcem 4, pokud instituce používá způsobilá zajištění určená v souladu s článkem 386 ke zmírnění rizika CVA u těchto transakcí. Instituce zavedou zásady pro upřesnění toho, v jakých případech se rozhodnou splnit své kapitálové požadavky k riziku CVA pro takové transakce.

4b. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o výsledcích výpočtů kapitálových požadavků k riziku CVA pro všechny transakce uvedené v odstavci 4. Pro účely tohoto požadavku na podávání zpráv instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku CVA pomocí příslušných přístupů stanovených v čl. 382a odst. 1, které by použily ke splnění kapitálového požadavku k riziku

CVA, pokud by tyto transakce nebyly vyloučeny z působnosti v souladu s odstavcem 4.“;

- c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek a kritérií, které příslušné orgány použijí k posouzení toho, zda jsou expozice vůči riziku CVA vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů oceňovaných reálnou hodnotou významné, a četnost tohoto posuzování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

- 167) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 382a

Přístupy k výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k riziku CVA pro všechny transakce uvedené v článku 382 v souladu s těmito přístupy:

- a) standardizovaný přístup stanovený v článku 383 v případě, že instituci bylo příslušnými orgány uděleno svolení používat tento přístup;
- b) základní přístup stanovený v článku 384;
- c) zjednodušený přístup stanovený v článku 385 za předpokladu, že instituce splňuje podmínky stanovené v odstavci 1 uvedeného článku.

2. Instituce nebude používat přístup uvedený v odst. 1 písm. c) v kombinaci s přístupy uvedenými v odst. 1 písm. a) nebo b).

3. Instituce může pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA trvale používat kombinaci přístupů uvedených v odst. 1 písm. a) a b) v těchto situacích:

- a) pro různé protistrany;
- b) pro různé způsobilé skupiny transakcí se započtením se stejnou protistranou;
- c) pro různé transakce stejné způsobilé skupiny transakcí se započtením, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - i) instituce rozdělí skupinu transakcí se započtením do dvou hypotetických skupin transakcí se započtením a přiřadí všechny transakce podléhající přístupu uvedenému v odst. 1 písm. a) do jedné hypotetické skupiny transakcí se započtením a všechny transakce podléhající přístupu

uvedenému v odst. 1 písm. b) do druhé hypotetické skupiny transakcí se započtením za účelem výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA;

- ii) rozdělení uvedené v písmenu a) musí být v souladu se způsobem, jakým instituce určuje právně vymahatelné započtení CVA vypočtené pro účetní účely;
- iii) svolení příslušných orgánů používat přístup uvedený v odst. 1 písm. a) je omezeno na hypotetickou skupinu transakcí se započtením, pro kterou instituce používá k výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA přístup uvedený v odst. 1 písm. a).

Instituce vytvoří zásady pro vysvětlení toho, jak používají kombinaci přístupů uvedených v odst. 1 písm. a) a b) a v souladu s tímto odstavcem k trvalému výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.“;

168) článek 383 se nahrazuje tímto:

„Článek 383
Standardizovaný přístup

1. Příslušné orgány udělí instituci svolení k výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA pro portfolio transakcí s jednou nebo více protistranami za použití standardizovaného přístupu v souladu s odstavcem 3 poté, co posoudí, zda instituce splňuje tyto požadavky:

- a) instituce zřídila samostatný útvar, který je odpovědný za celkové řízení rizik a zajištění rizika CVA ze strany instituce;
- b) pro každou dotčenou protistranu instituce vyvinula regulační model CVA pro výpočet CVA této protistrany v souladu s článkem 383a;
- c) pro každou dotčenou protistranu je instituce schopna alespoň jednou měsíčně vypočítat citlivosti své CVA na příslušné rizikové faktory určené v souladu s článkem 383b;
- d) pro všechny pozice ve způsobilých zajištěních uznaných v souladu s článkem 386 pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce k riziku CVA za použití standardizovaného přístupu je instituce schopna vypočítat alespoň jednou měsíčně citlivosti těchto pozic na relevantní rizikové faktory určené v souladu s článkem 383b.

Pro účely písmene c) se citlivostí CVA protistrany na rizikový faktor rozumí relativní změna hodnoty CVA v důsledku změny hodnoty jednoho z relevantních rizikových faktorů CVA vypočítaná pomocí regulačního modelu CVA instituce v souladu s články 383i až 383j.

Pro účely písmene d) se pozicemi ve způsobilých zajištěních vůči rizikovému faktoru rozumí relativní změna hodnoty pozice v důsledku změny hodnoty jednoho z relevantních rizikových faktorů této pozice vypočítaná pomocí modelu oceňování instituce v souladu s články 383i až 383j.

2. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA se použijí tyto definice:

- a) „rizikovou třídou“ se rozumí kterákoli z těchto kategorií:
 - i) úrokové riziko;
 - ii) riziko úvěrového rozpětí protistrany;
 - iii) riziko referenčního úvěrového rozpětí;
 - iv) akciové riziko;
 - v) komoditní riziko;
 - vi) měnové riziko;
- b) „portfoliem CVA“ se rozumí portfolio složené ze souhrnné CVA a všech způsobilých zajištění uvedených v odst. 1 písm. d);
- c) „souhrnnou CVA“ se rozumí součet CVA vypočtený pomocí regulačního modelu CVA pro všechny protistrany uvedené v odst. 1 prvním pododstavci.

3. Instituce určí kapitálové požadavky k riziku CVA pomocí standardizovaného přístupu jako součet těchto dvou typů kapitálových požadavků vypočtených v souladu s článkem 383b:

- a) kapitálových požadavků k riziku delta, které zachycují riziko změny portfolia CVA instituce v důsledku změn jeho relativních rizikových faktorů nesouvisejících s volatilitou;
- b) kapitálových požadavků k riziku vega, které zachycují riziko změny portfolia CVA instituce v důsledku změn jeho relativních rizikových faktorů souvisejících s volatilitou.“;

169) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 383a
Regulační model CVA

1. Regulační model CVA používaný pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s článkem 384 musí být koncepčně správný, řádně aplikovaný a musí splňovat všechny tyto požadavky:

- a) regulační model CVA musí být schopen modelovat CVA dané protistrany a případně uznat započtení a maržovou dohodu na úrovni skupiny transakcí se započtením v souladu s tímto článkem;
- b) instituce odhaduje pravděpodobnost selhání protistrany podle písmene a) z úvěrového rozpětí protistrany a z její ztrátovosti ze selhání plynoucí ze zvyklostí na daném trhu;

- c) očekávaná ztrátovost ze selhání uvedená v písmenu a) musí být stejná jako ztrátovost ze selhání plynoucí ze zvyklostí na daném trhu uvedená v písmenu b), ledaže instituce může odůvodnit, že pořadí přednosti portfolia transakcí s touto protistranou se liší od pořadí přednosti přednostních nezajištěných dluhopisů vydaných touto protistranou;
- d) v každém budoucím okamžiku se simulovaná diskontovaná budoucí expozice portfolia transakcí s protistranou vypočítá pomocí modelu expozice tak, že se přecení všechny transakce v tomto portfoliu na základě simulovaných společných změn faktorů tržního rizika, které jsou pro tyto transakce významné, za použití vhodného počtu scénářů a diskontováním cen do data výpočtu za použití bezrizikových úrokových měr;
- d) regulační model CVA je schopen modelovat významnou závislost mezi simulovanou diskontovanou budoucí expozicí portfolia transakcí a úvěrovým rozpětím protistrany;
- e) pokud jsou transakce portfolia zahrnuty do skupiny transakcí se započtením, na kterou se vztahuje maržová dohoda a denní ocenění tržní hodnotou, kolaterál poskytnutý a přijatý jako součást této dohody se uznává jako faktor snižující riziko simulované diskontované budoucí expozice, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - i) instituce určí příslušné období krytí rizika marží relevantní pro danou skupinu transakcí se započtením v souladu s požadavky stanovenými v čl. 285 odst. 2 a 5 a zohlední toto období krytí marží při výpočtu simulované diskontované budoucí expozice;
 - ii) všechny použitelné rysy maržové dohody, včetně četnosti výzev k dodatkové úhradě marže, druhu smluvně způsobilého kolaterálu, prahových hodnot, minimálních hodnot převodu, nezávislých hodnot a počátečních marží jak pro instituci, tak pro protistranu, jsou náležitě zohledněny při výpočtu simulované diskontované budoucí expozice;
 - iii) instituce zřídila útvar řízení kolaterálu, který splňuje požadavky článku 287 pro veškerý kolaterál uznaný pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA za použití standardizovaného přístupu.

Pro účely písmene a) má CVA kladné znaménko a vypočítává se jako funkce očekávané ztrátovosti ze selhání protistrany, vhodného souboru pravděpodobností selhání protistrany v budoucích okamžicích a vhodného souboru simulovaných diskontovaných budoucích expozic portfolia transakcí s touto protistranou v budoucích okamžicích až do splatnosti nejdelší transakce v tomto portfoliu.

Pro účely písmene b), pokud jsou rozpětí swapů úvěrového selhání protistrany pozorovatelná na trhu, použije instituce tato rozpětí. Nejsou-li taková rozpětí swapů úvěrového selhání k dispozici, použije instituce jeden z těchto přístupů:

- i) úvěrová rozpětí z jiných nástrojů vydaných protistranou odrážející současné tržní podmínky;

- ii) zástupné indikátory rozpětí, které jsou přiměřené s ohledem na rating, odvětví a region protistrany.

Pro účely odůvodnění uvedeného v písmenu d) nesmí kolaterál přijatý od protistrany měnit pořadí přednosti expozice.

Pro účely písm. f) bodu iii) platí, že pokud instituce již zřídila tento útvar pro použití metody interního modelu uvedené v článku 283, není instituce povinna zřídit další útvar řízení kolaterálu, prokáže-li svým příslušným orgánům, že tento útvar splňuje požadavky stanovené v článku 287 pro veškerý kolaterál uznávaný pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům CVA pomocí standardizovaného přístupu.

2. Instituce využívající regulační model CVA musí splňovat všechny tyto kvalitativní požadavky:

- a) model expozice uvedený v odst. 1 písm. d) je součástí interního systému řízení rizik CVA instituce, který zahrnuje identifikaci, měření, řízení, schvalování a interní podávání zpráv o CVA a riziku CVA pro účely účetnictví;
- b) instituce má zaveden postup pro zajištění souladu se zdokumentovaným souborem interních strategií, kontrol, hodnocení výkonnosti modelu a postupů týkajících se modelu expozice uvedeného v odst. 1 písm. d);
- c) instituce má nezávislý kontrolní útvar, který odpovídá za účinnou počáteční a průběžnou validaci modelu expozice uvedeného v odst. 1 písm. d). Tento útvar je nezávislý na úvěrových a obchodních útvarech, včetně útvaru uvedeného v čl. 383 odst. 1 písm. a), a podléhá přímo vrcholnému vedení; útvar musí mít dostatečný počet zaměstnanců s úrovní dovedností přiměřenou plnění tohoto účelu;
- d) vrcholné vedení instituce se musí aktivně účastnit procesu kontroly rizika a musí kontrolu rizika CVA považovat za nezbytný aspekt podnikání, na který je třeba přidělit přiměřené zdroje;
- e) instituce musí dokumentovat postup počáteční a průběžné validace svého modelu expozice podle odst. 1 písm. d) s takovou mírou podrobnosti, která umožní třetí straně pochopit, jak modely fungují, jejich omezení a klíčové předpoklady, a znovu vytvořit analýzu. Tato dokumentace stanoví minimální četnost, s jakou je průběžná validace prováděna, jakož i další okolnosti (například náhlou změnu tržního chování), za nichž se provádí další validace; popisuje způsob, jak je validace prováděna s ohledem na toky údajů a portfolia, jaké analýzy byly použity a jak jsou vytvořena reprezentativní portfolia protistran;
- f) modely oceňování používané v modelu expozice uvedeném v odst. 1 písm. a) pro daný scénář simulovaných faktorů tržního rizika musejí být testovány na základě vhodných nezávislých referenčních hodnot pro širokou škálu tržních stavů v rámci procesu počáteční a průběžné validace modelu. Modely oceňování opcí musí stanovit nelinearity hodnoty opce vzhledem k faktorům tržního rizika;

- g) nezávislý přezkum interního systému řízení rizik CVA instituce uvedený v písmenu a) tohoto odstavce je součástí pravidelně prováděného procesu vnitřního auditu instituce. Tento přezkum by měl zahrnovat jak činnosti útvaru uvedeného v čl. 383 odst. 1 písm. a), tak činnosti nezávislého útvaru řízení rizik uvedeného v písmenu c) tohoto odstavce;
- h) model, který instituce používá pro výpočet simulované diskontované budoucí expozice uvedené v odst. 1 písm. a), zobrazuje podmínky a specifikace transakcí a maržové dohody včas, kompletně a konzervativně. Podmínky a specifikace jsou vedeny v zabezpečené databázi podléhající formálnímu a pravidelnému auditu. Převod podmínek transakcí a specifikace údajů a maržových ujednání do modelu expozice rovněž podléhá vnitřnímu auditu a mezi interním modelem a systémy zdrojových údajů musí být zavedeny formální postupy sladění, aby trvale ověřovaly, že podmínky a specifikace transakcí a maržové dohody systém expozic správně nebo alespoň konzervativně odráží;
- i) vstupy aktuálních a historických tržních údajů použité v modelu používaném institucí pro výpočet simulované diskontované budoucí expozice uvedené v odst. 1 písm. a) se získávají nezávisle na linii podnikání. Jsou včasné a úplně zpracovány do modelu, který instituce používá pro výpočet simulované diskontované budoucí expozice uvedené v odst. 1 písm. a), a jsou vedeny v zabezpečené databázi podléhající formálnímu a pravidelnému auditu. Instituce musí mít dobře rozvinutý proces integrity údajů, aby bylo možné zamezit nevhodnému pozorování údajů. V případě, že model spoléhá na zástupné tržní údaje, instituce má zavedené interní strategie pro identifikaci vhodných zástupných ukazatelů a empiricky prokazuje, že zástupné ukazatele poskytují konzervativní znázornění podkladového rizika;
- j) model expozice musí zachytit informace specifické pro transakce a smluvní informace, které jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné provést sloučení expozic na úrovni skupin transakcí se započtením. Instituce ověřuje, že transakce jsou přiděleny řádným skupinám transakcí se započtením v rámci modelu.

Pro účely výpočtu kapitálového požadavku k rizikům CVA podle písmene a) může mít model expozic různé specifikace a předpoklady, aby byly splněny všechny požadavky stanovené v článku 383a, s tou výjimkou, že jeho vstupní tržní údaje a uznání započtení zůstanou stejné jako ty, které se používají pro účetní účely.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění způsobu, jakým instituce určí zástupné indikátory rozpětí uvedené v odst. 1 písm. b) bodě ii) pro účely výpočtu pravděpodobností selhání.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

- a) další technické prvky, které instituce zohlední při výpočtu očekávané ztrátovosti ze selhání protistrany, pravděpodobností selhání protistrany a simulované diskontované budoucí expozice portfolia transakcí s touto protistranou a CVA, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a);

- b) které jiné nástroje uvedené v odst. 1 písm. b) bodě i) jsou vhodné pro odhad pravděpodobností selhání protistrany a jak instituce tento odhad provedou.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem uvedených v odstavcích 3 a 4 Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

- a) podmínky pro posouzení podstatnosti rozšíření a změn v používání standardizovaného přístupu podle čl. 383 odst. 3;
- b) metodiku hodnocení, podle níž příslušné orgány ověřují soulad instituce s požadavky stanovenými v článcích 383 a 383a.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi 36 *měsíců* [po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 383b

Kapitálové požadavky k rizikům delta a vega

1. Pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega použijí instituce faktory rizika delta a vega uvedené v článcích 383c až 383h a postup stanovený v odstavcích 2 až 8.

2. Pro každou rizikovou třídu uvedenou v čl. 383 odst. 2 se vypočítá citlivost souhrnných CVA a citlivost všech pozic ve způsobilých zajištěních spadajících do působnosti kapitálových požadavků k rizikům delta a vega na každý příslušný faktor rizika delta a vega zahrnutý do dané rizikové třídy s pomocí příslušných vzorců uvedených v článcích 383i a 383j. Pokud hodnota některého nástroje závisí na několika rizikových faktorech, určí se citlivost samostatně pro každý z nich.

Pro výpočet citlivostí souhrnných CVA na riziko vega se uvedou citlivosti jak na volatility použité v modelu expozice k simulaci rizikových faktorů, tak na volatility používané k přecenění transakcí s opcemi v portfoliu s protistranou.

Odchylně od odstavce 1 může instituce s výhradou svolení příslušných orgánů použít při výpočtu kapitálových požadavků pozice v obchodním portfoliu podle této kapitoly alternativní definice citlivostí na riziko delta a riziko vega, pokud splňuje všechny tyto podmínky:

- a) uvedené alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik a pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;
- b) instituce prokáže, že jsou tyto alternativní definice vhodnější k zachycení citlivostí dané pozice než vzorce uvedené článcích 383i a 383j a že výsledné citlivosti se od uvedených vzorců podstatně neliší.

3. Je-li způsobilým zajištěním indexový nástroj, instituce vypočítají citlivosti tohoto způsobilého zajištění na všechny relevantní rizikové faktory tak, že uplatní posun jednoho z relevantních rizikových faktorů na každou složku indexu.

4. Instituce může ke kategoriím uvedeným v čl. 383 odst. 2, zavést další rizikové třídy, které odpovídají kvalifikovaným indexovým nástrojům. Pro účely rizik delta se indexový nástroj považuje za kvalifikovaný, pokud splňuje podmínky stanovené v čl. 325i odst. 3. U rizik vega se všechny indexové nástroje považují za kvalifikované.

Instituce vypočítá citlivosti delta a vega na rizikový faktor kvalifikovaného indexu jako jedinou citlivost na podkladový kvalifikovaný index. Pokud je 75 % složek kvalifikovaného indexu přiřazeno ke stejnému odvětví, jak je stanoveno v článcích 383o, 383r a 383t, instituce přiřadí kvalifikovaný index do téhož odvětví. V opačném případě instituce přiřadí citlivost do příslušného koše kvalifikovaného indexu.

5. Vážené citlivosti souhrnné CVA a tržní hodnoty všech způsobilých zajištění na každý rizikový faktor se vypočítají vynásobením příslušných čistých citlivostí odpovídající rizikovou váhou v souladu s těmito vzorci:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

kde:

k = index označující rizikový faktor k ;

RW_k = riziková váha použitelná na rizikový faktor k ;

WS_k^{CVA} = vážená citlivost souhrnné CVA na rizikový faktor k ;

S_k^{CVA} = čistá citlivost souhrnné CVA na rizikový faktor k ;

WS_k^{hedges} = vážená citlivost tržní hodnoty všech způsobilých zajištění v portfoliu CVA na rizikový faktor k ;

S_k^{hedges} = čistá citlivost tržní hodnoty všech způsobilých zajištění v portfoliu CVA na rizikový faktor k .

6. Instituce vypočítají čistou váženou citlivost WS_k portfolia CVA na rizikový faktor k v souladu s tímto vzorcem:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Čisté vážené citlivosti v rámci téhož koše se sečtou podle následujícího vzorce, přičemž se použijí odpovídající korelace ρ_{kl} pro vážené citlivosti v rámci téhož koše stanovené v člancích 383l, 383s a 383p, které vedou k citlivosti pro daný koš K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

kde:

K_b = citlivost pro daný koš b;

ρ_{kl} = odpovídající korelační parametry v rámci koše;

R = parametr vyloučení zajištění rovnající se 0,01;

WS_k = čisté vážené citlivosti.

8. Citlivost pro daný koš se vypočítá pro každý koš v rámci rizikové třídy v souladu s odstavci 5, 6 a 7. Jakmile je citlivost pro daný koš vypočtena pro všechny koše, sloučí se vážené citlivosti na všechny rizikové faktory pro všechny koše v souladu s níže uvedeným vzorcem s použitím odpovídajících korelací γ_{bc} pro vážené citlivosti v různých koších, jak jsou stanoveny v člancích 383l, 383 a 383q, čímž se získá kapitálový požadavek k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu:

Kapitálový požadavek k riziku delta nebo vega pro danou třídu rizika

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kde:

m_{CVA} = multiplikátor, který se rovná 1; příslušné orgány mohou zvýšit hodnotu multiplikátoru m_{CVA} v případě, že regulační model CVA instituce vykazuje nedostatky, které neumožňují náležité měření kapitálových požadavků k riziku CVA;

K_b = citlivost pro daný koš b;

γ_{bc} = korelační parametr mezi koši b a c;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ pro všechny rizikové faktory uvedené v koši b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ pro všechny rizikové faktory uvedené v koši c.

Článek 383c

Faktory úrokového rizika

1. Pro faktory úrokového rizika delta, včetně inflačního rizika, se vytvoří jeden koš pro každou měnu, přičemž každý koš obsahuje různé druhy rizikových faktorů.

Faktory úrokového rizika delta použitelnými pro nástroje citlivé na úrokovou míru v portfoliu CVA jsou bezrizikové míry pro danou měnu a pro každou z těchto splatností: 1 rok, 2 roky, 5 let, 10 let a 30 let.

Faktory úrokového rizika delta použitelnými pro nástroje citlivé na inflaci v portfoliu CVA jsou inflační míry pro danou měnu a pro každou z těchto splatností: 1 rok, 2 roky, 5 let, 10 let a 30 let.

2. Měny, pro které instituce použije faktory úrokového rizika delta v souladu s odstavcem 1, jsou USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY a vykazovací měna instituce.

3. U měn, které nejsou uvedeny v odstavci 2, jsou faktory úvěrového rizika delta rovny absolutní změně inflační míry a paralelnímu posunu celé bezrizikové křivky pro danou měnu.

4. Instituce získají bezrizikové míry pro každou měnu z nástrojů peněžního trhu držených v jejich obchodním portfoliu, které mají nejnižší úvěrové riziko, včetně jednodenních indexových swapů.

5. Pokud instituce nemohou použít přístup uvedený v odstavci 4, musí být bezrizikové míry založeny na jedné nebo více trhem implikovaných swapových křivkách, které instituce používají k tržnímu ocenění pozic, například na mezibankovních nabídkových swapových křivkách.

Pokud jsou údaje o trhem implikovaných swapových křivkách uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce nedostatečné, mohou být bezrizikové míry odvozeny od nejvhodnější křivky státních dluhopisů pro danou měnu.

Článek 383d

Faktory měnového rizika

1. Faktory měnového rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na spotové směnné kurzy cizích měn, jsou spotové směnné kurzy mezi měnou, ve které je nástroj denominován, a vykazovací měnou instituce. Pro každý měnový pár existuje jeden koš obsahující jeden rizikový faktor a jednu čistou citlivost.

2. Faktory měnového rizika vega, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA, jež jsou citlivé na volatilitu cizích měn, jsou implikované volatility směnných kurzů mezi měnovými páry uvedenými v odstavci 1. Pro všechny měny a splatnosti existuje jeden koš, který obsahuje všechny faktory měnového rizika vega a jedinou čistou citlivost.

3. U faktorů měnového rizika delta a vega nemusí instituce rozlišovat mezi místními a zahraničními variantami měny.

Článek 383e

Faktory rizika úvěrového rozpětí protistrany

1. Faktory rizika delta úvěrového rozpětí protistrany použitelnými pro nástroje citlivé na úvěrové rozpětí protistrany v portfoliu CVA jsou úvěrová rozpětí jednotlivých protistran a referenční názvy a kvalifikované indexy pro každou z těchto splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let a 10 let.
2. Faktorem úrokového rizika delta použitelným pro nástroje citlivé na inflaci v portfoliu CVA jsou příslušné inflační míry pro danou měnu a pro každou z těchto splatností: 1 rok, 2 roky, 5 let, 10 let a 30 let.

Článek 383f

Faktory rizika referenčního úvěrového rozpětí

1. Faktory rizika delta referenčního úvěrového rozpětí použitelnými pro nástroje citlivé na referenční úvěrové rozpětí v portfoliu CVA jsou úvěrová rozpětí všech splatností pro všechny referenční názvy v rámci koše. Pro každý koš se vypočítá jedna čistá citlivost.
2. Faktor rizika vega referenčního úvěrového rozpětí použitelný pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na volatilitu referenčního úvěrového rozpětí jsou volatility úvěrových rozpětí všech dob splatnosti pro všechny referenční názvy v koši. Pro každý koš se vypočítá jedna čistá citlivost.

Článek 383g

Faktory akciového rizika

1. Koši pro všechny faktory akciového rizika jsou koše uvedené v článku 383s.
2. Faktory akciového rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na spotové ceny akcií, jsou spotové ceny všech akcií přiřazených ke stejnému koši uvedenému v odstavci 1. Pro každý koš se vypočítá jedna čistá citlivost.
3. Faktory akciového rizika vega, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na volatilitu akcií, jsou implikované volatility všech akcií přiřazených ke stejnému koši uvedenému v odstavci 1. Pro každý koš se vypočítá jedna čistá citlivost.

Článek 383h

Faktory komoditního rizika

1. Koši pro všechny faktory komoditního rizika jsou odvětvové koše uvedené v článku 383v.
2. Faktory komoditního rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na spotové ceny komodit, jsou spotové ceny všech komodit

přiřazených ke stejnému odvětvovému koši uvedenému v odstavci 1. Pro každý odvětvový koš se vypočítá jedna čistá citlivost.

3. Faktory komoditního rizika vega, které mají instituce používat pro nástroje v portfoliu CVA citlivé na volatilitu ceny komodit, jsou implikované volatility všech komodit přiřazených ke stejnému odvětvovému koši uvedenému v odstavci 1. Pro každý odvětvový koš se vypočítá jedna čistá citlivost.

Článek 383i **Citlivosti na riziko delta**

1. Instituce vypočítají citlivosti delta sestávající z faktorů úrokového rizika takto:

- a) citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající z bezrizikových měr a způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů se vypočítají takto:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

kde:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor bezrizikové míry;

r_{kt} = hodnota rizikového faktoru bezrizikové míry k se splatností t;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než r_{kt} v rámci V_{CVA} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i vůči rizikovému faktoru bezrizikové míry;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i;

w, z = jiné rizikové faktory než r_{kt} v rámci funkce oceňování V_i .

- b) citlivosti delta na rizikové faktory sestávající z inflační míry a způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů se vypočítají takto:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

kde:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor inflační míry;

$infl_{kt}$ = hodnota rizikového faktoru inflační míry k se splatností t;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než $infl_{kt}$ v rámci V_{CVA} ;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i vůči rizikovému faktoru inflační míry;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i;

w, z = jiné rizikové faktory než $infl_{kt}$ v rámci funkce oceňování V_i .

2. Instituce vypočítají citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající ze spotových kurzů cizích měn a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

kde:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor spotového směnného kurzu;

FX_k = hodnota rizikového faktoru spotového směnného kurzu k;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než FX_k v rámci V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i na rizikový faktor spotového směnného kurzu;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i;

w, z = jiné rizikové faktory než FX_k v rámci funkce oceňování V_i .

3. Instituce vypočítají citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající z měr úvěrového rozpětí protistrany a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0.01}$$

kde:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor míry úvěrového rozpětí protistrany;

ccs_{kt} = hodnota rizikového faktoru míry úvěrového rozpětí protistrany k při splatnosti t ;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než ccs_{kt} v rámci V_{CVA} ;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i vůči rizikovému faktoru míry úvěrového rozpětí protistrany;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i ;

w, z = jiné rizikové faktory než ccs_{kt} v rámci funkce oceňování V_i .

4. Instituce vypočítají citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající z měr referenčního úvěrového rozpětí a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

kde:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor míry referenčního úvěrového rozpětí;

rcs_{kt} = hodnota rizikového faktoru míry referenčního úvěrového rozpětí k při splatnosti t ;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než ccs_{kt} v rámci V_{CVA} ;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i vůči rizikovému faktoru míry referenčního úvěrového rozpětí;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i ;

w, z = jiné rizikové faktory než ccs_{kt} v rámci funkce oceňování V_i .

5. Instituce vypočítají citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající ze spotových cen akcií a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ + 0.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

kde:

S_{EQ}^{CVA} = citlivosti souhrnné CVA na faktor rizika spotové ceny akcií;

EQ = hodnota spotové ceny akcií;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než EQ v rámci V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i na faktor rizika spotové ceny akcií;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i ;

w, z = jiné rizikové faktory než EQ v rámci funkce oceňování V_i .

6. Instituce vypočítají citlivosti delta souhrnné CVA na rizikové faktory sestávající ze spotových cen komodit a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

kde:

S_{CTY}^{CVA} = citlivosti souhrnné CVA na faktor rizika spotové ceny komodit;

CTY = hodnota spotové ceny komodit;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než CTY v rámci V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = citlivosti způsobilého zajištění i na faktor rizika spotové ceny komodit;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i ;

w, z = jiné rizikové faktory než CTY v rámci funkce oceňování V_i .

Článek 383j

Citlivosti na riziko vega

Instituce vypočítají citlivosti souhrnné CVA na faktory rizika vega sestávající z implikované volatility a nástrojů způsobilého zajištění těchto rizikových faktorů takto:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

kde:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = citlivosti souhrnné CVA na rizikový faktor implikované volatility;

vol_k = hodnota rizikového faktoru implikované volatility vyjádřená v procentech;

V_{CVA} = souhrnná CVA vypočítaná regulačním modelem CVA;

x, y = jiné rizikové faktory než vol_k v rámci funkce oceňování V_{CVA} ;

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = citlivosti nástroje způsobilého zajištění i na rizikový faktor implikované volatility;

V_i = funkce oceňování způsobilého zajištění i ;

w, z = jiné rizikové faktory než vol_k v rámci funkce oceňování V_i .

Článek 383k

Rizikové váhy pro úrokové riziko

1. Pro měny uvedené v čl. 383c odst. 2 jsou rizikové váhy delta citlivostí vůči bezrizikové míře pro každý koš v tabulce 1 tyto:

Tabulka 1

Koš	Splatnost	Riziková váha
1	1 rok	1,11 %
2	2 roky	0,93 %
3	5 let	0,74 %
4	10 let	0,74 %
5	30 let	0,74 %

2. Pro jiné měny než měny uvedené v čl. 383c odst. 2 činí riziková váha delta citlivosti vůči bezrizikové míře 1,58 %.

3. Pro inflační riziko denominované v jedné z měn uvedených v čl. 383c odst. 2 činí riziková váha citlivosti na inflační riziko 1,11 %.

4. Pro inflační riziko denominované v jiné měně než v jedné z měn uvedených v čl. 383c odst. 2 činí riziková váha citlivosti na inflační riziko 1,58 %.
5. Rizikové váhy, které se použijí na citlivosti na faktory úrokového rizika vega a inflační rizikové faktory pro všechny měny, činí 100 %.

Článek 383l

Korelace v rámci koše pro úrokové riziko

1. Korelační parametry, které instituce použijí pro agregaci delta citlivostí vůči bezrizikové míře mezi různými koši uvedenými v tabulce 2, jsou pro měny uvedené v čl. 383c odst. 2 tyto:

Tabulka 2

Koš	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Korelační parametr, který instituce použijí pro agregaci citlivosti vůči inflačnímu riziku delta a delta citlivosti vůči bezrizikové míře denominovaných ve stejné měně, činí 40 %.
3. Korelační parametr, který instituce použijí pro agregaci citlivosti vůči faktoru inflačního rizika vega a citlivosti vůči faktoru úrokového rizika vega denominovaných ve stejné měně, činí 40 %.

Článek 383m

Rizikové váhy pro měnové riziko

1. Rizikové váhy pro všechny delta citlivosti na faktor měnového rizika mezi vykazovací měnou instituce a jinou měnou činí 11 %.
2. Rizikové váhy pro všechny citlivosti vega na faktor měnového rizika činí 100 %.

Článek 383n

Korelace pro měnové riziko

Pro agregaci citlivostí na faktory měnového rizika delta a vega se použije jednotný korelační parametr rovný 60 %.

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí protistrany

1. Rizikové váhy pro delta citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši v tabulce 3 a jsou to tyto:

Tabulka 3

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	0,5 %
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 a článku 118	0,5 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelů podpůrných úvěrů	5,0 %
5		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	3,0 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	30 %
7		Technologie, telekomunikace	2,0 %
8		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti	1,5 %
9		Jiné odvětví	5,0 %
10		Kvalifikované indexy	1,5 %
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6 a nehodnoce	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 a článku 118	2,0 %

12	no	Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	4,0 %
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelů podpůrných úvěrů	12,0 %
14		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	7,0 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	8,5 %
16		Technologie, telekomunikace	5,5 %
17		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti	5,0 %
18		Jiné odvětví	12,0 %
19		Kvalifikované indexy	5,0 %

2. Za účelem zařazení rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 3. Rizikové expozice kteréhokoli emitenta, které instituce nemůže zařadit do odvětví tímto způsobem, instituce zařadí buď do koše 9, nebo do koše 18 v tabulce 3 v závislosti na úvěrové kvalitě emitenta.

3. Instituce zařadí do košů 10 a 19 v tabulce 3 pouze expozice, které odkazují na kvalifikované indexy uvedené v čl. 383b odst. 4.

4. Instituce použijí průhledový přístup k určení citlivostí expozice odkazující na nekvalifikovaný index.

Článek 383p

Korelace v rámci koše pro riziko úvěrového rozpětí protistrany

1. Mezi citlivostí WS_k a WS_l , které vyplývají z rizikových expozic zařazených do sektorových košů 1 až 9 a 11 až 18, jak je stanoveno v čl. 383o odst. 1 tabulce 3, se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(jméno)} \cdot \rho_{kl}^{(kvalita)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 90 %;

$\rho_{kl}^{(jméno)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná, v ostatních případech se rovná 50 %;

$\rho_{kl}^{(kvalita)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména v koši 1 až 9 nebo jsou obě v koši 11 až 18, v ostatních případech se rovná 80 %.

2. Mezi citlivostí WS_k a WS_l , které vyplývají z rizikových expozic zařazených do sektorových košů 10 až 19, se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(jméno)} \cdot \rho_{kl}^{(kvalita)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 90 %;

$\rho_{kl}^{(jméno)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná a oba indexy jsou ze stejné řady, v ostatních případech se rovná 80 %;

$\rho_{kl}^{(kvalita)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména v koši 10 nebo jsou obě v koši 19, v ostatních případech se rovná 80 %.

Článek 383q

Korelace mezi koši pro riziko úvěrového rozpětí protistrany

Korelace mezi koši pro riziko delta úvěrového rozpětí jsou tyto:

Tabulka 4

Koš	1, 2, 3, 11 a 12	4 a 13	5 a 14	6 a 15	7 a 16	8 a 17	9 a 18	10 a 19
1, 2, 3, 11 a 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 a 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 a 14			100 %	25 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 a 15				100 %	83 %	5 %	0 %	45 %
7 a 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 a 17						100 %	0 %	45 %
9 a 18							100 %	0 %

10 a 19								100 %
---------	--	--	--	--	--	--	--	-------

Článek 383r

Rizikové váhy pro riziko referenčního úvěrového rozpětí

1. Rizikové váhy pro delta citlivosti na faktory rizika referenčního úvěrového rozpětí jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) a všechny expozice referenčního úvěrového rozpětí v každém koši v tabulce 5 a jsou to tyto:

Tabulka 5

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	0,5 %
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 a článku 118	0,5 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelů podpůrných úvěrů	5,0 %
5		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	3,0 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	3,0 %
7		Technologie, telekomunikace	2,0 %
8		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti	1,5 %
10		Kvalifikované indexy	1,5 %
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6 a nehodnoceno	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 a článku 118	2,0 %
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného	4,0 %

		sektoru	
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelů podpůrných úvěrů	12,0 %
14		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	7,0 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	8,5 %
16		Technologie, telekomunikace	5,5 %
17		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti	5,0 %
18		Kvalifikované indexy	5,0 %
19		Jiné odvětví	12,0 %

2. Za účelem zařazení rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho ze sektorových košů uvedených v tabulce 5. Rizikové expozice kteréhokoli emitenta, které instituce nemůže zařadit do odvětví tímto způsobem, instituce zařadí do koše 19 v tabulce 5 v závislosti na úvěrové kvalitě emitenta.

3. Instituce zařadí do košů 10 a 18 pouze expozice, které odkazují na kvalifikované indexy uvedené v čl. 383b odst. 4.

4. Instituce použijí průhledový přístup k určení citlivostí expozice odkazující na nekvalifikovaný index.

Článek 383s

Korelace v rámci koše pro riziko referenčního úvěrového rozpětí

1. Mezi citlivostí WS_k a WS_l , které vyplývají z rizikových expozic zařazených do sektorových košů 1 až 9 a 11 až 18 podle čl. A383r odst. 1 tabulky 5, se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(jméno)} \cdot \rho_{kl}^{(kvalita)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 90 %;

$\rho_{kl}^{(jméno)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná, v ostatních případech se rovná 50 %;

$\rho_{kl}^{(kvalita)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména v koši 1 až 9 nebo jsou obě v koši 11 až 18, v ostatních případech se rovná 80 %.

2. Mezi citlivostí WS_k a WS_l , které vyplývají z rizikových expozic zařazených do sektorových košů 10 až 19, se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(jméno)} \cdot \rho_{kl}^{(kvalita)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 90 %;

$\rho_{kl}^{(jméno)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná a oba indexy jsou ze stejné řady, v ostatních případech se rovná 80 %;

$\rho_{kl}^{(kvalita)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména v koši 10 nebo jsou obě v koši 19, v ostatních případech se rovná 80 %.

Článek 383t

Koše rizikové váhy pro akciové riziko

1. Rizikové váhy pro delta citlivosti na rizikové faktory spotové ceny akcií jsou stejné pro všechny expozice akciového rizika v rámci každého koše v tabulce 6 a jsou tyto:

Tabulka 6

Číslo koše	Tržní kapitalizace	Ekonomika	Odvětví	Riziková váha pro spotovou cenu akcií (procentní body)
1	Vysoká	Rozvíjející se tržní ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby	55 %
2			Telekomunikace, průmyslové podniky	60 %
3			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	45 %

4			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie	55 %
5		Rozvinutá ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby	30 %
6			Telekomunikace, průmyslové podniky	35 %
7			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	40 %
8			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie	50 %
9	Nízká	Rozvíjející se tržní ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 1, 2, 3 a 4	70
10		Rozvinutá ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 5, 6, 7 a 8	50 %
11	Jiné odvětví			70 %
12	Vysoká	Rozvinutá ekonomika	Kvalifikované indexy	15 %
13	Ostatní		Kvalifikované indexy	25 %

2. Pro účely odstavce 1 se v regulačních technických normách uvedených v čl. 325bd odst. 7 stanoví, co se považuje za nízkou a vysokou kapitalizaci.

3. Pro účely odstavce 1 se v regulačních technických normách uvedených v čl. 325ap odst. 3 stanoví, co se považuje za rozvíjející se tržní ekonomiku a co za rozvinutou ekonomiku.

4. Při zařazování rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle průmyslového odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v odstavci 1 tabulce 6, a zařadí všechny emitenty ze stejného průmyslu do stejného odvětví. Rizikové expozice od jakéhokoli emitenta, kterého instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 11. Mezinárodní nebo víceodvětvové emitenty akcií zařadí instituce

do specifického koše na základě nejvýznamnější oblasti a odvětví, v nichž emitent akcií působí.

5. Rizikové váhy pro akciové riziko vega se stanoví na 78 % pro koše 1 až 8 a koš 12 a na 100 % pro všechny ostatní koše.

Článek 383u

Korelace mezi koši pro akciové riziko

Parametr korelace mezi koši pro akciové riziko delta a vega se stanoví na:

- a) 15 %, pokud oba koše spadají do koše 1 až 10 podle čl. 383t odst. 1 tabulky 6;
- b) 75 %, pokud se jedná o koše 12 a 13 podle čl. 383t odst. 1 tabulky 6;
- c) 45 %, pokud je jeden z košů koš 12 či 13 podle čl. 383t odst. 1 tabulky 6, a druhý koš spadá mezi koše 1 a 10 podle čl. 383t odst. 1 tabulky 6;
- d) 0 %, pokud je jeden z těchto dvou košů koš 11 podle čl. 383t odst. 1 tabulky 6.

Článek 383v

Koše rizikové váhy pro komoditní riziko

1. Rizikové váhy pro delta citlivosti na faktory rizika spotové ceny komodit jsou stejné pro všechny expozice komoditního rizika v rámci každého koše v tabulce 7 a jsou tyto:

Tabulka 7

Číslo koše	Název koše	Riziková váha pro spotovou cenu komodity (procentní body)
1	Energie – tuhá paliva	30 %
2	Energie – tekutá paliva	35 %
3	Energie – elektřina	60 %
4	Energie – obchod s uhlíkem	40 %
5	Nákladní doprava	80 %
6	Kovy – kromě drahých	40 %
7	Plynná paliva	45 %

8	Drahé kovy (včetně zlata)	20 %
9	Obilí a olejnatá semena	35 %
10	Hospodářská zvířata a mlékárenské produkty	25 %
11	Netrvanlivé a další zemědělské produkty	35 %
12	Další komodity	50 %

2. Rizikové váhy pro komoditní riziko vega se stanoví na 100 %.

Článek 383w

Koše rizikové váhy pro komoditní riziko

1. Parametr korelace mezi koši pro komoditní riziko delta se stanoví na:

- 20 %, pokud oba koše spadají do košů 1 až 11 podle čl. 383v odst. 1 tabulky 7;
- 0 %, pokud je jeden z těchto dvou košů koš 12 podle čl. 383v odst. 1 tabulky 7.

2. Parametr korelace mezi koši pro komoditní riziko vega se stanoví na:

- 20 %, pokud oba koše spadají do košů 1 až 11 podle čl. 383v odst. 1 tabulky 7;
- 0 %, pokud je jeden z těchto dvou košů koš 12 podle čl. 383v odst. 1 tabulky 7.“;

170) články 384, 385 a 386 se nahrazují tímto:

„Článek 384

Základní přístup

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s odstavci 2 nebo 3 pro portfolio transakcí s jednou nebo více protistranami případně za použití jednoho z následujících vzorců:

- vzorec uvedený v odstavci 2, pokud instituce do výpočtu zahrne jedno nebo více způsobilých zajištění uznaných v souladu s článkem 386;
- vzorec uvedený v odstavci 3, pokud instituce do výpočtu nezahrne žádná způsobilá zajištění uznaná v souladu s článkem 386.

Přístupy stanovené v písmenech a) a b) se nepoužijí kombinovaně.

2. Instituce, která splňuje podmínku uvedenou v odst. 1 písm. a), vypočítá kapitálové požadavky k rizikům CVA takto:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged})$$

kde:

$BACVA^{total}$ = kapitálové požadavky k riziku CVA podle základního přístupu;

$BACVA^{csr-unhedged}$ = kapitálové požadavky k riziku CVA podle základního přístupu vypočítané v souladu s odstavcem 3 pro instituci, která splňuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. b);

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr-hedged}$$

$$= \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH \right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

kde:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c = index označující všechny protistrany, pro které instituce vypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA za použití přístupu stanoveného v tomto článku;

NS = index označující všechny skupiny transakcí se započtením s danou protistranou, pro kterou instituce vypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA za použití přístupu stanoveného v tomto článku;

h = index označující všechny nástroje na jedno jméno uznané za způsobilé zajištění v souladu s článkem 386 pro danou protistranu, pro kterou instituce vypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA za použití přístupu stanoveného v tomto článku;

i = index označující všechny indexové nástroje uznané za způsobilé zajištění v souladu s článkem 386 pro všechny protistrany, pro které instituce vypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA za použití přístupu stanoveného v tomto článku;

RW_c = riziková váha použitelná pro protistranu „c“. Protistrana „c“ se přiřadí k jedné z rizikových vah podle kombinace odvětví a úvěrové kvality a v souladu s tabulkou 1;

M_{NS}^c = efektivní splatnost pro skupinu transakcí se započtením NS s protistranou c.

U instituce, která používá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, se M_{NS}^c vypočítá podle čl. 162 odst. 2 písm. g). Hodnota M_{NS}^c však nesmí být pro výpočet omezena na pět let, ale na nejdelší smluvní zbývající dobu splatnosti ve skupině transakcí se započtením.

U instituce, která nepoužívá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, je M_{NS}^c průměrná pomyslná vážená splatnost podle čl. 162 odst. 2 písm. b). Hodnota M_{NS}^c však nesmí být pro výpočet omezena na pět let, ale na nejdelší smluvní zbývající dobu splatnosti ve skupině transakcí se započtením.

EAD_{NS}^c = hodnota expozice úvěrového rizika protistrany pro skupinu transakcí se započtením NS s protistranou c včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, použitelná na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany stanovených v čl. 92 odst. 4 písm. a) a f);

DF_{NS}^c = dohledový diskontní faktor pro skupinu transakcí se započtením NS s protistranou c.

V případě instituce se pomocí metod stanovených v hlavě II kapitole 6 oddílu 6 dohledový diskontní faktor stanoví na 1. Ve všech ostatních případech se dohledový diskontní faktor vypočítá takto:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = dohledová korelace mezi rizikem úvěrového rozpětí protistrany c a rizikem úvěrového rozpětí nástroje na jedno jméno uznaného jako způsobilé zajištění h pro protistranu c, určené v souladu s tabulkou 2;

M_h^{SN} = splatnost nástroje na jedno jméno uznaného jako způsobilé zajištění;

B_h^{SN} = pomyslná hodnota nástroje na jedno jméno uznaného jako způsobilé zajištění;

DF_h^{SN} = dohledový diskontní faktor pro nástroj na jedno jméno uznaný jako způsobilé zajištění, který se vypočítá takto:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = dohledová riziková váha nástroje na jedno jméno uznaného jako způsobilé zajištění. Tyto rizikové váhy jsou založeny na kombinaci odvětví a úvěrové kvality referenčního úvěrového rozpětí zajišťovacího nástroje a jsou určeny v souladu s tabulkou 1;

M_i^{ind} = splatnost jedné nebo více pozic ve stejném indexovém nástroji uznaném jako způsobilé zajištění. V případě více než jedné pozice ve stejném indexovém nástroji je M_i^{ind} splatnost vážená pomyslnými hodnotami všech těchto pozic;

B_i^{ind} = plná pomyslná hodnota jedné nebo více pozic ve stejném indexovém nástroji uznaném jako způsobilé zajištění. V případě více než jedné pozice ve stejném indexovém nástroji je B_i^{ind} splatnost vážená pomyslnými hodnotami všech těchto pozic;

DF_i^{ind} = dohledový diskontní faktor pro jednu nebo více pozic ve stejném indexovém nástroji uznaném jako způsobilé zajištění, který se vypočítá takto:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = dohledová riziková váha indexového nástroje uznaného jako způsobilé zajištění. RW_i^{ind} se zakládá na kombinaci odvětví a úvěrové kvality všech složek indexu a vypočítá se takto:

- pokud všechny složky indexu patří do stejného odvětví a mají stejnou úvěrovou kvalitu, jaká je stanovena podle tabulky 1, RW_i^{ind} se vypočítá jako příslušná riziková váha v tabulce 1 pro dané odvětví a úvěrová kvalita vynásobená koeficientem 0,7;
- pokud všechny složky indexu nepatří do stejného odvětví nebo nemají stejnou úvěrovou kvalitu, RW_i^{ind} se vypočítá jako vážený průměr rizikových vah všech složek indexu stanovených podle tabulky 1 vynásobený koeficientem 0,7.

Tabulka 1

Odvětví protistrany	Úvěrová kvalita	
	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6 a nehodnoceno
Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118	0,5 %	3,0 %
Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %	4,0 %

Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelů podpůrných úvěrů	5,0 %	12,0 %
Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání	3,0 %	7,0 %
Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	3,0 %	8,5 %
Technologie, telekomunikace	2,0 %	5,5 %
Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti	1,5 %	5,0 %
Jiné odvětví	5,0 %	12,0 %

Tabulka 2

Korelace mezi úvěrovým rozpětím protistrany a zajištěním na jedno jméno	
Zajištění na jedno jméno h u protistrany i	Hodnota r_{hc}
Protistrany uvedené v čl. 386 odst. 3 písm. a) bodě i)	100 %
Protistrany uvedené v čl. 386 odst. 3 písm. a) bodě ii)	80 %
Protistrany uvedené v čl. 386 odst. 3 písm. a) bodě iii)	50 %

2. Instituce, která splňuje podmínku uvedenou v odst. 1 písm. b), vypočítá kapitálové požadavky k riziku CVA takto:

$$BACVA^{csr-unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

kde proměnné odpovídají proměnným stanoveným v odstavci 2.

Článek 385

Zjednodušený přístup

1. Instituce, která splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 2, může vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA jako objemy rizikově vážených expozic pro riziko protistrany u pozic v investičním portfoliu, respektive pozic v obchodním portfoliu, podle čl. 92 odst. 3 písm. a) a f), vydělené koeficientem 12,5.

2. Pro účely výpočtu uvedeného v odstavci 1 se použijí tyto požadavky:

- a) tento výpočet se použije pouze na transakce, na něž se vztahují kapitálové požadavky k riziku CVA stanovené v článku 382;
- b) úvěrové deriváty, které jsou uznány jako interní zajištění proti expozicím vůči riziku protistrany, se do tohoto výpočtu nezahrnují.

3. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 273a odst. 2, musí splňovat požadavky stanovené v článku 273b.

Článek 386

Způsobilá zajištění

1. Pozice v zajišťovacích nástrojích se pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s články 383 a 384 uznávají jako „způsobilé zajištění“, pokud tyto pozice splňují všechny tyto požadavky:

- a) tyto pozice se používají za účelem snížení rizika CVA a jsou jako takové řízeny;
- b) tyto pozice mohou být otevřeny se třetími stranami nebo s obchodním portfoliem instituce jako vnitřní zajištění; v takovém případě musí splňovat požadavek stanovený v čl. 106 odst. 7;
- c) jako způsobilá zajištění pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům CVA v souladu s články 383 a 384 lze uznat pouze pozice v zajišťovacích nástrojích uvedených v odstavcích 2 a 3;
- d) daný zajišťovací nástroj tvoří jednu pozici ve způsobilém zajištění a nelze jej rozdělit na více než jednu pozici ve více než jednom způsobilém zajištění.

2. Pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s článkem 383 se jako způsobilá zajištění uznávají pouze pozice v těchto zajišťovacích nástrojích:

- a) nástroje zajišťující variabilitu úvěrového rozpětí protistrany, s výjimkou nástrojů uvedených v čl. 325 odst. 5;
- b) nástroje zajišťující variabilitu složky expozice u rizika CVA, s výjimkou nástrojů uvedených v čl. 325 odst. 5.

3. Pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s článkem 384 se jako způsobilá zajištění uznávají pouze pozice v těchto zajišťovacích nástrojích:

- a) swapy úvěrového selhání na jedno jméno a podmíněné swapy úvěrového selhání na jedno jméno, které odkazují:
 - i) přímo na protistranu;
 - ii) na subjekt právně propojený s protistranou, přičemž pojmem „právně propojený“ se myslí případy, kdy odkazované jméno a protistrana jsou buď mateřským podnikem a jeho dceřiným podnikem, nebo dvěma dceřinými podniky společného mateřského podniku;
 - iii) na subjekt, který patří do stejného odvětví a regionu jako protistrana;
- b) swapy úvěrového selhání založené na indexu.

4. Pozice v zajišťovacích nástrojích uzavřených se třetími stranami, které jsou uznány jako způsobilé zajištění v souladu s odstavci 1, 2 a 3 a zahrnuty do výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA, nepodléhají kapitálovým požadavkům k tržnímu riziku stanoveným v hlavě IV.

5. Pozice v zajišťovacích nástrojích, které nejsou uznány za způsobilé zajištění v souladu s tímto článkem, podléhají kapitálovým požadavkům k tržnímu riziku stanoveným v hlavě IV.“;

171) článek 402 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro výpočet hodnot expozic pro účely článku 395 mohou instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice zajištěné obytnou nemovitostí v souladu s čl. 125 odst. 1 o zastavenou výši hodnoty nemovitosti, avšak nejvýše o 55 % hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“;

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 20 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obytnou nemovitostí v souladu s čl. 124 odst. 7;“

b) odstavec 2 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro výpočet hodnot expozic pro účely článku 395 mohou instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice zajištěné obchodní nemovitostí v souladu s čl. 126 odst. 1 o zastavenou výši hodnoty nemovitosti, avšak nejvýše o 55 % hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“;

ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 60 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obytnou nemovitostí v souladu s čl. 124 odst. 7;“

172) v článku 429 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pro účely odst. 4 písm. e) tohoto článku a článku 429g se „nákupem nebo prodejem s obvyklým termínem dodání“ rozumí nákup nebo prodej finančních aktiv na základě smluv, jejichž podmínky vyžadují dodání finančních aktiv v období obecně stanoveném právním předpisem nebo konvencí platnou na daném trhu.“;

173) článek 429c se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena od aktiv instituce;“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce nezahrnou přijatý kolaterál do výpočtu NICA ve smyslu čl. 272 bodu 12a.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Odchylně od odstavců 3 a 4 může instituce uznat jakýkoli přijatý kolaterál v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 6 oddílem 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) instituce kolaterál obdrží od klienta za derivátovou smlouvu, jejíž clearing provedla instituce jménem tohoto klienta;
- b) clearing smlouvy uvedené v písmenu a) je proveden prostřednictvím způsobilé ústřední protistrany;
- c) pokud byl kolaterál přijat ve formě počáteční marže, je tento kolaterál oddělen od aktiv instituce.“;

d) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce k určení hodnoty expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II bodech 1 a 2 použít metodu uvedenou v části třetí hlavy II kapitole 6 oddíle 4 nebo 5, ale pouze v případech, kdy tuto metodu použijí rovněž k určení hodnoty expozice u uvedených smluv pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c).“;

174) článek 429f se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce vypočítají v souladu s čl. 111 odst. 2 hodnotu expozice podrozvahových položek s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, transakcí s financováním cenných papírů a pozic uvedených v článku 429d.

Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se čl. 166 odst. 9.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

175) v článku 429g se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Instituce zacházejí s hotovostí související s nákupy s obvyklým termínem dodání nebo finančními aktivy souvisejícími s prodeji s obvyklým termínem dodání, které zůstávají v rozvaze do data vypořádání, jako s aktivy podle čl. 429 odst. 4 písm. a).“;

176) v čl. 430 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„h) svých expozicích vůči rizikům ESG.“;

177) v článku 430a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Instituce každý rok oznamují svým příslušným orgánům za každý stát, vůči jehož trhu s nemovitostmi mají expozici, tyto souhrnné údaje:

- a) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše zastavené částky nebo 55 % hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 7 rozhodnuto jinak;
- b) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je v souladu s čl. 124 odst. 2 písm. a) zajištěna obytnou nemovitostí;
- c) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 2 písm. a) zajištěna obytnou nemovitostí;
- d) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše zastavené částky nebo 55 % hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 7 rozhodnuto jinak;

- e) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 2 písm. c) zajištěna obchodní nemovitostí;
- f) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 2 písm. c) zajištěna obchodní nemovitostí.“;

178) článek 433 se nahrazuje tímto:

„Článek 433
Četnost a rozsah zpřístupňování

Instituce zveřejňuje informace požadované podle hlav II a III způsobem stanoveným v tomto článku, v článcích 433a, 433b, 433c a 434.

EBA na svých internetových stránkách zveřejňuje každoročně zpřístupňované informace ve stejný den, kdy instituce zveřejňují svou účetní závěrku, nebo co nejdříve po tomto datu.

EBA na svých internetových stránkách zveřejňuje půlročně a čtvrtletně zpřístupňované informace ve stejný den, kdy instituce případně zveřejňují své finanční zprávy za příslušné období, nebo co nejdříve po tomto datu.

Jakékoli prodlení mezi datem zveřejnění zpřístupňovaných informací požadovaných podle této části a datem zveřejnění příslušné účetní závěrky musí být přiměřené a v žádném případě nepřekročí časový rámec stanovený příslušnými orgány podle článku 106 směrnice 2013/36/EU.“;

179) v čl. 433a odst. 1 písm. c) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) informace uvedené v čl. 438 písm. d), da) a h);“

180) v čl. 433b odst. 1 se písmeno a) mění takto:

a) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) čl. 438 písm. c), d) a da);“

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„iv) v čl. 442 písm. c) a d);“

181) v článku 433c se odstavec 2 mění takto:

a) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) informace uvedené v čl. 438 písm. c), d) a da);“

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„g) informace uvedené v čl. 442 písm. c) a d);“

„Článek 434

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce jiné než malé a nepříliš složité instituce předkládají orgánu EBA veškeré informace požadované podle hlav II a III v elektronické podobě nejpozději ke dni, kdy instituce zveřejní své účetní závěrky, příp. finanční zprávy za odpovídající období nebo co nejdříve po tomto datu. EBA rovněž zveřejňuje datum předložení těchto informací.

EBA zajišťuje, aby informace zpřístupněné na internetových stránkách orgánu EBA obsahovaly stejné informace jako ty, které instituce předložily tomuto orgánu. Instituce mají právo znovu předložit orgánu EBA informace v souladu s technickými normami uvedenými v článku 434a. EBA na svých internetových stránkách zveřejní datum, kdy k opětovnému podání došlo.

EBA připravuje a průběžně aktualizuje nástroj, který specifikuje přiřazování šablon a tabulek pro zpřístupňování informací k šablonám a tabulkám pro podávání zpráv orgánům dohledu. Tento nástroj pro přiřazování šablon je přístupný veřejnosti na internetových stránkách orgánu EBA.

Instituce mohou nadále zveřejňovat samostatný dokument, který poskytuje snadno dostupný zdroj obezřetnostních informací pro uživatele těchto informací, nebo jasně odlišenou část v účetní závěrce nebo finančních zprávách institucí nebo k nim připojenou, která obsahuje informace, jejichž zpřístupnění se požaduje, a je pro příslušné uživatele snadno identifikovatelná. Instituce mohou na svých internetových stránkách uvést odkaz na internetové stránky EBA, kde jsou obezřetnostní informace zveřejňovány centralizovaným způsobem.

2. Velké instituce a jiné instituce, které nejsou velkými institucemi ani malými a nepříliš složitými institucemi, předloží orgánu EBA informace zpřístupňované podle článků 433a, resp. 433c, avšak nejpozději v den zveřejnění účetní závěrky nebo finančních zpráv za odpovídající období nebo co nejdříve po tomto datu. Pokud je zveřejnění vyžadováno za období, za které instituce nezpracovává žádnou finanční zprávu, předloží instituce orgánu EBA informace o zpřístupněných informacích co nejdříve.

3. EBA na svých internetových stránkách zveřejňuje zpřístupněné informace malých a nepříliš složitých institucí na základě informací, které tyto instituce poskytují příslušným orgánům v souladu s článkem 430.

4. Zatímco vlastnictví údajů a odpovědnost za jejich přesnost mají i nadále instituce, které je vytvářejí, EBA na svých internetových stránkách zpřístupní informace, které musí být zveřejněny v souladu s touto částí. Tento archiv zůstane přístupný po dobu, která nesmí být kratší než doba uchovávání informací stanovená vnitrostátními právními předpisy pro informace obsažené ve finančních zprávách institucí.

5. EBA sleduje počet návštěv svého jednotného přístupového místa k informacím zpřístupňovaným institucemi a související statistiky zahrne do svých výročních zpráv.“;

183) článek 434a se mění takto:

a) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí jednotné formáty pro zpřístupňování informací, související pokyny, informace o strategii opakovaného předkládání informací a řešení v oblasti informačních technologií požadovaných podle hlav II a III.“;

b) v prvním odstavci se čtvrtá věta nahrazuje tímto:

„EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do [Úřad pro publikace: vložte datum = jeden rok po vstupu tohoto nařízení v platnost].“;

184) článek 438 se mění takto:

a) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) objem dodatečných kapitálových požadavků na základě procesu kontroly orgánem dohledu podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU za účelem řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky a jeho složení;“

a) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) celkový objem rizikových expozic vypočítaný v souladu s čl. 92 odst. 3 a odpovídající požadavky na kapitál stanovené v souladu s článkem 92 odst. 2, v členění podle případných jednotlivých kategorií a podkategorií rizik nebo expozic stanovených v části třetí, a případně vysvětlení dopadu na výpočet objemů kapitálu a rizikově vážených expozic, jenž vyplývá z uplatnění minimálních úrovní kapitálu a neuplatnění odpočtu položek od kapitálu;“

c) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„da) v případech, kdy se vyžaduje výpočet níže uvedených objemů, celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni vypočítaný v souladu s čl. 92 odst. 4 a standardizovaný celkový objem rizikové expozice vypočítaný v souladu s článkem 92 odst. 5, v členění podle případných jednotlivých kategorií a podkategorií rizik stanovených v části třetí, a případně vysvětlení dopadu na výpočet objemů kapitálu a rizikově vážených expozic, jenž vyplývá z uplatnění minimálních úrovní kapitálu a neuplatnění odpočtu položek od kapitálu;“

185) článek 445 se nahrazuje tímto:

„Článek 445

Zpřístupnění informací o expozici vůči tržnímu riziku podle standardizovaného přístupu

1. Instituce, které od příslušných orgánů neobdržely svolení používat alternativní interní model tržního rizika stanovený v článku 325az a které používají zjednodušený

standardizovaný přístup v souladu s článkem 325a nebo částí třetí hlavou IV kapitolou 1a, zpřístupňují obecný přehled svých pozic v obchodním portfoliu.

2. Instituce, které vypočítávají své kapitálové požadavky v souladu s částí třetí hlavou IV kapitolou 1a, zpřístupňují své celkové kapitálové požadavky, své kapitálové požadavky pro metody založené na citlivostech, svůj požadavek k riziku selhání a své kapitálové požadavky ke zbytkovým rizikům. Zpřístupňované informace o kapitálových požadavcích k měření metod založených na citlivostech a k riziku selhání se rozčlení podle těchto nástrojů:

- a) finanční nástroje jiné než sekuritizované nástroje držené v obchodním portfoliu členěné podle rizikových tříd a se samostatným určením kapitálových požadavků k riziku selhání;
- b) sekuritizované nástroje, které nejsou drženy v ACTP, se samostatným určením kapitálových požadavků k riziku úvěrového rozpětí a kapitálových požadavků k riziku selhání;
- c) sekuritizované nástroje, které jsou drženy v ACTP, se samostatným určením kapitálových požadavků k riziku úvěrového rozpětí a kapitálových požadavků k riziku selhání.“;

186) vkládá se nový článek 445a, který zní:

„Článek 445a

Zpřístupnění informací o riziku CVA

1. Instituce, na něž se vztahují kapitálové požadavky k riziku CVA, zpřístupňují tyto informace:

- a) obecný přehled svých postupů zavedených pro účely identifikace, měření, zajištění a sledování vlastního rizika CVA;
- b) zda instituce splňují všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 2; jsou-li tyto podmínky splněny, dále informace o tom, zda se instituce rozhodly vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA za použití zjednodušeného přístupu stanoveného v článku 385; pokud se instituce rozhodly vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA pomocí zjednodušeného přístupu, informace o kapitálových požadavcích k riziku CVA v souladu s tímto přístupem;
- c) celkový počet protistran, pro které se používá standardizovaný přístup, s členěním podle druhů protistran.

2. Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA používají standardizovaný přístup definovaný v článku 383, zpřístupňují kromě informací uvedených v odstavci 1 tyto informace:

- a) strukturu, organizaci a řízení svých interních oddělení řízení rizik CVA;
- b) své celkové kapitálové požadavky k riziku CVA podle standardizovaného přístupu s členěním podle rizikových tříd;

- c) přehled způsobilých zajištění použitých při tomto výpočtu s členěním podle druhů, jak je definováno v čl. 386 odst. 2.

3. Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA používají základní přístup definovaný v článku 384, zpřístupňují kromě informací uvedených v odstavci 1 rovněž tyto informace:

- a) své celkové kapitálové požadavky k riziku CVA podle základního přístupu a jejich složky $BACVA^{total}$ a $BACVA^{csr-hedged}$;
- b) přehled způsobilých zajištění použitých při tomto výpočtu s členěním podle druhů, jak je definováno v čl. 386 odst. 3.“;

187) článek 446 se nahrazuje tímto:

„Článek 446

Zpřístupňování informací o operačním riziku

1. Instituce zveřejňují tyto informace:

- a) hlavní charakteristiky a prvky svého rámce pro řízení operačního rizika;
- b) své kapitálové požadavky k operačnímu riziku;
- c) složku obchodního ukazatele vypočtenou v souladu s článkem 313;
- d) obchodní ukazatel vypočítaný v souladu s čl. 314 odst. 1 a částky jednotlivých podpoložek obchodního ukazatele pro každý ze tří roků relevantních pro jeho výpočet;
- e) počet a výši položek obchodního ukazatele, které byly vyloučeny z výpočtu obchodního ukazatele v souladu s čl. 315 odst. 2, a odpovídající odůvodnění vyloučení.

2. Instituce, které vypočítávají své roční ztráty z operačního rizika v souladu s čl. 316 odst. 1, zpřístupňují kromě informací uvedených v odstavci 1 tyto informace:

- a) své roční ztráty z operačního rizika za každý z posledních deseti let vypočítané v souladu s čl. 316 odst. 1;
- b) počet a výše ztrát z operačního rizika, které byly vyloučeny z výpočtu roční ztráty z operačního rizika v souladu s čl. 320 odst. 1, a odpovídající odůvodnění tohoto vyloučení.“;

188) článek 447 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) složení kapitálu a kapitálové poměry založené na riziku vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 2;“

- b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„aa) je-li to relevantní, kapitálové poměry založené na riziku vypočítané v souladu s čl. 92 odst. 2 s použitím celkových objemů rizikových expozic nepodléhajících minimální úrovni namísto celkových objemů rizikových expozic;“

c) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) celkové objemy rizikových expozic vypočítané v souladu s čl. 92 odst. 3 a případně celkové objemy rizikových expozic nepodléhajících minimální úrovni vypočítané v souladu s čl. 92 odst. 4;“

d) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, které musí instituce držet v souladu s hlavou VII kapitolou 4 směrnice 2013/36/EU;“

189) článek 449a se nahrazuje tímto:

„Článek 449a

Zpřístupňování informací o environmentálních, sociálních a správních rizicích (rizicích ESG)

Instituce zpřístupňují informace o rizicích ESG, včetně fyzických rizik a rizik přechodu.

Informace uvedené v prvním pododstavci zveřejňují malé a nepříliš složité instituce jednou ročně a ostatní instituce jednou za půl roku.

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, kterými stanoví jednotné formáty zpřístupňování informací pro rizika ESG, jak je stanoveno v článku 434a, a zajistí jejich soulad se zásadou proporcionality a její dodržování. U malých a nepříliš složitých institucí nevyžadují tyto formáty zpřístupňování informací nad rámec informací, které musí být hlášeny příslušným orgánům v souladu s čl. 430 odst. 1 písm. h).“;

190) v čl. 451 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) objem dodatečných kapitálových požadavků na základě procesu kontroly orgánem dohledu podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU za účelem řešení rizika nadměrné páky a jeho složení.“;

191) článek 455 se nahrazuje tímto:

„Článek 455

Použití interních modelů pro tržní riziko

1. Instituce, která pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku používá interní modely uvedené v článku 325az, zveřejňuje:

a) cíle instituce při provádění obchodních činností a zavedené postupy pro určení, měření, sledování a kontrolu tržních rizik instituce;

- b) zásady uvedené v čl. 104 odst. 1 pro určení toho, která pozice má být zahrnuta do obchodního portfolia;
- c) obecný popis struktury obchodních útvarů, na něž se vztahují interní modely uvedené v článku 325az, včetně širšího popisu obchodní strategie každého útvaru, nástrojů v ní povolených a hlavních druhů rizik ve vztahu k tomuto útvaru;
- d) obecný přehled pozic v obchodním portfoliu, na které se nevztahují interní modely uvedené v článku 325az, včetně obecného popisu struktury útvaru a druhu nástrojů zahrnutých v útvaru nebo v kategoriích útvarů v souladu s článkem 104b;
- e) strukturu a organizaci oddělení řízení a správy tržních rizik;
- f) oblast působnosti, hlavní charakteristiky a klíčové volby modelování různých interních modelů uvedených v článku 325az, které se používají k výpočtu objemů rizikové expozice pro hlavní modely používané na konsolidované úrovni, a popis toho, do jaké míry tyto interní modely představují všechny modely používané na konsolidované úrovni, případně včetně:
 - i) obecného popisu modelovacího přístupu použitého k výpočtu očekávaného deficitu uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. a), včetně četnosti aktualizace údajů;
 - ii) obecného popisu metodiky použité k výpočtu rizikového ukazatele zátěžového scénáře uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. b), s výjimkou specifikací uvedených v čl. 325bk odst. 3;
 - iii) obecného popisu modelovacího přístupu použitého k výpočtu požadavku k riziku selhání uvedeného v čl. 325ba odst. 2, včetně četnosti aktualizace údajů.

2. Instituce zpřístupňují souhrnně za všechny obchodní útvary, na něž se vztahují interní modely uvedené v článku 325az, případně tyto složky:

- a) poslední hodnotu a dále nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu za předchozích 60 obchodních dnů:
 - i) ukazatele neomezeného očekávaného deficitu ve smyslu čl. 325bb odst. 1;
 - ii) ukazatele neomezeného očekávaného deficitu ve smyslu čl. 325bb odst. 1 pro každou obecnou kategorii regulačního rizikového faktoru;
- b) nejnovější hodnotu a průměrnou hodnotu za předchozích 60 obchodních dnů:
 - i) rizikového ukazatele očekávaného deficitu ve smyslu čl. 325bb odst. 1;
 - ii) rizikového ukazatele zátěžového scénáře ve smyslu čl. 325ba odst. 1 písm. b);

- iii) kapitálového požadavku k riziku selhání ve smyslu čl. 325ba odst. 2;
- iv) součtu kapitálových požadavků ve smyslu čl. 325ba odst. 1 a čl. 325ba odst. 2, včetně příslušného multiplikačního faktoru;
- c) počet překročení zpětného testování za posledních 250 obchodních dnů při 99. percentilu podle čl. 325bf odst. 1 písm. a) a b) zvlášť.

4. Instituce zpřístupňují souhrnně za všechny obchodní útvary kapitálové požadavky k tržním rizikům, které by byly vypočteny v souladu s kapitolou 1 a této hlavy, pokud by institucím nebylo uděleno svolení používat pro tyto obchodní útvary své interní modely.“;

192) článek 458 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Pokud členské státy uznají opatření stanovená v souladu s tímto článkem, oznámí tuto skutečnost ESRB. ESRB tato oznámení neprodleně předá Radě, Komisi, orgánu EBA, ESRB a členskému státu, který získal povolení k uplatňování těchto opatření.“;

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Před skončením platnosti povolení vydaného podle odstavců a 4 dotčený členský stát v konzultaci s ESRB, EBA a Komisí danou situaci přezkoumá a může postupem uvedeným v odstavcích 2 a 4 přijmout nové rozhodnutí o prodloužení doby uplatňování vnitrostátních opatření vždy o dva další roky.“;

193) článek 461a se nahrazuje tímto:

„Článek 461a

Kapitálové požadavky k tržnímu riziku

Komise sleduje provádění mezinárodních standardů pro kapitálové požadavky k tržnímu riziku ve třetích zemích. Jsou-li zjištěny významné rozdíly mezi prováděním těchto mezinárodních standardů ze strany Unie a jejich uplatňování třetími zeměmi, a to i pokud jde o dopad pravidel ve vztahu ke kapitálovým požadavkům a o jejich vstup v platnost, je Komisi svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 za účelem změny tohoto nařízení:

- a) uplatněním multiplikátoru, je-li to nezbytné pro zajištění rovných podmínek, který se rovná 0 nebo je vyšší a zároveň je nižší než 1, na kapitálové požadavky instituce k tržnímu riziku vypočítané pro specifické rizikové třídy a specifické rizikové faktory s použitím jednoho z přístupů uvedených v čl. 325 odst. 1 a stanovené v:
 - i) člancích 325c až 325ay, které upřesňují alternativní standardizovaný přístup;

- ii) člancích 325az až 325bp, které upřesňují přístup založený na alternativním interním modelu;
 - iii) člancích 326 až 361, které upřesňují zjednodušený standardizovaný přístup, s cílem vyrovnat zjištěné rozdíly mezi pravidly třetích zemí a právem Unie;
 - b) odložením data, od kterého instituce použijí kapitálové požadavky k tržnímu riziku stanovené v části třetí hlavy IV nebo kterýkoli z přístupů k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku uvedených v čl. 325 odst. 1, o dva roky.“;
- 194) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 461b
Obezřetnostní zacházení s kryptoaktivy

Do 31. prosince 2025 Komise přezkoumá, zda by pro expozice vůči kryptoaktivům mělo být vytvořeno zvláštní obezřetnostní zacházení, a po konzultaci s orgánem EBA a s přihlédnutím k mezinárodnímu

- 195) vývoji předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně spolu s legislativním návrhem.“;článek 462 se mění takto:

- a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, člancích 456 až 460 a člancích 461a a 461b je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 28. červnem 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, člancích 456 až 460 a člancích 461a a 461b kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm uveden. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

- b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článků 456 až 460 a článků 461a a 461b vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“;

- 196) článek 465 se nahrazuje tímto:

Přechodná ustanovení týkající se minimální výstupní úrovně

1. Odchylně od čl. 92 odst. 3 a 6 mohou mateřské instituce, mateřské finanční holdingové společnosti, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, samostatné instituce v EU nebo samostatné dceřiné instituce v členských státech při výpočtu TREA použít tento faktor „x“:

- a) 50 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2025;
- b) 55 % v období od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2026;
- c) 60 % v období od 1. ledna 2027 do 31. prosince 2027;
- d) 65 % v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2028;
- e) 70 % v období od 1. ledna 2029 do 31. prosince 2029.

2. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. a) mohou mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, samostatné instituce v EU nebo samostatné dceřiné instituce v členských státech do 31. prosince 2029 při výpočtu TREA použít tento vzorec:

$$TREA = \min\{\max\{U-TREA; x \cdot S-TREA\}; 125\% \cdot U-TREA\}$$

Pro účely tohoto výpočtu mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU zohlední relevantní faktory „x“ uvedené v odstavci 1.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 5 písm. a) bodu i) mohou mateřské instituce, mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, samostatné instituce v EU nebo samostatné dceřiné instituce v členských státech do 31. prosince 2032 přidělit rizikovou váhu 65 % expozicím vůči podnikům, pro něž není k dispozici žádné úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, za předpokladu, že tento subjekt odhaduje PD těchto expozic vypočítanou v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 nejvýše na hodnotu 0,5 %.

Orgán EBA bude sledovat využívání přechodného zacházení stanoveného v prvním pododstavci a dostupnost ratingů vypracovaných určenými externími ratingovými agenturami i ve vztahu k expozicím vůči podnikům. EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 31. prosince 2028.

Na základě této zprávy a s náležitým přihlédnutím k souvisejícím mezinárodně dohodnutým normám vypracovaným Basilejským výborem pro bankovní dohled Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2031 legislativní návrh.

4. Odchylně od čl. 92 odst. 5 písm. a) bodu iv) mateřské instituce, mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, samostatné instituce v EU nebo samostatné dceřiné instituce v členských státech do 31. prosince 2029 nahrazují parametr alfa hodnotou 1 při výpočtu hodnoty expozice pro kontrakty uvedené v příloze II v souladu s přístupy stanovenými v části třetí

hlavě II kapitole 6 oddílech 3 a 4, pokud se tytéž hodnoty expozic vypočítají v souladu s přístupem stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 3 oddílu 6 pro účely celkového objemu rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni.

Komise může po zohlednění zprávy EBA uvedené v článku 514 přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem případně trvale změnit hodnotu koeficientu alfa.

5. Odchylně od čl. 92 odst. 5 písm. a) bodu i) mohou členské státy povolit mateřským institucím, mateřským finančním holdingovým společnostem nebo mateřským smíšeným finančním holdingovým společnostem, samostatným institucím v EU nebo samostatným dceřiným institucím v členských státech, aby přidělily následující rizikové váhy za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky druhého pododstavce:

- a) do 31. prosince 2032 rizikovou váhu 10 % pro tu část expozic zajištěných obytnými nemovitostmi až do výše 55 % hodnoty nemovitosti zbývající po odečtení jakýchkoli přednostních zástavních práv nebo práv na stejné úrovni, které instituce neдрží;
- b) do 31. prosince 2029 rizikovou váhu 45 % pro jakoukoli zbývající část expozic zajištěných obytnými nemovitostmi až do výše 80 % hodnoty nemovitosti zbývající po odečtení jakýchkoli přednostních zástavních práv nebo práv na stejné úrovni, které instituce neдрží, za předpokladu, že se nepoužije úprava kapitálových požadavků k úvěrovému riziku uvedená v článku 501.

Pro účely přidělování rizikových vah v souladu s prvním pododstavcem musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) kvalifikované expozice se nacházejí v členském státě, který využívá této možnosti;
- b) v posledních šesti letech ztrátovost instituce z těchto expozic až do výše 55 % hodnoty nemovitosti nepřesahuje v průměru 0,25 % celkové výše úvěrových závazků nesplacených v daném roce u všech těchto expozic;
- c) v případě kvalifikovaných expozic má instituce v případě selhání nebo neplacení ze strany dlužníka oba tyto nároky:
 - i) nárok na obytnou nemovitost zajišťující expozici;
 - ii) nárok na ostatní aktiva a příjmy dlužníka;
- d) příslušný orgán ověřil, že jsou splněny podmínky uvedené v písmenech a), b) a c).

Pokud byla využita možnost uvedená v prvním pododstavci a jsou splněny všechny související podmínky podle druhého pododstavce, mohou instituce až do 31. prosince 2032 přidělit zbývající části expozic uvedených v druhém pododstavci písm. b) tyto rizikové váhy:

- a) 52,5 % v období od 1. ledna 2030 do 31. prosince 2030;

- b) 60 % v období od 1. ledna 2031 do 31. prosince 2031;
- c) 67,5 % v období od 1. ledna 2032 do 31. prosince 2032.

Pokud členské státy využijí této možnosti, informují o tom EBA a své rozhodnutí zdůvodní. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA podrobnosti o všech ověřeních uvedených v prvním pododstavci písm. c).

EBA sleduje používání přechodného zacházení uvedeného v prvním pododstavci a do 31. prosince 2028 podá Komisi zprávu o vhodnosti souvisejících rizikových vah.

Na základě této zprávy a s náležitým přihlédnutím k souvisejícím mezinárodně dohodnutým normám vypracovaným Basilejským výborem pro bankovní dohled Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2031 legislativní návrh.“;

- 197) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 494d

Návrat od přístupu IRB ke standardizovanému přístupu

Odchylně od čl. 149 odst. 1, 2 a 3 se instituce může od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2027 vrátit k standardizovanému přístupu pro jednu nebo více kategorií expozic uvedených v čl. 147 odst. 2, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) instituce již existovala ke dni [Úřad pro publikace: vložte datum = jeden den přede dnem vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] a od svého příslušného orgánu získala svolení, aby s těmito kategoriemi expozic zacházela podle přístupu IRB;
- b) instituce požaduje návrat ke standardizovanému přístupu pouze jednou během tohoto tříletého období;
- c) žádost o návrat k standardizovanému přístupu není podána s cílem zapojit se do regulační arbitráže;
- d) instituce příslušnému orgánu formálně oznámila, že se chce u těchto kategorií expozic navrátit ke standardizovanému přístupu nejméně šest měsíců předtím, než se k tomuto přístupu skutečně vrátí;
- e) příslušný orgán do tří měsíců od obdržení oznámení uvedeného v písmenu d) nevznesl proti žádosti instituce o návrat ke standardizovanému přístupu námitku.“;

- 198) článek 495 se nahrazuje tímto:

„Článek 495

Zacházení s akciovými expozicemi podle přístupu IRB

1. Odchylně od čl. 107 odst. 1 druhého pododstavce instituce, které obdržely svolení používat přístup založený na interním ratingu pro výpočet objemu rizikově vážených expozic u akciových expozic, vypočítají do 31. prosince 2029 objem rizikově

vážených expozic pro každou akciovou expozici, pro kterou obdržely povolení používat přístup založený na interním ratingu, jako vyšší z těchto hodnot:

- a) objem rizikově vážených expozic vypočtený v souladu s čl. 495a odst. 1 a 2;
- b) objem rizikově vážených expozic vypočtený podle tohoto nařízení k datu před [Úřad pro publikace: vložte datum = datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

2. Namísto použití zacházení stanoveného v odstavci 1 se instituce, které obdržely svolení používat přístup založený na interním ratingu pro výpočet objemu rizikově vážených expozic u akciových expozic, mohou rozhodnout, že na všechny své akciové expozice uplatní zacházení stanovené v článku 133 a přechodná opatření uvedená v článku 495a kdykoli do 31. prosince 2029.

Pro účely tohoto odstavce se nepoužijí podmínky pro návrat k používání méně propracovaných přístupů stanovené v článku 149.

3. Instituce, které uplatňují postup stanovený v odstavci 1, vypočítají hodnotu EL v souladu s čl. 158 odst. 7, 8 nebo případně 9 ve znění platném k 1. lednu 2021.

4. Pokud instituce požádají o svolení k použití přístupu IRB pro výpočet objemu rizikově vážených expozic u akciových expozic, příslušné orgány takové svolení neudělí po [Úřad pro publikace: vložte datum = datum použitelnosti tohoto nařízení].“;

199) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 495a

Přechodná opatření pro akciové expozice

1. Odchylně od zacházení stanoveného v čl. 133 odst. 3 se akciovým expozicím přidělí tyto rizikové váhy:

- a) 100 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2025;
- b) 130 % v období od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2026;
- c) 160 % v období od 1. ledna 2027 do 31. prosince 2027;
- d) 190 % v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2028;
- e) 220 % v období od 1. ledna 2029 do 31. prosince 2029.

2. Odchylně od zacházení stanoveného v čl. 133 odst. 4 se akciovým expozicím přidělí tyto rizikové váhy:

- a) 100 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2025;
- b) 160 % v období od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2026;
- c) 220 % v období od 1. ledna 2027 do 31. prosince 2027;

- d) 280 % v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2028;
- e) 340 % v období od 1. ledna 2029 do 31. prosince 2029.

3. Odchylně od článku 133 mohou instituce i nadále přidělovat stejnou rizikovou váhu, jaká byla použitelná ke dni [Úřad pro publikace: vložte datum = jeden den před datem vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], akciovým expozicím vůči subjektům, jichž byly ke dni [datum přijetí] akcionářem po dobu šesti po sobě jdoucích let a ve kterých mají podstatný vliv ve smyslu směrnice 2013/34/EU, nebo uplatnit účetní standardy, kterým instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou či právnickou osobou a podnikem.

Článek 495b

Přechodná opatření pro specializované úvěrové expozice

1. Odchylně od čl. 161 odst. 4 jsou minimálními vstupními úrovněmi LGD použitelnými pro specializované úvěrové expozice, na něž se vztahuje zacházení podle přístupu IRB, pokud se používají vlastní odhady LGD, použitelné minimální vstupní úrovně LGD stanovené v čl. 161 odst. 4, vynásobené těmito faktory:

- a) 50 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2027;
- b) 80 % v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2028;
- c) 100 % v období od 1. ledna 2029 do 31. prosince 2029.

2. EBA vypracuje zprávu o vhodné kalibraci rizikových parametrů použitelných pro specializované úvěrové expozice v rámci přístupu IRB, a zejména o vlastních odhadech hodnot LGD a minimálních vstupních úrovních LGD. EBA do své zprávy zahrne zejména údaje o průměrných počtech selhání a realizovaných ztrát zjištěných v Unii u různých vzorků institucí s různými obchodními a rizikovými profily.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do dne 31. prosince 2025.

Na základě této zprávy je Komisi svěřena pravomoc změnit toto nařízení přijetím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit zacházení vztahující se na specializované úvěrové expozice podle části třetí hlavy II.

Článek 495c

Přechodná opatření pro leasingové expozice jako techniku snižování úvěrového rizika

1. Odchylně od článku 230 je použitelnou hodnotou H_c odpovídající „ostatnímu hmotnému kolaterálu“ pro expozice uvedené v čl. 199 odst. 7, pokud pronajatá nemovitost odpovídá druhu majetkového zajištění úvěrového rizika „ostatního hmotného kolaterálu“, hodnota H_c pro „ostatní hmotný kolaterál“ uvedená v tabulce 1 v čl. 230 odst. 2, vynásobená těmito faktory:

- a) 50 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2027;
- b) 80 % v období od 1. ledna 2028 do 31. prosince 2028;

c) 100 % v období od 1. ledna 2029 do 31. prosince 2029.

2. EBA vypracuje zprávu o vhodných kalibracích rizikových parametrů souvisejících s leasingovými expozicemi v rámci přístupu IRB, a zejména o $LGDa H_c$ uvedených v článku 230. EBA do své zprávy zahrne zejména údaje o průměrných počtech selhání a realizovaných ztrátách zjištěných v Unii u expozic spojených s různými druhy pronajatých nemovitostí a různými typy institucí provozujících leasingové činnosti.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 30. června 2026.

Na základě této zprávy je Komisi svěřena pravomoc změnit toto nařízení přijetím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit zacházení vztahující se na expozice vyplývající z leasingu podle části třetí hlavy II.“;

Článek 495d

Přechodná opatření pro nepodmíněně odvolatelné přísliby

1. Odchylně od čl. 111 odst. 2 instituce vypočítají hodnotu expozice podrozvahové položky ve formě nepodmíněně odvolatelného příslibu vynásobením procentního podílu stanoveného v uvedeném článku těmito faktory:

- a) 0 % v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2029;
- b) 25 % v období od 1. ledna 2030 do 31. prosince 2030;
- c) 50 % v období od 1. ledna 2031 do 31. prosince 2031;
- d) 75 % v období od 1. ledna 2032 do 31. prosince 2032.

2. EBA vypracuje zprávu, v níž posoudí, zda by výjimka uvedená v odst. 1 písm. a) měla být prodloužena i po 31. prosinci 2032, a případně podmínky, za nichž by měla být výjimka zachována.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do dne 31. prosince 2028.

Na základě této zprávy a s náležitým přihlédnutím k souvisejícím mezinárodně dohodnutým normám vypracovaným Basilejským výborem pro bankovní dohled Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2031 legislativní návrh.“;

200) v čl. 501 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) malé a střední podniky mají význam uvedený v čl. 5 bodu 8;“

201) čl. 501a odst. 1 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) expozice je zařazena do kategorie podnikových expozic uvedené buď v čl. 112 písm. g), nebo v čl. 147 odst. 2 písm. c), s výjimkou expozic v selhání;“

b) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) riziko refinancování expozice ze strany dlužníka je nízké nebo je přiměřeně sníženo, se zřetelem k veškerým dotacím, grantům nebo financování poskytnutým jedním nebo více subjekty uvedenými v odst. 2 písm. b) bodech i) a ii);“

202) článek 501c se nahrazuje tímto:

„Článek 501c

Obezřetnostní zacházení s expozicemi vůči environmentálním nebo sociálním faktorům

EBA po konzultaci s ESRB na základě dostupných údajů a zjištění odborné skupiny Komise na vysoké úrovni pro otázky udržitelného financování posuzuje, zda by bylo odůvodněné uplatňovat u expozic týkajících se aktiv, včetně sekuritizací, nebo činností podléhajících vlivům environmentálních nebo sociálních faktorů zvláštní obezřetnostní zacházení. EBA zejména posoudí:

- a) metodiky pro posouzení skutečné rizikovosti expozic týkajících se aktiv a činností podléhajících vlivům environmentálních nebo sociálních faktorů ve srovnání s rizikovostí jiných expozic;
- b) vypracování vhodných kritérií pro posouzení fyzických rizik a rizik přechodu, včetně rizik souvisejících s odpisy aktiv v důsledku změn právních předpisů;
- c) potenciální krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé vlivy zvláštního obezřetnostního zacházení s expozicemi týkajícími se aktiv a činností, které podléhají vlivům environmentálních nebo sociálních faktorů, na finanční stabilitu a bankovní úvěry v Unii.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 28. června 2023.“;

203) články 505 a 506 se nahrazují tímto:

„Článek 505

Přezkum financování zemědělství

Do 31. prosince 2030 podá EBA Komisi zprávu o dopadu požadavků tohoto nařízení na financování zemědělství.

Článek 506

Úvěrové riziko – pojištění úvěrů

Do 31. prosince 2026 podá EBA Komisi zprávu o způsobilosti a použití pojištění jako techniky snižování úvěrového rizika a o vhodnosti souvisejících rizikových parametrů uvedených v části třetí hlavě II kapitolách 3 a 4.

Na základě této zprávy EBA je Komisi svěřena pravomoc změnit toto nařízení přijetím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit zacházení vztahující se na pojištění úvěrů uvedené v části třetí hlavě II.“;

- 204) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 506c

Úvěrové riziko – interakce mezi snížením kmenového kapitálu tier 1 a parametry úvěrového rizika

Do 31. prosince 2026 podá EBA Komisi zprávu o souladu mezi současným měřením úvěrového rizika a jednotlivými parametry úvěrového rizika a o zacházení s veškerými úpravami pro účely výpočtu deficitu nebo přebytku podle IRB podle článku 159 a o jeho souladu se stanovením hodnoty expozice v souladu s článkem 166 tohoto nařízení a s odhadem LGD. Ve zprávě se zváží maximální možná ekonomická ztráta vyplývající z události selhání spolu s dosaženým krytím, pokud jde o snížení kmenového kapitálu tier 1, s přihlédnutím k případnému snížení kmenového kapitálu tier 1 založenému na účetnictví, včetně očekávaných úvěrových ztrát nebo úprav reálné hodnoty, a k veškerým diskontům přijatých expozic a jejich důsledkům pro regulační odpočty.“;

- 205) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 519c

Rámec pro minimální úroveň srážek u SFT

EBA v úzké spolupráci s orgánem ESMA do [Úřad pro publikace: doplňte datum = 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost] podá Komisi zprávu o tom, zda je vhodné zavést v právu Unie rámec pro minimální úroveň srážek vztahující se na SFT s cílem řešit potenciální nárůst pákového efektu mimo bankovní sektor.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci zohlední všechny tyto skutečnosti:

- a) míru pákového efektu mimo bankovní systém v Unii a do jaké míry by rámec pro minimální úroveň srážek mohl tento pákový efekt snížit, pokud by se tento pákový efekt stal nadměrným;
- b) podstatnost SFT držených orgány EU a podléhajících rámci pro minimální úroveň srážek, včetně členění těch SFT, které minimální úroveň srážek nesplňují;
- c) odhadovaný dopad rámce pro minimální úroveň srážek pro instituce EU v rámci dvou prováděcích přístupů doporučených Radou pro finanční stabilitu, tj. regulace trhu nebo přísnějšího sankčního kapitálového požadavku podle tohoto nařízení, podle scénáře, kdy by instituce EU nepřizpůsobily srážky u svých SFT tak, aby splňovaly minimální úroveň srážek, a alternativní scénář, podle něhož by tyto srážky upravily tak, aby byly v souladu s minimální úrovní srážek;
- d) hlavní příčiny těchto odhadovaných dopadů, jakož i možné nezamýšlené důsledky zavedení rámce pro minimální úroveň srážek na fungování trhů SFT v EU;

- e) prováděcí přístup, který by byl nejúčinnější pro splnění regulačních cílů rámce pro minimální úroveň srážek s ohledem na úvahy uvedené v písmenech a) až d) a s přihlédnutím k rovným podmínkám ve finančním sektoru v Unii.

Na základě této zprávy a s náležitým přihlédnutím k doporučení Rady pro finanční stabilitu, aby byl zaveden rámec pro minimální úroveň srážek uplatnitelný na SFT, jakož i k souvisejícím mezinárodně dohodnutým standardům vypracovaným Basilejským výborem pro bankovní dohled, Komise do [Úřad pro publikace: vložte datum = 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost] případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

Článek 519d **Operační riziko**

Do [Úřad pro publikace: vložte datum = 60 měsíců po datu použitelnosti části třetí, hlavy III] podá EBA Komisi zprávu o všech těchto skutečnostech:

- a) použití pojištění v souvislosti s výpočtem kapitálových požadavků k operačnímu riziku;
- b) zda uznání pojistných plnění může umožnit regulační arbitráž snížením roční ztráty z operačního rizika bez přiměřeného snížení skutečné expozice vůči provozní ztrátě;
- c) zda má uznání pojistných plnění odlišný dopad na přiměřené krytí opakovaných ztrát a potenciálních extrémních ztrát.

Na základě této zprávy Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě do [Úřad pro publikace: vložte datum = 72 měsíců od data použitelnosti části třetí hlavy III] legislativní návrh.“;

- 206) příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Vstup v platnost a datum použitelnosti

- 1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2. Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2025, s výjimkou:
 - a) ustanovení bodu 1 písm. a), b) a c), e) až h), j), u), v) a x) týkajících se některých definic, ustanovení bodu 6 týkajících se oblasti působnosti omezitelnosti konsolidace, jakož i ustanovení bodů 8, 10 až 12 a 14 až 23 týkajících se kapitálu a způsobilých závazků, která se použijí ode dne [Úřad pro publikace: vložte datum = 6 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost];
 - b) ustanovení bodu 1 písm. d) a bodu 4 týkajících se změn v souladu s nařízením (EU) 2019/2033 a ustanovení bodu 47 týkajících se zacházení s expozicemi v selhání, která se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost;

- c) ustanovení bodů 9, 26 písm. a), 27, 28 písm. a), 29, 34, 41, 42, 44, 47, 54, 59 písm. c), 60 písm. c), 61 písm. g) a h), 64 písm. c), 66 písm. d), 69, 81, 85 písm. b), 90 písm. c), 91 písm. c), 92 písm. c), 131, 132 písm. b), 136 písm. d), 153, 154 písm. d), 155 písm. c), 156 písm. b), 166 písm. c), 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196, 199, 201 až 205, která vyžadují, aby evropské orgány dohledu nebo ESRB předložily Komisi návrhy regulačních nebo prováděcích technických norem a zprávy, ustanovení vyžadujících, aby Komise vypracovala zprávy, ustanovení zmocňujících Komisi k přijetí aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů, ustanovení týkajících se přezkumu a ustanovení vyžadujících, aby evropské orgány dohledu vydaly pokyny, která se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*